ஆவணம்

இதழ் – 18 ஜூலை 2007

தமிழகத் தொல்லியல் கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ஆவணம்

இதழ் 18

AVANAM

Vol. 18

வெ. வேதாசலம்
பதிப்பாசிரியர்

தமிழகத் தொல்லியல் கழகம்
தஞ்சாவூர்

2007

ஆவணம் : 18 (2007)

Avanam, Journal of the TamilNadu Archaeological Society, Thanjavur

தமிழகத் தொல்லியல் கழகம்

The publication of this Journal has been financially supported by the Indian Council of Historical Research. The responsibility for the facts stated or opinions expressed is entirely of the author and not of the ICHR.

- Editor

அச்சிட்டோர் : விஜய் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், T.B.ரோடு, மதுரை - 625 016.

பொருளடக்கம்

ABSTRACTS OF THE ARTICLES

- **G. Sethuraman**, Madurai

1. Y.Subbarayalu and V.Vedachalam, *"Pandyan Nedumaran's Copper Plate of Ilayanputtur"*, 7th century A.D. Earliest of the available Pandya copper plates. Records the gift of Ilayanputtur village as *Brahmadeya* to one Narayana Patta. This record helps to reconstruct the political, social and religious history of the period.
2. K.Rajan and V.P.Yathiskumar, *"Memorialstone (Menhir) with Tamil Brahmi Inscriptions from Dhathappatti"*. The begining portion of the stone is slightly mutilated. Only one such record is available. This seems to have been erected in honour of one Pahal, a servant of a person whose name is mutilated.
3. Karu.Rajendran, *"Inscription from Kudimiyanmalai"*, 6th century A.D. Refers to one Parama Sevakan Nakkan. A 10th century record is engraved overlapping on this epigraph.
4. Naga.Ganesan, *"Herostone from Pampadankulam"*, 6th-7th century A.D. carries Vatteluttu script. Registers the heroic attitude of one Sendan Nandanar who had killed a cattle raider and who supposed to have died in the same event.
5. P.Jeyakumar, *"Vatteluttu Inscription of Cholan Thalaikonda Virapandyan"* from Iravatesvara temple, Anaiyur, Madurai district. It belongs to A.D. 956. It records a gift of perpetual lamp and 50 sheep for lighting the lamp to the Mahadeva temple by one Kovan alias Thennavan Pallavarayan.
6. Naga.Ganesan, *"Inscription from Dindigul Region"*, (1) Palayakarattupatti, 9th-10th century A.D. Tamilscript. Refers to the death of one Madurantaka Pallivelan in an encounter with Arayan. (2) Thottanampatti, 9th-10th century A.D. Refers to the digging of a tank meant for Inurruvar group.
7. V.Pandurangan, *"Herostone and Inscription on the Oil-press"*, (1) Vairichettipalayam, 9th century A.D. Refers to the death of a hero in an encounter at the time of cattle raid. (2) Kudalur, 9th century A.D. Refers to the erection of an oil-press by one Pidaran Mallan.
8. G.Sethuraman, *"Tenth Century Pandya Inscription"*, from Madappuram near Thiruppuvanam. 10th century A.D. Vatteluttu. Registers a gift of 50 sheep for lighting a perpetual lamp, in the temple at Thiruppuvanam, by one Thennavan Pallavarayan of Mannur.
9. V.P.Yathiskumar, *"Inscription of Cheran-Viranarayanan of Kongunadu"*, from the Siva temple at Perunthalaiyur, 10th century

A.D. 20th regnal year of the Chera king Viranarayana. Mentions the construction of the *garbhagriha* and *ardhamandapa* of the Siva temple at Perunthalaiyur by one Vannakkan Peryan Anukka Nambi of Thingalur in Kuruppinadu.

10. C.Viraraghavan and Mangaiyarkarasi Viraraghavan, *"Some New Inscriptions"*, (1) Thamal Herostone, c. A.D.600. Erected in honour of one Paduvan son of Kavithiyar. (2) Arali, Ulunthurpet Taluk, 10th century A.D. Refers to the erection of an oil-press by Kargunamalaiyar of Srikarananallur. (4) Kunnathur, Thirukkoyilur taluk, 12th century A.D. Refers to the set up of a sluice. (5) Kunnathur, 14th century A.D. Mentions the construction of a sluice by one Manakkanayan Ellamthalayan. (6) Thandurai, A.D. 992. Refers to the gift of land and sheep for the performance of 3 times of daily puja and Sribali in the Siva temple at Thandurai.

11. S.Rajavel, *"Some new Inscriptions from Kongu and Thondainadu Regions"*, (1) Namakkal, 6th century A.D. Refers to the name of a person as Ilavathikan (Ilanikan). (2) Ayalur, Kopichettipalayam taluk, 13th century A.D. Registers the grant of a village called Ayiriyur as irayili to the god Trivikrama Vinnagarapperumal of Nambiyur in Vadapparisaranadu. (3) Karagappadi, Sathyamangalam taluk, A.D. 1420. Mentions the gift of Karagappadi village as *thiruvidayattam*, for the Thiruvenkatamudayar temple at Alukkukkuli, by Mandalesvaran Kunkumaraya Udayar, Kamanarasa Udayar and Kaniyalar of Alukkukkuli. (4) Chenkalipalayam, 9th century A.D. Registers the purchase of land at the village called Kilakkudayur and gift of the same to the Siva temple of the same village for burning a perpetual lamp and for offering food to the god by one Nirandeviyar wife of Ravi Kuvavan alias Thennavan Vanji Velan. (5) Pouththiram, Karur taluk, 13th century A.D. Records the setting up of a well for the purpose of ablution of the gods and goddesses in the Siva temple. (6) Karuvatchiy, Viluppuram taluk, 12th century. Mentions the construction of a tank by one Villigirudayan. (7) Same village, 12th century. The epigraph is in the form of poetry and it praises Vanarperumal. (8) Arur, Arcot taluk, A.D. 941. Refers to the salary given in kind, i.e., paddy, to the servants of the temple by the members of the sabha of Arur.

12. R.Ramesh, *"Herostone from Kuttiyakoundanur"*, 9th-10th century A.D. Mentions the erection of a stone by Kallan in memory of his father Kodadi of Thalur.

13. L.Thiagarajan, *"Inscriptions of Valisvarar Temple at Valikandapuram"* Veppanthattai taluk. (1) A.D. 910. Registers the gift of three kalanju of gold for burning lamp in the main shrine of the temple by one Appinargal. (2) Same date. This record was issued by the sabhaiyar of Prathisuramangalam in Vannadu. It

registers a gift of five kalanju of gold by one Kadamban Nagar to the sabha for the food offering to the image of Jyesthadevi and for cleaning the temple. In turn the sabha purchased two ma of land in the same village and donated to the temple. (3) A.D. 912. Registers a gift of three and a half kalanju of gold for burning lamp in the temple by one Sankaran of Thirukkovilur. (4) A.D. 919. Incomplete one. Refers to the king's (Parantaka I) victory over Ceylon and mentions the name of a feudatory, Akkopugalarayar. (5) A.D. 921. Registers a gift of seven and a half kalanju of gold, by Akkoppugalrayar, for burning perpetual lamp in the temple. It was accepted by Nakkan Arattan of Anukkur, who in turn agreed to provide one measure of ghee everyday to the temple. (6) A.D. 922. Registers a gift of seven and a half kalanju of gold for providing one measure of ghee everyday to the temple, for burning a lamp, by one Sankarappadiyan Maran Masadu of Thanjavur. (7) A.D. 926. Registers a gift of seven kalanju of gold for burning a lamp. (8) A.D. 926. Gift of three and a half kalanju of gold for burning a lamp in the temple. (9) A.D. 938. Registers a gift received by the assembly of Prathisura mangalam, a *Brahmadeya*, from Kadamban Nagan of Alavai. (10) A.D. 940. Records the grant of a village Vilamuthur in the name of Vikramasinga Chaturvedimangalam to 64 Brahmins. It was exempted from taxes. The income derived from the taxes and 60 kalam of paddy were donated for burning three lamps in the temple and for food offering. (11) A.D. 942. Gift of eight kalanju of gold for burning three lamps in the temple. (12) A.D. 945. Mentions the right to collect taxes such as kannalakkanam and pudakkuttai assigned to the assembly by the representatives of the king. Accordingly, kannalakkanam was fixed as a quarter of gold and pudakkuttas as 4 measure of rice. (13) 10th century. Gift of a quarter measure of land for the food offering to the main deity in the temple. (14) 10th century A.D. Registers the purchase of land and gift of the same for food offering. (15) Same period. Gift of land for food offering. (16) A.D. 952. Records a gift of seven and a half kalanju of gold to provide one measure of oil daily for burning perpetual lamp. (17) A.D. 954. Gift of seven and a half kalanju of gold for burning a lamp. (18) 10th century, mutilated. Refers to a grant. (19) A.D. 955. Gift of 90 sheep for burning a perpetual lamp. (20) A.D. 956. Refers to a gift of seven kalanju of gold to provide one measure of ghee everday for burning a lamp. (21) A.D. 956. Gift of three and a half kalanju of gold for burning a lamp. (22) A.D. 955. Registers the articles gifted prior to the issue of this record. (23) A.D. 968. Mentions the reduction of taxes to reduce the burden of Vannadu and Valluvappadinadu. (24) A.D. 968. Registers a gift of land for burning lamp to

goddess Bhagavati. (25) Gift of three and three quarters of a kalanju of gold to provide one measure of ghee daily for burning a lamp. (26) Same year. Gift of three and a half kalanju of gold to provide one measure of ghee daily for burning a lamp. (27) A.D.979. Gift of seven and a half kalanju of gold to provide one measure of ghee daily for burning a perpetual lamp. (28) A.D. 979. Gift of seven and a half kalanju of gold to provide one measure of oil daily for burning a lamp. (29) A.D. 991. Refers to the grant made to the artists who played kalam and sekandi infront of the god of Thiruchilakkundram. (30) A.D. 997. Refers to the gift of 90 sheep for burning a lamp in the temple in memory of a person who died when he fell down from a horse. (31) A.D. 1001. Records tax exemption from kannalakkanam. Refers to the deepening of a pond from the money collected in the name of a tax called pithukkuttai (puthakkuttai). (32) A.D. 1013. Refers to the Jain temple called Arumolideva Jeenalaya by one Jeyankonda Cholapperarayar. A perpetual lamp was set up in this temple by one Moden Venkadan of Thanjavur and it was maintained by Sankarappadiyar of Valikandapuram. Further, this record refers to a new Valanadu called Karikalakanna Valanadu. (33) Same period. Gift of 90 sheep in memory of a person who had selfimmolated.

14. T.Sudhakar, *"New Inscriptions from Thittakkudi Taluk"*, (1) Idaichiruvai. A.D. 962. Refers to the purchase of land and donation of the same for the maintenance of a tank at Idaichiruvayil by one Murthithayan of Vayalurppadi. (2) Thachur, 10th-11th century. Grant for the maintenance of a tank. (3) Eluthur, 14th-15th century. Refers to a gift to the Devi Shrine in the Siva temple at Eluthur.

15. Karu.Rajendran, *"Sluice Inscriptions"*, (1) Ariyur, Pudukkottai district, A.D. 984. Refers to the setting up of a sluice. (2) Ariyur. Rajaraja II period. The sluice carries the name of the king. (3) Peyal, Pudukkottai district, A.D. 1114. Refers to the renovation of the sluice by one Nadalvan of Alagiyasolathenkarai. (4) Arasamalai, Pudukkottai district, A.D. 1059. Refers to the setting up of a sluice. (5) Melappanayur, 13th century. Refers to the setting up of a sluice.

16. P.Venkatesan, *"Inscriptions from Kaverippakkam and Eralacheri"*, (1) Kaverippakkam. 10th century. It refers to the existence of a Periya Srikoyil here. Cows were gifted for the maintenance of a perpetual lamp in the temple. It also refers to the existence of one Arruvariam. (2) Eralachari, 12th century. Records the construction of the Muhamandapa in the Siva temple.

17. N.Venkatesan, *"Inscriptions from Siruvanthadu"*, (1) A.D. 1269. Refers to the pavement of the tank and Oymanadu. (2) 13th century. Refers to the pavement of the tank.

18. R.Balachandran, *"Inscriptions from Sorampatti and Karicheri"*, (1) Sorampatti, 12th century. Erection of memorial stone. (2) Karicheri, 12th century. Mentions the setting up of an oil-press.

19. L.Thiagarajan and P.Ravichandran, *"Inscriptions from Thirukkalappur"*, (1) A.D. 1351. Registers a grant of 550 veli of land as *irayili* in Irungolappadi nadu. The record also mentions the land donated for an army group. (2) Chola period. Speaks about the land donations made to the pattars (priests) of Kulottungachola Chaturvedimangalam. (3) A.D. 1644. Grant of a village called Thirukkalappur as *sarvamanya* for the performance of pujas, offering *neivedya* and for renovation work in the Kodivanaisvarar temple. (4) A.D. 1785. Mentions the setting up of a door in the sabha-mandapa.

20. V.Vijayavenugopal and T.Ramesh, *"Some new inscriptions from Viluppuram district"*, (1) Asur, A.D. 1359. Refers to the grant of land as sarvamanya for the performance of pujas and renovation works. (2) Refers to the god as Thiruvalandurai Udaya Nayanar. (3) 14th century. Setting up of an image of Gnanasambandar. (14) A.D. 1379, Ariyana udaiyar. (5) Elusempon, A.D. 1470. Registers the grant made for the renovation of gopuras and mandapas and for the performance of pujas in the Venkatesapperumal temple. (6) A.D. 1470. Registers the grant of sarvamanya land including the taxes called idangaivari and valvari for the performance of pujas and rites, burning a lamp and renovation works in the Perumal temple. (7) A.D. 1510. Mentions the grant of a village to the temple. (8) 13th-14th century. Grant of land in the Vikrama Pandya Chaturvedimangalam. (9) 13th-14th century. Registers the grant of land. (10) 14th century. Mentions the grant of land for the performance of pujas and rites and for offering food to god. (11) Siruvandhadu, 13th century. Fragmentary epigraph. Refers to the land donation and renovations of tank and sluices. (12) 16th-17th centuries. Registers the grant of land. (13) Motshakulam, 10th century. Fragmentary. Refers to the gift of a lamp. (14) Senganangollai, 14th century. Registers the grant of land as *thiruvidaiyattam* for the performance of pujas, rituals, and food offering.

21. P.Sudhakar, *"Inscription from Kallikkudi"*, 13th century. Refers to the donation of *devadana* land to the Siva temple.

22. V.Thirunangai, *"Nettur Inscription of Virapandya"*, A.D. 1188-89. Registers a gift of 25 kasus for burning a perpetual lamp in the Thiruvalavayudayar temple at Melnettur.

23. G.Vijayavenygopal, *"Pandya Measuring Rod"*, Kulappakkam, A.D. 1270. It is engraved as a line drawing (measuring 11¾ feet) with fish symbol at its two edges. This might have been used for the measurement of lands.

24. S.Govindarajan and Karu Rajendran, *"Inscriptions from Vellur and Kilaththanayam"*, (1) Vellur, Pudukkottai district, 14th century A.D. Refers to the land grant to the temple. (2) Same place and period. Mentions the land grant. (3) Same place and period. Mentions the land grant. (4) Same place and period. Refers to land grant. (5) Same place and period. Mentions the land donation. (6) Gift of land for the temple. (7) Gift of land for the temple. (8) Gift of land for the temple. (9) Land grant for the temple. (10) Land grant for the temple. (11) Land grant for the temple. (12) Gift of land for the temple. (13) Gift of land for the temple. (14) Gift of land for the temple. (15) Gift of land for the temple. (16) Kilaththanayam, 10th century. Registers the gift of stone window (jala) to the temple. (17) Same place. 13th century. Registers the gift of a door-jamb.

25. S.Raju, *"Pandya Inscription in Karnataka"*, Mandya. 13th century. Registers a gift of land, for the performance of bhuvanekaviran sandhi and for the rituals, by Virapandya, probably of Kongu Pandya line.

26. R. Jeyaraman, *"Nayanmar images restored by Pallis"*, A.D. 1338. Mentions the recovery of the stolen images of the divinities and Nayanmars from the Hoysalas by the Pallis (a division of vanniyas) of Aduthurai. Further, these Pallis promised to pay 5000 kasu and 100 kalam of paddy every year for the performance of pujas to these images. These Pallis were given right to worship the god standing infront of Him. They were honoured with a title "Pannattar Thambiran". All the above things happened in A.D.1122. The same title and rights were restored to the descendants of those Pallis in A.D. 1238, during the reign of Maravarman Parakrama Pandya.

27. Karu Rajendran, *"Pillar Inscriptions"*, (1) Vakavasal, Pudukkottai district, 10th century A.D. Grant of a pillar. (2) Same place and period. Grant of a pillar. (3) Puduvayal, Pudukkottai district, 10th-11th century. Mutilated record.

28. C.Viraraghavan and K.Pitchai Pillai, *"Inscriptions from Viracholapuram"*, (1) 14th-15th century. Directs to follow the measurement made with Viracholapuram measuring rod. (2) A.D. 1472-73. Gift of gold. (3) A.D. 1474-75. Refers to a gift of gold. (4) A.D.1461-62. Grant of land for food offering.

29. G.Vijayavenugopal and Prakash, *"Kilnandivadi Inscription"*, A.D. 1508. Grant of land as sarvamanyam for the merit of ancestors.

30. S.Raju, *"Inscription from Amman temple at Aththanur"*, 14th century. Refers to land grant made to the goddesses Seviyandar, Akilandanachi and Aththanurayi. Also mentions the equal rights

given to Aththanurayi and Adhisiramudayar in the tank meant for Seviyandar.

31. M.S.Ramji, *"Inscription from Kalakkolattur"*, 17th-18th century. Refers to the grant of land by one Krishnappa Malavarayar to Uppilippandaram.

32. S.Raju, *"Inscription from the Dargah at Erode"*, A.D. 1761. Grant of 4 ma of land, for feeding and clothing the ascetics, beggars etc. who visit the Saik Alauddin Sahib Durgah, by the officiers called Talaharttam, Kanthasaram, Attavanai, Senabogham and Seruvaikarar.

33. D.Gopalan, *"Inscription from Anai Sastha Koil"*, Sarodu Village, K.K.district, A.D. 1769. Mentions the renovation of Sattankoil with the aid of elephants. Also registers the setting up of lamps during the Thirukkarthigai festival.

34. P.Sam Sathiyaraj and R.Balachandran, *"Memorialstone Inscriptions from Kothaneri"*, Virudhunagar district, 19th century. Mentions the date of the death of one Gopala Nayak. (2) 19th century. Refers to the death of one Kuntha Subbiah Nayakkan. (3) 19th century. Mentions the death of Chellathammal wife of Mariappan. (4) 19th century. Mentions the death of Chinna Mariammal wife of Gopal Nayakkar. All the above herostones carry the bas-relieves of the respective persons mentioned in the epigraph.

35. K.Uththiradam, *"Inscription from a Lake at Avanippur"*, (1) Dindivanam, taluk, 17th century. It mentions what would be the punishment for those who harm the grant made. But it does not speak about the grants made. (2) Thiruppudaimarudur, 18th-19th century. Mentions the donation of 24 pipal leaf toranas by one Chinna Kunjaram, daughter of Lakshmi.

36. S.Raju, *"Temple pillars as Memorial Stones"*, 200 years old. As in the case of memorial stones, pillars were erected in the temple at Kumaramangalam in memory of the dead souls. Their names are also engraved.

37. Arumuga Sittaraman, *"Pandya Seal"*, Madurai, 10th century. A Pandya copper seal carries two fish and a royal sceptre. (2) Thanjavur, 18th century. A dress carries a brass seal.

38. S.Raju, *"Copper plate of Bhuthalaviran Unnikeralavarman from Munnirppallam"*, A.D. 1544. Mentions the division of the village Munirppallam into 90 parts and donation of the same to the Brahmins as Brahmadeya.

39. S.Raju, *"Copper plate from Nilambur"*, A.D. 1680. It mentions the land right given to one Enjakula Ragunatha Singakkoundar, at Nilamperur, for help rendered to subdue Vijaya Kalirajakkounder, the chief of a hunter community.

40. A.Thulasendran, *"Copper plates from Thirumakkottai"*. (1) A.D. 1759. Mentions an endowment of villages for the Siva temple at Thirumakkottai. (2) 100 years old. Refers to the endowments and land grant by the nattar and public to the Siva temple of the place.

41. Naga.Ganesan, *"Copper plate from Sengudi"*, A.D. 1620. Mentions the quarrel between two groups on the question of first honour during the temple festivals and the peace settlement there after. It also speaks about the land grant to the king and rewards to the nattars.

42. Naga.Ganesan, *"Copper plate from Vadaseri"*, A.D. 1843. Mentions the endowment made to the temple of Periyanayaki Amman and Karuppasamy of Thiruviraiyachchilai by the Uralikkounders of Vadaseri, Pullur and Sengudi villages.

43. C.Santhalingam, *"Palm leaf record of Slavery"*, Athalai village, Madurai district, 18th century. It mentions the sale of one Kattayan of Athalai, through auction, as a slave to one Subramaniya Servaikkaran of the same village.

44. N.Valli, *"Palm leaf record of Mangalesvari Nachchiyar"*, A.D. 1806.Records the grant of a village called Pulankudi, to Ayyanar temple, by Mangalesvari Nachchiyar.

45. P.Venkatesan, *"Parankimalai Mangaththayammal Charity Inscription"*, A.D. 1906. Mentions the donation of a house, by Mangaththammal, wife of Vembilinayak of Parankimalai, for the recitation of Vedas in the Kodandaramar temple at Nanthampakkam.

46. Arumuga Sittaraman, *"Coins from Tamilnadu (recent discoveries)"*. Pallava coins. (1) 7th century A.D. Front side carries the figure of a bull. Back side shows a cup and a garland over it. (2) Bears the figures of bull and serpent. Chola coin of Rajendra I. Bears the figures of a human being, a lamp, sun, moon and boar. Coin of Visvanatha Nayak (A.D. 1529-64) of Madurai. Bears the figures of a human being, bull and trident. Coin of Ragunatha Nayak (A.D.1600-45) of Thanjavur. Bears the figures of peacock, sun and moon. Coin of Vijayaraghava Nayak (1631-73) bearing the figures of the king and the queen.

47. S.Govindaraja, *"Vishnu Bronze of the Pallava period"* from Tiruchy Museum. 9th century A.D. This article gives the iconographical details of this new by discovered image.

48. G.Sethuraman, *"Rare Durga image of the Pandya period"*, 8th century A.D. Thuthai near Manamadurai. The eight armed goddess carries a parrot and it is a rare depiction in the sculptures. The article describes the other important features of the image.

49. Ananthapuram K.Krishnamurti, *"Rock Painting From Thenkunam"*, Viluppuram district. The rock bears the figures of animals, human beings, dog, peacock, trident, etc.

50. K.Kumar, *"Rock Painting from Pogalur"*, Vellur district.The rock bears the figures of human beings, animals, peacock, birds, trident, arrow, knife, etc.

51. V.Selvakumar, *"Archaeological Discoveries in the Kaveri Delta"*. This article speaks about the discoveries of the archaeologists, during 2005-06, in the Mudikondan, Thirumalairasan and Arasalaru region. Mesolithic tools were found at Valmangalam and Thirumalainayan Pattinam. Iron age artefacts were found at Pudukkodi and Nannilam.

52. V.Yogesvaran, *"Archaeology of Vellarru Valley"*. The river Vellaru covers an area from Marunkapuri in Tiruchy district to North Ammapattinam in Pudukkottai district. This region yielded burial urns, black and red wares, black wares, plates, bowls, symbols, stone circles etc.

53. M.S.Ramji, *"Archaeology of Perambalur taluk"*. This area yielded paleolihic, Microlithic, Neolithic and Iron age tools.

54. R.Ramesh, *"Archaeology of Mettur Taluk"*. This area yielded more than 40 sites. Neolithic and Iron age tools and stone circles, dolmens etc. were found.

55. E.Iniyan, *"Archaeological Remains of Sengam Taluk"*. This area yielded stone circles, stone mounds, dolmens and herostones.

56. Iravadam Mahadevan, *"Some terms in Memorialstones"*.This article reexamines the usage and meaning of some of the terms found in the memorialstones of 5th-9th centuries A.D. It will be useful for those who wish to make historical as well as linguistic studies.

57. R.Poongundran, *"South Indian Memorialstones"* (T.N. Subramaniyan Endowment Lecture for the year 2006). The author discusses exhaustively the origin, history and socio-cultural aspects relating to memorialstones. He traces the history of memorialstones from the Sangam age. He also speaks about the memorialstones in Karnataka and Andhra regions. He discusses elaborately the community names and political system as found in the memorialstones.

58. V.N.Srinivasa Desikan, *"Seppu Tirumenikal"* (Kovilur Athinam Endowment Lecture for the year 2006). The author explains the background for the appreciation of bronze images and mode of casting. He traces the history and stylistic variations of the bronze images of Tamilnadu.

59. Noboru Karashima, *"Kani Right in Tamil Inscriptions and Mirasi Right in British records : Probing into the Pre-colonical*

Reproduction system in South India". This article tries to examine the validity of the prevailing view that the mirasi system existed for a long time without any change and to trace the origin of this system.

60. Missellany, *"Short Notes of New Discoveries"*. (1) Buddha image from Virahanur in Salem district, Chola period. (2) Buddha image from Kulumur, Perambalur district. (3.1) Buddha image at Pennadakam, near Viruddhachalam. (3.2) Sculpture of Mahavira from Enattur, near Kanchipuram. (3.3) Buddha sculpture, Kanchipuram. (3.4) Thirthankara sculpture from Maharal, Chengalput district. (3.5) Durga image from Thiruvadichulam in the same district, Pallava period. (3.6) Durga image from Kilmavilangai, Dindivanam taluk, Pallava period. (3.7) Herostone from Tuduppakkam, Viluppuram district. (3•8) Herostone from Singavaram, Viluppuram district, (3.9) Herostone from Olakkur, same district. (3.10) Buddhist symbol Arulali, Enattur, Kanchipuram district. (4.1) Herostone from Senji. (4.2) Temple erected in memory of a woman who entered into fire, from Senji. (5) Remains of residential area of Chola period at Saliyamangalam. (6) Pallava period herostone from Vadasiruvalur. (7) Bronze pendant from Karur. (8) Sluices and symbols from Enathi in Pudukkottai district. (9) Ayyanar sculpture from Rajagiri, Pudukkottai district. (10) Jyesthadevi image with inscription from Neyveli, same district. (11) Korravai from Oraththur, Viluppuram district, 8th century. (11.2) Korravai from Kalamaruthur, same district, later Pallava. (11.3) Korravai from Aviyanur. (11.4) Jyestha from Aviyanur. (12) Durga, Jyestha and Ayyanar sculpture of the Pallava period from Thenmangalam Kondamgi, Thalavanur, Melamangalam.Nedimoliyanur, Thirukkoyilur and Ananthamangalam. (13.1) Ambalakarar Copper plate dealing with the history of Siruthondar. (13.2) Pidari sculpture from Arali, 8th century A.D. (14) Karunakkamuthanpatti. Early historical habitation site. (15) Early sculptures from Pudukkottai region - Chandikesvara, Nagaraja and Jyesthadevi. (16) Sluice of the Pandya period from Nedumaram, Sivagangai district. (17.1) Early Pandya Murugan sculpture from Enjar, Virudhunagar district. (17.2) Pillar Herostone from Thammanayakkanpatti, same district. (17.3) Microlithic age rocks from Chinnakamanpatti, same district. (18) Terracotta human head from Pattisvaram. (19) Neolithic tool from Gudalur, Theni district.

61. Book Review.

62. Report on the 16th Annual Conference of the Society - P.Jeyakumar, Secretary.

1. பாண்டியன் நெடுமாறனின் இளையான்புத்தூர்ச் செப்பேடு

எ. சுப்பராயலு, புதுச்சேரி
வெ. வேதாசலம், மதுரை

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த முற்காலப் பாண்டிய மன்னனான மாறவர்மன் அரிகேசரி, சேந்தன்மாறன் அரிகேசரி, பராங்குசன் என்று பலவாறு அழைக்கப்பட்ட முற்காலப் பாண்டிய மன்னனின் செப்பேடு கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இச்செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் பாண்டியன் 'நெல்வேலி வென்ற நின்றசீர் நெடுமாறன்' என்று சுந்தரரால் அறுபத்துமூன்று அடியாருள் ஒருவராகப் போற்றப்பட்ட அரசன் ஆவான். திருஞான சம்பந்தரால் சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாற்றப்பட்ட கூன்பாண்டியன் என்று சைவபுராணங்கள் கூறும் மன்னன் இவன் ஆவான். இம்மன்னனைப் பற்றிய பல புதிய செய்திகளை இச்செப்பேடு தருகிறது. முற்காலப்பாண்டிய மன்னர்கள் நால்வரால் வெளியிட்டப்பட்ட ஆறுசெப்பேடுகள் இதுவரை கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் பழமையான எட்டாம் நூற்றாண்டு வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டிற்கும் இது முந்தியது. இந்நிலையில் இனிமேல் முற்காலப்பாண்டிய மன்னர்களின் காலத்தால் பழமையான முதற்செப்பேடு என்று இதனைக் கூறலாம். இது முற்காலப்பாண்டிய நாட்டு வரலாற்றில் புதிய ஒளியைப் பாய்ச்சியுள்ளது. இச்செப்பேட்டை வெளியிட்ட நெடுமாறனின் கல்வெட்டுகள் மதுரையில் வைகையாற்றங்கரையிலும், ஏனாதியிலும் ஏற்கனவே கண்டறியப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்செப்பேட்டைத் திருச்செங்கோடு நாணயவியல் ஆர்வலர் எம்.விஜயகுமார் மதுரையில் களஆய்வின்போது கண்டறிந்தார். இதனை ஈரோடு புலவர் செ.இராசு, முனைவர் இரா.பூங்குன்றன் ஆகியோர் ஆய்வுசெய்து செய்தித்தாளில் இது குறித்த செய்தியை வெளியிட்டனர்.[1]

அமைப்பு

செம்பாலான மூன்று ஏடுகளாக நான்கு பக்கங்களில் இச்செப்பேடு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஓர் ஏட்டில் மட்டும் இருபுறமும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஏடும் ஓலைச்சுவடி போன்று 24 செ.மீ. நீளமும் 11.5 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட செவ்வக வடிவில் அமைந்துள்ளது. இதன் மொத்த எடை 2.724 கிலோவாகும். ஒவ்வொரு ஏட்டிலும் இடதுபுறத்தின் நடுவே வட்டவடிவில் துளையிடப்பட்டுள்ளது. இது ஏடுகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துச் இணைப்பதற்குரிய வளையம் கோர்ப்பதற்கு இடப்பட்ட துளையாகும். இவ்வேடுகள் ஒரு வளையத்தில் கோர்க்கப்பட்டுப் பாண்டியர் முத்திரையால் இணைப்பட்டிருக்க வேண்டும். முத்திரையுடன் கூடிய அவ்வளையம் தற்போது கிடைக்கவில்லை. ஏடுகள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. இச்செப்பேட்டில் தொடக்கத்தில் வடமொழிப் பகுதி இருந்ததா அதற்குரிய ஏடுகள் இருந்தனவா என்பதை அறியமுடியவில்லை.

எழுத்தமைதியும் காலமும்

இச்செப்பேட்டில் மொத்தம் 65 வரிகள் உள்ளன. செப்பேட்டு வாசகம் தூயதமிழ் நடையில் அழகிய செய்யுள் வடிவில் அமைந்துள்ளது. தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் வடமொழிச் சுலோகங்கள் கிரந்த எழுத்துக் களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப்பகுதி முழுவதும் வட்டெழுத்தில் அமைந்துள்ளது. இடையிடையே வரும் வடசொற்கள் கிரந்த எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் வெளியிடப்பட்ட பாண்டியர் செப்பேடுகளைப் போன்று மெய்யெழுத்துக்களும் எகரம் ஒகரம் ஏறிய உயிர்மெய் குறிலெழுத்துக்களும் புள்ளியிட்டுக் காட்டப் பெறவில்லை. இச்செப்பேட்டின் எழுத்தமைதி கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாக உள்ளது. இது முதலில் ஓலையில் எழுதப்பட்ட ஆவணமாக இருந்து பின்னர் செப்பேட்டில் பொறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதுகின்றனர். பல்லவ மன்னன் ஆறாம்நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சிம்மவர்மன் காலத்துப் பள்ளன்கோயில் செப்பேடும் அவனது காலத்திற்குப் பின்னர் நூறாண்டுகள் கழித்து எட்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் மன்னன் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் எழுதாமல் பிற்காலத்தில் செப்பேடுகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு கூறியதுபோல் நெடுமாறன் வெளியிட்ட செப்பேட்டு ஆவணமும் ஓலையில் எழுதப்பட்ட நிலையில், செப்பேடுகளில் வெகுகாலம் பொறிக்கப்படாமல் பின்பு தேவை கருதிச் செப்பேட்டில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். இது தவிர்த்து மன்னன் வெளியிட்ட செப்பேடுகள் தொலைந்துபோன நிலையிலோ அல்லது அபகரிக்கப்பட்ட நிலையிலோ தேவை கருதி மீண்டும் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கருதுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. பாண்டியன் பராந்தக வீரநாராயணனின் தளவாய்புரம் செப்பேட்டில் கூறப்பட்டிருப்பது போன்று மறக்கேட்டால் (தானம் வழங்கப்பட்ட நிலத்தின் பழைய உடமையாளர் உரிமையைக் பெறுவதற்கு நடத்திய கிளர்ச்சியில்) செப்பேட்டு ஆவணத்தை இழந்த பிராமணர்கள் பிற்காலத்தில் மீண்டும் அதன் உரிமையை நிலைநாட்ட எழுதியிருக்க வேண்டும் எனத் தோன்றுகின்றது. இச்செப்பேடு ஆவணத்தினை எழுதிய தச்சனின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதால் பாண்டியன் நெடுமாறன் காலத்திலேயே இது எழுதப்பட்டு பின்பு தொலைந்துபோன நிலையில் மீண்டும் செப்பேட்டில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனலாம்.

இச்செப்பேடு நெடுமாறன் ஆட்சிபுரிந்து நூறாண்டுகள் கழித்து எழுதப்பட்டாலும் இதன் செய்தியைக் கொண்டு இதனை ஏழாம் நூற்றாண்டு நெடுமாறனுக்குரிய ஆணையைக் கொண்ட செப்பேடாகவே கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. நெடுமாறனின் முப்பத்தாறாவது ஆட்சியாண்டில் இச்செப்பேடு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. திருஞானசம்பந்தரின் காலத்-தவனாக மதுரையில் ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த இம்மன்னனின் தொடக்க ஆட்சியாண்டைப் பற்றி வரலாற்றாசிரியர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. தி.நா.சுப்பிரமணியன் மாறவர்மன் அரிகேசரியான நெடுமாறன் கி.பி. 640ல் ஆட்சியைத் தொடங்கினான் என்று கூறுகின்றார்.[2] இதனை ஏற்றுக்கொண்டால் இச்செப்பேடு கி.பி. 676ல் வெளியிடப் பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம். பாண்டியன் நெடுமாறனின் ஐம்பதாம்

ஆட்சியாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு ஒன்று மதுரையில் வைகைக்கரையில் கிடைத்துள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.[3] இச்செப்பேட்டுத் தானம், உத்திரமயன காலத்தில் (உத்திராயணம்) வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்திராயணத்தில் தானம் வழங்கப்பட்டதாக வரும் காலக்குறிப்பு முற்காலப் பாண்டியர் வெளியிட்ட வேறு செப்பேடுகளில் இல்லை.

செய்தியமைப்பு

செப்பேட்டின் முதலிரண்டு வரிகள் சிவபெருமானையும் அரசனையும் வடமொழியில் புகழ்ந்து கூறுவதாக உள்ளது. அதனையடுத்து வரும் தமிழ்ப் பகுதியில் பாண்டியரின் குலப்பெருமையும் புராணப் பெருமைகளும் (வரி. 3-20) எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அதன்பிறகு ஐயந்தவர்மன் (செழியன்சேந்தன்) சிறப்புகள் (வரி 20–24), அவன் மகன் செப்பேடு வெளியிட்ட பராங்குசன் (மாறவர்மன் அரிகேசரி) பெருமைகள், செயல்கள், அவனது ஆட்சியாண்டு ஆகியவை காணப்படுகின்றன (வரி. 25-36) இதனைத் தொடர்ந்து பிரமதேயம் பெற்ற பிராமணனின் பெருமைகள் (வரி. 36-45) தானம் அளித்த ஊர் எவ்வாறு அளிக்கப்பட்டது. அதன் நான்கெல்லைகள், சாசனத்தைப் போற்றும்படியாகச் சொல்லப்பட்ட ஓம்படைக்கிளவி, செப்பேட்டு ஆணையை நிறைவேற்ற அரசனால் பணிக்கப்பட்ட அதிகாரியின் பெயரும், விரிவாகச் சொல்லப்படுகின்றன. (வரி. 45-59) இதனையடுத்துப் பிராமணர்குடியைக் காப்பதற்கு அரசன் அளித்த பிரமதேயம் குறித்த பூமிதானம் பற்றி வடமொழியில் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது (வரி. 60-64) இறுதிவரிகள் (வரி 64-65) இச்செப்பேட்டை எழுதிய அரசதச்சனின் பெயரை எடுத்துக் கூறுகிறது. இச்செப்பேட்டில் ஐயந்தவர்மன் (செழியன்சேந்தன்) அவன் மகன் பராங்குசன் (அரிகேசரி) என்ற இருவரின் வரலாறு மட்டும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தொடக்கம்

செப்பேட்டின் தொடக்கத்தில் இரண்டு வரிகளிலுள்ள வடமொழி சுலோகம் (அநுஸ்டுப்விருத்தம்) சிவபெருமானையும் அரசனையும் ஒருசேரப் புகழ்ந்து கூறுகிறது. எந்தக் கடவுளின் அருளால் அரசர்களுக்குப் பேரறிவும் வீடுபேறும் கிடைக்கின்றதோ அந்தப் பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளியானவன் (சிவன்) தங்களுடைய (அந்த அரசனுடைய) நாட்டின் செழிப்பிற்கு எப்போதும் உறுதுணையாக இருக்கட்டும் என்று கூறுகின்றது.

பாண்டியரின் பெருமையும் வழிமுறையும்

பாண்டியரின் பொதுச்சிறப்பும் தனிச்சிறப்பும் செப்பேட்டில் பின்வருமாறு எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன.

1. கருங்கடல் நீரானது தனது அடியைவருட வேல் ஏந்தி நின்றவனின் வழிவந்தவர்கள் பாண்டியர்கள் (பிரளையகாலத்தில் ஏற்பட்ட கடல்கோளால் பாண்டியநாடு அழியாமல் வேல் எறிந்து தடுத்து நிறுத்திய வடிவலம்பநின்ற பாண்டியனைக் குறிக்கிறது)
2. பாற்கடலில் அமிர்தம் கடைந்து தேவர்களுக்கு அதனைக் கொடுத்தவர்கள்

3. இந்திரனை வெற்றிகண்டு அவனது ஆசனத்தில் அவனுக்கு நிகராக அமர்ந்தவர்கள்

4. இந்திரனின் மணிமுடிமீது தங்களது வீரத்தால் வளை ஆயுதத்தை அடித்து உடைத்தவர்கள்

5. பகைவர்கள் ஒடுங்கும்படி தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் நடைபெற்ற போரில் பங்கு கொண்டு வெற்றி பெற்றவர்கள்

6. அரிஜனனை வென்று சூழ்ந்தவர்களின் துயர் நீக்கியவர்கள்

7. மகாபாரதப்போரில் பங்கு கொண்டு வெற்றியுடன் திரும்பியவர்கள்

8. பூதங்களின் துணைகொண்டு பல குளங்கள் (பாசனக் குளங்கள்) உருவாக கரைகளை அமைத்தவர்கள் (பூதங்களின் துணைகொண்டு பல நீர்பாசனக் குளங்களைப் பாண்டியர்கள் தோற்றுவித்தனர் என்று முற்காலப்பாண்டியர் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. 'தடம்பூதம் பணிகொண்டு தடாகங்கள் பல திருத்தியும்' என்று சின்னமனூர் பெரியசெப்பேடு கூறுகிறது)

9. இமயமலையில் தங்களது குலச் சின்னமான இணைக்கயலைப் பொறித்தவர்கள்

10. அனைவருக்கும் இவ்வுலகம் பொது என்பதை நீக்கித் தனக்குரியதாக ஆக்கி அனுபவித்தவர்கள்

ஜயந்தவர்மன்

மேற்கண்ட சிறப்புக்களையுடைய பாண்டியர்களின் வழிவந்தவனே ஜயந்தவர்மன். அவன் மாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் ஏழுலகையும் மூவடியால் அளந்த முகில்வண்ணன் (திருமால்) போன்றவன். கலியுகத்தில் தர்மத்திற்கு வந்த தளர்ச்சியை அகற்றி கருமத்தியே கருதி நின்றவன் பராங்குசன் என்று சேந்தன்செழியன் பற்றி இச்செப்பேடு கூறுகிறது.

பராங்குசன்

ஜயந்தவர்மனின் மகனாகத் தோன்றியவனே பராங்குசன் (மாறவர்மன் அரிகேசரி) என்று கூறி அவனது சிறப்பைப் பின்வருமாறு செப்பேடு எடுத்துக் கூறுகிறது. இவன் பாண்டிய வம்சம் செழிக்க அவதரித்தவன். உலகம் முழுமையும் ஒரு வெண்குடைக்கீழ் பலர்புகழும்படி செங்கோல் செலுத்திய பைந்தார் பராங்குசன். அகிலத்திலுள்ள அரசர்களை வெற்றி கண்டு தர்மத்தைத் தலைநிறுத்தி கருமத்தையே நினைத்துச் செயல்பட்டவன். சந்திரசேகரனாக விளங்கும் சிவபெருமானுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் களக்குடி போன்ற இடங்களில் அரிகேசரி ஈஸ்வரம் என்று தன்பெயரால் கோயில்கள் பல செய்வித்தவன். இரண்யகர்பம், துலாபாரம் போன்ற தானங்களைச் செய்தவன். மண்ணகம் மகிழும்படியாக ஆட்சிபுரிந்த ஒன்றை வெண்குடை இரட்டைச் சாமரை பெற்ற கொற்றவன், பொற்றேர் மாறன் என்று பெயர் கொண்டவன் என்று செப்பேடு வெளியிட்ட அரிகேசரியின் புகழ் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

பொற்றேர் மாறன் என்று இம்மன்னன் பெயர் பெற்றது போல இவனது பேரனான முதல்ாம் இராசசிம்மன் மான்தேர்மாறன் என்று வேள்விக்குடிச்

செப்பேட்டில் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றான். மாறவர்மன் அரிகேசரி செய்த இரண்யகர்ப்பம், துலாபாரம், போன்ற தானங்கள் அவனது வைகைக்கரை, ஏனாதிக் கல்வெட்டுகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் இல்லாத புதிய செய்தி ஒன்று இச்செப்பேட்டில் காணப்படுகிறது. சைவ சமயத்தினைச் சார்ந்து சிவபெருமானிடத்துக் கொண்ட பக்தியினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அரிகேசரி தன்பெயரில் களக்குடி முதலான ஊர்களில் மகிழ்ந்து சிவன்கோயில்கள் எடுத்ததாக இச்செப்பேடு கூறுகிறது. இச்செப்பேட்டில் சிவபெருமானைக் குறிப்பிடும்போது பாண்டியரின் குலமுதல்வனான சந்திரனைத் தலையில் சூடிவிளங்கும் 'சந்திரசேகரர்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. சந்திரசேகரர்க்காகவே 'அரிகேசரி ஈஸ்வரம்' என்ற பெயரில் களக்குடி முதலான இடங்களில் கோயில்களைப் பராங்குசன் எடுத்துள்ளான் என்று கூறுகிறது.

செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் களக்குடி முற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் சிறப்புடன் விளங்கிய உக்கிரன்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ளது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள இவ்வூரில் இன்றும் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளும் முற்காலப் பாண்டியர் சிற்பங்களும் உள்ள பழமையான சிவன்கோயில் உள்ளது. இவ்வூரிலிருந்து வந்தவர்களே மாறன்காரி, மாறன்எயினன், சாத்தன் கணபதி போன்ற பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் (கி.பி.765-815) அதிகாரிகள் ஆவர்.[4] இதனால் கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே களக்குடி சமயம் மற்றும் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊராக விளங்கியிருக்கிறது என்பதை அறிலாம்.

பாண்டிய நாட்டில் அரிகேசவநல்லூர் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்), கமுதி (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்), திருச்சுழி (விருதுநகர் மாவட்டம்) முதலிய இடங்களில் 'அரிகேசரிஈஸ்வரம்' என்ற பெயரில் சிவன்கோயில்கள் இருந்திருப்பதை முற்காலப் பாண்டியர் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் உணர்த்துகின்றன.[5] இவ்வூர்களில் அமைந்த சிவன்கோயில்கள் மாறவர்மன் அரிகேசரியால் எடுக்கப்பட்ட கோயில்களாக இருக்கலாம். நெடுமாறனின் செப்பேடு சைவசமயவளர்ச்சிக்கு நெடுமாறன் செய்த தொண்டினை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. இச்செப்பேட்டின் முதல் சொல்லே சிவபெருமானைக் குறிப்பிடும் பெயராக அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.[6] சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்குச் சம்பந்தரால் மாறியதாகக் கூறப்படும் நெடுமாறன் பாண்டியநாட்டின் பல பகுதிகளில் சிவன்கோயில் எடுத்து சைவத்திற்குச் சிறந்த தொண்டாற்றியதன் காரணமாகவே இவன் 63 அடியாருள் ஒருவனாகக் கருதப்பட்டு சுந்தரரால் போற்றப்பட்டான் என்று கூறலாம்.

தானத்தைப் பெற்றவர்

நெடுமாறனின் சிறப்புக்களை அடுத்து பிரமதேயம் பெற்ற பிராமணரின் ஊரும் சிறப்பும் செப்பேட்டில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பிராமணன் கங்கைநதியோடு ஒத்த சிறப்புபெற்ற காவிரிக்கரையில் இருந்த தெங்கு, கமுகு, வாழை, தேமா, பலா, இலைக்கொடி நிறைந்த வளமிக்க அருமறையோர்கள் வாழக்கூடிய இடமாக விளங்கிய பெருமருதூர் என்ற ஊரில் பிறந்தவன். நான்மறை, முத்தீ, அம்புரி, ஆறுஅங்கங்கள்

ஆகியவற்றில் வழுவாத பதினெட்டுத் தருமங்கள், சர்வசாஸ்திரங்கள், யோகம், புராணங்கள், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், வினியோகம் ஆகியவற்றில் வல்லவனாய் விளங்கியவன். பாரத்துவாஜ கோத்திரத்தினைச் சார்ந்த நாராயணபட்ட சோமயாஜி என்று பெயர் பெற்றவன் ஆவான் எனச் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

தானம் பெற்ற ஊர்

இத்தகு சிறப்புவாய்ந்த சோழநாட்டுப் பிராமணன் நாராயணபட்ட சோமயாஜியார்க்கே பாண்டிய நாட்டில் ஆசிநாடு என்ற சிறுநாட்டுப் பிரிவில் இருந்த ஊர் ஒன்றைப் பிரமதேயமாக நெடுமாறன் வழங்கினான். நெடுமாறனின் காலத்தில் ஆசிநாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த கம்பலை என்னும் மறக்குடித்தலைவனை வென்று அவனுக்குரிய நிலத்தை (காணியை) உரிமையுடையதாக மாற்றினான் நெடுமாறன். இது சிறிது காலம் கோபற்றாய்க் காடாக விளைவற்று கிடந்தது. அதனையே நெடுமாறன் நாராயண பட்டனுக்கு 'இளையான்புத்தூர்' என்று பெயரிட்டு காராண்மை மீயாட்சி உரிமைகளோடு பிரமதேயமாக அளித்தான் என்று செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

பிரமதேயத்தின் எல்லைகள்

தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட இளையான்புத்தூரைச் சுற்றியமைந்த நாற்பால் எல்லைகள் பின்வருமாறு செப்பேட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

கீழெல்லை : ஒழுகுக்கல், பெரும்பாறை, நெடுங்களர் ஆகியவற்றிற்கு மேற்கு

தென்னெல்லை : கூட்டக்கல், உமிப்பாறைப் பொற்றை முரம்புக்கு வடக்கு

மேல்லெல்லை : ஆனசாய்ஞ்சான்வாட்டு, நிலப்பாறை, நெடுங்க்ளர், திரளைக்கல் ஆகியவற்றிற்கு மேற்கு

வடவெல்லை : மணிக்கற்களூர், சிறியாள்எறிச்சில், எயிற்பொற்றை ஆகியவற்றிற்குத் தெற்கு.

இச்செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஆசிநாடு இன்று கோயில்பட்டி, சங்கரன்கோயில் வட்டங்களிலுள்ள ஊர்களின் பகுதியாகும். கோயில்பட்டியிலிருந்தும் கழுகுமலையிலிருந்தும் கயத்தாறு செல்லும் வழிகளின் இருபுறங்களிலும் இந்நாடு அமைந்திருந்தது. செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் 'இளையான்புத்தூர்' இப்பகுதிகளில் அமைந்த ஊர்களில் ஒன்றாகவே இருக்க வேண்டும். தளவாய்புரம் செப்பேட்டில் தானமாக வழங்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படும் பிரமதேய ஊர்களான சோமாசிக் குறிச்சியும் திருமங்கலமும் ஆசிநாட்டில் அமைந்த ஊர்களாகும். இவ்வூர்கள் இரண்டும் இணைந்து இன்று 'திருமங்கலக்குறிச்சி' என்ற பெயரில் கழுகுமலையிலிருந்து கயத்தாறு செல்லும் சாலையில் கழுகுமலையிலிருந்து சுமார் பன்னிரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது.[7] இப்பிரமதேய ஊரின் நான்கெல்லைகள் தளவாய்புரம் செப்பேட்டில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் தென்னெல்லையில் அமைந்த

திருநிலப்பாறையும் நெடுமணிகற்றாழ்வும் மேல்எல்லையில் அமைந்த எறிச்சிலும் நெடுமாறன் செப்பேட்டிலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. தளவாய் புரம் செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் திருநிலப்பாறை, நெடுமணிகற்றாழ்வு, எறிச்சில் என்பவையே நெடுமாறன் செப்பேட்டில் முறையே நிலப்பாறை, நெடுங்களர், சிறியாளெறிச்சில் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. எனவே 'இளையான்புத்தூர்' என்ற பெயரில் நெடுமாறன் வழங்கிய பிரமதேய ஊர் இன்றைய திருமங்கலக்குறிச்சிப் பகுதியிலேயே அமைந்திருந்தது எனலாம். அப்பகுதியில் களஆய்வு மேற்கொண்ட போது அப்பெயரில் அமைந்த ஊர் எதுவும் புலப்படவில்லை. இப்பெயரில் அமைந்த ஊர் காலப்போக்கில் வேறு பெயரில் மாறியிருக்கலாம். எதிர்கால ஆய்வுகள் தான் இதற்கு விடை காண வேண்டும்.

கம்பலை என்னும் மறவனை வெற்றி கண்டது

செப்பேடு குறிப்பிடுவது போல் இன்றும் இப்பகுதி மறவர்சமூகம் நிறைந்த பகுதியாக (ஆசிநாட்டுப்பகுதி) விளங்கி வருகிறது ஊற்றுக்குழி, சாயாமலை போன்ற மறவர்பாளைய ஊர்கள் திருமங்கலக்குறிச்சிக்கு மேற்கே உள்ளன. களப்பிரர் காலத்திற்குப் பின்னர் இப்பகுதி மறக்குடித் தலைவர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது.நெடுமாறனுக்கு முன்பு ஆட்சிசெய்த கடுங்கோனும் கழுதூரில் உயிர்துறந்த பாண்டியன் ஒருவனும் ஆசிநாடான இப்பகுதியில் பிரமதேயங்களை வழங்கியிருக்கின்றனர்.[8] இவர்களைத் தொடர்ந்து 'நெடுமாறனும் இப்பகுதியில் பிரமதேயம் வழங்கியுள்ளான். மறக்குடி மக்களின் நிலங்களை அரசனின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் உள்ள ஊர்களாக மாற்றிப் பிராமணர்க்கு வழங்கியபோது அதற்கு மறக்குடி தலைவர்களிடமிருந்து எதிர்ப்புத் தோன்றியது. அதனை முறியடித்தே இப்பகுதியில் பிரமதேயத்தை நெடுமாறன் ஏற்படுத்தியுள்ளான். இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த கம்பலை என்னும் மறவனை வென்று பிரமதேயம் வழங்கியுள்ளான். இப்பகுதியில் பிரமதேயங்களை அரசன் ஏற்படுத்தியபோது மறக்குடிமக்கள் பிராமணர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து பிரமதேயங்களுக்குரிய அரச ஆவணங்களை அழித்ததைத் தளவாய்புரம் செப்பேடு மூலம் உணரமுடிகிறது. 'இவ்வூரிரண்டின் செப்பேடு மறக்கேட்டில் இழந்துபோயின' என்று இதனைத் தளவாய்புரம் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது. இங்கு மறக்கேடு என்று குறிப்பிடப்படுவது மறவர்கள் பிராமணர்க்கு எதிராக செய்த கிளர்ச்சி என்று கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதுபோன்ற கிளர்ச்சியே கம்பலை என்னும் மறக்குடித் தலைவன் தலைமையில் நெடுமாறன் காலத்தில் இப்பகுதியில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அதனை ஒடுக்கி நெடுமாறன் 'இளையான்புத்தூர்' என்ற பெயரில் இன்றைய திருமங்கலக்குறிச்சிக்கு அருகில் பிரமதேயம் ஏற்படுத்தி செப்பேடு வழங்கியுள்ளான். இச்செய்தி இச்செப்பேட்டின் இறுதியில் காணும் வடமொழி வாசகத்திலும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

செப்பேட்டின் இறுதிப்பகுதி

செப்பேட்டின் இறுதிப்பகுதியில் முதலில் தானத்தைக் காத்தவர் மலரடி தன்முடிமேல் வைத்து போற்றப்படுவர் என்ற ஓம்படைக்கிளவி உள்ளது. அடுத்து அரசன் ஆணைப்படி இவ்வாவணத்தைத் தாம்பிரசாசனமாக்கி

அதனை நிறைவேற்றி வைக்கும் ஆணத்தியாக அண்டநாட்டுக் குண்டூர் கூற்றத்துக் குண்டூரைச் சார்ந்த குமான்தாயன் வடதரன் குறிப்பிடப் படுகின்றான். அண்டநாட்டுக் குண்டூர்க் கூற்றம் என்ற சிறுநாட்டுப்பிரிவு இன்று மதுரை மாவட்டத்தில் ஒட்டன்சத்திரம் வட்டத்தில் அமைந்த பகுதியாகும். இப்பகுதியில் இருந்த குண்டூரில் தோன்றியவர்கள் பிற்காலத்திலும் பாண்டிய அரசன் அதிகாரிகளாக அவர்களது செப்பேடுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் சின்னமனூர்ச் சிறியசெப்பேட்டின் ஆணத்தியாக விளங்கியவன் அண்டநாட்டுக் குண்டூர்க்கூற்றத்துக் குண்டூரைச் சார்ந்த தாயன்சிங்கன் ஆவான். இவனுக்கும் நெடுமாறன் செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் குமான் தாயனுக்கும் ஏதோ ஒருவகையில் உறவு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

செப்பேட்டில் ஆணத்தியின் பெயரையடுத்து ஐந்துவரிகளில் அமைந்த வடமொழிச்சுலோகம் பின்வருமாறு கூறுகிறது. "பிரமதேயமாக நன்கு காப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பூமிசாசனம் இதைப்போல் வேறொன்றில்லை. அரசன் தன் வில்லேந்தி வெற்றிகண்டு அளித்த பூமிசாசனம் இது. பிராமணர்களின் குலத்தைக் காப்பதற்காகக் காடாகி கிடந்த பூமி மாற்றியமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. பல செல்வங்களை (பிள்ளைகளை) ஈன்றெடுத்த உத்திரதேச அரசன் சகரனால் ஆண்ட, பூமிக்கு எந்த அளவு வளமை இருக்குமோ அந்த அளவு பலன்கொண்ட பூமிதான் இது".

செப்பேட்டை எழுதியவன்

செப்பேட்டின் இறுதிப்பகுதி செப்பேட்டை உருவாக்கி அதில் அரசனது ஆவணத்தைப் பொறித்தவனின் கையெழுத்தோடு முடிவடைகிறது. இதனை உருவாக்கியன் பாண்டிப்பெரும்பணைக்காரன் மகன் அரிகேசரி ஆவான். அரசனது பெயரைப் பெற்ற இவன் பாண்டிய அரசர்க்குரிய பெருந்தச்சனாக விளங்கியவன் ஆவான். பெரும்பணைக்காரன் என்றால் பெருந்தச்சன் என்று பொருளாகும்.[9] எட்டாம் நூற்றாண்டு பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் ஸ்ரீவரமங்கலம் செப்பேட்டையும் சின்னமனூர்ச் சிறியசெப்பேட்டையும் எழுதியவனும் பாண்டிப்பெரும்பணைக்காரன் அரிகேசரி என்று பெயர் பெற்றவன் ஆவான். இவன் நெடுமாறன் செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் பெருந்தச்சனின் முன்னோன் பெயரைப் பெற்ற அவன் வழிவந்த தச்சனாக இருக்க வேண்டும்.

முடிவு

அண்மையில் கண்டறியப்பட்ட பாண்டியன் நெடுமாறனின் செப்பேடு முற்காலப்பாண்டியர் கால அரசியல், சமூக, சமய வரலாற்றை அறிவதற்குப் பல்வகையிலும் உறுதுணைபுரிகிறது.

1. இதுவரை கிடைத்த முற்காலப் பாண்டியர் செப்பேடுகளில் காலத்தால் பழமையான ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த முதற்செப்பேடு இதுவாகும்.

2. சைவ சமயவளர்ச்சிக்கும் பிராமணர்குடிக்கும் நெடுமாறன் மிகுந்த ஆதரவு அளித்துள்ளான் என்பதைக் காட்டுகிறது.

3. பிரமதேயமாக மன்னன் பிராமணர்க்கு ஊரைத் தானமாக அளிக்கும்போது மண்ணின் மைந்தர்களான மறக்குடியினரிடையே எதிர்ப்பு தோன்றியது. அது மன்னனால் முறியடிக்கப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது.

செப்பேட்டு வாசகம்

முதலாம் ஏடு - முன்பக்கம்

1. ப$_4$வோத்ப$_4$வஸ்ஸதா$_3$ பூ$_4$யாத் ப$_4$வதா மஹீ வ்ருத்$_4$த$_4$யே
2. யத் ப்ரஸாதா$_3$த் ஸமுத் பூ$_4$தௌ நிர்வ்வாணாப்$_4$யுத$_3$யௌ ந்ருணாம்
3. திருமரு வீற்றிகழ்ந்திலங்கு மர்தக ஸ்ரீமலிந்தனை
4. ய தரங்கங்கள் பல பரப்பித் துரங்கத்தின்மிசை
5. ச் சிறந்து ஒருங்குலகங் கவிட்கொண்ட கருங்கடனீர
6. டி வருட வென்றி வேலொன்றேந்தி நின்றகோன் வழி
7. த்தோன்றி அமிது கடைந்தமரற்கீய்ந்து அமராஜனோ
8. டத்$_4$தா$_4$ஸநத்திருந்து மற்றவன்றன் மணிமுடி மி
9. சை விக்கிரமத்தால் வளை உடைத்து மேவாதவர்
10. மெலிவெய்த தே$_4$வாஸுரம் பொருவென்று அரிஜனந் த
11. லை பணிப்பப் பரிஜனம் பரிவுநீங்கியு எய்.
12. யென்னா வளவில் உடன்று பாய்தலில் நிமிர்
13. ந்து காட்டிச் செருவென்று களம் மெட்டுப் பொருது
14. தன்புகழ் பரப்பித் திருதக் கதி$_3$ஜ்யானு ப$_4$வ
15. த்துத் தேர்வேந்தர் தலைபனிப்ப மாருத வழத்தூ

இரண்டாம் ஏடு - முன்பக்கம்

16. டுசென்று மஹப$_4$ாரதம் பொருது மீண்டு பூ$_4$தங்களைப் பணி
17. கொண்டு ஸேது$_3$ப$_3$ந்த$_4$ம் பலசெய்து ஹிமாலை[ய்*]த் திணைக்கயல் பொ
18. றித்து க்ஷமாமாலம் பொது நீய்க்கியும் ஈத்$_4$ரக்$_3$வித$_4$நேக விபு
19. ல விக்ரம க்ராந்த ஸகல பு$_4$வநபோ$_4$கத்தராய் ஈண்டுதன் பு
20. கழ்நெறியப் பாண்டியனாதர் பலர் கழிந்த பின்னே மாவ
21. லியது மகமத்$_4$மத்து முடியா லேழுலகு முடனளந்த முகி
22. ல் வண்ணனவனேய் அந்த்யயுக வந்திழிதலில் மந்தமாய்
23. முழங்குவட்டு த$_4$ம்மத்தைத் தளர்வகற்றிக் கன்மத்தை
24. த் தான் கருதி நயந்திரியா விக்கிரமத்து ஐயந்தவ
25. ர்ம்மந் மகனாகி பாண்டிய வங்ச$_0$யம் பொலிவெய்த ஈண்டு வந்தவ
26. தரிப்ப உலகமுழுது நிழற்று ஒற்றை வெண்குடைப் பலர்
27. புகழ்ச் செங்கோற் பைந்தார் பராங்குச னவனேய் உக்$_3$த$_4$மாயி
28. ன பலயுத$_4$ங்களை மஹிபாலரை ஐயஞ்செய்து த$_4$ர்மத்தைத் தலைநி

29. ன்று கன்மத்தைத் தான் கருதி மணிமாடக் களக்குடிக்
30. கணியாகிய அழகமைஞ்ச விழுச்சிறப்பி லந்தமில்
31. லா அரிகேசரி ஈசு$_0$வர முதலாக சந்திரசே$_0$க$_2$ரர்க்காய் த

இரண்டாம் ஏடு - பின்பக்கம்

32. ன் ச$_0$ஸ்தமாயின பல செய்வித்து ஹ்ரண்ய க$_3$ர்ப$_4$முந் துலாபா$_4$ரமு
33. ம் மென்றிவையும் புக்கினிசிருந்து மண்ணகத்து மஹிபா
34. லரோடு மஹஜந மகிழ்ந்தளிப்ப ஒற்றை வெண்குடை இரட்டை
35. ச் சாமரை கொற்றவன் பொற்றேர்மாறன் ராஜ்யவரிஷ முப்பத்தாறா
36. வது பாற்பட்டுச் செல்லாநிற்பத் தன்மமேய் தனக்கென்று க
37 ன்மமாகத் தான் கருதி கங்கையோடு நேரொக்குங் காவிரியி
38. ன் கரைமேலது தெங்குங் கமுகுங் குலை வ[ா]ழையுந் தேமாவு
39. ந் தீம்பலவும் அங்கங்கே யிலைக்கொடியு மளவளாவப்
40. பொலிவெய்தி அருமறையோர்க் கிடமாகிய பெருமருதூர்ப்
41. பிறப்பெய்தி நான்மறையு முத்தீயும் அம்புரியு மாறங்க
42. மும் மேன்முறையில் வழுவாத பதினெட்டுத் தருமங்களு ச$_0$ர்வ
43. சா$_0$ஸ்த்ர முதலாகியதற்யோக புராணங்களு வேத$_3$ாந்தமு ஸித்$_3$தாந்தமு
44. ம் வினியோகமும் வல்லராகிய பா$_4$ரத்$_3$வாஜ கோ$_3$த்திரத்து நாரா
45. யண ப$_4$ட்டஸோமயாஜியார்க்கு அலைகடல்சூழ் வையகத்துக் க
46. ணியாகிய ஆசிநாட்டுக் கம்பலை யென்னு மறவனை வெறி
47. ந்து அவன் காணி கோப்பற்றாய்க் காடுகொண்டு கிடந்ததனை

மூன்றாம் ஏடு - முன்பக்கம்

48. இளையான்புத்தூரென்று பேரிட்டு உத்தரமயனத்தின்[கட்] காராண்மை மீ
49. யாட்சி உள்ளடங்க ப$_3$ரஹ்மதே$_3$யமாக உத$_3$க$_3$பூர்வ்வஞ் செய்[தா]ன் பராங்குச
50. ன் மற்றிதற்குப் பெருநான்கெல்லைத் தெற்றென விரித்துரைக்கில் கீழெல்
51. லை ஒழுகுகல்லுக்கும் பெரும்பாறைக்குந் நெடுங்க[ளருக்கு] மேக்கும்ந் தென்
52. னெல்லை கூட்டக்கல்லுக்கும் உமிப்பறைப்பொற்றை முரம்புக்கு வடக்கு
53. ம் மேலெல்லை ஆனசாய்ஞ்சான்வாட்டுக்கு நிலப்பாறைக்குந் நெடுங்களருக்
54. குந் திரளைக்கல்லுக்குக் கிழக்கும் வடவெல்லை மணிக்கற்களுருக்
55. குஞ் சிறியாளெறிச்சிலுக்கும் எயிற்பொற்றைக்குத் தெற்கும் இ
56. ந் நான்கெல்லை யுட்பட்டது ஸர்வ்வ பரிசாரஞ் செய்து மற்றிதனைக் காத்தான்

57. மலரடி என்முடி மேலன்று கொற்றவன் பணித்தருளத் தெற்றென தாம்ரச$_0$ா

58. ஸநஞ்செய்தான் மற்றிதனுக்கு ஆணத்தி பட்டான் அண்டநாட்டுக் குண்டூர்

59. கூற்றத்துக் குண்டூர்க் குமான்தாயனை வடதரனாற் பணிக்கப்பட்டது

60. ப்$_3$ரஹ்மதே$_3$ய பரிபாலநாத்ர தே$_3$நந்ய த$_3$ஸ்தி பு$_4$வித$_4$ கர்ம்ஸாத$_4$நம் ஒஸ்யசாப

61. ஹரணாத்ர தேதமாநாந்ய த$_3$ஸ்தி பு$_4$விபால ஸாத4நம் ப$_3$ஹ்மஸ்வ ரக்ஷணா

62. த$_3$ந்யர் தஞ்ண்ய மூலந வித்$_3$யதே தஸ்யாதல ஜவநாத$_3$ ந்யர்தபாவ மூலந

63. வித்$_3$யதே ப$_3$ஹுப$_4$வ்வசு$_0$தா த$_3$த்தரராஜபி$_4$ ஸக$_2$ராதி$_3$ பி$_4$யஸ்ய யஸ்ய யத$_3$

64. பூ$_4$மிர்தஸ்ய தஸ்ய ஸதாப$_2$லம் பாண்டிப்பெரும்பணைக்கா[ர]ன் மகன்

65. அரிகேசரி கையெழுத்து.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தினமலர், நாளிதழ் 11-3-2007. நெடுமாறனின் செப்பேடுகளைக் கண்ணுற்று ஆய்வுசெய்ய அன்புடன் உதவியவர்கள் புலவர் செ.இராசு மற்றும் எம்.விஜயகுமார் ஆவார்கள்.

2. பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, பக். xii.
K.V.இராமன் தனது பாண்டியர் வரலாறு என்னும் நூலில் நெடுமாறன் கி.பி.642ல் ஆட்சிக்கு வந்ததாகக் கருதுகின்றார். பக். 62.

3. இக்கல்வெட்டு தற்போது மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் உள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்து அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இக்கல்வெட்டினை திரு.K.G.கிருஷ்ணன் அவர்கள் நெடுமாறனின் தந்தையின் கல்வெட்டாகத் தவறாகக் கணித்தார். திரு.இரா.நாகசாமி இது நெடுமாறனுக்குரிய கல்வெட்டு என்று மீளாய்வு செய்து வெளிப்படுத்தினார்.

4. SII. vol. XIV. Nos. 1, 2.

5. இக்கல்வெட்டுகள் கள ஆய்வில் தற்போது கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

6. இச்செப்பேட்டிலுள்ள வடமொழி வாசகங்களுக்குப் பொருள் கூறி விளக்கம் தந்து துணைபுரிந்தவர் திருவேடகம் விவேகானந்தர் கலை அறிவியல் கல்லூரி சமஸ்கிருத பேராசிரியர் திரு.சி.ஆர்.அனந்தராமன் ஆவார்.

7. செ.மா.கணபதி, 'திருமங்கலக்குறிச்சி' தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் கருத்தரங்கு, வரலாற்றுப்பேரவை, சென்னை, 1979, பக். 189-196.

8. இச்செய்திகளைப் பராந்தக வீரநாராயணனின் தளவாய்புரம் செப்பேடு மூலம் அறியமுடிகிறது, பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, பக். 106-107.

9. பாண்டியர் செப்பேடுகள் பத்து, பக். 73.

நெடுமாறனின் இளையான்புத்தூர்ச் செப்பேடு

முதலாம் ஏடு - முன்பக்கம்

இரண்டாம் ஏடு - முன்பக்கம்

இரண்டாம் ஏடு - பின்பக்கம்

மூன்றாம் ஏடு - முன்பக்கம்

2. தாதப்பட்டியில் தமிழ்-பிராமி எழுத்துப் பொறிப்பு பெற்ற நெடுநிலை நடுகல்

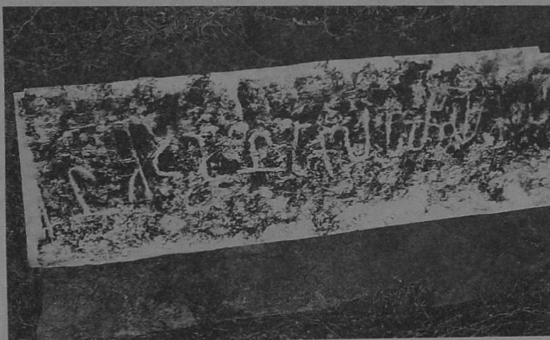
கா.ராஜன், தஞ்சாவூர்
வி.பி.யதீஸ்குமார், தஞ்சாவூர்

திண்டுக்கல் மாவட்டம் நிலக்கோட்டை வட்டத்தில் அமைந்துள்ள தாதப்பட்டி என்ற சிற்றூரில் தமிழ்பிராமி நடுகல் ஒன்று அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தாதப்பட்டி வைகை ஆற்றின் தென்கரையில் வத்தலக்குண்டிலிருந்து தெற்கே 16 கி.மீ. தொலைவிலும், ஏற்கனவே சங்ககால நடுகல் கண்டறியப்பட்ட ஆண்டிப்பட்டியிலிருந்து வடகிழக்கே 24 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள புலிமான்கோம்பையில் இருந்து கிழக்கே 5 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. புலிமான்கோம்பை நடுகற்கள் பற்றிய செய்தி ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. (ஆவணம் இதழ் 17, 2006 ப. 1-5).

இந்நடுகல் 180 செ.மீ. உயரமும் 60 செ.மீ. அகலமும் கொண்டதாகும். இந்நடுகல்லின் தலைப்பகுதி உடைந்துபோய் உள்ளது. ஆதலால், இந்நடுகல்லின் உயரம் 2 மீட்டருக்கு மேல் இருந்திருக்க வேண்டும். இந் நடுகல்லின் உயரத்தைக் கணக்கில் கொண்டால் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடும் "நட்டபோலும் நடாநெடுங்கல்" (அகம்:269) என்ற வகையைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம். இரும்புக்காலப் பண்பாட்டில் காணப்படும் ஈமச்சின்னங்களில் ஒன்றான மென்ஹிர் (menhir) என்றழைக்கப்படும் நடுகல் வகையைச் சார்ந்ததாகும். ஈமச்சின்னத்தின் ஓரத்தில் இக்கல் நடப்பட்டிருந்ததாக ஊகிக்கலாம்.

இந்நடுகல்லின் தொடக்கப்பகுதி உடைந்துபோனதால், இதன் தொடக்கத்தை அறிய இயலவில்லை. எஞ்சியுள்ள பகுதி **"ன் அடிஓன் பாகல் பாளிய் கல்"** என்ற ஒரே வரியில் உள்ளது. ஒரு தலைவனின் (தலைவனின் பெயர் உடைந்து போய் உள்ளது) அடியோன் ஆகிய பாகல் என்பவர்க்கு உருவாக்கிய ஈமச்சின்னத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட கல் என்று பொருள் கொள்ளலாம். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் (நூற்பா. 25) "அடியோர் பாங்கினும் வினைவலர் பாங்கினுங் கடிவரை இல புறத்தென்மனார் புலவர்" எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்தும், பரிபாடல் (அடியுறை மகளிர், பரிபாடல் 8:43) "முடியா நுகர்ச்சி முற்றாக் காதல் அடியார் மைந்தர் அகலத் தகலா" எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்தும், சிலப்பதிகாரம் (16;85) "குடிமுதற் சுற்றமும் குற்றிளையோரும் அடியோர் பாங்கும் ஆயமும் நீங்கி" எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்தும், இந்நடுகல் குறிப்பிடும் **"அடிஓன்"** என்பது அடிமக்களைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். "பாளிய்" என்ற சொல் தமிழ்-பிராமி பொறிப்புகளில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. அவற்றில் பெரும்பாலும் இச்சொல் குகைப் பகுதியைக் குறிக்கும் அத்துடன் குழி, குட்டை, சுனை போன்ற குழிவான இடங்களைக் குறிக்கவும் இச்சொல் வழங்கியது. நடுகல்லில் இது ஈமச்சின்னத்தைக் குறிப்பதாகலாம்.

.. .. ṉ a ṭi ō ṉ pā ka l pā ḷi y ka l

.. .. ன் அடிஓன் பாகல் பாளிய் கல்

3. குடுமியான்மலை பழங்கல்வெட்டு

கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்.

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இலுப்பூர் வட்டம் குடுமியான்மலை மேலக்கோவிலின் அருகிலுள்ள இசைக் கல்வெட்டுக்கு தென் புறத்திலுள்ள சுனைக்குப் பக்கத்தில் பாறையிலுள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : [பரம] சேவகன் நக்கன். இக்கல்வெட்டிற்கு கீழே 10 ஆம் நூற்றாண்டு எழுத்தில் சில எழுத்துக்களில் ஒருவரி உள்ளது. கடைசியில் உள்ள எழுத்துகள் மேற்கல்வெட்டில் உள்ள சில எழுத்துக்களை ஒத்துள்ளன. ஒருவேளை பழைய கல்வெட்டின் மேல் பிந்தைய கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டிருக்ககூடும்.

1. பரம சேவகன் நக்கன்.

4. குதிரை குத்திப்பட்டான் நடுகல்

நாக. கணேசன், கரூர்.

இடம் : பாம்படான் குளம் வடகரை, தோகைமலை, குளித்தலை வட்டம், கரூர் மாவட்டம்.

காலம் : கி.பி. 6 - 7 ஆம் நூற்றாண்டு, வட்டெழுத்து.

செய்தி : கல்வெட்டின் கீழ் குதிரைமீது அமர்ந்துள்ள வீரனோடு தரையில் நிற்கும் வீரன் போரிடும் காட்சி வரைகோட்டு உருவமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. குதிரை மீதுள்ள வீரன் தன்கையிலுள்ள ஈட்டியைக் கொண்டு தரையிலுள்ள வீரனைக் குத்த முற்படுவது போலவும், தரையில் நிற்கும் வீரன் தனது இடக்கையினால் குதிரையின் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளியப்படி வலக்கையிலுள்ள ஈட்டியைக் கொண்டு குதிரைமீது அமர்ந்துள்ள வீரனைக் குத்துவதுபோலவும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடூரில் நடைபெற்ற போரின்போது குதிரைமீது வந்து ஆநிரையைக் கவர்ந்த குதிரை வீரனை **சேந்தன் நந்தனார்** என்பவன் தடுத்து அக்குதிரை வீரனைக் குத்தி கொன்று தானும் இறந்து பட்டான். இறந்துபட்ட அவ்வீரன் நினைவாக எடுக்கப்பட்ட நினைவுக் கல்லே இக்குதிரை குத்திப்பட்டான் நடுகல்லாகும்.

1. தொடூரு ஆண்கொலி[தொ]று
2. ஊரேற்றுள் குதிரை குத்
3. தி பட்டாரு சேந்தனந்தனாரு

5. சோழன் தலைகொண்ட வீரபாண்டியனின் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு

பா. ஜெயக்குமார், தஞ்சாவூர்.

இடம் : மதுரை மாவட்டம், உசிலம்பட்டி வட்டம், ஆனையூர் ஐராவதேசுவரர் கோயிலின் திருச்சுற்றில் உள்ள தனிக்கல்.

காலம் : சோழன் தலைகொண்ட வீரபாண்டியன், யா. 10 (1+9), (கி.பி. 956).

செய்தி : இங்குள்ள கல்வெட்டுகளில் மிகவும் பழமையானதாகக் காணப்படும் இம்மன்னனின் 10 ஆம் (4+6) ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த இரண்டு வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் ஏற்கெனவே படியெடுக்கப் பட்டுள்ளன. (இகஆ. 338, 339/1961-62). இக்கல்வெட்டின் வாயிலாக ஆனையூரின் பழைய பெயர் திருக்குறுமுள்ளூர் என்பதும், இது பாண்டிய நாட்டின் தென்கல்லக நாட்டுப் பிரிவில் இருந்தது என்பதும், உயர் அரசு அலுவலரான அழநாட்டைச் சேர்ந்த தென்னவன் பல்லவரையன் என்ற கோவன் என்பவர் மகாதேவனுக்காக ஒரு நந்தாவிளக்கினையும் அவ்விளக்கு இரவும் பகலும் தடைபடாமல் எரிவதற்குத் தேவையான நெய் வழங்க 50 ஆடுகளையும் இவ்வூர் கோயிலுக்குக் கொடையாக வழங்கியமையும் தெரிவிக்கிறது. கல்வெட்டின் இறுதிப்பகுதி தெளிவில்லாமல் உள்ளது.

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சோழன் றலைகொண்ட கோவீர
2. பாண்டியர்க்கு யாண்டு க இதனெதிர் 9 [இவ்
3. வாண்டு] தென்கல்லக நாட்டுத் திருக்கு[று
4. முள்]ளூர்த் தேவர்க்கு அழநாட்டு....
5. ....தென்னவன் பல்லவரையனாஇன
6. [கோ]வன் மாதேவனைச் சாத்தி[ய்]
7. வச்ச திருநொந்தா வி
8. ளக்கு ஒன்று இரவும் பகலுமுட்டா
9. மல் எரிவதாக வச்ச சாவாமூவாபே
10. ராடு ருய அய்ம்பதுங் கொண்டு மு
11. ட்டாமல் அட்டுவதாக இவ்வாடு
12. .... நாட்டு இன்னிவார.....
13. ..... ன் சிரியான் தேவ அரையன்
14. கைக்கொண்டு இந்நாயனார்
15. [திருக்குறுமுள்ளூர்த் தே
16. வர்]க்கு அட்டுவா.........

6. திண்டுக்கல் பகுதியில் சில கல்வெட்டுகள்

நாக. கணேசன், கரூர்.

6 : 1

இடம் : பழைய கரட்டுப்பட்டி, வேடசந்தூர் வட்டம், திண்டுக்கல் மாவட்டம் சிறுமலை தெற்கு அடிவாரம், கன்னிமார் கோயில் பகுதியிலுள்ள நடுகல்.

காலம் : கி.பி. 9-10 ஆம் நூற்றாண்டு. எழுத்து தமிழ்.

செய்தி : மதுராந்தகப் பள்ளிவேளான் அரையரைப் பள்ளிநாட்டு உட்பகுதிவரை தள்ளித் துரத்திச் சென்று போரிடுகையில் இறந்துபட்டான் என்று கல்வெட்டு கூறுகிறது.

1. ஸ்ரீ அரையரை த
2. [ள்]ளி தொறுத்தி
3. னான் மதுரா
4. ந்தகப் பள்
5. ளிவேளான் ப
6. ள்ளி நாட்டுள்
7. கைபோக மீளப்
8. பட்டான்

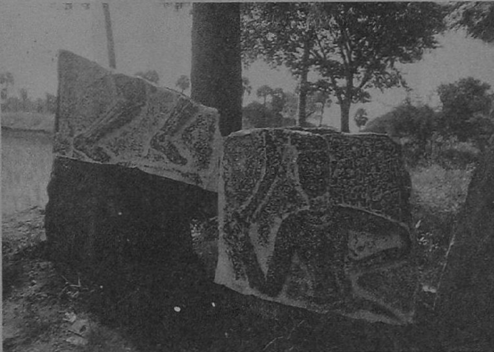
6 : 2

இடம் : தொட்டனம்பட்டி, வேடசந்தூர் வட்டம். கண்மாயின் வடமேற்கு மூலையிலுள்ள சிறிய பாறை.

காலம் : கி.பி. 9-10 ஆம் நூற்றாண்டு. தமிழ் எழுத்து.

செய்தி : ஐந்நூற்றுவர் வீரசேகரர் குளம் செய்தமை.

1. ஸ்ரீபெரும்பள்ளிப் பெருங்குளம் தலை
2. யார் ஐந்நூற்றுவர் வீரசேகரர் பேர்

பழைய கரட்டுப்பட்டி கல்வெட்டு

7. நடுகல், செக்கு கல்வெட்டுகள்

வெ. பாண்டுரங்கன், கீழ்க்கல்பூண்டி.

7 : 1

இடம் : வைரிச்செட்டிப்பாளையம் திருச்சிமாவட்டம் (துறையூர்ப் பகுதி), வேடன்கலிங்கு அருகே உள்ள நடுகல்.

காலம் : கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு

செய்தி : நிரைகளை வேட்டுவர் கவர்ந்து சென்றபோது ஏற்பட்ட பூசலில் இறந்துபோன வீரன் பற்றித் தெரிவிக்கிறது.

1. ஆய்ப்பாடிநிரை வே
2. டுவர் கொடுபோக எயிது ப
3. ட்டார் திருநாணமுறை
4. த....
5. இது தீ....
6. குசெய்வா
7. ன் தாய்க்....
8. கு மி
9. ணளாந்

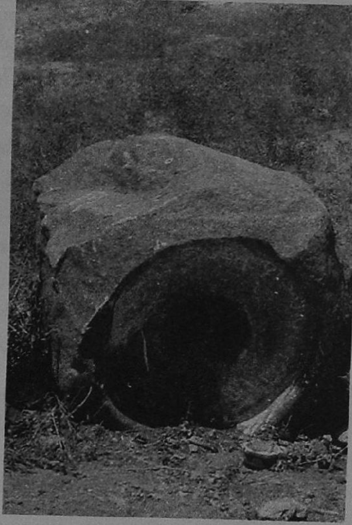
7 : 2

இடம் : கூடலூர், குளித்தலை வட்டம், கரூர் மாவட்டம், வயலில் உள்ள செக்கு.

காலம் : கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : பிடாரன்மல்லன் செக்கு செய்வித்ததைக் கூறுகிறது.

1. ஸ்ரீ பிடாரன் மல்லன் செக்கு

8. பத்தாம் நூற்றாண்டு பாண்டியர் கல்வெட்டு

கு. சேதுராமன், மதுரை

இடம் : மடப்புறம், திருப்புவனம், மடப்புறம் காளிகோயிலுக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள கோயில் சுவர்.

காலம் : கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு, சடையன் மாறன்? வட்டெழுத்து.

செய்தி : மண்ணூர் விளந்தை சூரனான தென்னவன் (அணுக்க)ப் பல்லவரையன் என்பவன் (திருபூவணம்) கோயிலில் நிலைவிளக்கு ஒன்று எரிப்பதற்காக ஐம்பது ஆடுகள் தானம் அளித்ததைக் கூறுகிறது.

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ.....
2. .....யர்க்கு.....
3. .....இதன்.....
4. ண்புந.....
5. .....யஇ(அ).....
6. .....ணத்துபடாரர்க்கு.....
7. .....டுமண்ணூர் விளந்தை சூர
8. ன்நாஇன தென்னவன்(அ)
9. .....ப்பல்லவரையன் வைய்த்த
10. .....ருநிலை விளக்கொன்றினுக்கு
11. .....பகலும் இரவும்முட்டா
12. (ம)ல் எரிவதாக வைய்த்த ஆடு
13. அய்ம்பதுங்கொண்டு இ
14. சாவாமூவாப் பேராடாகக் காத்து
15. வைய்ச்சு நியதி சோழியத்தா
16. ல் உழக்கு நெய்முட்டாமல்
17. எரிவதாகவும் இந்நெய்அ....
18. ன் இவ்வூர்தேவர் வெட்டிக்
19. குடி சேந்தன் கரந்தன்இ
20. .....இந்நெய் அ.

9. கொங்குநாட்டுச் சேரன் வீரநாராயணன் கல்வெட்டு

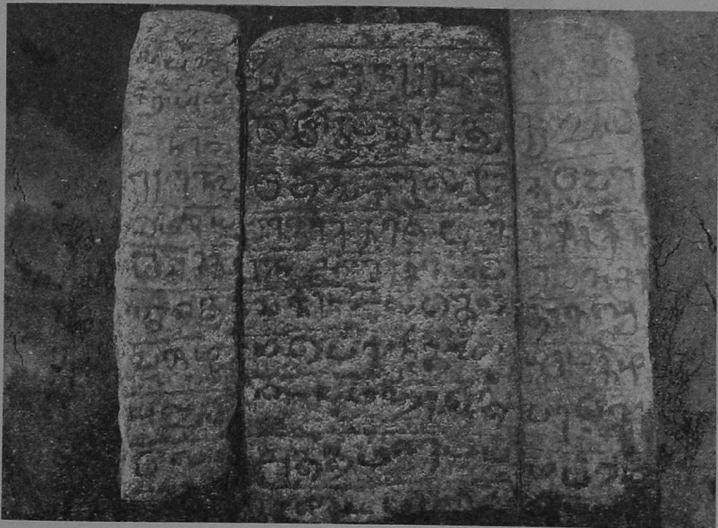
வி.ப. யதீஸ்குமார், தஞ்சாவூர்.

இடம் : ஈரோடு மாவட்டம், பவானி வட்டம் பெருந்தலையூர் சிவன் கோயிலிலுள்ள தனிக்கல். அண்மையில் பவானியாற்றில் கிடைத்தது.

காலம் : வீரநாராயணன், யா. 20, பத்தாம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : காஞ்சிக்கூவ நாட்டிலுள்ள தேவதான பிரமதேயமான பெருந்தலையூர் மகிழ்வநமுடைய மஹாதேவர் கோயிலும் (கருவறை) அர்த்தமண்டபமும் குறுப்பிநாட்டுத் திங்களூரிலிருக்கும் வெள்ளாளரில் வண்ணக்கர் கூட்டத்தைச் சார்ந்த வண்ணக்கன் பெரியான் அணுக்கநம்பி என்பவன் செய்தமை.

1. ஸ்வஸ்தஸ்ரீ வீரநாராயண தேவர்
2. க்கு யாண்டு இருபதாவது குறுப்
3. பிநாட்டு திங்களூரிலிருக்கும் வெள்
4. ளாளந் வண்ணக்கரில் வண்ணக்கந்
5. பெரியாந் அணுக்கநம்பியேந் கா
6. ஞ்சிக்கூவ நாட்டில் தேவதாந ப்3ர
7. ஹ்மதேயம் பெருந்தலையூர் மகிழ்
8. வநமுடைய மஹாதேவர் கோ
9. யிலும் அத்தமண்டபமும் பிறம்
10. [பில்.] மண்டபம்...

10. சில புதிய கல்வெட்டுகள்

சீ. வீரராகவன், விழுப்புரம்
மங்கையர்க்கரசி வீரராகவன், விழுப்புரம்.

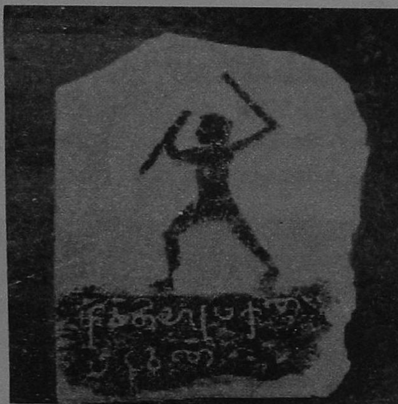
10 : 1

இடம் : தாமல், ஊருக்குக் கிழக்கேயுள்ள அம்மன்கோயில் உள்ள நிலத்தில் காணும் நடுகல்.

காலம் : சுமார் கி.பி. 600.

செய்தி : வீரக்கல்

1. காவதியார் மகன்
2. ப[டு]வன்

10 : 2

இடம் : அரளி, உளூந்தூர்ப்பேட்டை வட்டம், அய்யனார்கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள செக்கு.

காலம் : கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : செக்கு இட்டமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ அம்களரி உடைய தாயன் அபத்தரன் இட்ட செக்கு பிடாரிக்கு எண்ணை ஓர் உழக்கு.

10 : 3

இடம் : நயினார்பாளையம், வேப்பூரிலிருந்து சேலம் செல்லும் வழியில் உள்ளது. இவ்வூரிலுள்ள நத்தமேட்டில் உள்ள கல்செக்கு.

காலம் : கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : செக்கு இட்டமை.

1. ஸ்ரீகரணநல்லூர் காணி உடையவனான கார்குணமாலையார் இடுவிச்சசெக்கு

10 : 4

இடம் : குன்னத்தூர் (திருக்கோயிலூர்வட்டம்) ஏரியிலுள்ள தூம்பு.

காலம் : வீரராஜராஜதேவர், (மூன்றாம் குலோத்துங்கன்), 1182.

செய்தி : தூம்பு அமைத்தமை.

1. ஸ்ரீதிரிபுவனசக்கர
2. வர்த்திகள் ஸ்ரீ சீவீரரா
3. ஜராஜதேவர்க்கு யா
4. ண்டு 4வது குன்ற
5. த்தூருடையான் பட்டன்
6. பேராயிரமுடையா
7. ன்கண்ட தூம்பு மதும
8. ஈஸ்வர வா
9. ணாதி நீ
10. ல கங்க
11. ன் அமைத்த
12. தானம் ந
13. ம்பியூரான்

10 : 5

இடம் : குன்னத்தூர் ஏரியிலுள்ள தூம்பு.

காலம் : கோபணஉடையார், இராசநாராயணன் சம்புவராயன், 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : இராசநாராயண சம்புவராயன் அகப்பரிவாரமுதலி தம்பி மாணக்கநாயன் எல்லாந்தலையன் என்பவன் மதகு அமைத்தமை...

1. ஸ்ரீசுபமஸ்து கோப
2. ண உடையார் நாளி
3. ல் இம்மதகு கண்டா
4. ன் இராசநாராயணன்
5. சம்புவராய
6. ன் அகப்பரி
7. வாரமுதலிக
8. ளில் ஆதிநந்கழல்
9. பெருமான் கண்
10. மயதேவந் தம்பி மா
11. ணக்கநாயன்
12. எல்லாந்தலை
13. யன் கண்மய தே
14. வன் கண்ட தன்
15. மம்உ.

10 : 6

இடம் : தண்டுரை, விஸ்வநாதர் ஆலயம், தரையில் பாவப்பட்ட கல்.

காலம் : முதலாம் இராஜராஜசோழன், 992.

செய்தி : இவ்வூர் மகாதேவருக்கு மூன்று காலப்பூசைக்கு (ஸ்ரீ பலிகொட்ட) வரிநீக்கி இடைப்பட்டிலும் பனைப்பட்டிலும், அரைமாநிலமும், அய்வைபட்டில் முக்கால் செறு நிலமும், கூத்தன்பட்டி (தடி) ஒன்றை செறு நிலமும், கொடையாக வழங்கப்பட்டது. சாவாமுவா பேராடும் கொண்டு அன்றாடம் மூன்று காலப் பூசை நடத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோ
2 ராஜராஜகேஸரி ப
3. ரு மற்(கு) யாண்டு ஏழாவது
4. புழல் கோட்டத்து அம
5. றூர் நாட்டு கோவீர ஸ்ரீ சேந்த
6. மங்கலமாகிய தெண்டுரை
7. சபையோம் எம்முர் மஹா
8. தேவற்கு இறை இழிதி ஸ்ரீ பலி
9. கொட்ட வைத்த -மிளரிவீடு இ
10. டைப்பட்டியும் பனைப் ப
11. ட்டியும் சிறுமனைகால் அரைய
12. மா கூத்தன்பட்டித் தடி இ
13. ரண்டுமாய்ப் பட்டியும் சி
14. ங்க விசையரையன் முக்காலு
15. ம் முக்காற் செறுவுமாக ஒன்ற
16. ரையும் ஆக அய்வை பட்டி
17. நிலமும் மூன்று ஸந்தியு
18. ம் ஸாவா மூவாமை பேராடு கொ
19. ண்டு ஸ்ரீ பலி கொட்ட வை
20. த்த சோம ஸபையோம் எழு-
21. பதே சிவன் (செரு வே-க்க) இ

11. கொங்கு தொண்டைநாட்டுப் பகுதிகளில் சில புதிய கல்வெட்டுகள்

சு. இராசவேலு, சென்னை.

11 : 1

இடம் : நாமக்கல், நாமக்கல் மாவட்டம். நாமக்கல் மலை மீது உள்ள கோட்டைப் பாறையில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : ஆட்பெயர். இம்மலையின் குடைவரைக் கோயில்களுக்கு அருகில் தச்சர்கள் மற்றும் பிற ஆட்பெயர் கல்வெட்டுகள் ஆவணம் இதழில் பதிவாகியுள்ளன. அதன் தொடர்ச்சியாக இம்மலை உச்சியில் உள்ள கோட்டைப் பகுதியைக் களஆய்வு செய்தபொழுது சில ஆட்பெயர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சில பொறிப்புக்கள் மிகவும் அழிந்த நிலையில் மெல்லிய கீறல்களாக உள்ளன. தமிழ் எழுத்து வளர்ச்சியுறத் தொடங்கிய கால கட்டம். அவற்றுள் ஒன்று படிக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ளது. 'இளணிகந்' என்று படிக்கவும் வாய்ப்பு உள்ளது.

1. இளவதிகந்

11 : 2

இடம் : அயலூர், கோபிச்செட்டிப்பாளையம் வட்டம், ஈரோடு மாவட்டம்.

காலம் : விரவல்லாள தேவர் (கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு).

செய்தி : வடப்பரிசார நாட்டில் உள்ள நம்பியூர் திருவிக்ரம விண்ணகரப் பெருமாளுக்குக் குறுப்புநாட்டு அயிரியூர் ஊரை இறையிலியாக அளித்த செய்தி.

முன்பக்கம்

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ வீரவல்லா
2. ள தேவர் பிருத்வி ராஜ்ய-
3. ம் பண்ணி
4. அருளா நின்ற ப்ரமாதிஸ-
5. ஸம்வத்ஸ்ஸரத்து சித்திரை மாத முதல் வ-
6. ட பரிசார நாட்டு நம்பி பெரு-
7. நாயிநார் திரிவிக்ரம விண்
8. ணகரெம்பெருமானுக்கு குறு-

பின்பக்கம்

9. ப்பு நாட்டு அயிரியூர்
10. முதலடங்கல் இறையி-
11. லி ஆக சந்திராத்தித்தவர்
12. திருவிடையாட்டம்

11 : 3

இடம் : காரகப்பாடி, சத்தியமங்கலம் வட்டம், ஈரோடு மாவட்டம், மஞ்சள் தோட்டத்தில் நடப்பட்டுள்ள கற்பலகை, இரு பக்கங்களிலும் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

காலம் : இரண்டாம் ஹரிஹரர்; சக ஆண்டு 1352; சாறுவரி வருஷம், (கி.பி. 1430) சக ஆண்டு தவறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சக ஆண்டு 1342ல் தான் (கி.பி. 1420) சாறுவரி வருஷம் வந்துள்ளதால் 10 ஆண்டுகள் அதிகமாக இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

செய்தி : விஜயநகரப் பேரரசர் இரண்டாம் ஹரிஹரராயர் காலத்தில் அழுக்குக்குழியில் உள்ள திருவேங்கடமுடையார் கோவிலுக்கு திருவிடையாட்டமாக காரகப்பாடி ஊரை மண்டலேஸ்வரன் ஆகிய குங்குமராய உடையார், காமனராச உடையார் அழுக்குக்குழி காணியாளர் அளித்துள்ளனர். அழுக்குக்குழி காஞ்சித்தூவல் நாட்டில் இராஜராஜபுரத்திற்குச் செல்லும் பெருவழியில் உள்ளது.

முன்பக்கம்

1. ஸ்ரீமந் மகா மண்டலேசு-
2. வரந் ஸ்ரீ விரதேவராய ம-
3. ஹாராயட்டரையரை ஸ்ரீ மர்
4. குமாரந் பிரதாப அரிஹர ரா-
5. யற்கு செல்லா நின்ற சக-
6. ப்தமாயிரத்து முன்
7. னூற்று ஐம்பத்திரண்டிந்-
8. மேல் செல்லா நின்ற சா-
9. றுவரி வருஷத்து சித்திரை
10. மாத மிரண்டாந் தியதி ஸ்ரீ
11. மந் மஹா மண்டலேசு-
12. வரந் ஸ்ரீ விரகுங்கும ராச-
13. ய உடையரும் காமனராச
14. உடையரும் அழுக்குக்கு
15. ழியில் காணியாளரும்
16. இராஜஇராஜபுரத்துக்கு செல்-
17. லும் காஞ்சித்தூவல் நாட்டு

பின்பக்கம்

18. அழுக்கற்குழியில்......
19. டி அழுக்கற்குழியில் பெருமா-
20. ள் திருவேங்கடமுடையாற்க்கு தி-
21. ருவிடையாட்டமாக தாரை
22. வாத்துக் குடுக்கயில் இந்த ஊ-
23. .ற் நஞ்சை புஞ்சைபட்டி தோட்ட-
24. ம் மேநோக்கியமரம் கிணோ-
25. க்கிய கிணறு வாசல் மனை
26. மற்றும் பல உபாதியும் காணி
27. க்கையு முட்பட்ட இவற்கு திருவி-
28. டையாட்டமாக குடுத்த அள-
29. வுக்கு இந்தவூர் இவற்கு சந்திரா-
30. தித்தைவரை நடக்க கடவ
31. தாகவும் இந்த தன்மத்துக்
32. கு அஹிதம் நினைத்தவனும் டை-
33. கய [டசை...] யாசைப்பட்டவ-
34. னும் யிவனுமிவன்வங்ஸ
35. மும் ஏழுஏழு ஐந்மாந்திரமும் செ-
36. கங்கைக் கரையிலே ஹ
38. த்தி வினைக்கு மேர் பூர்வ மண்-
39. .... மால் வதையா.... ள்ளி பளு-
40. ம் ..... பாதகங்களிலும் குரு
41. துரோகஞ் செய்த பாவத்திலும் புக-
42. க் கடவனாகவும் இந்த தன்மம்
43. இரக்ஷத்தவல் ஸ்ரீ வைகுண்ட-
44. த்திலே பரமாபதத்திலே இருக்க
45. [க்] கடவநாகவும் [11*]

11 : 4

இடம் : செங்காளிப்பாளையம், கரூர் அருகில் உள்ள செங்காளிபாளையம் ஊரில் பாழடைந்த சிவன்கோவில் மேட்டில் உள்ள தனிக்கல்.

காலம் : கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : இக்கல்வெட்டு இருமொழிக் கல்வெட்டாகும். முதற்பகுதி தமிழிலும் இரண்டாவது பகுதி வடமொழியில் கிரந்த எழுத்திலும் எழுதப் பட்டுள்ளது. தென்னவன் வஞ்சி வேளான் ஆகிய இரவி குவாவன்

என்பவரின் மனைவி நிறந்தேவியார் ஐம்பது பொன் குடுத்து புதுப்பெருவாய் கிழக்குடையூர் என்னும் ஊரில் உள்ள கடறு சாற்றிய முருக்கத்தரை நிலம் கால் செய்யை விலைக்கு வாங்கி அவ்வூரின் திருமூலட்டானத்து தேவர்க்கு நந்தாவிளக்கிற்காகவும் திரு அமிர்த்துக்கும் கொடுத்துள்ளார். இச்செய்தி வட மொழியிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டில் கூட்டெழுத்துக்களுடன் புள்ளி பெற்ற மெய்யெழுத்துக்களும் உள்ளன.

1. ஸ்ரீ தென்னவன் வஞ்சி வேளாஇன-
2. இரவிகுவாவன் மணவாட்டி
3. நிறந்தேவி வஞ்சி வேளார்க்கேய்
4. ஐம்பதுப் பொன் குடுத்துப் பு-
5. துப் பெருவாய்க் கீழக்குடையூர் மு-
6. ருக்கத்தரைக் கடறு சாற்றிய காற்செய்யு-
7. ம் விலைக்குக் கொண்டிவ்வூர்த் திருமூ-
8. லட்டானத்து மாதேவர்க்கு ஒரு நொந்தாவி-
9. ளக்கினுக்கும் திருவமிர்தினுக்குமாகக் கு-
10. டுத்தாள் நிறந்தேவி பந்மாஹேச்வர காவல்
11. பாத$_3$ நிவர்த்தநஸ்யாதா$_3$ ச்ச$_2$ த்ரக்$_3$ ரா மே பி
12. நாகிநே வஞ்சிவ்ரிஷ்ணேகு$_3$ ஹா$_4$ ப$_4$ ஸ்ய தே$_3$-
13. வி தே$_3$வீதி கீர்த்திதா ஸ்வஸ்தி

11 : 5

இடம் : பௌத்திரம், கரூர் வட்டம், மாவட்டம். ஊரில் உள்ள ஒரு கிணற்றின் உள்பகுதியில் வெட்டி வைக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : பாண்டியர் வீரபாண்டியதேவர். ஆட்சியாண்டு 22+9 (13 ஆம் நூற்றாண்டு).

செய்தி : சிவன் கோவிலுக்குத் திருமஞ்சனக்கிணறு செய்வித்தது.

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ வீரபாண்டி
2. தேவர்க்கு யாண்டு 22 எதிர் கொ-
3. ன்பது வீரசோழ மண்டலத்து பௌத்-
4. திரம் மல்ல. பாச்சில் நாயனார் தன-
5. ந்திசுரமுடைய நாயனார் திருமஞ்ச-
6. னக் கிணறு செய்வித்தேன் தட்டை[யூ]
7. ர் நாட்டுத் தெற்றியூர் வேளார்

11 : 6

இடம் : கருவாட்சி, விழுப்புரம் வட்டம் விழுப்புரம் மாவட்டம். குளம் அருகில் பாறையில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : குளம் வில்லி சீருடையான் வெட்டிவைத்தமையைக் குறிக்கிறது.

1. ஸ்ரீ இக்
2. குளம் வில்லி
3. சிருடையான்
4. தன்மம்.

11 : 7

இடம் : அருகில் மற்றொரு பாறையில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : பாடல் கல்வெட்டு. வாணர் வீரப்பெருமாள் குறித்து புகழும் கல்வெட்டு.

1. தாரு முரசு முடியுந் தமக்குரியய்யாருமுடன் பெறுவர் பார்வேந்தந்
2. வீரப்பெருமாள் மகதேசன் பேரெழுதித் தத்தந் திருமார்பிலாளோலை செய்து
3. மகனிதுங்கன் வாணன் மகதைப் பெருமாளுக்கானை தந்து சோழன வனி பெற்றான்

4. பாணல்விழிக் கன்னியரைத் தந்துங் கழல் பணிந்தும் இவனை கொண்டும் வன்னமரும் பெற்றார் தமன்

11 : 8

இடம் : ஆரூர், ஆர்க்காடு வட்டம் வேலூர் மாவட்டம். புதைந்துண்ட பெருமாள் கோவிலின் குமுதப்படை.

காலம் : பராந்தக சோழன், (கி.பி. 941)

செய்தி : ஆரூர் சபையார் கோவில் பணியாளர்களுக்கு நெல் ஊதியமாக அளித்தமை.

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரி பந்மற்க்கு யாண்டு முப்பத்து நாலாவது பல்குன்றக் கோட்டத்து தனயூர் நாட்டுத் திருப்பாச்சூரயர்ப் புறத்து ஆரூர் ஸபையோம் எங்களூர் ஸ்ரீ கோவில் அஞ்சத்தர விண்ணகர பெருமாளுக்கு
2. ....வானுக்கு இருநாழி உரிஉம் குசவனுக்கு இருநாழி உரிஉம் அடுநங்கையார்க்கு முந்நாழிஉம் இப்பரிசு நிசதி நடைகொண்டு முட்டா-
3. மே ஊட்டுவோமானோம் ஸபையோம் இது முட்டில் கெங்கை இடைக் குமரி இடை செய்த பாவத்துப் படுவோம்-
4. மானோம் காவிரிப்பாத்தார் திருவடிப் பிழைப்போமானோம் அடுந்துகைக்கு ஆண்டுவரை இருகாடி ஊர்க்கல்லால் அட்டிக்-
5. குடுப்போமானோம் ஸபையோம்.

12. குட்டியாகவுண்டனூர் நடுகல்

இரா. ரமேஷ், தஞ்சாவூர்.

இடம் : சேலம் மாவட்டம், மேட்டூர் வட்டம், கொளத்தூரிலிருந்து சேத்துக்குழி செல்லும் சாலையில் உள்ள குட்டியாகவுண்டனூர் வேடியப்பன் கோயில்.

காலம் : கி.பி. 9-10 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : தாழ்ஊரில் உள்ள கொடாடி என்பவர் இறந்ததன் நினைவாக அவரது மகன் கள்ளன் அவ்வூரில் கல்லெழுதி நட்டமை.

1. ஸ்ரீ கொடாடி தாழ்ஊர்
2. க்கற்பொறிச்சி நாட்
3. டுவித்தான் கொடாடி ம
4. கன் கள்ளன்

13. வாலிகண்டபுரம் வாலீஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டுகள்-I

இல. தியாகராஜன், அரியலூர்.

13 : 1

இடம் : வாலிகண்டபுரம் (வேப்பந்தட்டை வட்டம்) வாலீஸ்வரர் கோயில் கருவறைத் தென்சுவர் ஜகதி (தட்சணாமூர்த்தி கீழ்).

காலம் : முதலாம் பராந்தகன், யா : 3 (கி.பி. 910).

செய்தி : திருவாலீஸ்வரமகாதேவருக்கு அரைவிளக்கு எரியவைக்க அப்பினார்கள் என்பவர் மூன்று கழஞ்சுப்பொன் கொடையாக வழங்கியுள்ளார். இவ்விளக்கு வீரசோழப்பல்லவரையர் இக்கோயிலின் நிருவாகியாக இருந்தபோது வைக்கப்பட்டது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரிபன்(ம)க்கு ய(ாண்)டுமூந்றாவது திருவாலீஸ்வர மாதேவ
2. ற்க்கு அப்பினார்கள் வைத்த அரைவிளக்கால் பொன் முக்க்ழஞ்சரையால் நாராயத்தால் நிசதம் ஆழாக்கு
3. வீரசோழபல்லவரையர் ஆரா(ய்)ந்த விளக்கு.

13 : 2

இடம் : அர்த்தமண்டப வடக்குச் சுவர் குமுதம்.

காலம் : *மேற்சுட்டிய மன்னன், அதே ஆண்டு.*

செய்தி : வன்னாட்டுப் பிரிதிகூரமங்கலம் என்ற ஊரின் சபையார் எழுதிய கல்வெட்டு இது. *பிரிதிகூரமங்கலத்தில்* இருந்த திருச்சிலாக் குன்றத்து கோயிலில் எழுந்தருளி இருக்கும் **திருக்கேட்டை கிழத்தியார் (ஜேஷ்டா தேவி)** எனும் இறைவிக்குத் திருவமுது, திருமெழுக்கு ஆகியவை இடுவதாக 5 கழஞ்சு பொன்னை ஊர்ச் சபையிடம் கடம்பன் நாகன் என்பவர் கொடையாக வழங்கி உள்ளார். இப்பொன்கொண்டு ஊருக்குத் தெற்கில் இரண்டரை மாநிலத்தை ஊர்சபை வழங்கியுள்ளது. இக்கல்வெட்டில் வரும் கடம்பன் நாகன் என்பவர் முதலாம் பராந்தகனின் இருபத்தொன்றாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டிலும் இராசகேசரிவர்மனின் (கண்டராதித்தன் இகஆ. 298/64-65) கல்வெட்டிலும் குறிப்பிடப்படுவதால் மேலுள்ள பரகேசரிவர்மன் முதலாம் பராந்தகன் எனக் கொள்ளலாம். கல்வெட்டின் தொடர்ச்சியாக ஜகதிப்படையில் உள்ள வரிகளைக் (4, 5, 6) கொள்ளலாம். இவ்வரிகள் புரியும்படியாக இல்லை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோப்பரகேசரிபர்ம்மற்க்கு யாண்டு ௲-ஆவது வன்னாட்டு பிரிதிசூரமங்கலத்து ஸபையோ
2. ம் ஊர்க்கு தெற்க்கில் கடம்பன் நாகன் குத்தல் செய் உரு மாவரை செய் திருச்சிலாக்குன்றத்து திருக்கேட்டை கிழத்தியா
3. ர்க்கு திருஅமிர்(து) ஒன்று திருமெழுக்கு இடுவதாக யாங்கள் கொண்டு கடவபொன் முதல் ஐங்கழஞ்சு இப்பொன்
4. ஊரின் தெற்கில் கடமபன்னாகை குளத்து கழஞ்சின் வாய்(பாப்) பொந்ஞ்சி நீக்கி நாற்
5. பது ஆக இருநூறு ஆண்டுஎடுத்து ஊரவன் எச்சில் சுவாகான் தண்டி ஊர்விக்கடவான் நிசதம் ....
6. மன்றி ஊர்ப்பான்னான்

12 : 3

இடம் : கருவறை வடக்குச்சுவர் (பிரம்மா சிற்பக் கோட்டத்தின் மேற்கு)

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 5 (கி.பி. 912)

செய்தி : மிலாட்டுக் குறுக்கைக் கூற்றத்துத் திருக்கோவலூரைச் சேர்ந்த சங்கரன் என்பவர் இக்கோயிலில் அரைவிளக்கு எரிக்க மேலை நகரத்தாரிடம் 3½ கழஞ்சு பொன் கொடுத்து ஆழாக்கு எண்ணை வழங்கிட ஏற்பாடு செய்துள்ளார்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோப்பகேசரிபற்மர்க்கு
2. யாண்டு ரு-வது வன்னாட்டு வாலி
3. கண்டபுரத்து திருவாலீஸ்வரத்
4. து மஹாதேவர்க்கு மிலாட்டுக் குறுக்கைக் கூற்ற
5. த்து திருக்கோவல்லூர் இருந்து வாழும் சங்க
6. றன்(ன)*வத்த அரைவிளக்கு ஒன்றினால் பொன் மு
7. க்கால் இப்பொன்னால் அட்டக்கடவர் மேலைனகரத்தார்
8. ஆழாக்கு அட்டக் கடவர்.

13 : 4

இடம் : அர்த்தமண்டப வடசுவர் குமுதம்

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 12 (கி.பி. 919).

செய்தி : இக்கல்வெட்டு முற்றுப்பெறவில்லை. மன்னரின் ஈழவெற்றியும் வன்னாட்டை ஆண்ட சிற்றரசர் அக்கோபுகழறையரும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பரகேசரி

2. பந்மர்க்கு யாண்டு யஉ வன்னாட்டு வாலிகண்டபுரத்து.... மஹாதேவர்க்கு வன்னா(டு) உடையான் அக்கோ

3. புகழ்முறை.

13 : 5

இடம் : அர்த்தமண்டப வடசுவர் குமுதம்.

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 14 (கி.பி. 921)

செய்தி : வன்னாட்டுப் பகுதியின் சிற்றரசரான அக்கோபுகழறையர் இக்கோயிலில் ஒரு நந்தா விளக்கெரிக்க 7½ கழஞ்சு பொன் கொடுத்தார். இதனைப் பெற்றுக் கொண்டு தினமும் உழக்கு நெய் வழங்க அனுக்கூரைச் சேர்ந்த நக்கன் அரட்டன் என்பவர் ஒப்புக் கொண்டமை.

1. ஸ்வஸ்திஶ்ரீ மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரிபன்மற்க்கு யாண்டு பதினாலாவது வன்னாடுடையார் அக்கோபுகழறையர்
2. வாலிகண்டபுரத்து திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவர்க்கு வைத்த நொந்தா விளக்கொன்று ஒன்றினால் பொன் எழுகழஞ்சரை இப்பொன் எழுகழஞ்சரையாலு நாரா
3. யத்தால் நிசதி உழக்கு நெய் எண்ணை அட்டக்கடவான் அனுக்கூர் உடை நக்கன் அரட்டனேன் இது பன்மாஹேஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 6

இடம் : கருவறை மேற்கு சுவர் (விஷ்ணு சிற்பம் வடக்குப் பத்தி)

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 15 (கி.பி. 922)

செய்தி : தஞ்சாவூர் கண்டருள்கண்டப் பெருந்தெருவில் வசித்த சங்கரப் பாடியான் மாறன்மாசாது என்பவர் இக்கோயிலில் ஒரு விளக்கு எரிக்க 7½ கழஞ்சுப் பொன்னை நகரத்தார் வசமளித்து தினமும் உழக்கு நெய் வழங்கிட ஏற்பாடு செய்துள்ளமை.

1. ஸ்வஸ்திஶ்ரீ மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரி
2. பன்மர்க்கு யாண்டு யரு - ஆவது
3. வன்னாட்டு வாலீ
4. ஸ்வரத்து மஹாதேவர்க்கு தஞ்சாவூர் கண்டருள் க
5. ண்டப் பெருந்தெருவில் சங்கரப்பாடியான் மா
6. றன் மாசாது வை(த்த) நொந்தாவிளக்கு ஒன்றுக்கு வைத்
7. த பொன் எழுகழஞ்சுக்கும் பலிசை நெய் எண்
8. ணை நிசதம் உழக்கு மட்டுவார் நகரத்தார் சந்தி
9. ராதித்தவரையும் பந்மாஹேஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 7

இடம் : அர்த்தமண்டபத் தென்சுவர் குமுதப்படை (முதற்பத்தி கீழ் 1008 லிங்கம் உள்ள அறை).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 19 (கி.பி. 926).

செய்தி : தஞ்சாவூர் கண்டருள்கண்டப்பெருந்தெருவில் வசிக்கும் சங்கரப் பாடியான் சேயான் உள்வேலி என்பவர் ஒரு விளக்கு எரியவைக்க ஏழு கழஞ்சுப் பொன் வழங்கியுள்ளார். கல்வெட்டின் இறுதிப்பகுதி மீது சுவர் கட்டப்பட்டுள்ளது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மதிரை கொண்ட கோப்பரகேசரிபன்மற்க்கு யாண்டு யகூ-ஆவது வாலிகண்டபுரத்து
2. திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவற்க்கு தஞ்சாவூர் கண்டருள்கண்ட பெருந்தெருவில் சங்கரப்பாடியா
3. ன் சேயான்உள்வேலி நொந்தாவிளக்கினுக்கு (வைத்த) பொன் எழுகழைஞ்சு இப்பொன்
4. ....*

13 : 8

இடம் : கருவறைத் தென்சுவர் குமுதப்படை (தட்சணாமூர்த்தி கீழ்).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், அதே ஆண்டு (கி.பி. 926).

செய்தி : வாலிகண்டபுரத்துச் சங்கரப்பாடியான் (எண்ணெய் வியாபாரி) நகைமுத்தான் என்பவர் திருவாலீஸ்வரத்து இறைவனுக்கு அரை விளக்கு எரிக்க 3½ கழஞ்சு பொன் வழங்கியுள்ளமை. கல்வெட்டு முற்றுப்பெறவில்லை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோபரகேசரிபன்மற்க்கு யாண்டு பத்தொன்பதாவது திருவாலீஸ்வரத்து மாதேவ(ர்க்கு)
2. வாலிகண்டபுரத்துச் சங்கரப்பாடியான் நகைமுத்தான் வைத்த அரை விளக்கால் பொன் முக்கழஞ்சரையா....

13 : 9

இடம் : அர்த்தமண்டப வடசுவர் குமுதப்படை.

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 31 (கி.பி. 938).

செய்தி : இது வன்னாட்டுப் பிரமதேயம் பிரதிசூரமங்கலத்துச் சபையார் அண்டாட்டு (அண்டாற்று) கூற்றத்து அலவாய் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த கடம்பன்நாகன் (இம்மன்னனின் 3-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டிலும் குறிப்பிடப்படுகிறார்) என்பவரிடம் ஏதோ கொடைப் பொருள் பெற்றுக் கொண்டமைக்கு எழுதிய

கல்வெட்டாகும். கும்பகோணம் வட்டம் திரும்புறம்பியம் ஊர் மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள ஊர்கள் அடங்கிய பகுதி அண்டாற்றுக் கூற்றம் என்ற நாட்டுப் பிரிவின் கீழ் இருந்தது. கல்வெட்டு முற்றுப் பெறவில்லை.

1. மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரி பன்மற்க்கு யாண்டு ௩யக-வ்து வன்னாட்டு ப்ரஹ்மதேயம் பிரதிசூரமங்கலத்து ஸபையோம்
2. கைய் எழுத்து அண்டாட்டுக் கூற்றத் தலவாய் கடம்பனாகன் கையால்*

13 : 10

இடம் : அர்த்தமண்டபத் தென்சுவர் முதற்பத்தி (1008 லிங்கம் உள்ள அறை)

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா. : 33 (கி.பி. 940)

செய்தி : விளாமுத்தூர் என்ற ஊர் 64 பிராமணர்களுக்கு விக்ரமசிங்கச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பெயரில் தேவதானப்பிரமதேயமாக மன்னரின் மகன் இராசாதித்தன் என்பவரால் வழங்கப்பட்டு ஆட்டுத்தெரி, கண்ணாலக்காணம் ஆகிய வரிகளிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்பட்டது. இவ்வூரிலிருந்து கிடைக்கும் வரித்தொகை அறுகழஞ்சு மற்றும் பஞ்சவாரம்நெல் 60 கலம் ஆகியவை கொண்டு இக்கோயிலில் மூன்று விளக்குகள் ஏற்றவும் மூன்று திருவமிர்து படைக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. விக்கிரமசிங்கன் என்பது முதலாம் பராந்தகனின் பட்டப் பெயராகலாம். கல்வெட்டின் தொடக்கப்பகுதி சுவர் வைத்து மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. ..... மதிரை கொண்ட கோப்பரகே
2. ..... மற்க்கு யாண்டு ௩யங-வது
3. ..... ட்டு வாலிகண்டபுரத்து திருவா
4. ..... மஹாதேவற்க்கு இஞ்ஞாட்டு வி
5. ..... ட (இடனற்றாள் பூண்டி) பூண்டி உள்பட தேவ
6. ..... க ராசாதித்(த)* தேவர்க்கு கோவடி கோயில் விண்ண
7. ..... கழுமலமுடையானும் சிற்றம்பருடையானு
8. ..... வ்வூர் வளையிற் சுற்று உண்ணில மொழிவி
9. ..... றை ஆட்டுத்தெரிஉங் கண்ணாலகாண புதாக்கு(ட்டை)
10. ..... நீக்கிய் தேவதானஞ் செய்த விளாமுத்
11. ..... ல்ச் செம்மை அறுகழஞ்சு இதனால் பொ
12. ..... க் காலினாலும் கழஞ்சினுக்கு நெய் எண்ணை
13. ..... ண்ணமாக இப்பொன்னால் நெய் எண்ணை இர
14. ..... ந்த இவருது வ்விளாமுத்தூர் ஊபுட்ட இடரை
15. ..... ளக்கன் புறம்பி அட்டினத்தின் விண்ணப்

16. ..... ளெரிகின்ற விளக்கு மூன்றுந் திருவமிர்து இர
17. ... ஞ்சவார நெல்லு அறுபதின் கலமும் கொடுவ
18. ..... நால்வரு ப்ராஹ்மணர்க்குத் தேவதான
19. ம் விக்கிரமசிங்கச் சதுர்வேதிமங்கலம்

13 : 11

இடம் : கருவறை வடக்குச் சுவர் (பிரம்மா சிற்பத்தின் மேற்குப் பத்தி).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 35 (கி.பி. 942).

செய்தி : வாலிகண்டபுரத்து அம்பலத்துக்கு நெய் எண்ணை ஊற்றி விளக்கு எரிப்பதற்கு எட்டு கழஞ்சுப் பொன் கொடை வழங்கியமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ யாண்டு ௩யரு- வாலிகண்ட
2. புரத்து அம்பலத்துக்கு வைத்த பொன் ஐங்
3. கழஞ்சு இதினால் பலிசை நெ(ய்)யெண்ணை நிச
4. தம் மாழாக்கு இப்பொன் கொண்டு
5 விளக்கு எரிப்பிப்பார் மாஹேஸ்வர இரக்ஷை.

13 : 12

இடம் : கருவறை வடக்குச் சுவர்.

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 38 (கி.பி. 945).

செய்தி : சோழ இளவரசன் இராஜாதித்தனின் பிரதிநிதியாக இப்பகுதியில் கண்ணாலக்காணம், புதாக்குட்டை முதலிய வரி வசூல் நிர்வாகத்தை கோதண்டமாயிலட்டி கன்மிவடுகன் கோமளக்கண்ணன் நாட்டார்க்கு வழங்கியமை. அதன்படி கண்ணாலக்கணம் கால் பொன் எனவும் புதாக்குட்டை நான்கு நாழி அரிசி எனவும் நிர்ணயிக்கப்பட்டமை. கல்வெட்டு சிதைந்துள்ளது.

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மதிரை
2. கொண்ட கோப்பரகேசரி
3. பன்மற்கு யாண்டு ௩யஅ-ஆ
4. வது பிள்ளையார் ராஜாதித்ததேவர்க்கா
5. ய்க் கண்ணாலகாணப் புதாக்குட்டை
6. ஆள்கின்ற கோதண்டமாயி
7. லட்டி கன்மிவடுகன் கோமளக்கண்ண
8. ன் வன்னாட்டு நாட்டார்க்கு ஒட்டி
9. இட்டுக் குடுத்த பரிசாவது
10. இந்நாட்டு ஒரு கண்ணாலத்தா

11. ற் காற்பொன்னும் புத்தரிசி
12. நாழி நாழியும் புதாக்குட்டை

13 : 13

இடம் : கருவறை மேற்குச் சுவர் (விஷ்ணு சிற்பம் வடக்குப் பத்தி).

காலம் : மேற்சுட்டிய அரசனது (கி.பி. 907 - 955).

செய்தி : வன்னாட்டுப் பகுதியை ஆட்சிசெய்த சிற்றரசர் வன்னாடுடையார் இலாடராயர் திருவாலீஸ்வரத்து மகாதேவர்க்குத் திருவமுது படைக்க ஆய்ப்பாடி ஊர் ஏரியின்கீழ் கால் நிலம் வழங்கியுள்ளமை. இன்று இவ்வூர் ஆலம்பாடி என்று மருவிய பெயரில் வாலிகண்டபுரத்திற்கு அருகில் உள்ளது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வன்னாட்டு
2. திருவாலீஸ்வரத்து
3. மஹாதேவர்க்கு வன்னா
4. டுடையார் இலாடரா
5. யர் ஆய்ப்பாடி ஏரி
6. க்கீழ் திருவமுது ஒரு போ
7. தைக்கு நாராயத்தால் இரு
8. நாழி ஆக காட்டுவதாக வைத்த
9. நிலங்காலினால் திருவ
10. மிது ஒன்று பந்மாஹே
11. ஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 14

இடம் : கருவறை மேற்கு சுவர் (விஷ்ணு சிற்பக் கோட்டத்தின் வடக்குப் பக்கச் சுவர்).

காலம் : மேற்சுட்டிய அரசனது (கி.பி. 907 -955).

செய்தி : வன்னாட்டு சிற்றரசர் இலாடராயரிடம் மிலாட்டு மன்னர் கயிறூர் பெருமானார் என்பவர் விலை கொடுத்து நிலம் வாங்கி கோயிலுக்கு அமுதுபடைக்கக் கொடுத்தமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஆய்ப்பாடி ஏரிக்கீழ் வன்னாடு
2. டைய இலாடராயர்க்கு மிலாடுடையார் கயிறூர்
3. பெருமானார் விலைக் குடுத்து கொண்ட நிலங்
4. கால் இருபோதைக்கு நாராயத்தால் இரு நாழி
5. ....

13 : 15

இடம் : கருவறை வடக்குச்சுவர் (பிரம்மா சிற்பக்கோட்டத்துக்கு மேற்குப் பக்கச் சுவர்).

காலம் : மேற்சுட்டிய அரசனது (கி.பி. 907 - 955).

செய்தி : அக்கோபுகழறையர் இறைவனுக்குத் திருவமுது படைக்க நிலம் வழங்கியுள்ளார்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வன்னாடுடை அக்கோபுக
2. ழறையர்.....த்து ஒரு
3. போதைக்கு திருவமுது...த்தால்
4. இருநாழி..... ஆக திருவமுது ஒன்றுக்கும்
5. ஆக திருவமிது.......ச
6. ந்திராதித்தவல் அட்டக் கடவது இது
7. பன்மாஹேஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 16

இடம் : அர்த்தமண்டப வடசுவர் மூன்றாம்பத்திக் கூரை.

காலம் : இராசகேசரிவர்மன் (கண்டராதித்தன்), யா : 12 (கி.பி. 952).

செய்தி : அகங்கன் மலை இராசாதித்தன் ஆன செம்பியன் மிலாடுடை யான் என்பவர் இக்கோயிலுக்கு ஒரு நந்தாவிளக்கு எரிக்க 7½ கழஞ்சுப் பொன் வழங்கியுள்ளார். இப்பொன்னைப் பெற்றுக் கொண்ட வாலிகண்டபுரத்துச் சங்கரப்பாடி நகரத்தார் அதற்கு வட்டியாக (பலிசை) தினமும் உழக்கு எண்ணை வழங்கியுள்ளனர். மிலாடு என்பது இன்றைய திருக்கோயிலூர் வட்டத்துப் பகுதியாகும். அப்பகுதியை ஆட்சிசெய்த சிற்றரசர் மிலாடுடையான் ஆவார். இராசாதித்தன் என்பவர் பரகேசரிவர்மன் என்ற பட்டம் கொண்ட முதலாம் பராந்தகசோழரின் மகனாவார். இப்பெயரில் இச்சிற்றரசர் குறிப்பிடப்படுகிறார். ஆதலால் இராசகேசரிவர்மன் என்ற பெயரில் தொடங்கும் இக்கல்வெட்டு பராந்தகனுக்குப்பின் மன்னரான இராசகேசரிவர்மன் கண்டராதித்த சோழருடையது எனக் கொள்ளலாம்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிராசகேசரிபர்ம்மற்க்கி யாண்டு உ-ஆவது
2. வன்னாட்டு வாலிகண்டபுரத்து திருவாலீஸ்வ
3. ரத்து மஹாதேவற்க்கு அகங்கன் மலை இரா(சா)
4. தித்தன் ஆந செம்பியன் மிலாடுடையான் (வை)வத்த
5. க-நொன்தாவிளக்கு க-ன்றுக்கு பொன் எழுகழஞ்ச
6. ரை இதின் பலிசை நிசதி உழக்கு நாராயத்தால் அட்ட
7. க் கடவார் வாலிகண்டபுரத்து சங்கரப்பாடி நகரத்தார்.

13 : 17

இடம் : கருவறை மேற்கு சுவர் கூரைப்பகுதி.

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 2 (கி.பி. 954).

செய்தி : அகலங்கன் மலை இராசாதித்தன் ஆன செம்பியன் மிலாடுடையான் என்பவர் இக்கோயிலில் ஒரு விளக்கு எரிக்க 7½ கழஞ்சு பொன்னை வாலிகண்டபுரத்துச் சங்கரப்பாடி நகரத்தாரிடம் ஒப்படைத்து உள்ளமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிராஜகேசரிபன்மர்க்கு யாண்டு உ-வது
2. வன்நாட்டு வாலிகண்டபுரத்து திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவ
3. ர்க்கு அகலங்கன் மலை இரா(சா)தித்தன்ஆந செம்பியன் மிலாடுடையான் வை
4. த்த நொந்தாவிளக்கு ஒன்றுக்கு பொன் எழுகழஞ்சரைக்குப் பலிசைய்
5. க்கு நாராயத்தால் எண்ணை உழக்கு அட்டக்கடவார்
6. வாலிகண்ட
7. புரத்து சங்
8. கரப்பாடி நகரத்தார்.

13 : 18

இடம் : கருவறை மேற்குச்சுவர் குமுதப்படை (விஷ்ணு சிற்பத்தின் கீழ் பகுதி).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 5

செய்தி : இக்கல்வெட்டில் மன்னன் பெயர் இல்லை நடுப்பகுதியில் கல்வெட்டு சிதைந்துள்ளது. திணையான் கணதேவன் நடுப்பையன் என்பவர் கொடை வழங்கியமை. கல்வெட்டு முற்றுப் பெறவில்லை.

1. யாண்டு ஐ(ஞ்) சாவது ..... ய்த்திணையான் கணதேவன்
2 நடுப்பையேன் வை.... ரவூர் கழஞ்சு இது மூன்று....
3. ந்தியும் ஆராதிக்கின்ற

13 : 19

இடம் : கருவறை மேற்கு சுவர் (விஷ்ணு கோட்டத்தின் தென்புறப் பத்தி).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 5 (கி.பி. 955).

செய்தி : வன்னாட்டு இளம்பலூரைச் சேர்ந்த புகழறைபூமி சுந்தரன் என்பவர் இக்கோயிலில் ஒரு நந்தா விளக்கு எரிக்க 90 ஆடுகள் கொடை அளித்தமை.

1. ஸ்வ
2. ஸ்திஸ்ரீ
3. கோவி
4. ராசகே
5. சரிப
6. ந்மற்க்கு யாண்டு ச-ஆவதினெதிராமாண்டு வன்னாட்டு
7. த் திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவர்க்கு இஞ்ஞாட்டு
8. இளம்பல்லூருடையான் புகழறைபூமிசுந்தரன் வைத்த நொந்தா விள
9. க்கு ஒன்றினுக்கு வைய்த்த ச ஆடு தொண்ணூறு இவ்வாட்டால் (நெய் எ) ண்ணையா
10. ல் நாராயத்தால் நிசதம் உழக்கு [சாவாமூவாப் பேராடு என்பதைக் குறிக்க ச என்ற எழுத்து மட்டும் எழுதப்பட்டுள்ளது]

13 : 20

இடம் : அர்த்தமண்டப வடசுவர் ஜகதிப்படை இரண்டாம் பத்தி கீழ்ப்பகுதி.

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 6 (கி.பி. 956).

செய்தி : வன்னாடு பகுதியை ஆண்ட சிற்றரசர் அக்கோர்புகழறையர் இக்கோயிலில் விளக்கு எரிக்க ஏழுகழஞ்சு பொன் கொடுத்துள்ளார். இதனைப் பெற்றுக்கொண்டு இக்கோயில் பட்டுடையார்கள் (அலுவலர்) மூவர் தினமும் உழக்கு நெய் வழங்கிட ஒப்புக் கொண்டனர். இவ்விளக்கு வீரசோழப் பல்லவரையன் இக்கோயில் நிருவாகியாக இருந்தபோது வைக்கப்பட்டது. இச்சிற்றரசர் முதலாம் பராந்தகனுக்குப் பின் வந்த இராசகேசரி கண்டராதித்தனுடையது எனக் கொள்ளலாம். கல்வெட்டில் சிற்றரசர் வைத்தது பட்டம் என உள்ளது. இறுதிப்பகுதியில் விளக்கு என எழுதப் பெற்றுள்ளது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிராசகேசரிபன்மக்கு யாண்டு ஆறாவது வன்னாட்டு வாலிகண்டபுர
2. த்து திருவாலீஸ்வரத்தில் பட்டுடையார்கள் செருவிடை பரமேஸ்வரனும் புசங்க
3. ன் வடுகன் மறவனும் மாதேவபட்டனும் இம்மூவரும் வன்நாட்டு உடையார் அக்கோபுகழறையர் வை
4. த்த பட்டம் எழுகழஞ்சும் இபொன்நால் நிசத உழக்கு ஒன்றால். (நெய்?) அட்டக்கடவோ மூவோம்//வீரசோழபல்ல
5. வரையன் ஆராஞ்சு வைத்
6. த விளக்கு.

13 : 21

இடம் : கருவறை மேற்குச்சுவர் ஜகதிப்படை (விஷ்ணு சிற்பத்தின் கீழ்).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், அதே ஆண்டு.

செய்தி : வன்னாடுடையாரின் மனைவி திருநிலைநங்கை என்பவர் அரை விளக்கு வைக்க 3½ கழஞ்சு பொன் வழங்கியுள்ளமை. மேலுள்ள கல்வெட்டில் சுட்டப்படும் அக்கோபுகழறையரின் மனைவி எனலாம்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிரா(ச)கேசரிபன்மக்கு யாண்டு வன்னாடுடையார் தேவியார் திருநிலை நங்கை
2. வைத்த அரைய் விளக்கினால் வைத்த பொன்முக்கழஞ்சரையால் நெய் எண்ணை நிசதி ஆழ(ா)க்கு வீர
3. (சோ) ழப(ல்) லவரை(யர் ஆரா(ஞ்)சு வெட்டிவித்த விளக்கு.

13 : 22

இடம் : மேற்சுட்டியப்படி.

காலம் : இராசகேசரிவர்மன் அறிஞ்சய சோழன், யா : 2 (கி.பி. 955).

செய்தி : பராந்தகன் அறிஞ்சய சோழரின் இரண்டாம் ஆண்டில் முந்தைய கொடைகளைப் பற்றி ஆய்ந்து தற்போது கல்லில் அவைபற்றி வெட்டப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அவ்வகையில் 7 நிலை விளக்கு, ஆறு காளம், ஒரு செப்புக்குடம், ஒரு கலசப்பானை, இரண்டு கண்ணாடி, 2 தளிகை, 2 மத்தளி, ஒரு சர்வம், ஒரு சட்டி, ஒரு கறிக்கால், ஒரு வட்டிக்கால், ஒரு சட்டுவம், ஒரு தூபமணி மற்றும் 4 விளிசங்கு ஆகிய பொருட்கள் கணக்கெடுக்கப்பட்டு கல்லில் வெட்டப்பட்டன. மன்னனின் பட்டப்பெயர் பரகேசரி என இருக்க வேண்டும். ஆனால் இராஜகேசரி என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிராஜகேசரி பராந்தகன் அறிஞ்சி பந்மற்க்கு யாண்டு உ-ஆவது திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவர்க்கு இவாண்டிந்கீழ் முந்பு கல்லில் (வீரசோழபல்லவ)ரயர் ஆராஞ்சு இடுவித்த நிலைவிளக்கு ஏழு
2. காளம் ௬-செப்புக் குடம்-க கலசப்பானை-க காளாஞ்சி -க கண்ணாடி - உ பலித்தாலம் -உ தளிகை-உ மத்தளி-க-சருவம்-க சட்டி-க கறிக்கால்-க வட்டிக் கால்-க சட்டுவம்-க தூபமணி க-விளிசங்கு-4 இது பந்மாஹே
3. ஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 23

இடம் : அர்த்தமண்டப வடசுவர் இரண்டாம் பத்தி கூரை.

காலம் : இராசகேசரிவர்மன் சுந்தரசோழன், யா : 11 (கி.பி. 968)

செய்தி : வன்னாட்டுப் பகுதியின் சிற்றரசராக மறவன் தூங்கானையான பராந்தகவன்னாடுடையான் என்பவர் இருந்தார். வன்னாடு, வள்ளுவப்பாடி நாடு ஆகிய நாடுகளில் வரிச்சுமையைக் குறைத்து வரி அளவை கால் கழஞ்சு பொன்னாக வசூலிக்க ஆணையிட்டமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோஇராசகேசரிபன்மற்க்கு யா
2. ண்டு யக-ஆவது மறவன் தூங்கானை
3. ஆன பராந்தக வன்னாடுடையானேன் வன்னாடும்
4. வள்ளுவப்பாடியும் பரி(வரி) கொண்டு கலகழிக்கு
5. ப் போச்சென்று யங்கி (னாரணன்னும் கொள்) புகழறைய்
6. நமக்குச் சொல்ல இரண்டு நாடு அடியுறை (ஆட்டிறை) பொன் கழஞ்சும்
7. கால்கால்ச் செம்மையாக கொழ்வேன்
8. சந்திராதித்தவல் நிற்பதாக கொழ்வேன்
9. ன் அறமறவற்க்க.

13 : 24

இடம் : கருவறைத் தென்சுவர் (தட்சணாமூர்த்தி கோட்டத்தின் இருபக்கச் சுவர்கள்).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், அதே ஆண்டு.

செய்தி : பிராந்தக வன்னாடுடையாரின் குல தெய்வமான பகவதியார் என்ற இறைவிக்கு இவரின் மனைவி ஒரு நந்தாவிளக்கு எரிக்க ஆய்ப்பாடி ஏரியின்கீழ் நிலம் வழங்கியுள்ளார். கல்வெட்டு சிதைந்துள்ளது. பகவதி என்னும் பெண் தெய்வம் இன்று வாலிகண்டபுரம் அருகில் உள்ள சிறுவாச்சூர் மதுர காளியம்மனாக இருக்கக்கூடும் எனக் கருதலாம்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிராசகேசரிபந்ம(ற்க்குயாண்டு ய)க-ஆவது பிராந்தக
2. வன் நாடுடையார் குலதே[ய்]வதை பகவதியார்
3. க்கு பிராந்தக வன்னாடுடையார் தேவியார் ச..........
4. க்குத்து எரிய வைத்த நொந்தா விளக்கு க-ன்றுக்கு வை..........
5. ....
6. .... நிசதி உழக்கு வன்னாடுடை ....
7. .... காணி நிலம் ஆய்ப்பாடி ஏரியில்
8. .... வடக்கிற்றையு மித
9. .... நிலங்
10. ....

13 : 25

இடம் : கருவறை வடசுவர் (பிரம்மா சிற்பத்தின் மேற்கு பக்கச் சுவர்).

காலம் : மேற்சுட்டியபடி.

செய்தி : வன்னாடுடையாரிடம் ஆனைப்பெண்டிராக (யானையைப் பராமரிக்கும் அலுவலர்) பணிசெய்த நக்கன் மாதேவி கோலநாகன் என்பவர்க்கு இக்கோயிலில் அரைவிளக்கு ஏற்ற மூன்றேமுக்கால் கழஞ்சுப் பொன் வழங்கியதைப் பெற்றுக்கொண்ட மணிக் கிராமத்தார் நாள்தோறும் ஆழாக்கு நெய் வழங்க ஒப்புக் கொண்டமை.

1. கோவிராசகேசரிபன்மக்கு யாண்டு
2. யக-வது வன்னாட்டு வாலிகண்டபுரத்து
3. திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவர்க்கு வன்னாடுடையா
4. ர் ஆனைபெண்டிர் நக்கன் மாதேவி கோலநாகன் ஐ
5. க்கு வைத்த அரைவிளக்கொன்றினால் பொன்(ன்) முக்கழஞ்சே மு(க்)கா
6. ல் இப்பொன்னால் பலிசை நிசத ஆழாக்கு நாராயத்தால்
7. நிசத் ஆழாக்கு அட்டக் கடவர் மணிக்கிராமத்தார்.

13 : 26

இடம் : அர்த்தமண்டப வடசுவர் முதற்பத்திக் கூரை.

காலம் : மேற்சுட்டியபடி.

செய்தி : திருகோவலூரைச் சேர்ந்த அரும்பாக்கிழான் சாத்தன் இக்கோயிலில் அரைவிளக்கு எரிக்க 3½ கழஞ்சு பொன் வழங்கியதை வாலிகண்டபுரத்துச் சங்கரப்பாடி நகரத்தார் பெற்றுக் கொண்டு தினமும் ஆழாக்கு நெய் வழங்கிட ஒப்புக் கொண்டமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிஇராசகேசரிபன்மற்க்கு யா
2. ண்டு 14-ஆவது திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவர்க்கு
3. திருக்கோவல்லூர் அரும்பாற்கிழான் சாத்தன் பரம குட்டன்
4. வைத்த அரைவிளக்கால் பொன் முக்கழஞ்சரையால்
5. நிசதம் நாரா(ய) த்தால் ஆழாக்கு நெய் எண்ணை அட்டு
6. வதாகவும் வாலிகண்டபுரத்து சங்கரபாடி
7. நகர(த்)தார் வசம் இது சந்திராதித்தவல் பந்மாயேஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 27

இடம் : கருவறைத் தென் சுவர் (தட்சணாமூர்த்தி கோட்டத்தின் கிழக்குச் சுவர் கூரை).

காலம் : பரகேசரிவர்மன் உத்தமசோழன், யா : 9 (கி.பி. 979).

செய்தி : இக்கோயிலுக்கு ஸ்ரீமாபலிவாணராய பீமீஸ்வரதேவன் என்பவர் ஒரு நந்தாவிளக்கு எரிய வைக்க 7½ கழஞ்சு பொன்னை வழங்கியுள்ளார். இப்பொன்னைப் பெற்றுக்கொண்டு மேலை நகரத்தார் நாள்தோறும் உழக்கு நெய்வழங்க ஒப்புக் கொண்டனர். வாணராயர் சோழச் சிற்றரசராக விளங்கியவர் எனத் தெரிகிறது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திவோபாண ப்ருதிவேந விஜயாதித்ய வர்ம்மணஹ ஆஸந்த்ரகார காதி விதத்தோ வாலீஸ்வராலையே
2. கோப்பரகேசரிபன்மற்கி யாண்டு கூ-ஆவது வன்னாட்டு வாலிகண்டபுரத்து திருவாலீஸ்வரத்துஆ
3. ழ்வார்க்கு ஸ்ரீமாபலிவாணராய பீமீஸ்வரதேவன் வைத்த நொன்தா விளக்கு க-அது எரிய(வைத்த)நி
4. லை விளக்கொன்றினுக்கு பொன் எழுகழஞ்சரை இப்பொன்னால் பலி
5. சை நிசதி உழக்கு நாராயத்தால் மேலைநகரத்தார் கொண்
6. டு அட்டக் கடவர் இது பந்மா
7. ஹேஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 28

இடம் : கருவறைத் தென் சுவர் (தட்சணாமூர்த்தி கோட்டத்தின் கிழக்குச் சுவர் கூரை).

காலம் : மேற்சுட்டியபடி.

செய்தி : கொடையாளரின் பெயர் சிதைந்துள்ளது அவர் இக்கோயிலில் ஒரு விளக்கு எரிக்க 7½ கழஞ்சுப் பொன் வழங்கியதை நகரத்தார் பெற்றுக் கொண்டு வட்டியாக நாள்தோறும் உழக்கு எண்ணை வழங்கியுள்ளமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோப்பரகேசரிபந்மற்க்கி யாண்டு கூ-ஆவது வன்(நாட்)டு வாலி
2 கண்டபுரத்து திருவாலீஸ்வரத்து மஹாதேவர்க்கு வாலிகண்ட (புரத்து) இருக்கு
3 பி(ளை)யன் மத்தி வைத்த முழு விளக்காற் பொன் எழுகழஞ்சரை இப்பொன் நகரத்
4. தார் கொண்டு பலிசை நிசத நெய் எண்(ணை) நாராய
5. த்தால் உழக்கு பந்மாஹேஸ்வர ரக்ஷை.

13 : 29

இடம் : அம்மன் சன்னதி வடக்கு, மேற்கு, கிழக்குச் சுவர் பீடத்து (விருத்தகுமுதம்) துண்டுக் கற்கள்.

காலம் : முதலாம் இராஜராஜன், யா : 6 (கி.பி. 991).

செய்தி : பிரிதிசூரமங்கலத்து (இன்றைய பிரம்மதேசம்) ஊரில் உள்ள திருச்சிலாக்குன்றத்து ஆழ்வார்க்கு காளம், சேகண்டி, ஆகிய இசைக் கருவிகள் இசைப்பவர்களுக்கு வழங்கிய கொடை குறித்தது. இக்கல்வெட்டு பிரம்மதேசம் ஊரில் இருந்த சிவன்கோயிலைச் சேர்ந்ததாகும். ஆனால் அக்கோயில் இடிக்கப்பட்டு அதன் கற்கள் வாலிகண்டபுரம் கோயிலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு அம்மன்சன்னதி கோயில் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோஇராஜகேசரிபன்மர் ராஜராஜ......
2. க்குச் செல்ல நின்ற யாண்டு 6-வது......
3. ச் சுரமங்கலத்துத் திருச்சிலாக்குன்றத்து ஆள்வார்க்கு
4. காளம் இரண்டுக்கும் சேகண்டி ஒன்றுக்கு முக்கு-

13 : 30

இடம் : கருவறை மேற்குச் சுவர் (விஷ்ணு சிற்பக் கோட்டத்தின் தென்புறப் பத்தி).

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 12 (கி.பி. 997).

செய்தி : வன்னாடு ஜீவிதமுடைய ஐயனார் என்பவருடைய மகன் நாரண தேவன் என்பவர் குதிரையிலிருந்து விழுந்தோ அல்லது குதிரைமுட்டியோ இறந்தார். இவருக்காக இவரின் பணியாளர் வெண்காடனார் என்பவர் இக்கோயிலில் ஒரு விளக்கு ஏற்ற 90 ஆடுகள் கொடுத்துள்ளமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ
2. காந்தளூர் சா
3. லை கலமறுத்த
4. கோராஜராஜகேசரிபந்மற்கு ' யாண்டு யஉ-ஆவது வன்னாட்டு வாலிகண்டபுரத்து திரு
5. வாலீஸ்வரத்து மஹாதேவற்க்கு இன்னாடு ஜீவிதமுடைய்
6. யனார் மகன் கணயான் னாரணதேவன் குதிரையில்லித்து சரிய இவரடியான் வெண்காடன்னார்
7. இவனைச் சாத்தி வைத்த நொந்தா விளக்கு ஒன்று இதுக்கு வைத்த சாவாமூவாப் பேராடு தொண்ணூறு
8. இவ்வூர் ஸ்ரீகோயிலுடையார் வசம் இது பந்மாஹேஸ்வ (ர ரக்ஷை).

13 : 31

இடம் : கருவறைத் தென்சுவர் கூரை.

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 16 (கி.பி. 1001).

செய்தி : பஞ்சவன் மாராயன் என்ற அதிகாரி வன்னாடு, வள்ளுவப்பாடி நாடு ஆகிய பகுதிகளுக்குக் கண்ணாலகாணம் என்ற வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்தார். மேலும் பிதுகுட்டை (புதாகுட்டை) என்ற வரியால் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு (கலம் நெல்லுக்கு 3 நாழி நெல்) அவ்வூர் ஏரியை ஆழப்படுத்தச் (கல்லுதல்) செலவிடும்படிச் செய்தார். இவ்வரி தவிர்ப்பை நாட்டாரின் இசைவுடன் செய்தார் என்றும் அறிகிறோம். பிதுக்குட்டை என்பது வரியின் பெயர். இது பல்லவர், சோழர் கல்வெட்டுக்களில் பிடநாழி, பிதாநாழி, புதாநாழி என்ற பெயர்களில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருமகள்போலப் பெருநிலச் செல்வியுந் தநக்கே யுரிமை பூண்டமைமனக்கொளக் காந்தளூர்ச் சாலை கலமறுத்தருளி வேங்கை நாடு
2. ங் கங்கபாடி தடியபாடி நுளம்பநாடுயுங் குடமலைநாடுங் கொல்லமுங் கலிங்கமுந் திண்டிறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்ட தன்னெ
3. ழில் வளரூழி எல்லா யாண்டுந் தொழுதக விளங்கும் யாண்டேய் செழியரைத் தேசுகொள் கோராஜராஜகேசரி பர்ம்மற்க்கு யாண்டு 16–
4. ஆவது கூத்தனங்கிழான் பஞ்சவன் மாராயனேன் வன்னாடும் வள்ளுவப்பாடியும் யாண்டு பதினாறாவது முதல் கண்ணாலகா
5. ணன்(காணம்) சந்திராதித்தவல் தெவிர்ந்து குடுத்தேன் வன்னாடும் வள்ளுவப்பாடியும் பிதுகுட்டையுங் கலத்துவாய் முந்நா
6. ழி நெல்லுந் தங்களூர் ஏரிகரைக்கு............ கடவர்களாகவும் இப்பரிசு இவ்வாண்டு (மிதிராட்டி)
7. .... நாட்டாரி)சைவினாலன்றாடு .... இந்த பொன்றண்டமுங் கொ
8. ண்டு ஏரி கல்லுவதாகவுஞ் செய்துகுடுத்தேன்
9. பஞ்சவன் மாராயனேன் இவர் கர்ம்மிச் சோழநாட்டு
10. தென்கரைப் பனையூர் நாட்டு வடசேரியுடையா
11. (ன்குடியன்) நாராயணன் எழுத்து இத்தன்மம்
12. .... (சில இடங்களில் கல்வெட்டு சிதைந்துள்ளது).

13 : 32

இடம் : அலங்கார மண்டபம்-பீடப்பகுதியில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ள துண்டுக் கற்கள்.

காலம் : மேற்சுட்டிய மன்னன், யா : 28 (கி.பி. 1013).

செய்தி : இக்கல்வெட்டு பல துண்டுகளாக உள்ளது. இதில் இராசராசன், இராசேந்திரன் ஆகிய இருவரின் கல்வெட்டுகளும் கலந்து காணப்படுகின்றன. வாலிகண்டபுரத்துக்கு கேரளாந்தகபுரம் எனும் பெயர் இருந்தது என்பதை இக்கல்வெட்டு கூறுகின்றது. கேரளாந்தகன் என்பது முதலாம் இராசராசனின் பட்டப் பெயர்களில் ஒன்றாகும். வாலிகண்டபுரத்தில் அருமொழிதேவ ஜீனாலயம் என்ற சமணக்கோயிலை ஜெயங்கொண்ட சோழப்பேரரையர் என்பவர் கட்டியுள்ளார். அருமொழி என்பது அம்மன்னரின் இயற்பெயராகும். இக்கோயிலில் தஞ்சாவூர் உள்ளாலைப் பெரிய அங்காடியைச் சேர்ந்த மோடன் வெண்காடன் என்பவர் ஒரு விளக்கு வைத்துள்ளார். அவ்விளக்கை வாலிகண்டபுரத்துச் சங்கரப்பாடியார் பராமரிக்க ஒப்புக் கொண்டனர். மேலும் இவ்வூர் கரிகாலகன்ன வளநாடு என்ற பிரிவின் கீழ் இருந்தது எனவும் இக்கல்வெட்டால் அறிகிறோம். இராஜராஜன் காலத்தில் சோழ நாட்டில் 9 வளநாடுகள் தான் இருந்தது என்று இதுவரை அறியப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இக்கல்வெட்டால் 10-வது வளநாட்டுப் பெயராக கரிகாலகன்ன வளநாடு பிரிவின் பெயர் தெரிய வருகிறது.

(துண்டு - 1)

1. திருமகள் போலப் பெருநிலப் செல்வியு
2. ஸ்ரீ ராஜராஜ கேசரிபர்மரான ஸ்ரீராஜ

(துண்டு - 2)

3. ஜூர்ச் சாலை கலமறுத்தருளி வே
4. வர்க்கு யாண்டு உயஅ-வது வடகரை

(துண்டு - 3)

5. ங்கை நாடுங் க(ங்) கபாடியும் நுளம்ப பாடியுந் தடியை
6. க் கரிகாலகந்ந வளநாட்டு வன்நாட்டு வாலிகண்ட

(துண்டு - 4)

7. பாடியுங் குடமலை நாடுங் கொல்லமுங்க லிங்கமும் எண்டி
8. டபுரமான கேரளாந்தகபுரத்துத் தஞ்சாவூருள்ளாலைப் பெரிய

(துண்டு - 5)

9. சைபுகழ்த்த ஈழமண்டலமும் இரட்டபா
10. ங்காடி மோடன் வெண்காட ....

(துண்டு - 6)

11. இலக்கமும் திண்டிறல் வெந்றி தண்டால் கொண்டு தன்னெழில் வளர் ஊழியு எல்லாயாண்டுந் தொழுதகை
12. ண்ட சோழப் பேரையன் எடுப்பித்த அ

(துண்டு - 7)

13. விளங்(கு) யா(ண்டே) செழியரைத் தேசுகொள் ஸ்ரீ
14. ரத்துச் சங்கரப்பாடியோம் ஐயங்கொண்ட சோழப் பேரரையர் எ
15. டுப்பித்த அருமொழிதேவ சினாலையத்துக்கு
16. ச்ச நொந்தா விளக்கு வைச்சுக்குடுப்போம் சங்கரப்பாடியோம் அறமறவற்க்க

13 : 33

இடம் : கருவறை மேற்குச் சுவர் (விஷ்ணு சிற்பக் கோட்டத்துத் தெற்கு கால் சுவர் பகுதி).

காலம் : மேற்சுட்டிய அரசனது.

செய்தி : அருமொழிப் பல்லவரையர் தன்மன் தேவன் என்பவர் தன்னைத் தானே குத்திக் கொண்டு இறந்ததாகத் தெரிகிறது. இவருக்காக மூன்று பிராமணர்களிடம் 90 ஆடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது அவரின் ஆன்மசாந்திக்காக விளக்கு எரிக்க வழங்கப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம். முதலாம் இராசராசனின் இயற்பெயர் அருமொழி என்பதால் இக்கல்வெட்டு இம்மன்னரின் காலத்தது எனக்கருதலாம்.

1. அருமொழிப் பல்லவரையர் தன்ம
2. ன்தேவன் குத்திக் கொண்டு ப
3. (பட்டமையில்?)
4. இளம் காஸ்ய
5. பன்கிலகுன்
6. றன் பூமியும்
7. காஸ்யபன் திரு
8. வாலி வே
9. ள்வகோ
10. னும் தாழி
11. க் காஸ்யபந்
12. தா-னையும்
13. இம்மூவர்
14. வசமும் இ
15. வாடு தொண்
16 ணூறும்//உ
17. ணூறு இவை
18. (பந்மா ஹேஸ்வர)
19. ரக்ஷை.

15. மடைக் கல்வெட்டுகள்

கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்

15 : 1

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இலுப்பூர் வட்டம் அரியூர் கீழக்கண்மாயின் பெரிய மடைத்தூணில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : உத்தமசோழன் 14வது ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 984).

செய்தி : பொரிமயன் தாழிப்பேரையன் பொரிமயன் இடமரி பெயரில் மடை அமைத்துக் கால் நாட்டியதற்குரிய கல்வெட்டு.

1. ஸ்வஸ்தஸ்ரீ
2. உத்தம
3. சோழற்கு
4. யாண்டு
5. 14 ஆவ
6. து இக்கு
7. மிழிப் ப
8. த்து கற்கா
9. ல் நாட்டு
10. வித்தார் ஸ்ரீ
11. பொரிம
12. யன் தா
13. ழிப் பே
14. ரையனே
15. ன் ஸ்ரீ பொ
16. ரிமயன்
17. இடமரி
18. யைச் சாத்
19. திச் செய்
20. தது ஸ்ரீ

15 : 2

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இலுப்பூர் வட்டம் அரியூர் மேலக்கண்மாயின் பெரிய மடைத்தூணில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : இரண்டாம் ராஜராஜன்.

1. ஸ்ரீ ராஜ ரா
2. ஜன்

15 : 3

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் குளத்தூர் வட்டம் பேயால் கிராமம் அம்மாபட்டி அருகிலுள்ள பேயால் கண்மாயின் பழைய மடைத்தூணிலுள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் (கி.பி. 1114).

செய்தி : அழகியசோழத் தென்கரை நாடாழ்வான் மடை புதுப்பித்தமை.

1. ஸ்வஸ்தஸ்ரீ கொ
2. லோத்துங்க சோ
3. ழதேவர்கு யாண்
4. டு 7 ஆவது
5. பொந்மாந் மாத
6. ந்நாந அழகிய
7. சோழ தெந்
8. கரை நாடாழ்
9. வாந் புதுக்[கின] குமிழி.

15 : 4

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அரசமலை பெரியகண்மாய் பெரிய மடையின் தூணிலுள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : இரண்டாம் இராஜேந்திர சோழன் (கி.பி. 1059)

செய்தி : குன்றியூர் நாட்டு மூவேந்தவேளான் பெயரில், அரசமலையிருந்த மூவேந்தவேளான் சோழசிந்தாமணி, பேரையன் குமிழி அமைத்தமை.

1. ஸ்ரீ ராஜேந்
2. திர தேவற்கு
3. யாண்டு 7
4. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ
5. இக்குமிழிஇன்
6. பேர் சிகரநல்லூ
7. ர் உடையான் பி
8. ராந்தக தேவநா
9. ன செம்பியந் கு
10. ன்றியூர் நாட்டு
11. மூவேந்த வே
12. ளாந் ஸ்ரீ இது
13. செய்வித்தான் இவ்வூர் உடை
14. யாந் பிடக்கந் மூவேந்த
15. வேளாந்நா
16. ன சோழ சிந்தாமணிப் பே
17. ரையந் ஸ்ரீ.

15 : 5

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் வட்டம் மேலப்பனையூர் பனையக் கண்மாயின் பெரியமடை பழைய தூணில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு.

1. ஸ்வஸ்தி
2. ஸ்ரீ இ
3. க்குமுழி
4. இரங்கல்
5. மீட்ட கன்
6. மரைய க
7. ண்ட நுச்
8. சங்க சிட்
9. ட நிலந்தீ
10. ர நரி மூட்ட
11. த்திற் கீழ்
12. த்த.

16. காவேரிப்பாக்கம் ஈராளச்சேரி கல்வெட்டுகள்

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்.

16 : 1

இடம் : வேலூர் மாவட்டம், அரக்கோணம் வட்டம் காவேரிப்பாக்கம் காந்தித் தெருவில், சாக்கடைக் கால்வாயின் மேல் மூடிவைக்கப்பட்ட கற்பலகையின் மேலுள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : காவேரிப்பாக்கத்தில் 'பெரிய ஸ்ரீகோயில்' ஒன்று இருந்ததை இக்கல்வெட்டின் மூலம் அறியமுடிகிறது. 'பெரிய ஸ்ரீகோயில்' பெருமானடிகளுக்கு ஒரு நந்தாவிளக்கு எரிக்க பசுக்கள் கொடை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஆற்றுவாரியம்' ஒன்று அக்காலத்தில் காவேரிப்பாக்கத்தில் செயல்பட்டத்தை இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது.

1. .... கழஞ்சும் கொண்டு தேவர்க்கே.......... வொகைக்
2. .... கழனிவாரிய பெருமக்களோம்..........
3. .... தானோம் நீங்கள் தை முதற்..........
1. .... ஆற்றுவாரிய பெருமக்களும் பட்டர்களும் விசிட்டர்களும்
2. .... காணியாளரும் பெரிய ஸ்ரீகோயில் அபிஷேக மண்டபத்தே கூடி இருக்க
3. .... பிட்டு கிடந்து விண்ணப்பஞ்செய ஏரி பெருமக்கள்
4. .... விதிபோல.......... இயாட்டை
5. பெருமானனடியாருக்கு ஒரு நுந்தா விளக்க நிசதமும் எரியப் பசு..........

16 : 2

இடம் : வேலூர் மாவட்டம், அரக்கோணம் வட்டம், காவேரிப்பாக்கம் அருகே உள்ள ஈராளச்சேரி என்னும் ஊரில், ஈசுவரன் கோயிலின் முன் அமைந்துள்ள மண்டபத்தில் நுழைவு வாயிலின் இடப்புறம் அமைந்துள்ள தூணில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : 'பரசுராமன் நல்லாற்றுழான்' என்பவர் ஈசுவரன் கோயிலுக்கு 'முகமண்டபம்' அமைத்துக் கொடுத்தது.

1. ஸ்வஸ்தஸ்ரீ பரசுராமன்
2. நல்லாற்றுழான்

17. சிறுவந்தாடு கல்வெட்டுகள்

ந.வேங்கடேசன், வில்லியனூர்.

17 : 1

இடம் : விழுப்புரம் வட்டம், சிறுவந்தாடு, அழகீசுவரர்க் கோயில் மகாமண்டபத்துக் கிழக்குச் சுவர் உள்பக்கம்.

காலம் : கோப்பெருஞ்சிங்கன், யா : 26 (கி.பி. 1269).

செய்தி : ஏரிக்கல்கட்டும் ஒய்மாநாடு பற்றியும் குறிப்பு வருகிறது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகலபுவனச் சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீகாடவன் அவனி ஆளப்பி
2. றந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்கன் [ஏரிக]ல்க்கட்டு யாண்டு இருப[த்] தாறாவது செ
3. [ல்] நிச்சயித்த தொண்டைமானார் அனுதாரம் தியாகவல்லிப் பற்[று]
4. ம் வளவகோனார் பற்று ஒய்மானாட்டுப் பற்றும் கொல............

17 : 2

இடம் : சிறுவந்தாடு, இலட்சுமிநாராயணப் பெருமாள்கோயில் உண்ணாழியின் வடக்குச் சுவர்.

காலம் : கோப்பெருஞ்சிங்கன் (கி.பி. 1243 - 1279)

செய்தி : ஏரிக்கல்கட்டு பற்றி குறிப்பு வருகிறது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகலபுவன[ச் சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீகாடவன் அவ]
2. னி ஆளப்பிறந்தான் கே[ாப் பெருஞ்சிங்கன்].............
3. தேவி எரி கல்க்கட்டு ய[ாண்டு]...............
4. அனுதார[ம்]...... [அ] நுதார[ம்]..........

18. சோரம்பட்டி, காரிச்சேரி கல்வெட்டுகள்

ஆர். பாலச்சந்திரன், திருத்தங்கல்

18 : 1

இடம் : விருதுநகர் மாவட்டம், விருதுநகர் வட்டத்திலுள்ள சோரம்பட்டி. இவ்வூரிலிருந்து முத்துலிங்காபுரம் செல்லும் சாலையிலுள்ள ஈஸ்வரன் கோயிலில் நடப்பட்ட கல்.

காலம் : கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கருநிலக்குடிநாட்டுத் திசைச்சுடர்மங்கலத்துக் குடியன் குறிச்சன் என்பவனுக்காக (நினைவாக?) நடப்பட்ட தலைநீர்கல் எனத் தெரிவிக்கிறது. இக்கல்லின் மேல்பகுதியில் திரிசூலம் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது.

1. ஸ்ரீகருநிலக்குடி
2. நாட்டு திசைச்
3. சுடர்மங்கல
4. த்துக் குடியந்
5. குறிச்சநுக்கு கூற்
6. செகுத்து தலைநீர்
7. அமிஞ்ச கல்

18 : 2

இடம் : காரிசேரி, விருதுநகர் வட்டம். இவ்வூர் இலட்சுமி நாராயண பெருமாள் கோயில் முன்புள்ள செக்கு.

காலம் : கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : அரியான் வில்மடை வீரத்தச்சன் என்பவன் காரிபேரில் செய்வித்த செக்கு என்று கூறுகிறது.

1. ஸ்ரீ காரிபேரி
2. ல் அரியான் வி
3. ல் மடை வீரதச்
4. சன் (இடுவிச்ச) செக்
5. கு உ

19. திருக்களப்பூர் கல்வெட்டுகள்

இல. தியாகராஜன், அரியலூர்
பெ. இரவிச்சந்திரன், அரியலூர்.

19 : 1

இடம் : திருக்களப்பூர் (உடையார்பாளையம் வட்டம்) கோடிவன ஈஸ்வரர் கோயில் கருவறை மேற்குச் சுவர் அதிஷ்டான பீடம்.

காலம் : இரண்டாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன், யா : 37 (கி.பி. 1351).

செய்தி : பாண்டிய மன்னர் தனது அதிகாரி அரையன் உதையஞ் செய்தானான சோழகோன் என்பவர் கேட்டுக் கொண்டபடி 550 வேலி நிலம் இறையிலியாக வழங்கியுள்ளார். அந்நிலம் இருங்கோளப்பாடி நாட்டு தத்தூரில் இருந்துள்ளது. இங்கு ஜெகதேவன் வீரன் வேளைக்காறர் படை என்னும் பெயருடைய படைக் குழுவினருக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருந்த செய்தியும் இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருபுவநச்சக்கரவத்தி கோநேரின்மை கொண்டாந் விக்கிரமசோழ வளநாட்டு மண்ணைகொண்டசோழ வளநாட்டு அகரம் சோழகுலசுந்தரிச் சதுர்வேதிமங்கலத்து உடையார் ருத்திர கோடீஸ்வரமுடையார் கோயில் தேவர்கந்மியும் ஸ்ரீமாஹேஸ்வரக் கண்காணி செய்வார்களும் ஸ்ரீகாரியஞ் செய்வாநும் இகோஇல் கணக்கநும் கண்டு நித்த விநோத
2. வளநாட்டுக் கிழாய்கூற்றத்து மாத்தூர்கிழவந் அரையந் உதையஞ் செய்தாநாந சோழகோநுக்கு இருங்கோளப்பாடி னாட்டுக் காணியாந தத்தூர் காடுங்களரும் செய்காலும் ஏரியும் நத்தமும் உள்ப்பட்ட நிலத்துக் காரைக்காட்டு நிலம் வேலியும் படை ஜகதேவந்வீரந் வேளைக்காறர்க்கு பற்றடை இட்ட நிலம் நீக்கி நிந்ற நிலம் அநூற்று ஐஞ்பதிற்று வே
3. லியும் முப்பத்து ஆறாவது வரையும் (பயிர்) செய்து வந்ததாக இவந் சொந்ந விளைநில மூந்றே ஆறு மாவும் வரகு பருத்தி உள்ளிட்ட புஞ்செய் நில(ம்) எட்டரையும்....ப்ப இருசெய்யரை நிலம்...... இரு செய் விளை நிலத்துக்கும் இ தே
4. வதாந நிலமாக வந்தந வரகும் முப்பத்தேழாவது முதல் ஒட்டுக்கு முதல் கொள்ளவும் இந்நிலம் இத்தேவர்க்கு தேவதாநம் இறைஇலியாக கடவும் இந்நிலத்துக்கும் இந்...... தேவதானமாந எதிரிலி சோழ நல்லூர்....... உரிமை மாத்துக்கும்..... பாடிகாவல் கூலிக்கும் .... வருகிற.........

5. ப்பத்தேழாவது முதல் இக்கோயில் திருப்பணிக்கு உடலாக கணக்கிலும் இட்டுக் கொள்ள கடவர்களாக வரிக்கூறு செய்வார்களுக்குச் சொந்நோம் முந்பு தேவதாநமாய் வருகிறமராந-உரிமை...... பாடிகாவல்...........

19 : 2

இடம் : சபாநாயகர் சன்னதி (நடராஜர்) வடக்கு, மேற்குச் சுவர் அதிஷ்டான பீடம்.

காலம் : சோழர் காலம்

செய்தி : அகரம் குலோத்துங்கச்சோழச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற ஊர் வீரநாராயணச் சதுர்வேதிமங்கலத்திலிருந்து (இன்றைய காட்டு மன்னார்குடி) தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊர். இவ்வூரைச் சேர்ந்த பட்டர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருக்கோடியூர் ஆண்ட பிள்ளையார் திருநாமத்துக் காணிஆன விருதராசபயங்கர வளநாட்டு தனியூர் ஸ்ரீவீர நாராயணச் சருப்பேதிமங்கலத்து வேறு பிரிந்த அகரம் குலோத்துங்கசோழச் சருப்பேதி மங்கலத்து பட்டர் கைக்குளகுடி ஸ்ரீ வீரநாராயண வதிக்கு கிழக்குஞ் சாம வல்லவன் வாய்......
2. க்காலுக்கு வடக்கு பத்தாம் சதிரத்துக்கு வடக்கில்.... சதிரத்துக்கு தெற்க்கில் ஆறமாவில் க்கு வடக்கில்

19 : 3

இடம் : இரண்டாம் கோபுர நுழைவாயில் வலப்பக்கம் நடப்பட்டுள்ள கற்பலகை.

காலம் : உடையார் பாளையம் பாளையக்காரர் ரெங்கப்ப உடையார் (கி.பி. 1644).

செய்தி : கோடிவன ஈஸ்வரர் கோயில் பூசை நெய்வேத்தியத்திற்கும் திருப்பணிக்கும் என திருக்களப்பூர் ஊர் முழுவதையும் சறுவமானியமாக ரங்கப்ப உடையார் கொடுத்துள்ளார். இவர் உடையார்பாளையம் பாளையத்தை செஞ்சிநாயக்கர் முத்து வேங்கடப்ப நாயக்கரின் கீழ் சிற்றரசராக இருந்து ஆண்டுள்ளார்.

1.	சுபானு ஸு	5.	பெற்ற புண்ணிய காலத்
2.	ஆனி மீ 3 - உ சோம	6.	தில் ஸ்ரீமது முத்து வேங்
3.	வாரமும் மிறுக	7.	கடப்ப நாயக்கரய்யந் புண்
4.	சீரிஷ நக்ஷத்திரமும்	8.	ணியமாக ரெங்கப்புடையா
9.	ர் நம்முட சீர்மையில் திருக்க	13.	ய்வேத்தியத்துக்கும்

10. ளப்பூர் நாந்கெல்லையும் உ
11. ள்பட கோடிவந யீசுரர்
12. சுவாமியாற்க்கு பூசை நெ
14. (சே)த்த திருப்பணிக்கு
15. ம் சறுவமா
16. னியம்.

19 : 4

இடம் : சபா மண்டபம் மரத்தால் செய்யப்பட்ட வாயிற் கதவில் செதுக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு

காலம் : உடையார் பாளையம் பாளையக்காரர் முத்து விசைய ரெங்கப்ப காலாக்கத் தோழர் (கி.பி. 1785).

செய்தி : இக்கதவு உடையார்பாளையம் பாளையக்காரர் முத்து ரெங்கப்ப காலாக்க தோழரின் தர்மம் ஆகும். திருக்களப்பூரில் இருக்கும் அங்கனுட (கோத்திரம்) சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் மகன் சாமிநாத பிள்ளை என்பவரின் மணியத்தில் (கிராம அதிகாரி) இந்த சபா மண்டப வாசற் கதவு பலருடைய உபையத்தினால் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. மிகவும் அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் இக்கதவு உள்ளது. இவ்வூர் மேலச் சிதம்பரம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

1. விசுவாவி
2. சு ஹு அற்ப்ப
3. சிய் 4 உ
4. சோம வாரம்
5. ..... னா
6. ழிகை நக்ஷத்திரம்
7. யிந்த சுபதினத்தில்
8. மேலச் சிதம்
9. பரம் சபைவா
10. சல் கதவு பயம்
11. ராயமானிய முத்து
12. விசய ரெங்கப்ப
13. காலாக்க தோழர் அவர்கள் தர்
14. மம்
15. திருக்
16. களப்பூரி
17. லிருக்கும்
18. அங்கனுட சு
19. ப்பிறமணிய
20. பிள்ளை குமா
21. ரர் சாமினாத பி
22. ள்ளை மணிய
23. த்தில் சபை
24. வாசல்க் கத
25. வு பலபேர் உ
26. பையமாக க
27. தவு வேலை
28. செய்து வச்சது
29. உ சுபமஷ்தது.

20. விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் சில புதிய கல்வெட்டுகள்

கோ. விசயவேணுகோபால், புதுச்சேரி.
த. ரமேஷ், முண்டியம்பாக்கம்.

20 : 1

இடம் : ஆகூர், விழுப்புரம் வட்டம், விழுப்புரம் மாவட்டம். சிவன் கோவில், கருவறை, தெற்குச்சுவர்.

காலம் : இராசநாராயணன் திருமல்லிநாதன் சம்புவராயன் (கி.பி. 1359).

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ
2. இராசநாராயணன் திருமல்லிநாதன்
3. சம்புவராயன் கோலிய பெருநல்லூர்ப் பற்று ஆகூரில்
4. உடையார் திருஆலந்துறை உடைய நாயனார்
5. கோயில் தானத்தார்க்கு இன்னாயனார் திரு
6. மடைவிளாகம்...... கெல்லையிலும்
7. உள்ள பல காசாயக் குடிமக்கள்பேரில் கடமை உள்
8. ளிட்ட பலமுதல் பதினெட்டாவதுவரையும் ஊர்
9. கொண்டுபோந்த இது தவிர்த்துப் பத்தொன்பதாவது
10. முதலுக்கு நாயனார் திருப்பூசைக்கும் திருப்பணிக்கும் குடுத்
11. வளவுக்கு வேண்டும் காசாயக்குடிமக்களையும் ஏற்....
12. ....
13. சல்ப்பணம் பேர்க் கடமை நூலாயம் ஆயம்
14. உள்ளிட்ட பலவரிகளும் ஸர்வமான்யம்
15. ஆகக்கொண்டு சந்திராதித்தவரையும் பூசையும்
16. திருப்பணியும் தாழ்வற நடத்திப் போகவும் சொன்
17. னோம் இப்படி செய்க உ
18. இவை திருவெ[ழுத்து] இவை வாணாதராயன் எழுத்து

20 : 2

இடம் : கருவறை, கிழக்குச் சுவர், நுழைவாயிலின் இடதுபுறம்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ னாதர் திருவாலந்துறை உடைய நாயனார்

20 : 3

இடம் : மேற்படி.

காலம் : சம்புவராயன், திருமல்லிநாதன் (கி.பி. 1337-1363).

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ..........னையன் திருமல்லிநாதன்
2. திருவாசலில் வித்துவான்களில் பெரும்பற்றப்
3. தில்லைப்பெருமாள் கற்பகநாயன் எழுந்தருளப்
4. பண்ணின சம்பந்தப்பெருமாள் நாயனார்
5. வரதராசந் தன்மம்

20 : 4

இடம் : கருவறை வடக்குச் சுவர்

காலம் : அரியண உடையார், சக ஆண்டு 1301, ரவுத்ரி (கி.பி. 1379).

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மஹாமண்டலேசுரன் அரிராய விபாட பாஷைக்குத் தப்புவராயர் கண்... வீரஸ்ரீ பொக்கண உடையார் குமாரர் அரியண உடை
2. யார்க்கு ப்ரிதுவிரராச்சியம் பண்ணாநின்ற சகாத்தம் ஆயிரத்துமுன்னூற்று ஒன்றின்மேல் செல்லாநின்ற ரவுத்ரி வருஷம் சித்திரை மாஸம் ய
3. க்ஷத்து துதிதையுஞ் சனிக்கிழமையும்பெற்ற காத்திகை நாள் உடையா(ர்) ....வன்னிய நாயக்கமாரில் இரா......

20 : 5

இடம் : ஏழுசெம்பொன், விழுப்புரம் மாவட்டம். வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில், வாயிலின் வலதுபுறம் அதிஷ்டான முப்பட்டைக் குமுதம்

காலம் : சாளுவ நரசிங்க உடையார். சக ஆண்டு 1392. விக்ருதி (கி.பி. 1470).

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸ$_2$காப்$_3$த$_3$ம் 1392ன் மேல் செல்லாநின்ற விகுறுதி வருஷம் அற்பசி மீ 16க்கு த$_3$ஸமியும் ஸோமவாரமும் பெற்ற அச்$_0$வதி நாள் ஸ்ரீமன் மஹாமண்டலீச்$_0$வரர் மேதினி யீஸ்$_2$வர கண்ட கட்டாரி சாளுவ நரசிங்க இராச உடையார் காரியத்துக்குக் கடவ அன்னம அரச அய்யன் நம்முடைய நாயக்கத்தனம் ஆன வழுதிலம்பட்டு உசாவடியில் தெ$_3$ய்வஸ்தானமும் உம்பளிச் சீர்மையில்
2. தெ$_3$ய்வஸ்தானமும் படைவீட்டு உசாவடியில் தெ$_3$ய்வஸ்தானமும் யிவை எல்லாம் பத்துஎட்டுக்காலம் முலாகனாதி புல்த்தலை பாழாய் கோபுரங்களும் மண்டபங்கள் விழுந்து கிலமாய் இருக்க னாங்கள் குடியும் வந்தேறி கிலமாய் இருந்த கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் கட்டுவித்து பூசை புனஸ்காரமும் நடக்கத் தக்கது ஆக கட்டளை பண்ண நரசிங்கஇராச உடையார் தன்மம் ஆக பூறுவத்திலே தாங்கள்

3. அரைமனைக்கு இறுத்து வருகிற விபூதி காணிக்கை சூலவரி இரேகை உபாதி வினியோகம் சோடியும் சறுவ மானியம் ஆக விட்ட அளவுக்கு படைவீட்டு உசாவடி அழகியசீயநல்லூர் பற்ற ஏழிசைமோகன் பெருமாள் தெந் திருவேங்கடப் பெருமாள் கோயிலில் இரேகை சோடி காணிக்கை உபாதி வினியோகம் உள்ளதும் இந்த தெந் திருவேங்கடப் பெருமாளுக்கு சறுவமானியம் ஆக விட்டு இந்த கோயிலில் தானத்தார்க்கு ஈத்த தன்மசாதனப் பட்டயம் இந்தப் பெருமாள் திருநாமத்துக் காணியில் முதல் உள்ளது தண்டிக்கொண்டு கிலமாய் இருந்த கோயில் கோபுரம் மண்டபங்களுங் கட்டுவித்து அங்கரங்கவைபோகம் அமுதுபடியும் நடத்திக்கொண்டு

4. சறுவமானியம் ஆக சந்திராதித்தவரையும் அனுபவித்துக்கொண்டு நரசிங்க இராச உடையர் தன்மமாக பூசை புநஸ்காரமும் நடத்தி சுகத்திலே இருக்கவும் இந்த சீர்மைகளில் பல தெளி உள்ளதும் சறுவமானியம் ஆக விட்ட அளவுக்கு இந்த தன்மங்களுக்கு அத்து பண்ணினார் உண்டாகில் கெங்கைக் கரையில் காராம் பசுவை கொன்ற பாபத்திலே போக கடைவனாகவும் சு$_0$ப$_4$மஸ்து உ

20 : 6

இடம் : மேற்படி.

காலம் : கி.பி. 1470.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ விக்ருதி வருஷம் மாசி *மீ* 26 தீ ஸ்ரீமது அன்னம அரசய்யன் காரியத்துக்கு கடைவ தம்மு நாயக்கர் ஏழ்மோகன உடையார் கோயில் பெருமாள் கோயில் தானத்தாற்கு குடுத்த தன்மசாதன பட்டயம் தங்களூர் உடையார் கோயில் பெருமாள் கோயில் கண்ணன்ஏந்தல் வெளிஏந்தர் உட்பட இடங்கை வரி ஆயம் வால்வரி உட்பட சறுவ மானியம் ஆக விட்ட அளவுக்கு இந்தப் பொன் உள்ளது தண்டி

2. நரசிங்க இராச உடையர் தன்மம் ஆக பூசை புநஸ்காரமும் திருவிளக்கும் திருநாள் திருப்பணியும்

3. நடத்தி சுகத்திலே இருக்கவும் இந்த தன்மத்துக்கு அஹநி பண்ணினார் உண்டாகில் கெங்கை கரையில் காராம் பசுவைக் கொன்ற பாவத்திலே போக கடைவன் ஆகவும்.

20 : 7

இடம் : மேற்படி.

காலம் : விசயநகர மன்னர் கிருஷ்ணதேவமகாராயர். சக ஆண்டு 1432. பிரஜாபதி (கி.பி. 1510).

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீமந் மஹாமண்டலேச்₀வரர் மூவராயர் கண்டன் ஸ்ரீவீரப்ரதாப நரசிங்கயதேவமஹாராயர் குமாரர் க்ருஷ்ணமதே₃வமஹாராயர் ப்ரிதிவிராஜ்யம்பண்ணி அருளாநின்ற சகாப்₃த₃ம் 1432ல் மேற்செல்லாநின்ற பிறசாபதி வருஷம் அற்பசி 3 *மீ* க.... நாயற்று பூறுவபக்ஷத்து த்ருதியையும் உத்திராட.....

2. ஆதித்₃த்யவாரத்து நாள் படைவீட்டு உசாவடி பனையூர்நாடாந எண்ணாயிரம் தென்பிடாகை தனியூர் ஏழிசைமோகன திருவேங்கடத்தப்பனுக்கு இளைய.... தெக்கலபரம் திருநாமத்துக் காணியாக க்ருஷ்ணராயர் த₃ம்மமாக சந்திராதித்யவரையும் செல்லக்கடவிதாகவும் ஸ்ரீ விரு.....

20 : 8

இடம் : மேற்படி.

காலம் : பாண்டியன், விக்கிரம பாண்டியன் (கி.பி. *1289/1339*).

1. உ ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோமாறபன்மர் த்ரிபுவனச்சக்ரவத்திகள் ஸ்ரீவிக்ரம பாண்ட்₃ய தேவர்க்கு யாண்டு 6 கர்க்கடக நாயற்று புதன்கிழமையும் பெற்ற

2. உத்திராடத்து நாள் ராஜராஜவளநாட்டுப் பனையூர் நாட்டு அழகிய சீயநல்லூர்ப் பற்றில் நாட்டவரும் அரசவல்லபுரப்பற்று நாட்டவரும் கந்தாடை உப்ரதாசி₀ அவிலம்ப யாஜியார்க்கு உடையார்

3. கூபகராயர் ஸ₀வகஸர ப்ரபல த₃சா₃ஹத்துக்கு த₃க்ஷிணையாகக் குடுத்த மோழைஏந்தலான விக்ரமபாண்டியச் சதுர்வேதிமங்கலத்து நன்சை பின்சை நாற்(பாற்)கெல்லைக்குள்ளு நாங்கள் கல்லுந்....த்தபடியே சந்திராதித்தவற் செல்லுவதாகக் குடுத்தோம்.

20 : 9

இடம் : மேற்படி.

காலம் : பாண்டியன், விக்கிரம பாண்டியன் (கி.பி. *1285/1335*).

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோமாறபந்மர் த்ரிபு₃வனச்சக்ரவத்திகள் ஸ்ரீ விக்ரம பாண்ட்₃ய தே₃வற்கு யாண்டு இரண்டாவது.... மஷ நாயற்று பூர்வ பக்ஷத்து சதுர்த்தசி₀யும் வியாழக்கிழமையும் பெற்ற புனர்பூசத்து நாள் ராஜராஜவளநாட்டுப் பனையூர் நாட்டு அழகியசிங்[கநல்லூர்]ப் பற்றில் நாட்டவரோம் பெருமாள் திருமேனிக்கு நன்றாக தே₃வர் கன்னனும் ஒவ்வாத பாண்ட்ய தே₃வர் ஆழ்வார் கந்தாடை உத்ரதாசி அவிலம்ப யாஜியாற்கு அஷ்ட[கத்த]ர்க்குமுள்ளிட்ட க்ருதுக்களுக்கு ஆக்ஷரஜா த₃க்ஷணையாகக் குடுத்த

2. அகரம் கண்டமாசுரண்டைச் சதுர்வ்வேதி$_3$மங்கலத்துக்கு திருமுகப்படி நிச்$_3$சயித்த சதுர்வேதி$_3$ ப$_4$ட்டர்கள் பேர் ஐம்பத்திரண்டுக்குப் பங்கு ஐம்பத்திரண்டு திருவிடையாட்டம் பங்கு ஒன்றும் தேவதானம் பங்கு ஒன்றும் ஆக ஐம்பத்துநாலுக்கும் வெள்ளரிப் பட்டும் இலுப்பைப்பட்டும் தாச...ம் நாற்பாலெல்லைக்கு உட்பட்ட நஞ்செய் நிலமும் புஞ்செய் நிலமும் அனைத்தாயங்களும் அனைத்து வரிகளும் உட்பட த$_3$ம்ம்தா$_4$ந அகர இறையிலியா(க) சந்த்ராதி$_3$த்யவத் செல்லுவதாக உத$_3$கம் பண்ணிக் குடுத்தோம் இந்நாட்டு நாட்டவரோம் உ

3. திருமுகப்படி துல்யம்

4. இவை காலிங்கனார் எழுத்து

20 : 10

இடம் : மேற்படி

காலம் : பாண்டியன், சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸ்ரீமெய்க்கீர்த்தி முன்னாக த்ரிபு$_4$வனச்சக்ரவத்திகள் கோனேரின்மை கொண்டான் நடுவில் மண்டலத்துப் பனையூர் நாட்டு இராசராசச்சதுர்வ்வேதி$_3$மங்கலத்துத் தென்பிடாகை அழகியசீய நல்லூர்ப்பற்றில் ஏழிசைமோகனில் நாயனார் தென்திருவேங்கடமுடையான் கோயில் தானத்தார்க்கு இன்னாயனார்க்கு நம் பேரால் கட்டின சுந்தரபாண்டியன் திருநாளுக்கும்

2. ஸந்தி$_4$க்கும் அமுதுபடி சாத்துபடி உள்ளிட்ட நித்த நிமந்தங்களுக்கு உடலாக இப்பற்றில் கண்ணன் ஏந்தல் நான்கெல்லைக்கு உட்ப்பட்ட நன்செய் புன்செய் ஊர்நத்தமும் ஏரியும் ஏரிநீர்க் கோப்பும் ஏரிவாய்ப் புறவடையும் குளவடை மாவடை தறியிறை தட்டார்ப்பாட்டஞ் செட்டிறை செக்குக் கடமை நாட்டு வினியோகம் வெட்டி அமஞ்சி மற்றும் எப்பேர்பட்ட அனைத்தாயங்களும் இழந்து பதின்மூ

3. ன்றாவது ஆவணி மாதம் முதல் திருவிடையாட்டம் முதலடங்க இறையிலியாகத் தந்தோம் பன்னிரண்டாவது வரையும் இந்தக் கண்ணன்ஏந்தலுக்கு நாட்டு விழுக்காடு பொன் முப்பதும்.... கலுங்கழித்து... இன்னாள் முதல் கைக்கொண்டு காடுவெட்டிலா யிடங் காடுவெட்டித் திருத்தி கரும்பும் ஏற்றிப் பயிர்ச்செய்வித்துக் கொண்டு இப்படிக்கு இவ்வோலை பிடிபாடா

4. கக் கொண்டு நான்கெல்லையிலுந் நத்தத்திலுந் திருவாழிக் கல்லு நாட்டிச் சந்த்₃ராதித்₃யவரை செல்வதாக இக்கோயிலிலே கல்லிலுஞ் செம்பிலும் வெட்டிக் கொண்டு.... இவை நெட்.... யானெழுத்து.

20 : 11

இடம் : சிறுவந்தாடு, விழுப்புரம் மாவட்டம், சிவன்கோவில் வளாகம், உதிரிக் கற்களில்...

காலம் : கோப்பெருஞ்சிங்கன், 1243-79.

அ

1. த்தி காடவன் அவனி ஆளப்பிறந்தா...
2. த்து கலிங்குகளும் அழிந்து கிடக்க
3. ஜதகா பஸ்யதீரே ஹேரம்ப த₃ந்தி ந...
4. ....ணிவதி உ....

ஆ

1. வந்மர் தேவர் கரை பல இ.....
2. த்து ஏரியும் கல்லி கரையும் கற்கட்டி மதகுகளும்
3. லநோகபவம் த்ரிபுவனமஹாதேவி....
4. ளித்த ஹாபோ₄க₃ம் ப₄யப₄தே₃கமலயக.......

இ

1. ஸ்ரீ சகலபுவந சக்கரவத்....
2. ப்பிறந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்க....
3. ருபத்துநாலாவது பெரியங்கூருடைய...
4. மான சேந்தமங்கலப்பற்றும் திருக்கோ....
5. வடகரைப்பற்றும் வீரகொங்க.....
6. லனே.... அரைக்காணமு....

ஈ

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகலபுவனச் சக்கரவ.....
2. ந்து ஏரியும் துகுந்து மதகுகளும் முறி....
3. வகுத்து கலிங்குகளும் செய்தபடி உ ஸ்ரீ....
4. மநேத்தச்சி₃தி₃லித்தகம் ராஜாப₄லெ.......

உ

1. திருவக்கரை
2. தட்சிநா மூற்தி
3. சதாசேர்வை

ஊ

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சகலபுவனச் சக்கரவத்திகள் காடவன் அவனிஆளப்பி
2. றந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்கனாலக்கட்டூர் யாண்டு இருபத்தாறாவது
3. யந்தராதித்த தொண்டைமானார் அனுதாரம் தியாகவல்லிப்ப.....
4. ம் வளவகோனார் பற்று ஓய்மானாட்டுப் பற்றும் கொல....

எ

1. டவன் அவனியா....
2. கட்கு யைண்டு இ....
3. கரையர் அனுதா....
4. ரப்பற்றும் பெண்ணை....
5. ம் செய்க கொ....
6. கை.....

20 : 12

இடம் : விநாயகர் கோயில் அருகே நடப்பட்டுள்ள தூண்.

காலம் : 16-17 ஆம் நூற்றாண்டு.

அ.

பக்கம் 1

1. பராபவ வரு
2. ஆடி மீ ய தி
3. அகரம் பூது
4. ர் சங்குப் பத்
5. தற் குமாரந்
6. தேவர.... மூவ
7. மடத்துக்கு
8. திருவதிச்சீ
9. ர்மை நாட்டா
10. ர் கட்டளை
11. ப்படிக்கு மே
12. ற்படி ஊரவ
13. ர் நஞ்சை கு
14. ழி நூறு பு
15. ஞ்சை குழி நூ
16. றும்

பக்கம் 2

1. மோச கு
2. ளமு(ரவ)
3. ர் நன்(வ)
4. சை குழி
5. அன்பது
6. ம் புஞ்சை
7. குழி அ
8. ன்பதும்
9. மடையா
10. ம்பலமூரவ
11. வர் புஞ்ச
12. ச குழி
13. ம்

பக்கம் 3

பக்கம் 4

1.	மேதி	1.	விழுப்பு(ர)
2.	.... ன....	2.	த்துச் சீ
3.	இந்தத் த	3.	ர்மை நா
4.	ன்மத்துக்	4.	ட்டா(ர்)
5.	கு அகிதம்	5.	திரு
6.	பண்ணின	6.	விளப்ப
7.	வர்கள் கா	7.	படிக்குச் சி
8.	சியிலே கங்	8.	றுப்பந்தா
9.	கைக் க	9.	ட்டூரவ
10.	ரயிலே கா	10.	ர் நஞ்சை
11.	ராம் பசுவை	11.	குழி அ
12.	க் கொன்	12.	ன்பதும்
13.	ற தோஷத்	13.	புஞ்சை
14.	திலே போக	14.	குழி அ
15.	க் கடவோரா	15.	ன்பதும்
16.	கவும்	16.	தானம்
		17.	பண்ணி
		18.	க்குடுத்த
		19.	படி

ஆ

1. இந்த
2. ப் பூதூர
3. த்தைப்பரி
4. பாலம் பண்
5. ணின
6. பேர்

20 : 13

இடம் : மோட்சகுளம், பெருமாள் கோவில் முன்மண்டபம், முப்பட்டைக் குமுதம் (தூண் போல நிறுத்திவைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது).

காலம் : முதலாம் பராந்தகன் 907-955.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மதிரை கொண்ட கோப்பரகேசரி பன்...
2. வேதிமங்கலத்தூர் திருமோசிகுளத்தூர் மஹாதேவர்க்கு.....
3. மன்றாடி கண்ணன் தேவன் குடுத்த ஆ...
4. ... நிலை சொன்னிதி குடுத்த ஆ....

5. யத தெ₃ய்த மாஹதலதயபூ....

6. ன விளக்கு.... அஜஜாடு மாஹாதே3வ......

20 : 14

இடம் : திருவண்ணாமலை மாவட்டம், செங்கணாங்கொல்லை (திருக்கோவிலூர் - ஆதனூர் சாலையில் 1 கி.மீ. மேற்கே), ஊராட்சி மன்றம் மற்றும் அம்மன் கோவில் முன் உள்ள திடலில் நடப்பட்டுள்ள பலகைக் கல்லில்.

காலம் : மாறவர்மன் (இரண்டாம்) விக்கிரம பாண்டியன் (கி.பி. 1350-1360).

முன்பக்கம்

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருக்கோவலூர் திரு
2. விடைகழி ஆள்வார்க்கு நம்பே
3. (ப)ரால் கட்டின விக்கிரம பாண்
4. டியன் சந்திக் குமபி₄ஷேக
5. ....மாதந்தோறுமெழு
6. ந்தருளு மாதந் திருநாளைக்குமமு
7. துபடி சாத்துபடி யுள்ளிட்டு வே
8. ண்டுந்தந் நிமந்தங்களுக்கு இ
9. றையிலி திருவிடையாட்டமா
10. க திருக்கோவலூர் பற்று செங்
11. காடன் கொல்லையான விக்கி
12. ரமபாண்டியநல்லூர் நன்
13. சை புன்சை நாற்பாற்க்
14. கல்லையும் தான்வேண்டு
15. பயிற்ச்செய்துகொண்டு க
16. டமை குடிமை வெட்டி நிலை
17. யாள் காத்திகை பொன்வரி ப
18. ணிக்கொத்து பாடிகாவல் காத்
19. திகை பச்சை ஊற்க் கணக்கு
20. பேறு சீகாரிய பேறு காணி
21. யானமை பேறு பஞ்சுபீலி சந்
22. துவிக்கிரமபேறு வாசல் வி
23. நியோக மபிஷேக கைக்கா
24. ணி துலாபாரவரி கூற்றிலக்
25. கை கடைக்கூட்டிலக்கை க
26. ண்டலிலக்கை விடைபெந்

பின்பக்கம்

27. மாதபடி மரவடை குளவ
28. டை ஏரிமீன்பாட்டம் ஆட்டி
29. றைபாட்டம் தறியிறை செ
30. டிறை செக்கிறை தட்டொலி
31. பாட்டமிடைவரி வினவரி மக
32. ன்மை வழிச்சாரிகை அளவுவ
33. ற்க்கம் முகவிளக்கு அங்காடி
34. பாட்ட முலாவிப்பரிமாறுவாரா
35. யம் கடையாயம் காசாயவ
36. வற்கமுட்படவ்வனத்தாயவ
37. ற்கமும் ஆறாவது ஆடி
38. ....முதல் யிறையிலி திருவிடை
39. யாட்டமாக தந்தோமிப்ப
40. டி செங்கான் கொல்லையும் திருவ
41. டியானவாரை யெழுந்தருவி
42. ......வற் செல்வதா(க) கல்
43. வெட்டிக் கொள்க

21. கள்ளிக்குடி கல்வெட்டு

பெ. சுதாகர், தஞ்சாவூர்.

இடம் : திருச்சி மாவட்டம் துறையூர் வட்டம் கள்ளிக்குடியில் உள்ள பாறை.

காலம் : மூன்றாம் குலோத்துங்கன் யா : 16.

செய்தி : மேல்வள்ளுவப்பாடி நாட்டைச் சேர்ந்த கள்ளிக்குடியில் இருக்கும் மதுராந்தக ஈஸ்வரமுடைய நாயனார்க்குத் தேவதானமாக நிலம் கொடுக்கப்பட்டமை.

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ
2. திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ம
3. (தி) ரை கொண்டு பாண்டியந் முடித்தலை
4. கொண்டருளிந ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழ
5. தேவர்க்கு யாண்டு 16 வது வடகரை
6. ......லகநன்க வளநாட்டு மேல்வள்ளுவப்
7. பாடிநாடு கள்ளிக்குடியில் உடை
8. யார் மதுராந்த ஈஸ்வரமுடைய நாயநா
9. (ற்)கு தேவதானமாய் வருகிற நிலத்து
10. க்கு (.) நன்தகோபால நவ.
11. கு... யர்க்கு நிலம் ஒரு மாவும் இவ்வதி
12. கும் குழிக்கு நிலம் நாலுமாவும் ஆக நி
13. லம் கால் இந்நிலம் காலும் இந்நாயநா
14. க்கு கல்வெட்டிக் குடுத்தோம்
15. கமுடை.... இராசராச தேவனந்தா
16. ய்.... வல்லான் காணி
17. ...... தை நாடாழ்வா
18. .....ல ....ற்று வா
19. ....

22. வீரபாண்டியன் நெட்டூர் கல்வெட்டு

வே. திருநங்கை, மதுரை.

இடம் : சிவகங்கை மாவட்டம், மேலநெட்டூர் சிவன்கோயில், தென்புற அதிட்டானம்.

காலம் : மாறவர்மன் வீரபாண்டியன், யா. 12+7வது (19), கி.பி. 1188-89.

செய்தி : மேலநெட்டூர் திருவாலவாயுடையார் கோயிலுக்கு அவ்வூரிலுள்ள கங்கைகொண்ட பெருந்தெருவிலிருக்கும் வியாபாரி ஒரு திருநந்தா விளக்கு எரிப்பதற்காக இருபத்தைந்து சோழிய நற்பழங்காசுகள் தானமாக அளித்ததைக் கூறுகிறது. இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடும் வீரபாண்டியன் மூன்றாம் குலோத்துங்கனால் மானாமதுரைக்கு அருகிலுள்ள நெட்டூரில் தோற்கடிக்கப்பட்டவன் ஆவான். இவ்வூரிலேயே இவன் கல்வெட்டு கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ பூமருவிய திருமாதும் சயமாதும் புயத்திருப்ப திருமருவிய மலர் கூந்தல் (சீர்மடந்தை பார்விளங்க பொன்னிமயத் தருகடல்கள் பொலிவெய்தப் புணரிசூழ்ந்த மண்முழுதும் குடைநிழற்ற மரபில் மணிமுடிசூடி செங்கோலால் கருங்கலியைத் திக்கெட்டில் பிறஞ்செழுத்தி..........)

2. .... கோமாறபந்மரான திரிபு$_4$வன சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீவீரபாண்டிய தே$_3$வற்கு யாண்டு 12 வதினெதிர் ஏழாமாண்டு ஸ்ரீபாண்டிமண்டலத்து மதுரோதைய வளநாட்டு மேநெட்டூர் உடையார் திருவால(வாயுடையார்க்).........

3. கு இவ்வூர் கங்கைகொண்ட பெருந்தெருவில் வியாபாரிகளில் உப்பூருடையான் நொய்யதேவந் இந்நாயனாற்கு வைச்ச திருநந்தா விளக்கு ஒன்றுக்கும் பொலியூட்டாக சந்திராதித்தவற் எரிக்கக்கொண்ட சோழியநற்பழங்காசு 24 இப்பழங்காசு இருபத்துநாலுங் கொண்டு இந்நாயநார் ணாராய உழக்கினால் நித்தம் உழக்குநெய் முட்டா.....

23. பாண்டியர் அளவுகோல்

கோ. விசயவேணுகோபால், புதுச்சேரி.

இடம் : குளப்பாக்கம் (காஞ்சி மாவட்டம், திருப்பெரும்புதூர் வட்டம்), அகத்தீஸ்வரர் கோயில், கிழக்கு அதிட்டானம்.

காலம் : முதல் (சடையவர்மன்) சுந்தர பாண்டியன், யா. 19. (கி.பி. 1270).

செய்தி : இக்கல்வெட்டின் அருகிலேயே 11¾ அடி நீள அளவுகோல் கோட்டுக்குறியாக வரையப்பட்டு அளவின் இருபுறமும் இரு மீன் உருவங்கள் கோட்டுருவில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது நிலத்தை அளக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ எம்ம
2. ண்டலமும் கொ
3. ண்ட சுந்தரபாண்டிய தேவற்கு யாண்டு 19
4. திருவாய்மலர்ந்தருள.... மத்த நாராயணன் இட்ட நில அளவுகோல்

24. வெள்ளூர், கீழத்தாணையம் கல்வெட்டுகள்

செ. கோவிந்தராஜ், புதுக்கோட்டை.
கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்.

24 : 1

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மணல்மேல்குடி வட்டம் வெள்ளூர் என்ற ஊரில் பெருமாள்கோயில் கருவறை வடபுற அதிட்டான குமுதகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மெய்கீத்திக்கு மேல் வீரபாண்டிய தேவற்கு யாண்டு 14 வது தநுநாய.....
2. பெற்ற பூசத்து நாள் வடமணமேற்குடியான குலோத்துங்கசோழ... ட்டணத்து நிறந் செல்வனார்.....
3. தேவராந இராசராசமணியச்சக்கரவத்தியும் மாறக்கா.... உடையார் சோமீசுரமுடைய நாயநார் கோயில்.....
4. தர் எழுந்தருளிவித்த நாயநார் சூரியதேவற்கு நாங்கள் இறையிலி சேது குடுத்த நிலமாவது எங்கள் காணி.....
5. நிலத்துக்கு எல்லையாவது கீழ்பாற்கெல்லை தெற்கு நோக்கி போன.... லுக்கு மேற்கும் இத் தென்பாற்கெல்லை.....

24 : 2

இடம் : கருவறை அதிட்டானத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நில தானம் அளித்த செய்தி

1. சக்கரவத்தியும் தேசி.....
2. யிர் நீர் பாயும் நீரும் சேரும்.....
3. ள துற்றி இட்டனவும்.....
4. ல்வநாந வணிகச்சக்கர.....
5. செல்வநாத இரா‌ரா.....
6. இப்படியான இவந.....
7. ழுக்கு இந்நிலம் விலைப்ரமா.....
8. பெருமா எழுத்து.....

24 : 3

இடம் : கருவறை அதிட்டான ஜகதியில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நில தானம் அளித்த செய்தி.

1. (வ)ணிகச்சக்கரவத்தி நிறந்.....
2. தும் இவனைவோம் இ.....
3. சூலக்கல்லு நாட்டிக் குடு.....
4. நிலம் விற்றுக் குடுத்தோ.....
5. க்கு தேசிமாதா எழுத்து.....
6. வணிகச்சக்கரவத்தி கணக்கு ெ.....
7. வேளான் எழுத்து இப்படியு.....
8. த்து சிறு புள்ளர் திருவே.....

24 : 4

இடம் : கருவறை அதிட்டான ஜகதியில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. (வி)லைப்பிரமாணம் பண்ணிக்குடுத்தோம்.....
2. மாதாவும் உலகமுண்டாநும் ஆளுடை.....
3. ம் பேற்கடவதாகவும் இந்நிலத்துக்கு திரு.....
4. அச்சி இவ்வச்சு ஒன்றும் கைக் கொண்டு இந்.....
5. வத்தி எழுத்து நிறந் சிறியான் எழுத்து இப்ப.....
6. வணிகச்சக்கரவத்தி எழுத்து இப்படிக்கு இவை.....
7. நாட்டு வேளார் எழுத்து இப்படிக்கு நித்தவிநோத.....
8. மாநம் எழுதினேன்... மநற்...ப்பட்டணத்து ஆக.....

24 : 5

இடம் : அதிட்டான குமுதகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. உடையார் எழுந்தருளிவித்தான்... ர் சூரிய தேவர்க்கு நாங்கள் எடு.....
2. குடுத்த நிலமாவது காடவராய பட்டணத்து முதுநிலத் தரிசாய் கா
3. பாற்கெல்லை... சக்கரவத்திக.... க்காலுக்கு மேற்கு... தெ.....

4. ..... சவதியரைன் தாமகுளத்துக்கு வடக்கில் கரைக்கு வடக்கும்..... ல் பாற்கெல்லை.....
5. கிழக்கு வழிக்கும் வடபாற்கெல்லை வணிகசக்கரவத்தி. ஆகலுக்கு தெற்......
6. லைக்குட்பட்ட நிலம் சந்திராதித்தவரை இறையிலி.....
7. இவனைவோம் இந்நிலம் விற்றுக் குடுத்து கொள்வதா நம்மில் இசைஞ்ச விலை பேர்.....
8. சிலாகை அச்சிநால் பணம் 9 இப்பணம் ஒன்பதும் ஆவணகளரிகாட்டு ஏற்றி கைச்சில.....

24 : 6

இடம் : கருவறை அதிட்டான ஜகதியில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நில தானம் அளித்த செய்தி.

1. ரைக்கு வடக்கும் மேல்பாற்கெல்லை இந்நாயநார்.....
2. க்கு நேர் தெற்கு போகிற வாக்காலிலே உறி ஆக விச.....
3. விற்றுக் குடுத்து சந்திராதித்தவரை இறையிலி செது குடு.....
4. நிலத்தால் வந்த நீரும் சேரும் பெறுவாராகவும் இறை.....
5. வநாந இராசமணியசக்கரவத்தியும் இம்மூவோமும்.....
6. லைக்குறவிற்று பொருளறக் கொண்டு விலையாவணக்க.....

24 : 7

இடம் : கருவறை அதிட்டான ஜகதியில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. நாங்கள் முன்பு இறையிலி சேது குடுத்த முதுநில.....
2. ந்த பெருநாங்கெல்லைக்கு உள்பட்ட நிலம் பெரும.....
3. ாம் இதுக்கு வந்த விநிபோகம் எற்பேற்பட்டதும் இ.....
4. யிலி செது குடுத்தோம் இந்நாயனார்க்கு நிறந் செல்வநாந.....
5. இந்நிலம் இறையிலியாக விற்றுக் குடுத்து நாங்கள்.....
6. யீனயே காட்டேற்றி கைச்சிலவறக் கொண்டு இந்நிலம் இறையி.....

24 : 8

இடம் : கருவறை அதிட்டானத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நில தானம் அளித்த செய்தி.

1. ரிசுக்கு கிழக்கு.... வடபாற்.....
2. நிலம் காணி உள்ளிலம் ஒழிவென்றி.....
3. றயிலி சேது குடுத்தோம் இந்நிலத்து....
4. ணியச்சக்கரவத்தியும் நிறந் சிறியாண்டார்.....
5. கொண்ட பஞ்சகவாணப் படி(ம) ஆறு.....
6. சேது குடுத்து திருச்சூலக் கல்லும் நா.....

24 : 9

இடம் : கருவறை வடபுற அதிட்டான குமுதகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. ஈக இற்றை நாளில் நாங்கள் இறையிலியாக விற்றுக்.....
2. வ மணல் தரிசா இருப்பு அற்றியே கிடந்த நிலத்து.....

24 : 10

இடம் : கருவறை அதிட்டான குமுதகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. உலகமிண்டாநாத தேசி மாதாவும் இந்நால்வோமும் மதிற்ச்ச நில
2. நாயநார் கோயிலில் அரியலூர் ருடையாரா.... எழுந்தருளிவித்த சூரிய தேவ
3. வாரிகளுக்கும் நகர கங்காணி சேவகருக்கும்.....
4. வகு கீழ்பாற்கெல்லை காடவராயபட்டிணத்து..... க்கு.....
5. ன்ன.... செய் நாற்றங்கால் வழிக்கு மேற்கும்..... த்திகள்.....

24 : 11

இடம் : கருவறை அதிட்டான குமுதகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. உடையார் சோமீசுரமுடைய.....
2. சீமாகேசுர.... கங்காணி சே.....
3. குடுத்த நிலத்து..... கால் உண்டா.....

24 : 12

இடம் : கருவறை அதிட்டான குமுதகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. யாராந குலசேகரபட்டணத்து.....
2. சண்டேசுவர தேவ... கா....
3. .... க்கேள.......
4. .... நிலத்தி.......

24 : 13

இடம் : கருவறை அதிட்டானத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. க்கு வெல்வ உமையான் எழுத்து இப்படிக்கு நி.....
2. த விநோத மூவேந்த வேளான் எழுத்து இப்படி.....
3. கு பரமன் நிறந் எழுத்து.....

24 : 14

இடம் : கருவறை அதிட்டானத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோமாறபன்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி......
2. காத்திகை நாள் மிழலைக் கூற்றத்து கீழ் கூற்று வட......
3. ண நிறப்பிளையும் செல்வந் செல்வநான ராசரா.....

24 : 15

இடம் : கருவறை அதிட்டானத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு நிலதானம் அளித்த செய்தி.

1. திசியு.... நாயிற்று அமரபட்சத்து திரியோதசியும் திங்கள்கிழமை பெற்...
2. பட்டணத்து கிழவன் சிறியாநாந வணிகச்சக்கரவத்திகளும் சிறியா....
3. தெந் மணமேற்குடியான குலோத்துங்கசோழபட்டணத்து சீகா.....

24 : 16

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் வட்டம், கீழத்தணயம் கல்வெட்டு. உத்தமதாணீஸ்வரர் கோயில் மகாமண்டப தென்புறம் ஜன்னல்மேல் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கோயிலுக்கு பெரியான் அனிதரன் என்பவன் கல் ஜன்னல் தானமாக அளித்தது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பெரியான்
2. அனிதரன் தன்ம யி
3. திருச்சாலகம்

24 : 17

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம், திருமயம் வட்டம், கீழத்தணயம் கல்வெட்டு. உத்தமதாணீஸ்வரர் கோயில் வாயில் தெற்கு திருநிலைக் காலில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : பொன்னாகன் காடன் என்பவன் திருநிலைக்காலைத் தானமாக அளித்தது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ இத்தி
2. ருநிலைக்கால் பெ
3. பான்னாகன் க
4. ாடன் தன்ம(ம்).

25. கர்நாடகத்தில் பாண்டியன் கல்வெட்டு

செ. இராசு, ஈரோடு.

இடம் : கர்நாடக மாநிலம், மாண்டியா, திருமால்கோயில் நுழைவாயில் (எபி.கர்நாடிக்கா எண். 7).

காலம் : வீரபாண்டியன், கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : வீரபாண்டியன் தான் பிறந்த சித்திரை நட்சத்திரத்தன்று 'புவனேகவீரன் சந்தி' விழாவெடுக்கும் செலவுகட்கும், திருமாலைப் புறத்துக்கும் நன்செயிலே இருகண்டக நிலமும், கொல்லையிலே இருநூறு குழியும் கொடை கொடுத்த செய்தி கூறப்படுகிறது. வீரபாண்டியக் காலிங்கராயர் குறிக்கப்படுகிறார். இப்பாண்டியன் கி.பி. 1265 முதல் 1280 வரை ஆட்சி செய்த கொங்குப் பாண்டியனாக இருக்கலாம். இக்கல்வெட்டு சோழர் கல்வெட்டுடன் தவறாகப் பதிப்பித்துள்ளனர். இதன் வாசகம் தவறில்லாமல் மீண்டும் படிக்கப்பட்டது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்ரவர்த்
2. திகள் கோநேரின்மை கொண்
3. டான் மருதூர் மஹாஜனங்களு
4. க்கு தங்களூர் அருளாளனாத
5. னுக்கு புவனேக வீரன் சந்தி
6. அமுது செய்வதாக நன்செ
7. ய்யிலே இரு கண்டக நில
8. மும் திருமாலைப்புறத்துக்
9. கு கொல்லையிலே இருநூ
10. று குழியும் ஸர்வமானிய
11. மாக நடப்பதாகவும் பள்ள
12. பெரியூர் களத்துக்கு ஒரு குளக
13. ம் நெல் எடுத்துக் கொள்ளவும்
14. இந்நாள் முதல் மாதந்தோ
15. றும் இருபத்தெட்டு நாளையில்
16. ஒரு நாள் நாம் பிறந்த சித்திரை
17. நக்ஷத்ரத்திலே எழுந்தருள்விக்கவும்
18. இப்படிக்கு கல்லிலும் செம்
19. பிலும் வெட்டிக் குடுக்கும்ப
20. டி நம் காரியப்பேரில் அழ
21. கிய மணவாள பெருமானுட
22. னே சொல்லப் போதக்காட்
23. டினோம் இப்படிக்கு கல்லி
24. லும் செம்பிலும் வெட்டிக் கொ
25. ள்ளவும் இவை வளர்பாகங் ெ
26. காண்டார் எழுத்து
27. இவை வீரபாண்டியக் கா
28. லிங்கராயர் எழுத்து இந்
29. த தம்மம் இறைவான்அரை
30. யூரில் ஆரிதன் ஸ்ரீபுண்டரி
31. க நம்பி அழகிய மணவா
32. ளப் பெருமான் தம்மம்

26. பள்ளிகள் மீட்ட நாயன்மார் திருமேனிகள்

இர. ஜெயராமன், தஞ்சாவூர்.

இடம் : பெரம்பலூர் வட்டம் திட்டக்குடி.

காலம் : மாறவர்மன் பராக்கிரம பாண்டியன், யா : 4 (கி.பி. 1338).

செய்தி : விக்கிரமசோழனின் நான்காம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1122ல்) கர்நாடகத்தில் போசள நாட்டை ஆண்டு வந்த முதலாம் விஷ்ணு வர்த்தனன் என்பவன் சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்தான். இதனைப் பராக்கிரம பாண்டியனின் கல்வெட்டு 'பெரியவடுகன் கலகம்' என்று குறிப்பிடுகிறது. சோழநாட்டின் மீது படையெடுத்த போசள மன்னன் ஆடுதுறை பகுதியிலும் தாக்குதல் நடத்தி ஆடுதுறை சிவன்கோயிலில் இருந்த தெய்வத் திருமேனிகளையும் நாயன்மார் மூவர் பிரதிமங்களையும் கவர்ந்து சென்று போசளர் தலைநகரமாகிய துவாரசமுத்திரத்தில் வைத்திருந்தனர்.

பின்னர் இதனை அறிந்த ஆடுதுறை பகுதியைச் சேர்ந்த பள்ளிகள் (வன்னியர் இனத்தில் ஒரு பிரிவினர்) அங்கிருந்து துவாரசமுத்திரம் சென்று போசளர்களுடன் சண்டையிட்டு, அவர்களால் கவரப்பெற்ற ஆடுதுறை கோயிலுக்குரிய தெய்வத் திருமேனிகளையும், நாயன்மார் மூவர் பிரதிமங்களையும் மீட்டு வந்து அத்திருவுங்களை மீண்டும் ஆடுதுறை சிவன் கோயிலிலேயே வைத்து நாள் வழிபாடுகள் செய்வதற்கு ஆண்டொன்றுக்கு 100 கலம் அரிசியும், 5000 காசும் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு அத்திருமேனிகளை வழிபாட்டில் வைத்தனர். அதற்காக அவர்கள் குடி ஒன்றுக்கு ஒரு குறுணி அரிசியும், 50 காசும் வசூல் செய்வது என்றும் முடிவு செய்தனர்.

சிலைகளை மீட்ட பள்ளிகளைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு, அவர்களுக்குப் பட்டுப்பரிவட்ட மரியாதை கொடுத்து, இறைவன் திருமுன் நின்று வழிபாடு செய்யும் உரிமையும் அளித்து, அவர்களுக்கு 'பன்னாட்டார் தம்பிரான்' என்ற பட்டமும் அளித்து பெருமைபடுத்தினர். இதற்கான ஆணையை இரண்டாம் குலோத்துங்கன் பிறப்பித்தான் என்றும் இக்கல்வெட்டு கூறுகின்றது. கி.பி. 1122ல் விக்கிரமசோழன் காலத்தில் நடந்த ஒரு அருஞ்செயலுக்காக 216 ஆண்டுகள் கழித்து சோழர் ஆட்சிக்குப் பிறகு மாறவர்மன் பராக்கிரம பாண்டியன் காலத்தில் அதே பள்ளி இன மக்களுக்கு மரியாதை மற்றும் சலுகைகள் வழங்கியமை தமிழக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும்.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்கரவத்தில் ஸ்ரீ பராக்ரம பாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு ச ஆவது வைகாசி மாதம் நாலாந் தியதி பல மண்டலங்களில் நாடும் நகரமும் எல்லா மண்டலங்களில்

2. பல நாட்டவரும் பழி காரியங் கேழ்ப்பதாக உகளூரில் பெரிய நாட்டான் காவி நிறைவற நிறைந்து குறைவறக் கூடி இருக்க உடையார் குற்றம் பொறுத்தருளிய நாயனார்

3. கோயிலில் எங்கள் மூதாதிகள் கல்வெட்டினபடி திரிபுவனச் சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீவிக்கிரம சோழ தேவர்க்கு யாண்டு ச ஆவது முடிகொண்ட சோழ வளநாட்டு உகளூர் கூற்றத்து இறையான புஞ்

4. சை குரங்காடி மகாதேவர்க்கு இந்நாட்டில் ஆய்க்குடியில் காணி உடைய பள்ளிகளில் பொன்னநான முடிகொண்ட சோழ முத்தரையன் உள்ளிட்டாரும் ஓலைப்பாடியில் காணி உடை

5. ய பள்ளிகளில் காரிகிரிச்சன் விக்கிரமசோழ முத்தரையன் உள்ளிட்டாரும் தொங்கபுரத்தில் காணி உடைய பள்ளிகளில் அழகந் அம்பலவன் குலோத்துங்க சோழ முத்தரையன் உள்ளிட்டாகும்

6. மகதை மண்டலத்து தொழுவூர் பற்றில் குறுக்கையில் காணி உடைய பள்ளிகளில் பாண்டியன் சொக்கன் மரகதசோழ முத்தரையன் உள்ளிட்டாரும் இவ்வனைவரோம் கல்வெட்டி குடுத்த ப

7. ரிசாவது இன்னாயநார் கோயிலில் திருமேனி நாயமார் பெரிய வடுகன் கலகத்தில் செமம...... தோரசமுத்திரத்தேற எழுன்தருளி போகையில் இன்னாயமாற்கு நெடு அத்தம் குடுத்து மீண்டும் கோயிலிலே எழுன்த

8. ருளப் பண்ணிநர்களென்று கொண்ட உபயமாவது இன்னாயநார் திருநாளுளிட்ட பல திவலைகளுக்கும் அமுதுபடிக்கும் அரிசி நூற்றுக் கலமும் படிவெஞ்சனமஞ் சாத்துபடிக்கு காசு ஐய்யாயிரமும் இந்

9. த குறுக்கையில்க் காணி உடைய பள்ளிகளில் மரகத சோழ முத்தரையன் உள்ளிட்டார் திருநாளகத்தொறும் குறைவறுத்து வீரநாராயணன் பேரேரிக்கு மேற்க்கு பச்சை மலைக்கு கிழக்கு

10. காவேரி ஆற்றுக்கு வடக்கு பெண்ணை ஆற்றுக்குத் தெற்க்கு உள்ளிட்ட பள்ளிகள் திருநாள்தொறும் குடிக்கு ஐம்பது காசும் அரிசி குறுணியுமாக நாட்டில் வெண்கலம் எடுத்து மண்கலம் இடித்து(ம்)

11. குத்தியும் தண்டியும் முதலாக்கி திருநாள்தொறும் இப்படி குறைவறுக்கக் கடவோமாகவும் சம்மதித்துச் சந்திராதித்தவரையும் செல்லக் கல்வெட்டிக் குடுத்தோம் பள்ளி நாட்டவரோம் இப்படி செய்

12. த பள்ளி நாட்டவர்க்கு பட்டுப் பரிவட்டமும் திருமுனொடுக்கும் பெறக் கடவதாகவும் எழுந்தருளிப் புறப்பட்ட(ால்) வந்தான் தேவர்கள் தேவன் என்கிற திருச்சின்னத்து முன்பே பன்னாட்டான் தம்பிரான் என்கிற திரு

13. ச் சின்னம் பணிமாறக் கடவதென்று பெருமாள் குலோத்துங்க சோழ தேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளின படிக்கு ஸ்ரீ மாஹேஸ்வர ரக்ஷை இக்கல்வெட்டினபடியே திருநாளகத்தொறும் தண்டி கொ

14. ள்ளவும் இன்னாயநாற்க்கு அமுதுபடி சாத்துபடிக்கு உடலாக நாலாவது முதல் வில்லுக்கொரு பணமாக.................... வெண்கலம் எடுத்தும் மண்கலம் உடைத்தும் குத்தியும் அடிக்கடி தண்டியு(ம்) முத

15. லாக்கவும் இதுக்கு இலங்கணமஞ் சொன்னாருண்டாகில் நம்மிலொருவன் அல்லவாகவும் இவன் (ஹ)பத்தி............... சோழன் எடுத்த இந்நாயனாற்க்கு திருப்பணி

16. க்கு முதலாக்கவும் இப்படி சம்மதித்து சன்திராதித்தவரையுஞ் செல்ல கல்வெட்டிக் குடுத்தோம் பல மண்டலங்களில் பள்ளி நாட்டவரோம் இப்படிக்கு இவை பல

17. மண்டலங்களில் பள்ளி நாட்டவர் பணியால் இடங்கை விக்கிரம..... எழுத்து பள்ளி நாட்டவர்வம்சம் விளங்க.

27. தூண் கல்வெட்டுகள்

கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்

27 : 1

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம், புதுக்கோட்டை வட்டம் வாகவாசலில் இடிந்து கிடக்கும் பழைய சிவன்கோவில் மண்டபத்துத் தூண் ஒன்றில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : தூண் கொடை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கவிணிய
2. ன் அழகியார் சிகர
3. கிழாறன் இகால்
4. செய்வித்தான்

27 : 2

இடம் : மேற்படி வட்டம் வாகவாசல் மேற்படி கோவில், மற்றொரு மண்டபத்து தூண்களிலுள்ள கல்வெட்டுகள்.

காலம் : கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : தூண் கொடை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ
2. வஜிஷ்ட
3. ந் திருவர
4. ங்க தேவந்
5. செய்வித்தாந்
6. இகால்.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ இக்
2. கால் சேதாந் தெ
3. ங்கங்குடித் தெ
4. ங்கங்குடையாந்
5. குறுபந்கணந்.

27 : 3

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம், திருமயம் வட்டம், நல்லூருக்குக் கிழக்கில் சித்தூர் பாலத்திற்கு அருகிலுள்ள புதுவயலில் கருப்பர் கோவில் செய்யின் கிழக்கு வரப்பில் நடப்பட்டுள்ள கல்லிலுள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : முதலாம் இராசராசன், (985-1014).

செய்தி : இக்கல்வெட்டினுடைய கீழ்ப்பகுதியை பிற்காலத்தில் சிதைத்துச் முத்தலைச் சூலம்வரை கோட்டு உருவமாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. ஸ்வஸ்தஸ்ரீ
2. அருமொ
3. ழி இரா
4. ஜ ராஜ
5. தேவற்....

28. வீரசோழபுரம் கல்வெட்டுகள்

சி. வீரராகவன்
கூ. பிச்சைபிள்ளை, விழுப்புரம்

28 : 1

இடம் : விழுப்புரம் மாவட்டம், கள்ளக்குறிச்சி வட்டம் வீரசோழபுரம் ஊரில் உள்ள நாரீஸ்வரர்கோயில் வடக்கு குமுதப்படை.

காலம் : கி.பி. 14-15 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : மகதை மணிமடத்து வடகரை வீரசோழபுரம் அளவுகோலில் அளந்து விட்டபடி நடக்க வேண்டும் என்ற செய்தி குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இதற்கு அகுதம் பண்ணினவன் கங்கைக்கரையிலே காராம்பசுவைக் கொன்ற பாவமும் கோயிலில் தீயிட்ட பாவமும் கொள்ளக் கடவன் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1. சுபமஸ்து ஸ்ரீ சுக்ல வருஷம் தைமாதம்..........
2. ந்த மகதை மண்டலத்து வடகரை வீரசோழபுரப் பற்றுக்கு
3. அளவுகோல் பிரமாணம் பண்ணிக் குடுத்தபடி
4. மகதை மண்டலத்துக்கு ஆற்றயர் அடிஎற்றி இட்ட
5. .... செய்தருளித்து இருநிலமும்
6. புஞ்செய் உண்டானதும்/இந்த அளவுகோலில்
7. அளந்துவிட்ட படியும் நடத்த
8. கடவோம். இந்த அளவே பிரமாணத்துக்கு வெட்டின
9. இழுவைப்படி நடந்துபோகவும் இதற்கு அகுதம்
10. பண்ணினவந் கெங்கைக்கரையிலே காராம்பசுவைக் கொன்ற பாவமும்
11. கோயிலில் தீயிட்ட பாவமும் கொள்ளக்கடவும்

28 : 2

இடம் : அதே கோயில் - வடக்கு அர்த்தமண்டபச்சுவர் கோஷ்ட துர்க்கைக்கு மேற்புறம்.

காலம் : சகம் 1394. (கி.பி. 1472-73).

செய்தி : ஸ்ரீமன் கண்டநாராயணன் ஆனந்தத்தாண்டவ பெருமாள் தொண்டைமானார் பொன் அழித்து வழங்கியமை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மன் மகாமண்டலேசுவரர் அரியராய விபாடன்
2. ஸ்ரீவீரப்பிரதாப மல்லிகார்ச்சுரையார் குமாரர் தேவராய மகாராசர்
3. பிறுதிவி இராச்சியம் பண்ணி அருளா

4. நின்ற சகாத்தம் ஆயிரத்து முன்னூற்று தொண்ணூற்றி
5. நான்கு இதன்மேல் செல்லாநின்ற செய வருடம்
6. ஆடிமாதம் 17ந் தேதி ஸ்ரீமன் கண்ட நாராயணன்
7. ஆனந்தத் தாண்டவ பெருமாள் தொண்டைமானார்
8. திருமுகப்படிக்கு..... மகதை மண்டல வடகரை
9. வீரசோழபுரப் பற்றில் ......க்க பூர்வமாக ஆற்றும்
10. திருக்காரி கல்வெட்டியபடி...............க்கு
11. ணாட்டு படி கொள்ளாமல் .... தாதுகளிலும்
12. அடந்தேற்றம் கொண்டு பற்று பிரிமாகையில் இந்தச் சாமை
13. பூர்வம் அற்ற மரியாதிப் பயிர்வகை .... நடந்து
14. வருகின்ற இருநூற்றுப் பொன்னாலே நூறு பொன்னும்
15. அழித்தும். இம்மதா....... நடந்து பொத்தக்காட
16. ஆளாக அளவுக்கு இம்மதிகாரிக்கு சந்திராதித்தவரையும்
17. நடந்து போகக் கடவதாக இந்த கல்வெட்டுக்கு அகுதம்
18. பண்ணினவன் கங்கைக் கரையிலே பசுவைக் கொன்ற பாவத்திலும்
19. திருக்கோயிலிலே தீயிட்ட பாவத்திலும் போகக் கடவார்
20. களாகவும்.

28 : 3

இடம் : மேற்படி ஊர் நாரிசுவரர் கோயில் தெற்கு குமுதப்படை.

காலம் : மகாராய தேவராயர் காலம் (கி.பி. 1474-75).

செய்தி : பொன் கொடுத்தமை.

1. *மகாராய தேவராயர் பிரிதிவி ராச்சியம் ரக்தாஷி*
2. வருஷத்து ஆடிமாதம் சந்திராதித்தவல்.....
3. வீரசோழபுரப்பற்று பூர்வத்து பதினெட்டு அடியும்
4. விலகத்தடியும் நடந்து போகையில் இங்கு இரண்டு அடியும்
5. ஒற்றியிட்டு நெல்விலை, கோடி இருநூற்றைம்பது
6. பொன் நடந்து பொதுகையில் இதிலே
7. நூற்று அம்பது கழித்து குடுத்தளவுக்கு இருபது அடியும்
8. விலகத்தடியும் நடந்து போகக் கடவதாக, ஐநூற்று
9. அம்பது பொன்.... நடந்து போகக் கடவதாகும்
10. இம் நியாயம் சந்திராதித்தால் நடத்தக் கடவதாகவும்
11. இதற்கு அயிதம் செய்தவர் கங்கைக் கரையிலே
12. காராம்பசுவைக் கொன்ற பாவத்திலேயும், கோயிலிலே
13. தீயிட்ட பாவத்திலும் போகக் கடவதாகவும்

28 : 4

இடம் : மேற்படி கோயில், மேற்குக் குமுதபடை.

காலம் : சகம் 1383 (கி.பி. 1461-62)

செய்தி : ராயப்ப நாயக்கர், திம்மைய நாயக்கர் வீரசோழபுரம்பற்று நாரீஸ்வரமுடைய நாயனார்க்கு அமுது செய்தருள நிலதானம் செய்தது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகம் 1383 இதன்மேல் செல்லா
2. நிறை வருஷம் தை 10............. ராயப்ப
3. நாயக்கர், திம்மைய நாயக்கர் வீரசோழபுரப்பற்றில்
4. நாரீஸ்வரமுடைய நாயனார்க்கு இந்நாயனார்.....
5. தேவதானத்து திருநாமத்துக்காணி சம்வத்வர இறையிலியாக
6. இப்பற்று மலையாண்டான்..... ண்டு நாடும் குடியும்
7. ஏற்றி கோ............த்து நஞ்சை நிலத்தை நோக்கி
8. கொள்ளும் நெல் முதல்..... முதல் புஞ்சை நிலமுதல் உள்ளதும்
9. பலாதை இடம் பொன்முதல் உள்ளதும், நாரீஸ்வரமுடைய
10. நாயனாற்கு அ........பூசைக்கு நடத்துவதாக வீரசோழபுரம்
11. உடையார் நாரீஸ்வரமுடைய நாயனாருக்கு அங்காங்க
12. போகமாக பூசைக்கு நாயனும் கொடுத்து.............. பட்டு
13. நான்கெல்லைக் குட்பட்ட நன்செயும், புன்செய்யும், நத்தம்
14. நத்தப்புஞ்சை, மாவடை, மரவடை உள்ளதும், கை......
15. இத்தை.....இத்தை கொள்ளும் நத்தவரி, வாசல்
16. பணம், காசாயம், தறிக்கடமை, செக்கு, நல்லெருது
17. ஏரிமீன் இந்த வகையில் கழக்கு கொடுத்து
18. தேவதான திருநாமத்துக்காணி சங்கம ஆதி நடக்கும்படி
19. யாக தமைத்துவிட்ட அளவுக்கு 10ம்............
20. மாங்குமாக அனுபவித்துப்போகவும் இதற்கு அகுதம்
21. பண்ணினவந் கங்கைக் கரையிலே காராம்பசுவைக்
22. கொன்ற பாவத்திலே போகக் கடவதாக-

29. கீழ்நந்திவாடிக் கல்வெட்டு

கோ. விசயவேணுகோபால், புதுச்சேரி
பிரகாஷ், கீழ்நந்திவாடி

இடம் : விழுப்புரம் மாவட்டம், கீழ்நந்திவாடி ஊருக்குள் உள்ள பாறையில்

காலம் : விஜயநகரம் வீரநரசிம்மதேவ மஹாராயர் (கி.பி. 1508).

1. சு$_{0}$ப$_{4}$மஸ்து ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஸ்ரீமந் மஹாமண்டலேச்$_{0}$வரன் ஸ்ரீமந் ராஜாதிராஜந் ராஜபரமேச்$_{0}$வரந் கண்ட நாடு கொ-
2. ண்டு கொண்ட நாடு குடாதான் துலுக்கர் தளவிபாடன் பூர்வ தக்ஷிண பச்$_{0}$சிம உத்தர ஸதுஸ்ஸமுத்$_{3}$ராதிபதி எ-
3. ம்மண்டலமுங் கொண்ட ஸ்ரீவீரப்பிரதாப வீரநரஸிம்ஹதேவ மஹாராயர் ப்திரிவி ராஜ்யம் பண்ணியருளாநின்ற ஸகாப்$_{3}$த$_{4}$ம்
4. 1430ன் மேற்செல்லாநின்ற விபவ ஸம்வத்ஸரத்து மேஷ ஞாயற்றுப் பூறுவபக்ஷத்து பௌர்ணையும் ஸுக்ரவாரமும்
5. பெற்ற சித்திரை நாள் ஸ்ரீஸைல பர்வதத்திலே பத்மநாதன் ஸஸநிலே ஸ்ரீ வீரநரஸிம்ஹராயதேவராயர் கன்னக்கர் (க)தீச்$_{0}$வ(ர)
6. யனுக்கு நாம் பாலித்த நாயக்கத்தன சீர்மை ஆந குன்றத்தூர் சீர்மையில் பனையூர் நாடு அரசவல்லபுரமிவ்வே
7. .... நஸ்வரபுரம் நம்மிட பித்ருக்களுக்கு புண்யமாக நாம் ஸர்வ மாந்யமாக உதகம்பண்ண நாநா... பாகம்..
8. மஹாஜநத்துக்கு நாம் நிஸ்வ-ற்கு பாகம் தேவபாகம் நம்மிட......
9. ....கன்னக்கர் [இதீச்$_{0}$]வரயன்
10. ....பண்ணிக் குடுக்கச் செல்ல....
11. ....பண்ணுவித்து.....
12. ....யிந்த பாகம் சந்த்ராதித்தவரை....
13. இப்படி..... ஸர்வ மாந்யமாக அநுபவித்துக்கொள்ளக் கடவராகவும்
14. .....மஹாஜநத்துக்கு கையோலையளும் குடுத்து ஸிலாஸாஸனமும் பண்ணி
15. .....ஸீர்மையும் எல்லையி(ல்) கல்லும் நாட்டி யிதுக்கு வரும் ஏரிக்கால் ஆற்றுக்கால்
16. .....யும் விட்டு ஸிலாஸாஸனமும் பண்ணிக் குடுத்தேன் இந்த தம்மத்துக்கு அஹிதம் ப......
17. .....கைக் கரையிலே காராம் பசுவைக் கொன்ற தோஷத்திலே போகக் கடவராகவும்
18. .....இ தம்மத்தை ரக்ஷித்தவர்களும் அஸ்வமேத யாகம் பண்ணின புண்யத்தை....
19. ......தநாத ஸ்ரீதொந்பாலநம்..... நாக.....
20. .....இப்படிக்கு இவை வத.....
21. .....மக்க கதீஸ்வராயன் எழுத்து

30. அத்தனூரம்மன் கோயில் கல்வெட்டு

செ. இராசு, ஈரோடு.

இடம் : நாமக்கல் மாவட்டம், இராசிபுரம் வட்டம், அத்தனூர் அத்தனூரம்மன் கோயில் முன் கொடிமரத்தருகில் உள்ள உடைந்த கல்.

காலம் : கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு எழுத்தமைதி

செய்தி : முன், பின் பகுதிகள் இல்லை. செவியாண்டார், அகிலாண்டநாச்சி, அத்தனூராயி ஆகியோருக்கு நிலம் அளித்த செய்தியும் செவியாண்டார் கட்டளைக் குளத்தில் அத்தனூராயிருக்கும் ஆதிசுரமுடையார்க்கும் பாதி பாதியாகக் கொடையும் கொடுத்தமை கூறப்படுகிறது. (இராசிபுரம் குருக்கள் வீட்டுச் சுவடியில் ஆதீசுவரர் - அத்தீசுவரர் என்று குறிக்கப்படுகிறார்).

1. ஏரி கீழையும் அடிகரை
2. புங்கமடுவண்டை
3. யில் நூறுகுழியும் செவி
4. யாண்டாருக்கு மானிப
5. ம் நூறு குழியும் அகிலாண்
6. ட நாச்சியாற்கன்பது குழி
7. யும் அத்தனூராயிக் கன்ப
8. து குழியும் செக்கடிக் கொல்
9. லையும் மறவக் கொல்லையு
10. ம் செவியாண்டார் கட்டளை
11. யில் குளத்தில் அத்தனூராயிக்
12. குப் பாதியும் ஆதிசுரமுடையா
13. ற்குப் பாதியும் அத்தனூரா
14. யி கோயில் குத்தகை
15. ...... ஆதீசுரமுடையார்......

31. கீழக்கொளத்தூர் கல்வெட்டு

எம்.எஸ். ராம்ஜி, கீழக்கொளத்தூர்.

இடம் : பெரம்பலூர் மாவட்டம், அரியலூர் வட்டம், கீழக்கொளத்தூர் (திருமானூருக்கு வடக்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது). செல்லியம்மன் கோவிலில் கீழே கிடக்கும் தூணில் உள்ளது.

காலம் : கி.பி. 17-18 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : அரியலூர் பகுதியில் ஆட்சிசெய்த கிருட்டிணப்ப மழவராயர் உப்பிலிபண்டாரம் என்பவர்க்கு நிலம் வழங்கியதைக் கூறுகிறது.

1. விசு
2. வாசி
3. வையா
4. சி மாதம்
5. ய 30 உ
6. கிட்ணப்
7. ப மழவ
8. ராயர் உ
9. ப்பிலி ப
10. பண்டாரம்
11. குளத்
12. தூரு
13. கேசவன்
14. முன்று அ
15. ரைய ன்
16. கல்....
17. இத்தன்ம
18. தத்துக்கு
19. அகிதம்ப
20. பண்ணின
21. பேரு கங்
22. கை கரை
23. யில் காரா
24. ன் பசுவை
25. வ கொன்
26. ற பாவத்து...
27. பொ வ

32. ஈரோடு காவிரிக்கரை தர்காக் கல்வெட்டு

செ. இராசு, ஈரோடு.

இடம் : ஈரோடு நகரில் காவிரிக்கரையருகேயுள்ள ஷேக் அலாவுதீன் சாயபு தர்கா.

காலம் : 12.6.1761.

செய்தி : மைசூர் உடையார் மரபு. மன்னர் இரண்டாம் கிருஷ்ணராச உடையார் காலத்தில் (1734-1766) ஈரோடு கோட்டையில் இருந்த தளகர்த்தம், கந்தாகாரம், அட்டவணை, சேனபோகம், சேருவைகாரர் ஆகிய அதிகாரிகள் ஷேக் அலாவுதீன் சாயபு தர்காவிற்கு வரும் அரதேசி, பரதேசி, பக்கிரிகளுக்கு அன்னம் இடவும், ஆடை வழங்கவும் வயிராபாளையம் அருகே காலிங்கராயன் பாசன நிலம் 4 மா கொடையாகக் கொடுத்தனர்.

தர்கா உள்ள இடம் "மங்கம்மா சத்திரம்" என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. சாலிவாகன சகார்த்தம் 16
2. 83 கலியுக சகார்த்தம் 48
3. 62க்கு மேல் செல்லாநின்ற விசு
4. வருஷம் சேத்ய சுத்தயஸ் வெள்ளிக்கிழ
5. மை சுவாதி நட்சேத்திரம் பெத்த சு
6. ப தினத்தில் ஸ்ரீமது ராசாதிராச
7. ராச பரமேசுவரன் பிற திஷ்
8. டைப் பிரதாப ஸ்ரீ கிருஷ்ண மாரா
9. ரா உடையய்யனவர்கள்
10. சீரங்கப் பட்டணத்தில்
11. ரத்ன சிம்மாசன ரூடராய் பிறித்
12. வி சாம்ராச்சிய மாளு
13. கிற னாளையில் ஸ்ரீம
14. த் யீரோட்டுத் தள
15. வாய் ஸ்ரீ ரங்கய
16. நாத திம்மரைசய்யன
17. வர்கள் கந்தாகா
18. ரம் அட்டவணை சேனை
19. பாகம் சேருவைகார
20. ர் முதலான பேரும்

21. காவேரி ஓரத்திலி
22 ருக்கும் சேகு மசாய்கு
23. சேகு அலாவுதீன் ஸாய
24. பு மசீத் தர்மத்து சிலா சா
25. சனம் அப்பணைப் பிறகா
26. ரத்திற்கு எழுதிக் குடுத்த விபரம்
27. அணை ஒபளிக்குச் சேர்ந்த
28. வயிறாபனைய வதிகரை
29. யில் மாறுகால்க் கரையில் மாத்தி
30. பீளமேட்டில் தோப்படியில் மானிய
31. ம் நஞ்சை 4 மா நிலம் சுத்தக் கிறைய மா
32. னியமாய் அனுபவித்துக்கொண்
33. டு அன்னாடகம் அரதேசி பரதே
34. சி பக்கிரியலுக்கு அன்னம் வஸ்த்தி
35. ரங் கொடுத்துக்கொண்டு க
36. ல்லும் காவேரியுள்ளவரை ஆசந்தி
37. ரார்க்கம் சுகமாயிருக்கவும் யிந்தத் த
38. ர்மத்துக்கு ஆராமொருவர் விகா
39. தம் பண்ணினால் காசி
40. கங்கைக் கரையில் கா
41. ராம் பசுவைக் கொன்றவனும்
42. தாயைக் கோழ்த்தவன்
43. துலுக்கரானால் மக்காவில்
44. பன்றியைக் கொன்று தின்ற
45. வன் தாயாருமகள்க்கோழ்த்த
46. வன் பூமியாகாசங்
47. கெ(ா)டுக்கும் புத்திர சம்பத்தும்
48. இல்லாமல் போமென்றவாறு உ

33. ஆனைச் சாஸ்தாகோவில் கல்வெட்டு

தே. கோபாலன், நாகர்கோவில்.

இடம் : கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கல்குளம் வட்டம், சாரோடு கிராமம், ஆனைச் சாஸ்தாகோவில் கருவறை நுழைவாயிலின் நிலை.

காலம் : கொல்லமாண்டு 945 (கி.பி. 1769).

செய்தி : புதுச்சேரியைச் சேர்ந்த திருவிக்கிரமன் நாராயணன் என்பவன் கி.பி.1647ல் ஆனை வரவழைத்து அமாயகண்டன் சாத்தன் கோவிலைத் திருப்பணி செய்வித்ததைத் தெரிவிக்கிறது. மேலும் சஞ்சாத்துக்குடி விக்கிரமன் நாராயணன் வழி வந்த தென் சரகல் சங்குண்ணி திருக்கார்த்திகையன்று நிலையைச் சுற்றி விளக்கு வைத்ததைத் தெரிவிக்கிறது.

1. பேற்
2. ப்படி
3. 823 வருஷம் அற்ப்பிசி மா
4. தம் சதீ சனியாட்சையும் சுபசேகரா
5. கிணியும் அபரபட்சத்து திறிகியும் சுற
6. தி நாமயோகமும் இன்னாளால் ஆன வர
7. வழத்து அமாய கண்டன் சாத்தன் கோ
8. வில் மதிலு மூல்லப் பிறிசலும் திருப்பணி
9. செயிது புதிச்சேரி திருவிக்கிறமன் நாராயணனும் சாற
10. ங்கோடு தேசத்து சஞ்சாத்துகுடி வி
11. க்கிறமன் நாராயணன் வழி தென் சரகல்
12. சங்குண்ணி 945 வருஷம் காத்திக மாதம் கஉ விளக்கு வச்சது.

34. கொத்தனேரி நடுகல் கல்வெட்டுகள்

பா. சாம் சத்தியராஜ், மதுரை
ஆர். பாலச்சந்திரன், திருத்தங்கல்

34 : 1

இடம் : விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசி வட்டம், கொத்தனேரி கிராமம், நடுகல் கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : 116 × 40 செ.மீ. அளவுள்ள கற்பலகையில் நின்ற நிலையில் வீரன் ஒருவன் கூரான கத்தியை கீழ்நோக்கி பிடித்தாற் போன்ற புடைப்புச் சிற்பம். சிற்பத்தின் மேல் நெற்றிப் பகுதியில் 3 வரிகளில் கோமு. கோபால நாயக்கர் ருத்ரோத்காரி வருடம் ஆடி மாதம் 14 ஆம் நாள் இறந்தான் என்ற செய்தி உள்ளது.

உ

1. ருத்றகாரி வரு ஆடி மீ
2. 14 உ கோமு. கோபால
3. னாயகர்

34 : 2

இடம் : விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசி வட்டம், கொத்தனேரி கிராமம், நடுகல் கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : 60 × 30 செ.மீ. அளவுள்ள கற்பலகையில் அஞ்சலி முத்திரையில் நின்ற நிலையிலுள்ள வீரன் ஒருவனின் புடைப்புச் சிற்பம் உள்ளது. கீழ்ப்பகுதியில் பாம்பு மற்றும் நாயின் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்லின் நெற்றிப்பகுதியில் குந்த சுப்பய நாயக்கன் என இறந்துபோன வீரனின் பெயரைக் குறிக்கிறது.

1. உ குந்த சுப்
2. பயனா
3. யக்கன்

34 : 3

இடம் : விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசி வட்டம், கொத்தனேரி கிராமம், நடுகல் கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : 125 × 28 செ.மீ. அளவுள்ள கல்தூணின் மேற்பகுதியில் அஞ்சலி முத்திரையில் நிற்கும் பெண்ணின் புடைப்புச் சிற்பம். கல்லின் நெற்றிப்பகுதியில் 5 வரிகளில் கல்வெட்டு வாசகம் உள்ளது. பிலவ வருடம் ஆனி மாதம் 11 வது நாள் கவண்டம்பட்டியிலிருக்கும் மாரியப்பனுடைய பெண்சாதி செல்லத்தம்மாள் இறந்த செய்தியை குறிப்பிடுகிறது.

1. உ பிலவ வரு ஆனி *மீ*
2. யக உ கவண்டம் ப
3. ட்டி ம. மாரியப்பனுடைய
4. பெந்சாதி செல்லத்த
5. ம்மாள் உ

34 : 4

இடம் : விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசி வட்டம், கொத்தனேரி கிராமம், நடுகல் கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : 150 × 25 செ.மீ. அளவுள்ள கல்தூணின் மேல்பகுதியில் அஞ்சலி முத்திரையில் நிற்கும் பெண்ணின் புடைப்புச் சிற்பம். கல்லின் நெற்றிப்பகுதியில் 5 வரிகளில் கல்வெட்டு வாசகம் உள்ளது. கர வருடம் வைகாசி மாதம் 27 ஆம் நாள் கவண்டம்பட்டியிலிருக்கும் முத்தப்ப நாயக்கருடைய மகன் கோபால் நாயக்கரின் பெண்சாதி சின்ன மாரியம்மாள் இறந்த செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறது.

1. கர வரு வையகாசி *மீ*
2. உயஎ உ கவண்டம்பட்டி
3. யிலிறுக்கு முத்தப்பனாயகன்
4. மகன் கோபால் னய பெண்
5. சாதி சின்ன மாரியம்மாள்

35. ஆவணிப்பூர் - ஏரிக் கல்வெட்டு

கோ. உத்திராடம், சென்னை.

35 : 1

இடம் : திண்டிவனம் வட்டம், ஆவணிப்பூர் ஏரிக்கரை (அன்னம்பாக்கம் காலனி அருகாமையில் உள்ள களைங்கல் அருகில் உள்ளது.)

காலம் : கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : தன்மத்துக்கு தீங்கு செய்வோர் அடையவேண்டிய பாவங்களைக் கூறுகிறது. தர்மம் என்ன செய்யப்பட்டது என்று குறிக்கப்படவில்லை.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ இந்த தன்ம
2. த்துக்கு இயாதொருத்தர் அ
3. கிதம் பண்ணினால் கெங்கை
4. கரையில் காராம் பசுவைக் கொ
5. ன்ற பாபத்திலே போகக் க
6. டவார்கள் ஆகவும் உ இராய
7. ப்ப உடையார் தன்மம் உ

35 : 2

இடம் : திருநெல்வேலி மாவட்டம், அம்பாசமுத்திரம் வட்டம், திருப்புடைமருத்தூர் நாறும்பூநாதசுவாமி திருக்கோயில் பள்ளியறையில் உள்ள அரசிலைத் தோரணத்தில் உள்ளது.

காலம் : கி.பி. 18 - 19 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த இலட்சுமி மகள் சின்னகுஞ்சறம் என்பவள் திருப்புடைமருதூர் நாறும்பூநாதசுவாமி பள்ளியறையில் காணப்படும் அரசிலை தோரணம் 24 வழங்கியதைக் குறிப்பிடுகிறது. எண்ணிக்கையை உரு என்று குறிக்கிறது.

1. திருநெல்வேலி
2. லெட்சுமி மகள்
3. சின்னகுஞ்சறம்
4. அரசலை உரு. 24 (உயச)

36. நினைவுக் கல்லாகக் கோயில் தூண்கள்

செ. இராசு, ஈரோடு.

இடம் : நாமக்கல் மாவட்டம், திருச்செங்கோடு வட்டம், குமரமங்கலம் பொன்காளியம்மன் கோயில் முன்மண்டபத் தூண்கள்.

காலம் : சுமார் 200 ஆண்டுகள் முன்.

செய்தி : நினைவு கற்கள் (நடுகற்கள்) நாட்டுவது போல் இறந்தவர்கள் நினைவாகக் கோயில்களில் தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டு இறந்தவர் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ("வண்ணக்கன் மூக்கஞ் செல்லனும் தம்பி மூர்க்கன் தண்டனும் தமப்பனார் ஏறமூர்க்கனைச் சாத்தி நடுவித்த கல்தூண்" என்று வெள்ளலூர் தேனீசுவரர் கோயிலில் கல்வெட்டு உள்ளது. இவை அவ்வாறு வருவனபோல அல்லாமல் "பிரியாவிடை" என்பதால் நடுகல் போலக் கொள்ளலாம்).

1. தூரன் குமரகவுண்டன் மகன் செட்டிக் கவுண்டன் பிரியாவிடை
2. தூரன் விருப்பண கவுண்டன் மகன் ரங்கைய கவுண்டன் மகன் பெருமாள் கவுண்டன் பிரியாவுடை
3. தூரன் அரியணகவுண்டன் மகன் விருப்பண கவுண்டன் பிரியாவிடை
4. தூரன் கல்லாக்கவுண்டன் மகன் சுவாமிக் கவுண்டன் பிரியாவிடை

37. பாண்டியர் முத்திரை

ஆறுமுக சீதாராமன், தஞ்சாவூர்.

37 : 1

இடம் : மதுரை.

காலம் : கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : 11.5 கிராம் எடையுள்ள செம்பு உலோகத்தாலான முத்திரையின் முகப்புப் பக்கத்தில் பாண்டியரின் அரசுரிமைச் சின்னமான இரண்டு மீன்கள், செண்டு ஆகியவை முத்திரை முறையில் செங்குத்தாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மீன் உருவங்கள் பாண்டியர் காசுகள், செப்பேடுகள் மற்றும் கல்வெட்டுகளில் இருப்பதைப் போல் உள்ளன.

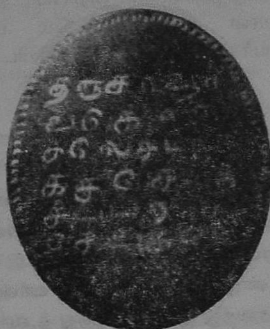
37 : 2 பித்தளை உலோக அடையாளச் சின்னம்

இடம் : தஞ்சாவூர்.

காலம் : கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : 38 கிராம் எடையுள்ள பித்தளை உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட உடையில் அணியப்படும் அடையாளச் சின்னம். தமிழில் பின்வருமாறு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. தஞ்சாவூர்
2. வகெரா
3. கலெக்ட்டர்
4. கச்சேரி
5. சிப்பந்தி
6. சேவுகன்

38, பூதலவீரன் உண்ணிக்கேரளவர்மன் முன்னீர்பள்ளம் செப்பேடு

செ. இராசு, ஈரோடு

இடம் : திருச்செங்கோடு, திரு.விஜயகுமாரிடம் உள்ளது.

காலம் : சகாப்தம் 1466 (கி.பி. 1544), கொல்லம் 720, சங்கரநாராயண வென்று மண்கொண்ட பூதவீர ஸ்ரீஉண்ணிக் கேரளவர்மன். தமிழ் கிரந்த எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

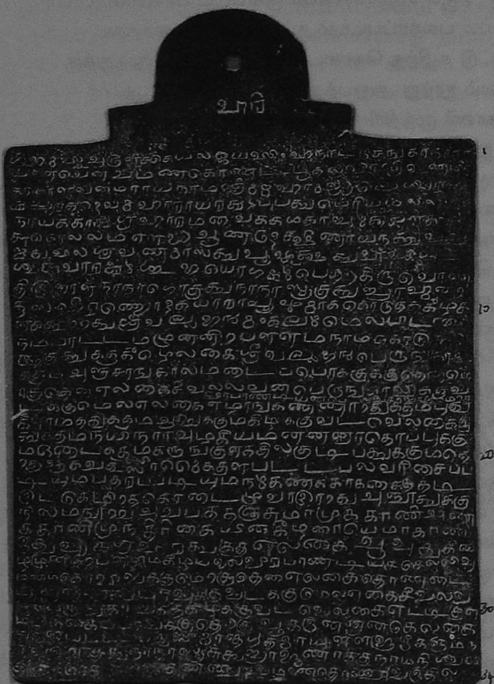
செய்தி : கீழ்களக்கூற்றத்து ஸ்ரீவல்லபன்மங்கலத்தின் மேல்பிடாகையாக இருந்த முன்னீர்பள்ளம் என்ற ஊர் தொண்ணூறு பங்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பிராமணர்க்குப் பிரமதேயமாகக் கொடுக்கப் பட்டதை இச்செப்பேடு கூறுகிறது. முன்னீர்பள்ளம் மற்றும் அதில் அமைந்த அக்ரஹாரத்தின் நான்கு எல்லைகளோடு தானம் பெற்ற பிராமணர்கள் பெயர்கள் இப்பட்டயத்தில் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இலட்சுமி நாராயணப் பெருமாள் கோவிலுக்கும் பெருங்கருணை ஈசுவரமுடையார் கோயிலுக்கும் பங்கும் மனையும் கொடுக்கப்பட்டன. வேதவிருத்தி, புராணவிருத்தி, ஆகியவற்றிற்கும் பங்குகளும் மனைகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை பட்டயத்தின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

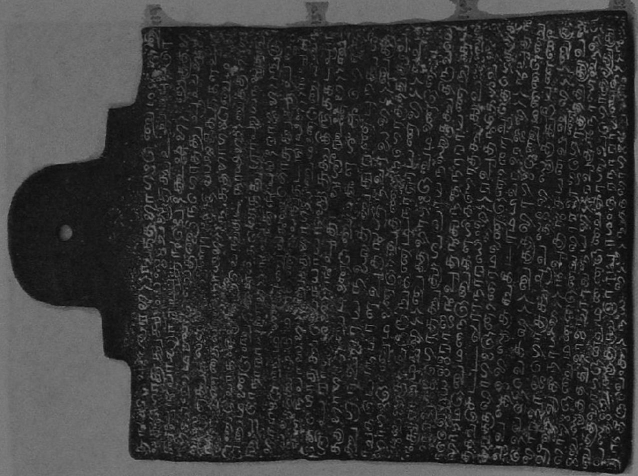
இப்செப்பேட்டின் அனைத்து ஏடுகளும் கிடைக்கவில்லை என்பதை வழங்கப்பட்ட தொண்ணூறு பங்குக்குரியவர்களின் பெயர்கள் ஏட்டில் காணப்படாததை வைத்து கூறமுடிகிறது. தானமாக வழங்கப்பட்ட முன்னீர்பள்ளம் அதே பெயருடன் இன்று திருநெல்வேலி நகரத்திற்கு அருகில் உள்ளது. இச்செப்பேட்டை வெளியிட்ட பூதலவீரனின் கல்வெட்டுகள் திருநெல்வேலி பகுதியில் உள்ளன. 'பூதலவீரன்' பெயர்பொறித்த செப்புக் காசுகளும் இப்பகுதியில் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. (பட்டயத்தில் உள்ள தேவையான பகுதி மட்டும் பங்குகளைப் பெற்ற பிராமணர்கள் பெயர்கள் தவிர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது).

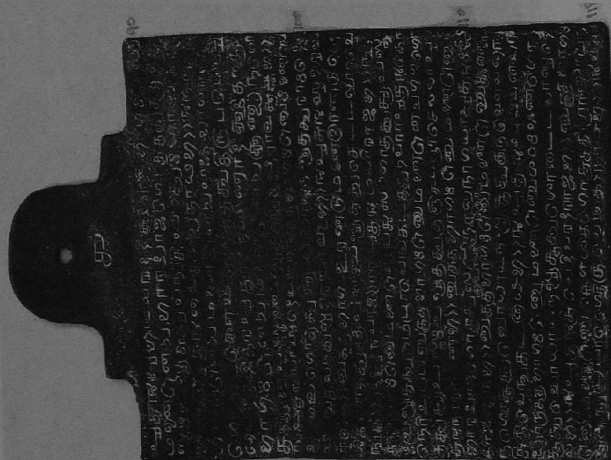
1. ஹரி
2. சுப$_{4}$மஸ்து அருளிச்செயல் ஜயஸிம்ஹ நாட்டு சங்கர நாரா
3. யண வென்றுமண்கொண்ட பூதலவீர ஸ்ரீஉண்ணி
4. க் கேரளவன்மராய நாம் ஸ்ரீமந் மஹாமண்ட$_{3}$லேசு$_{0}$வர ஸ்ரீ
5. அச்யுததே$_{3}$வ மஹாராயர் அடப்பத்து பெரிய மல்லப்ப
6. நாயக்கர் அக்$_{3}$ரஹாரம் வைக்க ச$_{0}$காப்$_{3}$த$_{3}$ம் 146
7. 6 கொல்லம் 720 ஆண்டு த$_{3}$க்ஷிணாயநத்து வர்ஷ
8. ருதுவில் ச$_{0}$ரவண மாஸத்து பூர்வ பக்ஷத்து த்$_{3}$வாத$_{3}$சியும்

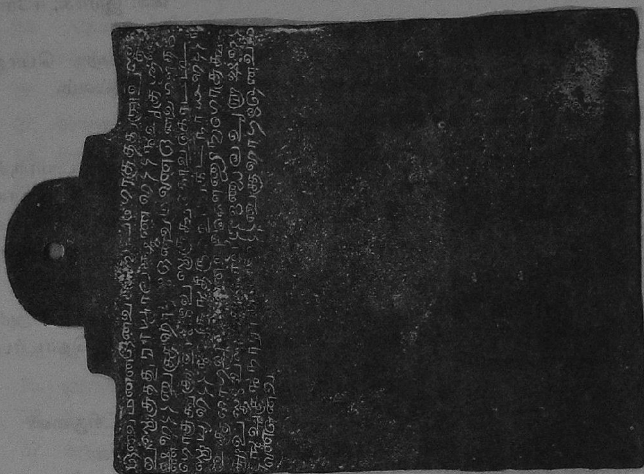
9. சுக்ர வாரமும் சுப$_4$யோக$_3$மும் பெற்ற திருவோண
10. திருனாள் நாநா கே$_3$ாத்ரத்து நாநா ஸூத்ரத்து ப்$_3$ராஹமனற்
11. கு ஸஹிரண்யோத$_3$க த$_4$றாபூர்வமாக கொடுத்த கீழ்க
12. ளக் கூற்றத்து ஸ்ரீவல்லப$_4$ந் மங்கலம் மேல்பிடாகை
13. நம் பாட்டம் முன்னீற்பள்ளம் நாம் கொடுத்த
14. க்ஷேத்ரத்துக்கு கீழெல்லை ஸ்ரீவல்லப$_4$ன் பெருங்காலு
15. க்கும் அஞ்சாங்கால் மடைப்போக்குக்கு தென்மே
16. ர்க்கு தென்எல்கை ஸ்ரீவல்லவன் பெருங்காலுக்கு வ
17. டக்கு மேல் எல்கை [வீரபாண்டியன் பெருங்காலுக்கு மேற்கு] ஏழாங் கண்ணாற்றுக்கும் புது
18. கிராமத்துக்கும் ஆற்றுக்கும் கிழக்கு வடவெல்கை ஆ
19. த்துக்கும் நயினார் அழகிய மன்னனார்தோப்புக்கு
20. ம் ஓடைக்கும் கருங்குளத்தில் குடி பத்துக்கும் தெ
21. ற்கு ஆக சதுஸ்ஸீர்மைக்குள்பட்ட பலவரிசைப் ப
22. டியும் பலதரப்படியும் நம் கணக்காக கைத்தடி
23. இட்டு கழிந்த கொடை மூவாஇரற்து அனூத்துக்கு
24. நிலம் நூற்று அறுபத்தஞ்சுமா முக்காணி அரை
25. க்காணி முந்திரிகையின் கீழரையே மாகாணி
26. இதுவும் அக்$_3$ரஹாரத்துக்கு எல்கை ஆவுது கீை
27. ழ முன்னீற்பள்ளம் கீழ்யெல்லை வீரபாண்டியச் செல்லி.அ
28. ம்மை கோவிலுக்கு மேற்கு தென்எல்கை தொண்டை
29. மானார் குளத்துபுரவுக்கு வடக்கு மேல் எ[ல்]கை சீவல்லவ
30. ப் பெருங்காலுக்கு கிழக்கு வடவெல்கை எட்டிகுள
31. ம் படுகைப் பற்றுக்கு தெற்கு ஆக இன்னான்கெல்கை
32. க்குள்பட்ட சதுஸ்ஸீமாந்தர்க$_3$தமாயுள்ள பூ$_4$மிகளும் நா
33. நா கே$_3$ாத்ரத்து நாநா ஸூத்ரத்து பி$_3$ராஹமணர்க்கு நாம் நிச்$_0$சயி
34. த்துக் குடுத்த ப$_4$ாக$_3$ம் தொண்ணூறு மனை தொண்ணூறு இதில்
35. கெ$_3$ளதம கே$_3$ாத்ரத்து ஆச்$_0$வலாயந ஸூத்ரத்து செ
36. ருப்பளி வகுளாப$_4$ரண ப$_4$ட்டந் புத்ரந் வைந்
37. தேய ப$_4$ட்டனுக்கு பா$_4$க$_3$ம் ஒன்று மனை ஒன்று
[38-151 வரிகள் பங்குகளைப் பெற்ற பிராமணர்கள் பெயர்கள்]
152. னை ஒன்று [சு$_0$க$_3$] பெருமாள் இலக்ஷ்மி நாராயண பெரு
91. மாளுக்கு ப$_4$ாக$_3$ம் ஒன்று மனை ஒன்று உடையார் பெ
92. ருங்கருணை இச்சுவரமுடையாற்கு ப$_4$ாக$_3$ம் ஒன்
93. று மனை ஒன்று வேத$_3$வ்ருத்தி ப$_4$ாக$_3$ம் ஒன்று மனை[ஒ]
94. ன்று புராண வ்ருத்தி ப$_4$ாக$_3$ம் ஒன்று மனை ஒன்று ஆ
95. க ப$_4$ாக$_3$ம் தொண்ணூறு மனை தொண்ணூறு
96. இதுக்கு வரும் நஞ்சை புஞ்சை நத்தம் செய்
97. த்தலை திடர் வாஸ்து வாஸ்துசே$_0$ஷம் நிதி$_4$ நிசேஷப

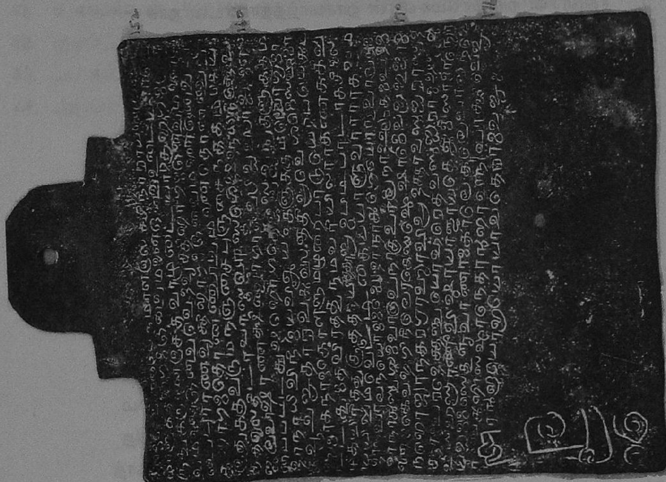
98. ஜல பாஷாணஷிண்யாக$_3$ாமா ஸித்$_3$த$_4$ ஸாத்$_3$த்$_4$யம் என்
99. னப்பட்ட அஷ்ட பே$_4$ாக$_3$ தேஜ ஸ்வாம்யங்களுக்கும்
100. த$_3$ாநாதி$_4$ விநிமய விக்ரயங்களுக்கும் யோக்$_3$யமா
101. க ஆசந்தி$_3$ரதாரவத் ஸந்ததீப் பிரவேச$_0$மே ஸர்வமா
102. ன்யமாக நாம் கொள்ளும் முறைபாடு யெற்ப்பேர் ப
103. ட்டதும் தவிர்த்து நம் வரியிலார் கணக்கிலு
104. ம் தவிர்த்துக் குடுத்த யிந்த தாப்$_3$ம் பிடிபாடாக சிலை
105. ய்யிலும் வெட்டி கைய்யாளுவராகவும்
106. த$_3$ாந பாலந யோர்ம்மத்$_3$ய்யே தாநாத்ச்$_0$ரேயோநு பாலநம்
[107-114 வரிகள். வடமொழியில் வழக்கமாக வரும் ஓம்படைக்கிளவி
115-123 வரிகள் மேலும் மூன்றுபிராமணர்கள் பெயர்கள் வருகின்றன].

39. நீலம்பூர்ச் செப்பேடு

செ. இராசு, ஈரோடு.

இடம் : ஈரோடு மாவட்டம், தாராபுரம் நகரில் ஓய்வு பெற்ற பொதுப் பணித்துறைப் பொறியாளர் முத்துசாமிக்கவுண்டர் இல்லம்.

காலம் : கி.பி. 1680 (சேர ராசா என்று எழுதியிருப்பது பிழை).

செய்தி : கொற்றனூர்ப் பெரியகுல மும்முடி வேணாடுடையாருக்கு அடங்காமலிருந்த வேட்டுவர் சமூகத் தலைவர் விசய காளிராயக் கவுண்டரை அடக்கியதால் நங்கூர் ஈஞ்சகுல ரகுநாதசிங்கக் கவுண்டருக்கு தென்கரை நாட்டு நீலம் பேரூரில் காணியுரிமை கொடுத்த விபரம் கூறப்படுகிறது.

சேரர் காலச் செப்பேடு அல்லாவிடினும் சேரர் பற்றிய பல அரிய வரலாற்றுச் செய்திகளும், கொங்கு நாட்டுத் தொடர்பும் கூறப்படுகிறது.

ராமசெயம் காமாட்சிதுணை

1. சொஸ்திஸ்ரீமன் அக்கினி கோத்திரன் அம்புலிக் குடையான்
2. பனைந்தார் மார்பன் பவள மாலிகையான் அன்னக் கொ
3. டியான் ஆறுநன் மலையான் செம்பொற் கிரிவான் சீரங்
4. கித் தேவேந்திரன் மணிமுடி மவுலி வளங்கு றாசேந்திரன் நரச
5. ாதிநரசன் றாசபரமேசுவரன் றாசமாந்த்தாண்டன் றாச
6. கெம்பீரன் றாசகோதண்டன் றாசமனோகரன் அழகுக்கு
7. ரேபந்தன் ஆஸ்தான கோலாகலன் கனக சிங்காசன மு
8. டையான் கனகமணி கிரீட ரேபந்தன் கொல்லிமலையா
9. ன் கோட்டை நற்கறையான் வஞ்சிநற்பதியான் ஆவினன்
10. பதியான் ஆம்பொருநையாறன் விறுதூர் வஞ்சியில் வி
11. ளங்கிய கோமான் வெற்றிநற் பொருப்பு விளங்கும் தே
12. வேந்திரன் தலைமலை சூமர்ந்த தளப்படை வீரன் குளித்த
13. ண்டலையளவுங் கொங்கனானோன் வெ
14. ள்ளாள மகாராசாவாகிய சேரராசா செங்கோல் செலுத்தி த
15. ற்ம நீதி தப்பாமல் அரசுபுரிந்தருளிய நாளில் செல்லாநி
16. ன்ற கலியுக சகாத்தம் 1602 க்கு மேல் பிங்கள வருஷம்
17. புரட்டாசி மாதம் 15ந் தேதி சத்தமியும் பூசநற்சேத்திரமும்
18. சுபநாமயோகமும் சுபகரணமும் பெற்ற சுபதினத்தில் தெ
19. ன்கரைநாடு எண்ணாயிரங் கோத்திரத்துக்கு பெரிய கோத்
20. றன் மும்முடி வேணாஉடையான் யீஞ்சகுல ரகுநாத சிங்க

21. கவுண்டனுக்கு யெளுதிக் குடுத்த தாம்புர சாசினப் பட்டை
22. யம் என்னமென்றால் தென்கரை நாட்டுக்குச் சேந்த நீல
23. ம்பேரூர்க் கிராமத்தில் காவுலவன் விசையகாளிநாய கவுண்
24. டநெங்குரவன் நம்மளுக்குள் அடங்காமல் கிராமங்களில்
25. சனங்களை உபத்திரம் பண்ணுகிறபடியினாலே ரகுனாத சி
26. ங்க கவுண்டனுக்கு சிருது சனங்குடுத்து அந்த காவுல
27. வனையும் அவனடைய சனத்தையும் செயம்பண்ணி வ
28. ந்தால் நீலம்பேரூர் ஆதீகம் வுனக்கே நிலைபண்ணி வி
29. ச்சு குடுக்குறோமென்று உத்திறவு குடுத்தபடியினாலே அ
30. ந்தப்படிக்கி உத்திறவு வாங்கிக்கொண்டு போயி அவ
31. னுடைய கோட்டையைப் போயி வளைஞ்சு காவுலவ வி
32. சையகாளிராய கவுண்டனையும் அவன் சனத்தையும் சம்
33. மாறஞ் செய்து வெற்றிகொண்டு வந்தபடியினாலே ரம்ப
34. வு சந்தோசப்பட்டு அனேக வெகுமதியுங் குடுத்து கொற்ற
35. னூருக் கிராமம் ஆம்பிறாவதிக்குந் தெற்கு மூலனூருக் கிராம
36. த்து எல்லைக்கு மேக்கு பொன்னிவாடி கிறாமத்து யெல்லை
37. க்கு வடக்கு தாறாபுறங்கோட்டை ஆம்பிநாவதிக்குங் கிளக்கு
38. யிது மத்தியிலுள்ள நீலம்பேரூர்க் கிறாமம் உனக்கே காணி
39. நிலமை பண்ணிவிச்சுக் குடுத்த தாம்புற சாசனப்பட்டை
40. ம் யிதுக்கு சாச்சி கொற்றனூர்க் குழாயகுலம் வேலாயுத
41. க் கவுண்டன் ஆந்தை குலம் அவிநாசிக் கவுண்டன் சேற
42. குலம் அமறாபதிக் கவுண்டன் செம்பூத்த குலம் சுந்தற
43. ப்ப கவுண்டன்
44. அப்பரமேசுபரர் பாதமே துணை.

40. திருமக்கோட்டைச் செப்பேடுகள்

ஆ. துளசேந்திரன், தஞ்சாவூர்.

40 : 1

இடம் : திருமக்கோட்டை

காலம் : சகாப்தம் 1671, கி.பி. 1759.

செய்தி : திருமக்கோட்டை சிவன்கோயில் கட்டளைக்குப் பல கிராமங்கள் அளித்ததைக் கூறுகிறது.

1. சாலியவாகன சகாதம் 1671க்கு மேல் செல்லா நின்ற கீல
2. க வருடம் தைய் மாசம் 10 திருமேற்கோட்டை சுவாமியார் மெய்க்கு
3. னாத சுவாமியாருக்கு ராசமானிராயஸ்ரீசரபோசி மகாராச சாயபு அவர்கள் சீமையில் பட்டுக்கோட்டைச் சுபையில் மதுக்கூர்
4. சீமையில் பெரியகொட்டை மாகாணம் ராச ஸ்ரீகாணுசாய்பு
5. அவர்கள் ராச ஸ்ரீசிங்கராச பண்டிதர் அவர்கள் அபாலுதாரர் உகந்த
6. நாசியாபிள்ளை குடியானபேர்கள் தற்மத்துக்கு தாம்புரசாதனம்
7. பண்ணிக்குடுத்த படி எங்கள் மாகாணத்தில் ஆவிக்
8. கோட்டை கழிச்சாங்கோட்டை உலையக்கொன்றம் கண்ணியா
9. குறிச்சி சொக்கநாதநல்லூர் யிந்த அஞ்சு கிறாமமும் நஞ்சை
10. பிஞ்சை கண்டு முதலுக்கு அரமனைக்கும் குடிக்கும் பெ
11. பாதுவிலே கலத்துக்கும் நாழியும் குடுத்து சந்திராதித்த[வ]
12. ள் உள்ள வரைக்கும் நாங்களே நடப்பிக் கடவோ[ரா] கவு
13. ம் யிந்தப்படிக்கு இந்த கிறாமத்துக்கு பரிபாலம் பண்ணிந
14. பேருக்கு காசியிலே அன்னதானம் பண்ணிந பலம்
15. அசுப மேதியாகம் பண்ணிந பலனும் உண்டு இந்த தற்மத்து
16. க்கு இந்த தற்மத்தை யாதொருவன் விக்கினம் பண்ணினாகி
17. லவன் கெங்கைக் கரையில் காராம் பசுவை கொன்ற
18. தோசத்திலெ போவான் இந்தபடிக்கு அபாலுதார் உகந்தா
19. சசியாபிள்ளை உலயக்கொன்றம் கண்ணப்பதேவர்
20. ஆவிக்கோட்டை நல்லவ நாடன் கலிக்க நாடன் கணி
21. யாகுறிச்சி வாலாமுத்து தேவர் நல்லகுட்டி தேவர்
22. கழிச்சாங்கோட்டை கஞ்சமலைதேவர் சிதம்பரதேவர் சொக்க
23. நாதநல்லூர் ஆதியப்பதேவர் திருமலைகொழுந்தாபிள்ளை
24. குப்பதேவர் லெட்சுமணதேவர் அய்யா முதலியார் உ கீலக
25. வருடம் மார்கழி மீ 102 திருமெய்கோட்டையீசுரர்

26. கோயில் மெய்க்கு நாதசுவாமியாருக்கு வாவாசிகோட்
27. டை ஆகாசன [சே]ருவைகாறர் அவர்கள் குமாரன் உடை
28. யப்பன் சேருவை காறர்அவர்கள் ரெகுநாதன் சேருவை
29. காறர் அவர்கள் [உளரு அவர்கள்] அற்தசாமக்கட்டளைக்
30. குதற்ம சாதநப் பட்டயம் குடுத்தபடி எங்கள் கிறாமம்
31. கண்டு முதல் நஞ்சை பிஞ்சைக்கும் அரமனைக்கும்
32. குடிக்கும் பொதுவிலே னூத்திக் கலத்துக்கு எட்டு மரக்கா
33. ல் முன்னாழி பத்திக் கொண்டு அற்தசாமக்கட்டளை நட
34. ப்பிக்கப[ணு]வாராகவும் இந்தபடிக்கு ரெகுநாதன் சேருவை
35. காறர் அவர்கள் ஊரு அவர்கள் சொல்படிக்கு ஊருகண
36. க்கு வைத்தியநாதபிள்ளை இந்த தற்மத்தை யாதாமொருவன்
37. பரிபாலனம் பண்ணினவர்கள் காசியிலே அசுபமேதியாக
38. ம் பண்ணின பலன்[உ]ண்டு இந்த தற்மத்தை யாதாதொ
39. ருவன் விகாதம் பண்ணிநானாகில் அவன் கெங்கைக் க
40. ரையிலே காராம் பசுவை கொண்ண தோசத்திலே
41. போவான் உ ஸ்ரீமுக ஷூ ஆடி மீ திருமக்கோட்டை இசுரன் கோயில் கட்ட
42. ளையாருக்கு கோவிந்த நத்ததிலிருக்கும் திருவதேவர் குமாரன் கூத்த பெருமாள் தே
43. தவர் ராமதேவர் கு[மா]ரன் லெட்சுதேவர் அடைக்கதேவர் னாறாயணத்தேவர்
44. இராமலிங்கதேவர் உள்பட்டர் ரெ[ன] தற்ம சாதனப் பட்டயம் குடுத்தபடி யெங்களுர்
45. சித்திவிநாயகப் பிள்ளையாருக்கு பூசை நெயிவேத்தியத்துக்கு னாங்கள் புஞ்சை
46. யில் நிலம் விட்டது சந்தை வெளிகுளத்துக்கு கிழக்கு தென்புரையில் யெல்
47. லைக்கு மேற்கு பாலையகோட்டை எல்லைக்கு வடக்கு யிருவத்து னாலு
48. கொல்லை குளி 2000 இந்த ரெண்டாயிரம் குழியும் பயி
49. ரிட்டு குடிவாரம் குடியான பேர்க்கு விட்டு மேல் வாரம் அனுபவிச்சுக் கொள்ளவும் சந்திர சூரியாள் உள்ள மட்டுக்கும் அனு
50. பவிச்சுக் கொள்ளவும் ராச ஸ்ரீபிள்ளைப் பெருமாபிள்ளை னா
51. ளாயில்ப் பண்ணியது பிள்ளையாருக்கு தினம் இ
52. ருநாழி அரிசி, நெய்வேத்தியமும் சுக்கிர வார வட்டம்
53. நல்லெண்ணையும் திருமஞ்சன திரவியம் மாதம் ஒரு சே
54. ர் திருவிளக்கெண்ணையும் கொடுத்து பூசை நெ

55. யிவேத்தியம் பண்ணி விக்கிறது இந்த தற்மம்த்
56. தை பரிபாலன் பண்ணின பேர் அசுவமேதய
57. ாகம் பண்ணின பலத்தை அடைவார்கள் இந்
58. த தற்மத்துக்கு யாதாமொருவன் விகாதம் பண்ணினவன் கெங்கை கரையிலே
59. காராம் பசுவை கொண்ண கோஷத்திலே
60. போவான் உ சிவமயம் உ சித்திவினாயகனது துணை.

40 : 2

இடம் : திருமக்கோட்டை

காலம் : நூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது.

செய்தி : திருமக்கோட்டை சிவன்கோயில் பல கட்டளை மண்டகப் படிகளுக்குத் திருமக்கோட்டை மக்களும் நாட்டாரும் நிலங்கள் கொடையாக அளித்ததைக் கூறுகிறது.

1. பிரபவ ஸ்ரீ வயியாசி மாசம்......
2. ஆதித்த தெறையோடுதசி
3. சுவாதி நட்சத்திரம் கூடின புண்யதி
4. னத்தில் திருமக்கோட்டை மியக்க நா
5. தசுவாமியாருக்கு திருமக்கோட்டை
6. மாகணம் மாகாசனங்களும் நாட்டாரு
7. ம் சகல சனங்களும் சம்மதித்து தாம
8. புரசாதனம் பண்ணிக்குடுத்த ப
9. டி யெங்கள் மாகாணத்தில் உச்சிக்
10. கால கட்டளையும் கயிலாசவாகன
11. மண்டபபடியும் எங்களளோடை
12. ய மான படியுனாலே இதுக்கு நாங்
13. கள் மாகாணத்திலே மகமை பண்ணி
14. க்குடுத்து நஞ்சைக்கு மாகாணமக
15. ண்டு முதலுக்கு னூத்துக்கு பதக்கு
16. நெல்லு குடிவாரத்திலக குடுத்து மே
17. ல முகம பிஞ்சைக்கும் மண்டகப்படி
18. க்கு பிஞ்சையிலத் திருவைப்பட்டப
19. ணத்துக்கு பத்துப் பொன்னுக்கு ஒ
20. ரு பணமும் கிழமுகம் புஞ்சைக்கு முன்
21. ஆதியாய நடந்த வற்த்தவனையும் இது

22. க்கு விபரம் யிசுரங் கோவில் உச்சிகால
23. கட்டளைக்கு நஞ்சையில் இரண்டு பங்கும்
24. பெருமாளுக்கு உச்சிக்காலக் கட்டளை
25 க்கு நஞ்சையில் முணத தொண்ணும்
26. கீழ்முகம் புஞ்சை மகமை பணமகயி
27. லாசவாகன மண்டகபடிக்கு மேல் முகம்
28. புஞ்சை மகமைப்பணம் முன் நடந்த பிற
29. கோச கட்டளைக்கு நோட்டக்காறன புங
30. யிந்த படிக்கு சந்திரள் சூரியாள் உள்
31. ளயும் நாங்களே நடப்பிக்க படுவ...
32. ..... கவும் யிந்த படி இந்த தற்மதை
33. பரிபாலனம் பண்ணுகுறபெருக்கு காசியி
34. லே அன்னதானம் பண்ணின பலனும் அசு
35. மேதயாகம் பண்ணின பலனும் முண்டு
36. யிந்த சாதனத்து மு.... ரதா ஒருதன் விகந்த
37. பண்ணினகில் கெங்கை கரையிலே க
38. றாபசுவை கொண்ண தோசத்திலெ போவா
39. ன் யிந்த பட்டயம் எழுதினது மாகாண மா
40. காசனங்கள் நாட்டார் சகல சனங்களும் சொ
41. யபட்டிக்கு யிந்தப் பட்டையம் எழுதினது தெரு
42. வேலை பண்ணின வயித்தி ஆசாரி எழுத்து
43. உள்ளூர் மாகாசனங்கள் நாட்டார் தென்புல
44. ர மாகாசனங்கள் படுகை கழுவத்தூர் மா
45. காசனமும் தலையமங்கல் சோழபாண்டி ம
46. ரகாசனங்கள் உறத்தூர் கடைத்தெரு
47. வாட்டாறு பள்ளிசந்தம் சொடுதலைக்க
48. ரடு பண்டாரவாடை கழுவத்தூர் பெரும
49. டமருதூர் தெற்க்கு மண்ணுக்குமுண்டவ
50. டக்கு மண்றுகுண்ற திருமஞ்நபுரம் கருபுகி
51. ளர் கோவிநத்தம் மங்கொடைநத்த பல
52. ம்பாஊர்நத்தம் மேலநத்தம் சு$_0$ ப$_4$ மஸ்து

41. சேங்குடிச் செப்புப்பட்டயம்

நாக. கணேசன், கரூர்.

இடம் : வெ.முத்துராஜலட்சுமி, க/பெ. வெள்ளைச்சாமி கவுண்டர் கரும்புளிப்பட்டி, வேடசந்தூர் வட்டம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

காலம் : கி.பி. 1620. (நீ. 36 × அ. 24 செ.மீ., எடை 2 கிலோ.)

செய்தி : கி.பி. 1620 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 28ந் தேதி புடாறமங்கலம் மகாராயராய ஸ்ரீபச்சநாச்சி கவுண்டன், அம்மையப்ப கவுண்டன், சேங்குடி நாட்டார் கட்டியக் கவுண்டன், குறிச்சி முத்துக் கவுண்டன், வெளியூர் செம்பக் கவுண்டன் ஆகியோருக்கும், கோவில் மேளத்தான் நீகாணியாள கவுண்டனைச் சேர்ந்தவர்களுக்குமிடையே திருப்பாதூர் அகஸ்தீசுவரசுவாமி, திருவாலி நாதசுவாமி கோயில் திருவிழாவில் வழங்கப்படும் பட்டுபரிவட்டம், முதல் மரியாதை, பிரசாதம் தொடர்பாக ஏற்பட்ட வழக்கு விசாரணை அதன் மீது வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு, தீர்ப்பின் பிறகு ஏற்பட்ட சண்டை, அச்சண்டையின்போது ஆதரித்த நாட்டார்களுக்கு வெகுமதியளித்தல், மன்னனுக்குக் காணிக்கையாக நிலமளித்தல் பற்றிய விவரங்களும், அந்நிலக்கொடையைக் காக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் இச்செப்புப்பட்டயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

முதல் பக்கம்

1. அழக நாச்சி அம்மன் துணை
2. கலியுகஸசங்கற்பம் 1542 மே
3. ல் செல்லா நின்ற வெகுதானிய ஙூ ஆடி மீ
4. உயஅ ஙூ புடாறமங்கலத்தில் இருக்கும் மகா
5. றாயறாய ஸ்ரீபச்ச நாச்சிக் கவுண்டன் அம்மைய
6. ப்பக் கவுண்டன் சேங்குடி நாட்டாற் கட்டியக
7. வுண்டன் குரிச்சி முத்து கவுண்டன் வெளியூர்
8. செம்பகவுண்டன் இவர்களுக்குச் செலுசெ
9. ப்பேடு பட்டயம் எளுதி கொடுத்தபடி அந்த
10. செப்பேடு பட்டயம் இதய வாறங்களில்
11. இருந்து அந்த பட்டயம் மா[வ]து என்னவென்றால் நாங்கள் மு
12. ன் காலத்தில் திருப்பாதூரில் இருக்கும் போது எங்கள்
13. இரண்டு பேருக்கும் வந்த இடுக்கம் என்னவென்றால் தி
14. ருப்பாதூர் அகஸ்தீசுவர சுவாமி திருவாலிநாதசுவா
15. மி திருவிழாத்திருத்தேர் நடக்கிற மென்னிலையில் நடந்து வரும் கோவி

16. ல் பிறசாதம் பட்டு பரிவட்டம் மரிய[ா]தைகள் நடந்து வரும் வழக்கத்தை
17. அந்த கோவில் மேளத்தான் நீகாணியாள கவுண்டன் என்றால் வருகிற தேர்
18. திருவிழ[ா]விலே ஒரு வகுப்பு வரிசை பெற்று போக வேண்டிய தெந்தவிதம்
19. தினசெரி சாதம் வாங்க வேண்டியதென்ன இருக்கிறது அப்படி சாதம் வா
20. ங்கறிதாக இருந்தால் ஒன் மகளை பொட்டுகட்டி கோவிளுக்கு சேவுகம்செய்
21. தால் சாதம் வரும் யென்று சொல்ல அதுவிசையமாய் நாங்களும் கைக்கா[ர]
22. காளனான மேளத்தாறும் விவகாறம் செய்து கொண்டதில் மகாறாசா விடத்தி
23. ல் போயி பிறாது சொல்லி கொண்டதில் றாசாவானவற் ஒன் மகளை பொட்டு கட்டி விடாமல்
24. போனால் ஒரு பெண்ணை விலைக்கி வாங்கி கோவிளுக்கு பொட்டுகட்டி விடும்படி
25. சொன்னாற் அந்த படிக்கி பொட்டு கட்டின பெண்ணை வஞ்சககளினாலே மேள
26. த்தார்கள் கொன்று விட்டார்கள் நமக்கு கோவில் சாதம் நடக்காமல் போய்விட்
27. டது. திருவினையின்படி தெய்வசெய செய்வென்று இருந்தோம் அப்படியிருக்கும்
28. காலத்தில் சாமிக்கி கொடியேரி திருவிளா நடத்துவதற்கு காரியஸ்தான் சகலத்த
29. ரும் வந்து கோவில் சாமியை வறங்கேட்ட விட[த்]தில் சாமி ஆகாசமாய் வந்து நம்மிட பி
30. ள்ளை காணியாளன் பச்சை நாச்சி கவுண்டன் அம்மையப்ப கவுண்டன் இவர்கள்
31. இல்லாமல் உத்திறவு கொடுப்பதில்லை யென்று சாமியார் திருவிளம்பத்தினார் ஆகையால்
32. சமாசாறம் றாசாவுக்கு அருக்கை பண்ணினார்கள் ராசா எங்களை அழைத்து
33. வற சொன்னார் றாசதானி சேவுகற்கள் வந்து எங்களை அழைத்தார்கள் அக்கால
34. த்தில் நாங்கள் மூனு போரு வறகு அடித்து எங்கள் மேல்லெல்லாம் வறகுந்தவு

35. டு அண்டியிருந்தது அந்தபடியே போன விடத்தில் றாச[ா] எங்கு நல்ல வசனம் சொ

36. ல்ல கருப்ப கோவிளுக்கு போக உத்திறவு கொடுத்தார் அந்தபடி கோவிளுக்கு வந்த

37. விடத்தி[ல்] சாமிவந்து உனக்குயிந்த அவஸ்தை வந்ததென்னா இநிமேல் யிந்த வற

38. கைக் கைகளினால் தொடகூடாதென்று நம்பிக்கை வாங்கி கொண்டு வருகு

39. தின்னா பெருங்க்குடி யென்றும் பேற் கொடுத்து திருக்கொடியேரி வறமும் த

40. ந்த[ா]ர் அந்தபடியிருக்கிற நாளையில் அந்த மேளத்தான் றாசாவை அடுத்து

41. கொடுக்கிரதர்க்கா உத்தேசித்து தொளில் நினைத்திருந்தான் அப்படியிருக்

42. கிற நாளையில் அது சமாசாறம் எங்களுக்கு தெரிந்து இதற்கு என்ன செயி

43. கிரதென்று ஆலோசனை செ[ய்]து நம்முடைய கேநசிபதி கோசிபதி சே[ங்]குடி நாட்

44. டார்களிடத்தில் போனால் யிந்த ஆபத்தை காற்ப்பார்கள் யென்று சொன்

45. னார்கள் அந்தப்படி நாட்டாறகளை கண்டு கேட்ட விடத்தில் எங்களை கார்க்

46. குறோம் என்று நாட்டு கூட்டம் கூடி எங்கள் பிறகே வந்து பதுங்கி இருந்தார்க

47. ள் வந்த சேவுகனுக்கு சாப்பாடு கொடுத்து விசாரித்து திட்டபடுத்திேனோம்

48. பிரகு றாத்திரி பதினைந்து நாழிகையில் நம்மள் களிஞ்சியத்திளிருந்து திறவியங்

49. களை எடுத்து ஏத்தி கிடாமாட்டு மேல் பொதி எடுத்து குஞ்சு குழந்தைகளை எல்லை தா

50. ட்டி. அனுப்பிவிட்டு திரும்பி போயி கோட்டை யேரி குதுச்சு அந்த பழிகாரனை

51. கருவருத்துயிரிண கழம் பண்ணி மருபடி கோட்டை யேரி விளுந்து வரும்

52. போது அந்த அரமனையார் சம[ா]சாரம் கேட்டு பின்னாலே துடந்து வந்து ச

53. ண்டை யிட்டார்கள் நாங்கள் எதிர்த்து சண்டையிட்டு வெட்டி துரத்தி

இரண்டாம் பக்கம்

54. நாா்ப்பதுக்கு வதைத்தோம் யிந்த நாட்டார்கள் செனத்தில் மூனுபோ்கள்

55. போனார்கள் யிப்படி பிரகாசப்பட்டு கொள்காணி வாங்கிக் கொடுத்து ஆதரி

56. த்தப்படியால் நம்மள் ஜனங்கள் கீள்கரை மேல்கரை வடகரை தென்கரை

57. யிதர்க்குள்பட்ட பேர்கள் வீடு ஒன்றுக்கு வருத்தினை நாட்டாற் கவுண்டற்

58. களுக்கு கொடுக்கிர வருமானம் என்னவென்றால் தொட்டிக்கு ஒரு மாடு பட்

59. டிக்கி ஒரு ஆடு தாளிக்கி ஒரு உருண்டை வெண்ணையும் குலுப்பைக்கி

60. கல தானியமும் கலியாணத்துக்கு அஞ்சு பணமும் ஒரு பானை சோரும் ஒரு தாளி

61. பருப்பு ஒரு படி நெய்யிம் யிந்தப் படிக்கி குதிரை கொளாம்புப் பட்டதோ அங்

62. கு அங்க கால் காணி மேல் நாட்டு அரசனுக்கு பட்டயம் கட்டளையிட்டாறு

63. ளியப்படி பச்சைநாச்சி கவுண்டன் அம்மையப்ப கவுண்டன் சே[ங்குடி நாட்டார்]

64. யிவற்கள் முதலான பெருங்குடியாரனைவறும் மேல் நாட்டு றாசனுக்கு

65. பட்டையம் கட்டைளையிட்டு கொடுத்தோம் யிந்தப்படிக்கி கல்லும் காவேரி

66. புல்லும் பூமியும் உள்ளளவும் சந்திர சூரியற் உள்ளழவும் அகஸ்தீஸ்பர்

67. சாமி அயிலூர் திருவாலிநாதசாமி சாச்சி புலியூர் தாவடநாதற் சாச்சி கரூர்

68. பசுபதியம்மா சாச்சி கெங்கை காவேரியம்மா சாச்சி இதுக்கு யாதாமொ

69. ருவர் யிடம்ங்கேடு நினைத்தால் வம்மிசம் கறையத்து போவார்கள் தந்[தை] தாயை கொ

70. ன்ற பாவத்தை யடைவாற்கள் குருவை கொன்ற பாவத்திலே போவாற்கள் காசி

71. க்கெங்கைக் கரையில் காறாம் பசுவை கொன்ற பாவத்தில் போ[வா]ற்கள் இந்தபடிக்

72. கி பச்சைநாச்சி கவுண்டன் அம்மையப்ப கவுண்டன் கையெழுத்து

73. முத்துறாம கவுண்[ட]ன் கையில் கொடுப்பது.

42. வடசேரிச் செப்புப்பட்டயம்

நாக. கணேசன், கரூர்

இடம் : ச.பொன்னம்பலம், வடசேரி, குளித்தலை வட்டம், கரூர் மாவட்டம்.

காலம் : கி.பி. 1843. (49.4 × 33 செ.மீ, 2 கிலோ 600 கிராம்).

செய்தி : கரூர் மாவட்டம், குளித்தலை வட்டம், திருவிரையாச்சிலையில் இருக்கும் பெரியநாயகி அம்மன் மற்றும் கருப்பசாமி கோயிலுக்கு வடசேரி, புல்லூர், சேங்குடி ஆகிய மூன்று ஊர்களைச் சேர்ந்த ஊராளிக்கவுண்டர்கள் கி.பி. 1843ல் தானம் வழங்கியதைப் பற்றி இச்செப்பு பட்டயம் கூறுகிறது. செப்புப் பட்டயத்தின் ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் தமிழில் கொடைப் பற்றிய விவரம் 47 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. செப்பேட்டின் எழுத்துப் பொறிப்பு களுக்கு மேல் விநாயகர், சிவலிங்கம், பெரியநாயகி அம்மன், திருமலை கருப்புசாமி, பெரிய கருப்பசாமி உருவங்களும், வேலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. செப்புப்பட்டயத்தின் கீழ் இரு நந்தி உருவங்களும் நடுவில் சூலாயுதமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. வடசேரியிலிருக்கும் பன்னிரெண்டு கரையைச் சேர்ந்தவர்களும், புல்லூரிலிருக்கும் நான்கு கரையைச் சேர்ந்தவர்களும், சேங்குடியிலிருக்கும் எட்டு கரையைச் சேர்ந்தவர்களும் மொத்தம் 24 கரையைச் சேர்ந்த ஊராளிக் கவுண்டர்களில் நிலம் உள்ளவர்களும் நிலமற்ற கூலிகளும் பெரிய நாயகி அம்மன் மற்றும் கருப்பசாமி கோயிலில் நாள்தோறும் நடைபெறும் பூஜைகளுக்கும் மாதந்தோறும் நடைபெறும் விழாக்களுக்கும் வருடாவருடம் பணக்கொடை வழங்கி வரவேண்டுமென்றும் செப்பேடு கூறுகிறது.

1. சாலியவாகன சகாற்த்தம் 1765 கலியுக சகாற்த்தம் 4944 யிதின் மேல் செல்லா நின்ற சுப
2. கிறது ௵ தையி *மீ* யரு சத்தமியும் சுக்கிற வாறமும் கூடிய சுபதினதில் சுஷ்த்த ஸ்ரீமகாமண்ட
3. லாதி யீசுபற விபூதி ருத்தினாசஸ மாலிகாபறண குண்ணிறந்த நல்லூருடையாற் திருவீரையாச்சிலை
4. யீஷ்பறர் பெரியநாயகிஅம்மன் திருமலைகருப்பசுவாமி பெரிய கருப்பசுவாமி யிவற்கள் திரு
5. சன்னிதானத்துக்கு தருமம் விளங்க வடசேரி பனிரெண்டு கரைப்பேரும் புல்லூற் நாலுகரைப்
6. பேரும் சேங்குடி யெட்டு கரைப்பேரும் யிந்த மூணு நாகு யிருவத்தி நாலுகரைப் பேற்களான வோற்களும் பன்
7. ணிக்குடுத்த ஒபய சாசனமாவது மேல்ப்படி சன்னிதானத்து நித்தியப்படி அதிகப்படி மாச உக்ஷபம் பஞ்சப

8. ருவமறத உக்ஷபம் யிதுகளும் மேல்ப்படி கோவில்த் திருப்பணி வேலைகளும் நடந்து வற வேண்

9. டியதற்காக யெங்களுடைய யெனங்கள் வகையறாபேற்கள் யேற்கூட்டி சாகுபடி செயிது வறப்பட்ட பே

10. ற்களுக்கும் மேல்ப்படி யேரில் பங்குபத்தி வருகுர பேற்களுக்கும் ஜனமக ரூ வ வீதம் கூலி வேலை செ

11. சயிது வருகுரபேறும் படிவாங்குறபேரும் ஜனமக ருளு வீதம் வருஷா வருஷம் புத்திர பவுத்திர பா

12. றம்பரியமாயி குடுத்து கொண்டு வருவோமாகவும் அப்படிக்கி குடாமல் யாதாமொறுவன் மேலப்படித

13. ற்மத்துக்கு விறோதஞ் செயிது பணம் குடாமலாவது குடுக்க ஒட்டாமல் செயிதிறதாவது தலைக்கட்டு தள

14. மரைபோவள செயிதாலாவது அப்பேர்ப்பட்டவற்களுக்கு நம்முடைய வம்மிஷத்துக்கு திருமலைக்

15. கருப்பசுவாமி பெரியகருப்பசுவாமி யிவற்கள் கொலதெயிவமானதாலும் அவர்கள் பொல்லாத

16. வற்களானதாலும் அவற்கள் விசாரணை செயிவாற்களானதுனாலும் அது அரிந்து பயபகுத்தியுட

17. னே தலவில் கண்டபடி தற்மம் நடப்பிவிச்சு கொண்டு வருவோமாகவும் பின்னும் யிந்த தற்மத்து

18. க்கு யாதாமொருத்தர் யெவ்வித குந்தகம் நினைத்த போதிலும் அவற்கள் கெங்கைக் கரையில் காறாம் பசு

19. வை வதைசெயித தோஷத்தையும் மேல்ப்படி சன்னிதானத்தில் நடந்துவருகுற திருவெளக்கை அவி[த்]த

20. தொஷதையும் அடைவாற்களென்று யெல்லோரும் யேகமனதாயி பெண்ணி மேல் கண்டபடி வரும

21. ானம் குடுத்து நெடுகலும் தற்மத்தை பரிபாலனம் செய்ய சம்மதித்து யெளு[தி]த குடுத்த தற்மம் சாசன தா

22. ம்பிற பட்டயம் வடசேரி யிடங்கை பெரியான் அய்யக் கவுண்டன் குளந்தைவேல் கவண்டன்

23. யெரிதிக் கவுண்டன் முத்திய கவுண்டன் பொன்னா கவுண்டன் - புல்லூறு முத்தளக் கவு

24. ண்டன் முத்திவீறக் கவுண்டன் குளந்தைவேல்க் கவுண்டன் - சேங்குடி முத்துக்குமாற கவுண்டன்

25. மொண்டிக் கவுண்டன் குட்டிக்கவுண்டன் காவல்க்காறபட்டி சத்திக்கவுண்டன் குளந்தை கவுண்

26. டன் கீள்வெளியூறு பளணியாண்டிக் கவுண்டன் - பெரிய கருச்சி கவுண்டன் - மேல்வெளியூற றெற்றின கவுண்ட

27. ன் சீரெங் கவுண்டன் செம்பக் கவுண்டன் - விறுச்சிலையாண்டாற் திருமலை ஆண்டிய கவுண்டன் - பழ

28. ணியாண்டி கவுண்டனறுமகவுண்டன றுத்தியபட்டி வீறக் கவுண்டன் - குளந்தை வேல்க்கவுண்டன் ப

29. ஞ்சப்பட்டி குன்னுடையாக் கவுண்டன் அளக்கவுண்டன் போத்துறுச பட்டிறுமசாமி கவுண்டன் கடஆற்ச்

30. சீமை நாட்டுக் கவுண்டன் சுண்டுகுடி பண்டிபெருமா கவுண்டன் குளக்காறன் பட்டி வீறக்கவு

31. ண்டன் செங்காடுபட்டி அய்யாச்சாமி கவுண்டன் முத்திவீற கவுண்டன் கீறனூற் அற்சக கவுண்டன் வற

32. வணை வீறக்கவுண்டன் ஆண்டி கவுண்டன் கரும்புளிபட்டி வீமிமலைக் க[வு]ண்டன வீற செங்கவுண்டன் வீறுலிப்ப

33. ட்டி பொன்னாக்கவுண்டன் செம்பியநத்தம் ஆண்டிய கவுண்டன் ஆதனூற் வேலுக்கவுண்டன் முள்ளிப்பாடி வீற

34. கவுண்டன் வேலாயுதம் பாளையம் முத்தியக் கவுண்டன் கம்பயநாயக்கற் சீமை கறட்டுப்பட்டி அற்சகக் கவுண்ட

35. ன் அணியாப்பூற் பேய்கவுண்டன் தவளைவீறம்பட்டி வீறமலைக் கவுண்டன் சின்னதம்பி மணியகாறன் சின்

36. னாம்பட்டி பெருமாக்கவுண்டன் மாவத்தூறக் கிறுமம் மருதைக் கவுண்டன் முத்த கவுண்டன்பட்டி வீறக் கவுண்ட

37. ன் புதுஊற் நல்லுக் கவுண்டன் பொன்னா கவுண்டன் கருச்சிக் கவுண்டன் மூக்குருட்டிபட்டி முத்திவீறக் கவுண்டன்

38. பாம்பாடிபட்டி முத்தி வீறக் கவுண்டன் பொன்னாக் கவுண்டன் தேவற்மலை வெள்ளைகுட்டிக் கவுண்டன் கருச்சிக் கவுண்டன்

39. சாமையநாயக்கற் சீமைநாட்டு ஆண்டிக் கவுண்டன் செம்பக் கவுண்டன் முத்தக்க[வு]ண்டன் கரும்பளிபட்டி கருச்சிக்க

40. வுண்டன் வேங்கிடாசலக் கவுண்டன் அண்ணாவி கவுண்டன் முத்திவீறக் கவுண்டன் முள்ளிப்பாடி சங்கக் கவுண்டன்

41. தவளைவீறம்பட்டி வீறக்கவுண்டன் கோறகுத்தி பளணியாண்டி கவுண்டன் லெக்கையனாய்க்கர் சீமைத்தாடிக்காற குளந்தை

42. ண்டுப்பட்டி முத்த கவுண்டன்

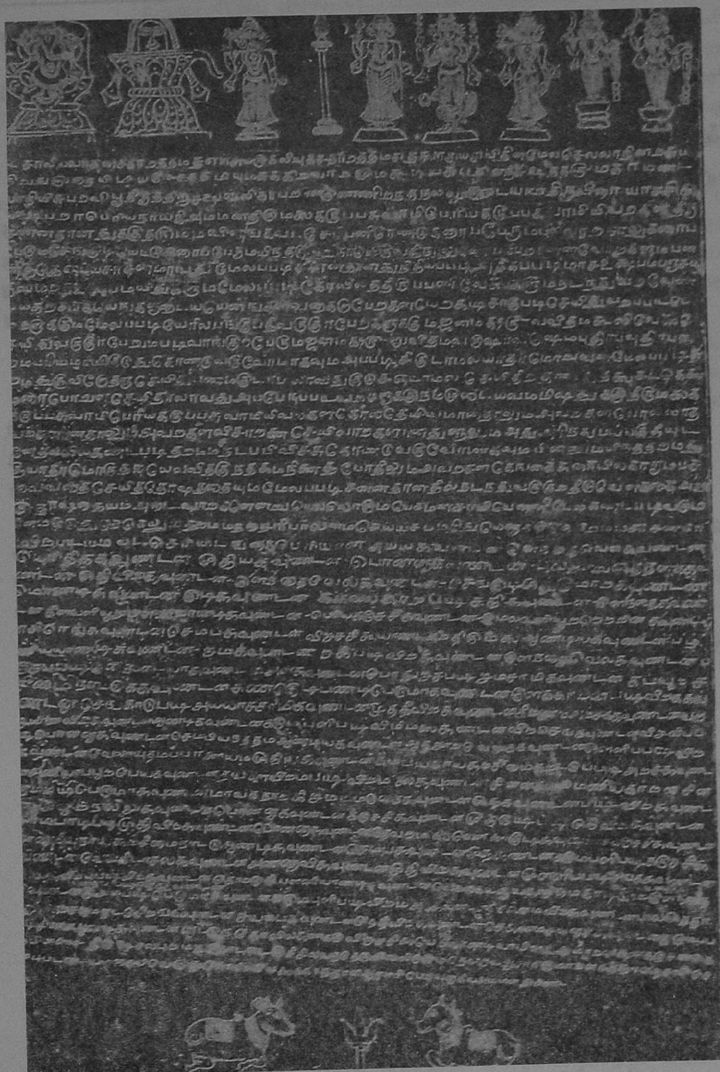
43. கவுண்டன் குறும்பட்டி பெருமாக் கவுண்டன் கரும்புளிபட்டி வீறமலை கவுண்டன் செக்கனம் வீறக்கவுண்டன் பாலமுத்தா

44. னாயக்கற் [சீ]சமைனாட்டு சீறங் கவுண்டனறுயப்ப கவுண்டன் முத்தி வீரக்கவுண்டன் செக்கனம் சன்னாசிக் கவுண்டன் குரும்பப்

45. பட்டி சின்ன ஆண்டிக்கவுண்டன் னாட்டுக் கோவில்க் கணக்கு விறுச்சிலை பெறியாண்டியாபிள்ளை குமாறன் கணக்கு சண்முக

46. ம் பிள்ளை திருஷ்சலபுறம்க் கோட்டை குசிசிலயத்தெருவிலுலிருக்கும் தேவறுய ஆசாரி குமாறன் காக்கான் ஆசாரி செ

47. ம்புபட்டையம் கையியெழுத்து கோவில் வேலைக்காத்தான் ஆசாரி பெறியனாகிய் அம்மன் துணை

43. அடிமை ஆவண ஓலை

சொ. சாந்தலிங்கம், மதுரை.

இடம் : மதுரை மாவட்டம், வாடிப்பட்டி வட்டம் அதலைக் கிராமம் (எஸ்.வி.பி. நடராசன் அவர்களிடம் உள்ள சுவடி).

காலம் : விஜயரங்க சொக்கலிங்க நாயக்கர் (கி.பி. 1706-1732).

செய்தி : அதலைக் கிராமத்தில் இருந்த காவல்கார மணியன் சுப்பிரமணிய சேர்வைக்காரனுக்கு அதே ஊரிலிருக்கும் தீண்டாதார் இனத்தைச் சேர்ந்த கட்டையன் என்பவனை ஏலவிற்பனை மூலம் அடிமையாக விற்பனை செய்ததை இவ்வோலை ஆவணம் தெரிவிக்கிறது கட்டையன் தீண்டாதார் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

முன்பக்கம்

1. சுகஷ்த்திரி மன்மகா மண்டலெசுபரன் அரியதள விபாடன் பாஷைக்சி தப்புவராகண்டன் மூவறாய கண்டன் கண்ட நாடு கொண்டு கொண்ட நாடு கொடாதான் துலுக்கர் தளவிபாடன் துலுக்கற் மொகந்தவிள்த்தான்
2. ஒட்டியர் தளவிபாடன் ஒட்டியர் மொகந்தவிள்த்தான் சோளமண்டல பிரதாபனாசாரியன் தொண்டை மண்டல சண்டப் பிரசண்டன் ளீயமும் யாற்பாணமும் யெமண்டலமும் திரைகொண்டருளிய ராசாதிராசன் ராசபரமேசுவரன் ராசமார்த்தாண்டன் ராச
3. கெம்பீரன் சபுங்கவள ராசகேசரி மகுடாலய ராசதெய்வவேந்திரன் தரணி விழங்க கனவிருது கட்டாரிசாளுவன் மரைபுக்காவலன் கெசபதி அசுபதி நரபதி நவகோடி நாராயணன் வங்காளர் சிங்களர் சீனகர் ஆரியரப்பர் ஒட்டியர் ம
4. றவர் மலையாளர் கொங்கர் கலிங்கர் கற்னாடர் துலுக்கர் மனா டரென்னப்பட்ட பதினெண்பூமியும் ஏழு தீவும் உடைத்தாவிய நாவலம் பெருந்தீவில் நரபதியாகிய பூலோகதுரந்தரன் பூறுவ தெட்சிணாதிபதி உத்திரசமுத்திராதிபதி துலுக்காண முதிரை
5. கொண்டு துலையாத கம்பன் போட்டு துஷ்ட் நிற்கிரக சிஷ்ட பரிபாலன அறுபத்துநாலு கிரிதுற்கத்துக்கு அம்பத்தாறுவனதுர்க்கத்துக்கும் முப்பத்தாறு சலதுர்க்கத்துக்கும் நூற்றிப்பதினாறு கணவாய்க்கும் முப்பத்திரெண்டு மன்னி
6. யருக்கும் எழுபத்தியேளு பாளையக்காரருக்கும் அதிபதியாகிய மகுட மன்மத சகுடர் சித்தாரனாறை துஷ்ட நெட்டுர கோட்ட கோலாகல விகடமிடுமருவலற்கு மகுடமுடிதிருகும் வீரபத்திரன் மும்முரசரையும் முத்தமிழ் வினோதன் தவநெறியுள்

7. ளவன் சத்தியவாசகன் சிவநெறி தளைக்க திருநீருமிட்டவன் உச்சிதபோசன் கச்சியிலதிபன் மூவிசங்காத்தில் பிறந்தவன் உத்திரனாகிய வீரசிங்கா சனத்திலெழுந்தருளிய மகாராய பிரபடிய தேவ மகாராய கண்டிப் பிரதேவர் மகாராயர் சாம்பங் மகாராயர்

8. மலிகக்காற் சண்டப்பிற மகாராயர் அச்சதமகாராயர் புசபல மகாராயர் கிருஷ்ணதேவ மகாராயர் சதாசிவ மகாராயர் விருபாட்சி மகாராயர் குமார நரசிங்க மகர்ராயர் நரசாந்த மகாராயர் கட்டாரி சாளுவ மகாராயர் ஸ்ரீரெங்க மகாராயர் வெங்கிடபதி மகாராயர் ஸ்ரீராம தேவ

9. மகாராயர் ஆனைக்கொந்தி மகாராயர் ஸ்ரீ ரங்க மகாராயர் பிரிதிவி ராச்சியம் பண்ணி அருளாய் நின்ற காலத்தினயறனுத்துக்குக் காரியத்துக்கு கர்த்தரான நாகைய விசுவனாதநாயக்கர் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் வீரப்பனாயக்கர் குமார கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் முத்துவீரப்பனாயக்கர் திருமலை

10. நாயக்கர் முத்துவீரப்ப நாயக்கர் கஸ்தூரி ரங்கப்ப நாயக்கர் சொக்கலிங்க நாயக்கர் ரங்க கிருஷ்ண முத்துவீரப்ப நாயக்கர் விசயரங்கமுத்து சொக்கலிங்க நாயக்கரய்யனவர்கள் பாண்டிமண்டல மதுராபுரியி லெழுந்தருளியிருக்கிறது ஓதி உணந்து உலக

11. முழுது மழகாயாகி புரமுகிறதற்கு நீதிசாரம் நினவுடன் கற்ற முன் மொழிவினோதன் முத்தமிழினோதன் அறிவுக்கு அகஸ்தியன் அழகுக்கு அரிச்சுனன் சொல்லுக்கு அரிச்சந்திரன் வில்லுக்கு விசையன் பிலத்துக்கு வீமன் அறத்துக்கு தர்மன் மறத்துக்க மன்னியன் பரி.....

12. கட்காரி உதையன் குடைக்குக்கர்ணன் ஒளிவுக்குக்கதிரவன் குளுமைக்குச் சந்திரன் யிப்படியென்னப்பட்ட புகள் தேடயின் சொலாலினியளித்து.....

பின்பக்கம்

13. வளனாலாபுறங்களும் மற்று முப்பால் மொழிப்படியே அறிவை அறிந்து அல்லவை கடிந்து நல்லவை நாடி ஆறிலொன்று கடமை கொண்டருளிப் பெருக அன்பு கூர்ந்து யாகமும் சாலையும் அந்தணர் வேள்வியும் வேத ஒலியும் விளங்கவர் வீதியும் போதனா

14. த்துக்கு மதன சாலையும் தண்ணீர்ப்பந்தலும் தறும சாயுதமூலிப் படிக்கொத்த தன்மங்களுக்குள்ளாய் நடந்து; வருசிற சாலியவாகன சகாத்தம்..... யிதன்மேல் கலியுகசகாத்தம்..... லி மேல் பிரபவா வருசத்துக்கு செல்லாநின்ற ஸ்ரீமுக வருசம் ஆவணி மாதம் 23ந் தேதி அதனை

15. யிலிருக்கும் காவல்காற மணியன் சேருவைக்காறன் மகன் குமார யிருளப்ப சேறுவைக்காரன் மேற்படி குமாரன் முத்திருளாண்டி சேருவைகாறன் மேற்படி குமாரன் சோணை சேருவைகாரன்

மேற்படி குமாரன் வீரணன் சேருவைகாரன் மகன் சுப்பிரமணியன் சேருவைகாறனுக்கு ஷெ யூரி

16. லிருக்கும் தீண்டாதாரில் பறைவயிரன் மகன் வயிறன் மேற்படி மகன் கட்டையனேன் அடிமைவிலைக் கிரைய சாதனமெழுதிக் குடுத்தபடி அடிமைவிலைக் கிரைய சாதனமாவது யென்மகன் பெரியகருப்பனை அடுமைவிலைக்கிரையமாகக் கொள்வாராரோ வென்று

17. நான் முற்கூற அவர்கள் கொள்வதற்கிசைந்து கொள்வோமென்று பிற்கூற எமக்கிசைந்த எதிர்மொழி மொழிந்து மறு மொழிகேட்டு உறுமொழிபேசி தம்மில் பொருந்திய அதனை மகாணக்கோன் மகன் வெங்கணக்கோன் நாட்டாண்மை ராமலிங்கம் பிள்ளை மகன் சங்கறநாயகம் பிள்ளை தச்ச

18. வீரபுத்திரனாசாரி பட்டகுறிச்சி நாட்டாமை குறடிக்குடும்பன் ராயக்குடும்பன் அளைமடைச் சவுரிக்குடும்பன் தோட்டி கட்டையன் மகன் நொண்டிச் சாம்பான் வலைவீசி அடைச்சான் வயிரன்முன்பாக கரைஏற்றி நிற்செயித்து அன்னடகம் விளங்கும் கலியுக ராமன் புதுமி

19. ன்னல் பணம் 30 ஊசி கிரந்தம் பணம் ஒண்ணு ஆக பணம் முப்பத்தொரு பணமும் காட்டி ஏற்றி கயிலறப் பற்றிக் கொண்ட படியினாலே விலை தீர்த்து விலை பிரமாணம் செய்து குடுத்தேன். கட்டையன் மகன் பெரிய கறுப்பனை விலைப்பிரமாணமாய் அடுமை சாதனமுறி எழுதிக் குடுத்தேன் கல்லுங்காவேரியும் புல்லும் பூமியும்

20. உள்ளவரை சந்திர சூரிய பிரமையுள்ள வரைக்கும் ஆண்டு அனுபவித்துக் கொள்வாராகவும் யிப்படிகி ஆண்டு கொண்டு மக்கள் சீதனம் விக்கவிலை செய்து கொள்ளச் சொந்த அடிமையாக ஆண்டனுபவித்து கொள்வார்களாகவுமென்று என் ராசியினாலே வீறணன் சேருவைகாரன் மகன் சுப்பிர

21. மணியன் சேருவைக்காரனுக்கு அடுமை விலைகிரைய சாதனம் எழுதிக். குடுத்தேன் வயிரன் சாம்பான் மகன் கட்டையனேன்யிதுக்கு சாட்சி நாட்டாண்மை சங்கரநாயகம் பிள்ளை வெங்கணிக்கோன் கணக்குச் சுப்பிரமணிய பிள்ளை தச்ச வீரபத்திரனாசாரி மண்டைச் சவுரிக் குடும்பன் தோட்டி கட்டையன் மகன் நொண்டி பட்டகுறிச்சி நா

22. ட்டாமை ராயக் குடும்பன் குரழசக்குடும்பன் பாப்பாகுடி தோட்டி தெத்தான் மகன் சங்கிலி யிவர்களறிய எழுதினது உடந்தைக்குளம் நாட்டாண்மை அழகியசிங்க யிந்தப்படிக்கி தற்குறி கட்டையன்

23. அதனை நாட்டாண்மை சங்கரநாயகம். சாட்சி அறிவேன் வெங்கணக்கோன். சாட்சி அரிவேன் கோணல் அழகப்ப ஆசாரி சாட்சி அரிவேன் தோட்டி காவணன் மகன் அடைக்கன். சாட்சி அரிவேன் தச்சமுகனாசாரி.

44. மங்கபேளசுவரி நாச்சியார் ஓலை ஆவணம்

நா. வள்ளி, காரைக்குடி.

செய்தி : கி.பி. 1806 இல் மங்களேசுவரி நாச்சியார் அய்யனார் கோவிலுக்கு பூலங்குடி கிராமத்தை அளித்ததை கூறுகிறது.

உ ராமசெயம், பூலாங்குடி கிராமம் கணக்கு புஞ்சை மிராசுதார் குடியலுக்கு 1806 ஆம் வருடம் சூலை மாதம் 24 ஆம் தேதி அட்சய வருஷம் ஆடிமாதம் 1 ஆம் தேதி ஸ்ரீமது மகாராசா ஹிரணியகெர்ப்ப யாஜி ரவிகுலமுத்து விசையரெகுநாத ராணிசேதுபதி மங்களேசுவரி நாச்சியாரவர்கள் சாலைக்கிராமம் தாலுக்கா வரவணி மாகாணம் சேகரம் பூலாங்குடி கிராமம் செக்குபந்திக் கணக்கு எல்கையாவது, வாணியக்குடி கிராமம் எல்லைக்கும் துரைச்சாமி சேர்வாறன் புஞ்சைக்கும் பறையன் கல்லறைக்கும் கிழக்கு வடபாற்கு எல்லையாவது மேற்படி வாணியக்குடி எல்லைக்கும் துரைச்சாமி சேர்வை புஞ்சைக்கும் நேர் வடக்கு ஒடிய பறம்பக்குடி எல்லைக்கும் செங்குடிக் கண்மாய் தென்கரை முனங்குக்கும் பில்லரேந்தல் வடகடைசிவரை கிழக்கு வடபாற்கு எல்கையாவது செங்குடி எல்கைக்கும் வனகாத்தன் புஞ்சை உழவடைக்கும் பல்ல உடையான் புஞ்சைக்கும் அவன் உழவடைக்கும் நேர்கிழக்கு ஓடிய கள்ளிக் கண்மாய் வடகடமாறிக்கும் யிடசவிரிராயி உழவடை புஞ்சைக்கும் தெற்கு கீழ்பாற்கு எல்கையாவது கஸ்ப்பா இராஜசிங்கமங்கலம் பெரிய கண்மாய் உத்தாவு புஞ்சை மாலுக்கும் அழகதேவன் புஞ்சைக்கும் கொழுஞ்சித்திடலுக்கும் நெடும்புலிக்கோட்டை கருப்பன் ஆரோக்கியம் புஞ்சைக்கும் தளவாய் குடும்பன் புஞ்சைக்கும் ரெட்டைமால் பிரிவுக்கும் மேற்கு தென்பாற்கு எல்கையாவது கோவில்ஏந்தல் எல்கைக்கும் அலமேலு அம்மாள் உழவடை புஞ்சைக்கும் மேற்படி சாத்தாயி உழவடை புஞ்சைக்கும் நேர் மேற்கு ஓடிய கோவிலேந்தல் கண்மாய் கரைக்கும் பூலாங்குடி கண்மாய் தென்கடசிவரை பொய்யாரம்பலம் புஞ்சைக்கும் வாணியக்குடி எல்கைக்கும் மரிய அலங்காரம் அந்தோணி புஞ்சைக்கும் மேற்படி வெள்ளையாத்தாள் புஞ்சைக்கரை உழவுக்கும் மரியஅலங்காரம் அந்தோணி நெடுவாலப்பனை புஞ்சைக்கும் வடக்கு. நான்கு எல்கைக்கும் உள்பட்ட கோல் அளவுப்படி 72 முழக்கோலால் நிகுதி செய்து 16 அடியும் விலக்கடி ஒன்றும் வான் பயிர்குழி 8 அடி கம்பால் நிகுதி செய்து கருப்பக்குடும்பன் அளவுப்படி முத்திருளப் பிள்ளை காலடியால் அளவு 72 முழ சங்கிலி கெச அளவுப்படிக்கு மேற்படி பூலாங்குடி கிராமம் சதுர நான்குமால் உள்பட நஞ்சை புஞ்சை அளவுப்படி நஞ்சை விரையடி 75 கலம் நத்தம் இருப்பு விரையடி குடியிருப்பு ரெண்டுக்கு விரையடி கழிவு விரையடி 15 கலம். கண்மாய் நீர்நிலை விரையடி 15 கலம். பூவில் உகந்த திருக்கண்ணுடைய அய்யனார்க்கு உபயமான்யம் எல்கையாவது வாணியக்குடி கிராமம் துரைச்சாமி சேர்வை புஞ்சைக்கும் கிழக்கு வாணியக்குடி கிராமம் துரைச்சாமி சேருவை புஞ்சைக்கும் புல்லரேந்தல் காலாங்கரைக்கு தெற்கு புஞ்சை மாலுக்கும் கீழ்மேலோடிய பாதைக்கும்

தென்வட மேல் ஓடிய பாதைக்கும் மேற்கு நஞ்சை மாலுக்கும் வடக்கு நான்கு எல்கைக்கும் உள்பட்ட மான்யம் அரண்மனை மான்யம். அய்யனாருக்கு உபயமான்யத்துக்கு கணித்துக் கொடுத்த பட்டயம் மங்களேசுவரி நாச்சியார் பட்டயத்தில் தாக்கல் செய்த விரையடி பத்து கலவிரையடியும் இந்த மான்ய நிகுதி மால் சுவாமி நிலை ஊறணி திட்டுத் திடல் இந்த நான்கு எல்கைக்குள் உபயமான்யம் 10 கல விரையடியும் 1216 ஆம் பசலியில் தாக்கலான நிலமான்யத்தை வேணுமென்று உழுது பலனாடினாலும் சாகுபடி செய்தாலும் நாளது பட்டயத்தில் கண்டபடி குடிகளுக்கு பாத்தியப்பட மாட்டாது. வேணுமென்று பயிர் சாகுபடி செய்தாலும் மேல்வாரத்தார் கணக்கு அரண்மனயார்கள் கண்டுபிடிச்சு கணக்கு மூலம் அப்புறப்படுத்த காரணம் உண்டு. 2 ஆவது ஊரணி வீட்டடி ஊரணி 1¼ கல விரையடி, முனியய்யா ஊரணி 1 கல விரையடி கொந்தகன் காளிஊறணி 1 கல விரையடி கொந்தகன் சுந்தரன் திடல் 10 கல விரையடி கொளுஞ்சித் திடல் விரையடி 2 கல விரையடி மயானம் 4 குறுக்கம் விரையடி இருதூணியாக விரையடி 19 கல விரைய்டி. புஞ்சை கழிவு 3 கல விரையடி ஆக நஞ்சை விரையடி 22 கலம். அனாதி தரிசு குறுக்கம் 30. செடிசெக்கு புஞ்சை குறுக்கம் 50. ஓடை உடைப்பு குறுக்கம் 20. உவர்க்கழிவு புஞ்சை குறுக்கம் 60. ஆசிர் இல்லாத புஞ்சை குறுக்கம் 54. ஆக கழிவு புஞ்சை 214. ஆக கழிவு நீக்கி அச்சுக் கண்ட புஞ்சையில் நஞ்சை மாலில் 3 கல விரையடி. புஞ்சை கழிவு கழிச்சு புல்லரேந்தல் கள்ளி கண்மாய் பூலாங்குடி கிராமம் ஒரே எல்கை யாக தருசு நீக்கி புஞ்சை குறுக்கம் 784க்கு கொத்து கணக்கு குமாஸ்தா கொத்துக் கணக்கு திருப்பதி அய்யங்கார் மேற்படி குமாஸ்தா பொன்னையா பிள்ளை அம்பலம், சே.ராமசாமித் தேவர் மேற்படி அம்பலம் முத்துவீரன் தேவர் மேற்படி அம்பலம் முத்து முனித்தேவற்கு மேற்படி அம்பலம், வட்டக்காள் கோவில், அய்யனார் கோவில் ஸ்தானிகன் வகுத்து வேளார், சாத்த வேளார், நோட்டம். யிபுறாவு ராவுத்தன் முக்கந்து வெள்ளையக்கோன் தச்சு கொல்லு முத்து ஆசாரியேட்டோலை அழகன் குப்பய்ய நாடன், குடும்பு கருப்பன், பற சாத்தன் மாசி சக்கிலிய சாத்தன் தோட்டி ஊர்காவலன் யிவுகளுக்கும் பட்டயத்தில் தாக்கலாயிருக்கின்ற புஞ்சை நஞ்சை அடங்கல் நஞ்சைக்கு மேல் வாரம் 6ம் குடிவாரம் 4ம் களை வெட்டு கதிர் அறுப்பு உள்பட புஞ்சைக்கு 3 கல விரையடியில் ஒரு வாரம் மேல் வாரம். ஒரு வாரம் குடிகளுக்கு ரெண்டு பங்கு கொடுப்பதாகவும். மிராசுதார்க்கு அரண்மனையில் மானிய சுதந்திரம் கொடுப்பதாகவும். அரண்மனையில் பிரம்ம பட்டரையில் குடும்பன் மூலமாக கிராம பட்டரை மேல்வாரத்தில் கொடுக்கப்படும் இதை பட்டயமாகக் கட்டிக் கொள்ளவும். பூலாங்குடி கிராமம் மிராசுதார் 9 கூத்தன் குடிகளுக்கும் கட்டுப்பட்ட செக்குப் பந்தி கணக்கு இதைப் பட்டயமாகக் கட்டி கொள்ளவும். அய்யனார் ஊரணி 1 கல விரையடி, வீட்டடி ஊறணி 1¼ கல விரையடி, முனியய்ய ஊரணி 1 கல விரையடி, கொந்தகன் ஊறணி 1 கல விரையடி, யெஸ்சு.நரசிம்ம ராவ் நாலணா பொக்கிஷம் எழுதப்பட்டது. அரண்மனைப் பட்டயம்.

45. பரங்கிமலை மங்கத்தாயம்மாள் தானக்கல்வெட்டு

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : சென்னை, பரங்கிமலை, வெள்ளித்தெரு (silver street)வில், முதல் வீட்டுச் சுவரில் அமைந்துள்ள 1 அடி அகலமும் 3½ அடி நீளமும் கொண்ட கற்பலகையில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 1906-04-13.

செய்தி : செங்கல்பட்டு மாவட்டம், சைதாப்பேட்டை வட்டம், பறங்கிமலை வெள்ளித்தெருவைச் சேர்ந்த வேம்பிலி நாய(க்)கர் மனைவி மங்கத்தாயம்மாள் அவர்கள் நந்தம்பாக்கம், கோதண்டராம சுவாமியார் கோயில் வேத பாராயணம் தொடர்ந்து நடக்க, தன்னுடைய வீட்டை தானமாக அளித்துள்ளார்.

1. சொஸ்த்தகாயி விஜயாரபுத்ய சாலிவாகன ச
2. காப்த ஷ 1829 கலியுகாப்த ஷ 5008 பிரபவ
3. திகாப்தி ஷ 40க்கு மேல் செல்லா நின்ற
4. பவ ஷ சித்திரை மீ 1உ வெள்ளிக்கிழமைக்கு
5. ச்சரியான 1906 ஷ ஏப்ரல் மீ 13 செங்கல் ப
6. ட்டு டிஸ்டிரிக்கு சைதாப்பேட்டை சப் டிஸ்
7. டிரிக்கு பறங்கிமலை சில்வர் சையிட்டில் 473
8. வது நெ(ம்பர்) வீட்டிலிருக்கும் வன்னிய குலம் உ
9. க்ஷனு மதம் மகரிஷி கோத்திரம் காலஞ்செ
10. ன்ற வேல்பிலினாயகர் பாரியாள் மங்கத்தா
11. யம்மாளகிய நான் மனப்பூர்வமாய் நல்ல
12. கிய ஞ(ா)பகத்துடன் ப்ரிதிழ்டை செய்து வைத்
13. த சிலசாஸனம் என்னவென்றால் ஷி டிஸ்
14. டிரிக்கு நந்தம்பாக்கம் கிராமத்தில் எழுந்தருளி
15. யிருக்கும் கோதண்டராம சுவாமியார் சன்
16. நதியில் கான்யிப்பொழுது வருழுவாறிய
17. ல் நடத்தி வரும் துவாதிசித்தி இரிபதகன வே
18. த பாராயண கையிங்கரியங்கள் எனக்கு பி
19. ற்காலமும் சாஸ்வதமாய் நடக்கும் பொரு
20. ட்டு 473 வது 9 நம்பருள்ள என் வீட்டை

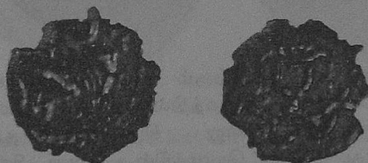
21. ஷை சன்நதிக்கு தானமாய் கொடுத்துவிட்டேன்
22. ஆகையால். இதுமுதல் நான் ஜீவதித்திருக்கிற
23. வரையில் நான் அனுபவித்து வர வேண்டி
24. யது எனக்கு பிற்காலம் ஷை வீட்டை ஷை சன்
25. நதி தர்மகர்த்தா உடனே கைபத்திக்கொண்டு
26. அதில் வரப்பட்ட குடிக்கூலி வரும்படியை
27. வாங்கி ஷை வீட்டுக்குண்டான வரி ரிபேர் முத
28. லான செலவுகள் போக மிகுதியைக் கொண்
29. டு மேல்கண்ட கையிங்கரியம் சாஸ்வதமாய்
30. நடத்தி வர வேண்டியது. ஷை வீட்டை எவ்வித
31. பார்தினமும் செய்யவொருவருக்கும்
32. தொரு பாத்தியதை கிடையாது
33. மங்கத்தாயம்மாள்
34. கை நாட்டு

46. தமிழகக் காசுகள்
(அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்புகள்)

ஆறுமுகசீதாராமன், தஞ்சை.

பல்லவர் காசுகள் :

காசு - 1 :

காசின் முன்பக்கத்தில் வலது பக்கம் நோக்கி நிற்கும் காளை உள்ளது. பின்பக்கத்தில் காசின் நடுவில் செங்குத்தான கோப்பையின் மேல் மாலை போடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் காசு எந்தப் பல்லவ மன்னனால் வெளியிடப்பட்டது என்பதை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். காலம் : கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டு. எடை : 1.9 கிராம், கிடைத்த இடம் : கும்பகோணம், உலோகம் : கலப்பு உலோகம்.

காசு - 2 :

காசின் முன்பக்கத்தில் இடது பக்கம் நோக்கி நிற்கும் காளை உள்ளது. பின்பக்கத்தில் வட்டத்திற்குள் இடதுபக்கம் தலையுடனும், வலது பக்கம் வாலுடனும் ஒரு நாகம் ஒன்று படமெடுத்துள்ளது. இந்த காசின் மூலம் பல்லவர் காலத்தில் நாக வழிபாட்டின் சிறப்பை அறியலாம். எடை : 500 மி.கிராம், கிடைத்த இடம் : கும்பகோணம், உலோகம் : கலப்பு உலோகம்.

சோழர் காசு :

காசின் முன்பக்கத்தில் நிற்கும் மனித உருவமும், (தலைப்பகுதி விளிம்பிற்கு வெளியே) இடது பக்கத்தில் ஒரு விளக்கும் உள்ளன. வலது பக்கத்தில் (ரா)ஜந்த(ர) என்று கிரந்தமும் தமிழும் கலந்து பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ந்த' கூட்டெழுத்தில் உள்ளது. பின்பக்கத்தில் வலது பக்கம் நோக்கி நிற்கும் பன்றி ஒன்று உள்ளது. பன்றியின் மேல் சூரியன், சந்திரன் உருவங்கள் உள்ளன. பின்பக்கத்தில் உள்ள பன்றி மேலைச்சாளுக்கிய வெற்றியை நினைவுகூரும் முறையில் ராஜேந்திர சோழனால் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம். எடை : 2.8 கிராம், கிடைத்த இடம் : கரூர், உலோகம் : செம்பு.

மதுரை நாயக்கர் காசு :

விஸ்வநாதன் (கி.பி. 1529-64). காசின் முன்பக்கத்தில் நிற்கும் மனித உருவம் காணப்படுகிறது. பின்பக்கத்தில் இடது பக்கம் செங்குத்தாக சூலம் ஒன்றும், சூலத்திற்குப் பக்கத்தில் நிற்கும் காளையின்மேல் **'விச்வநாத'** என்று மன்னரின் பெயர் தெலுங்கிலும் தமிழிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ச' என்ற எழுத்து தமிழில் உள்ளது. இந்த காசில் உள்ள காளை சூலம் மதுரை நாயக்கர்களின் இலச்சினையாகும். எடை : 3.4 கிராம், கிடைத்த இடம் : மதுரை, உலோகம் : செம்பு.

தஞ்சை நாயக்கர் காசுகள் :

காசு - 1 :

மன்னர் ரகுநாத நாயக்கர் (கி.பி. 1600-45). காசின் முன்பக்கத்தில் வலது பக்கம் நோக்கி நிற்கும் மயிலின் மேல் சூரியன், சந்திரன் உருவங்கள் உள்ளன. பின்பக்கத்தில் **'ஸ்ரீரகுணாத'** என்று மூன்று வரிகளில் தெலுங்கு எழுத்துகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எடை : 2.7 கிராம், கிடைத்த இடம் : கும்பகோணம், உலோகம் : செம்பு.

காசு - 2 :

மன்னர் விஜயராகவ நாயக்கர் (கி.பி. 1631-1673), காசின் முன்பக்கத்தில் வலது பக்கம் நோக்கி பாயும் குதிரையின் மேல் மன்னரும், அரசியும் உள்ளனர். பின்பக்கத்தில் அமர்ந்த நிலையில் மன்னரும், அரசியும் உள்ளனர். இந்த காசில் உள்ள உருவங்கள் விஜயராகவ நாயக்கர் மற்றும் அவரது மனைவியின் உருவங்களாக இருக்கலாம். எடை : 1.1 கிராம், கிடைத்த இடம் : தஞ்சாவூர், உலோகம் : செம்பு.

47. பல்லவர்கால விஷ்ணு செப்புத்திருமேனி

செ. கோவிந்தராஜ், புதுக்கோட்டை.

செப்புப் படிமக்கலையில் உன்னதகாலம் என்று சோழர் காலத்தைக் குறிப்பிடுவர். சோழருக்கு முன்பு பல்லவர்கள் காலத்தில் கற்சிற்பங்களே அதிகம் பேசப்படும் கலைப்பொருட்களாய் இருந்துவந்துள்ளன. ஆங்காங்கே கிடைத்த சில செப்புத் திருமேனிகள் கலைத்தன்மையால் சோழர் காலத்திற்கு முற்பட்டதாய் இருக்க அவற்றை பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை என அறிஞர்கள் இனங் கண்டனர். எனவே பொதுவாகப் பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்த செப்புத்திருமேனிகள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் உள்ள செப்புத்திருமேனிகளில், பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்தவைகளாய் கருதப்படக்கூடிய இரண்டு விஷ்ணு செப்புத்திருமேனிகள் உள்ளன. அவற்றின் காலத்தை கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு என கணித்து உள்ளனர். இதே கலைத்தன்மையைக் கொண்ட விஷ்ணு செப்புத்திருமேனி ஒன்று அண்மையில் திருச்சி அருங்காட்சியகத்தில் புதைபொருளாய் பெறப் பட்டுள்ளது. திருச்சி நீதிமன்றம் வாயிலாக ஒதுக்கீடு செய்து பெறப்பட்டுள்ள இதுவும் தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் உள்ள செப்புத்திருமேனி கிடைத்த ஊரான பெருந்தோட்டத்தைச் சேர்ந்ததாய் இருக்கலாம்.

இந்த செப்புத்திருமேனி உயரம் 25 செ.மீ. ஆகும். நான்கு கைகளுடன் நேராய் நின்றவாறு இத்திருமேனி காணப்படுகிறது. பின் வலது இடது கைகளில் முறையே சக்கரம் மற்றும் சங்கு காணப்படுகின்றன. அவற்றை கர்த்தரி முத்திரையில் பிடிக்காமல் இயல்பாய் பிடித்திருப்பது இப்படிமத்தின் பழமையை உறுதி செய்ய உதவுகிறது. இச்சின்னங்கள் இரண்டும் நேராய் இல்லாமல் முகம் நோக்கி சாய்த்து அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. வலது கையில் தாமரை மலரை ஏந்தியவாறும் இடது கையைத் தொடை மீது வைத்தவாறும் காணப்படுகிறது.

தலையில் கிரீட மகுடம் காணப்படுகிறது. இதன் உச்சியில் சிகாமணி காட்டப்பட்டுள்ளது. மகுடத்தின் மையத்தில் பூரிமம் உள்ளது. தலைக்குப் பின்னால் விசிறி போன்ற அமைப்பைக் கொண்ட வட்டமான சிரச்சக்கரம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் மையத்திலிருந்து மணிச்சரம் ஒன்று தொங்குகிறது. தலைமுடி இரண்டு அடுக்குகளாய் தோளில் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தடித்த புரிநூல் இடது தோளிலிருந்து தொடங்கி வலது கை வழியாகப் பின்னுக்குச் சென்று இடது தோளை சென்றடைகிறது. இவ்வாறு தடித்த புரிநூல் காட்டுவதும் அது வலதுகை மீது ஏறிச் செல்வதும் இதன் தொன்மையைக் காட்டும் பிற கூறுகளாகும். புரிநூலிலிருந்து பிரிந்து இடது மார்பு வழியே தொங்கும் சிறுநூல் வலது கணுக்கால் வழியே பின்னால் சென்று அக்கால் வழியாகவே மேலேறிச் சென்று இடது தோளில்

இணைகிறது. பீதாம்பரம் கணுக்கால் வரை தொங்குகிறது. இருபக்கமும் கச்சைகள் இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை தொங்குகின்றன.

காதுகளில் அணிந்துள்ள மகர குண்டலங்கள் நன்கு கீழிறங்கி தோள்களில் தவழ்கின்றன. கழுத்தில் மடிப்புக்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. கழுத்தில் கண்டிகை, பருத்த சரப்பளியும், வயிற்றில் உதரபந்தமும், கைகளில் தோள்வளைகளும் மணிக்கட்டுக்களில் வளைகளும் இடுப்பில் அரைப்பட்டிகை, தாரகைச்சும்மை ஆகிய அணிகளும் உள்ளன. இடுப்பணியிலிருந்து இரண்டு மணிவடங்கள் கால்களில் முழங்கால் வரைத் தொங்குகின்றன. இச்செப்புத்திருமேனியின் கண்கள் மட்டும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்டு உள்ளன. இது போன்றே தஞ்சைக் கலைக்கூடத்திலிருக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விஷ்ணு செப்புத்திருமேனி ஒன்றில் வெள்ளிக் கண்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. வலது மார்பில் முக்கோண வடிவ ஸ்ரீவத்ஸம் காட்டப்பட்டு உள்ளது.

48. பாண்டியர் கால அரிய துர்க்கை சிற்பம்

கு. சேதுராமன், மதுரை.

சிவகங்கை மாவட்டம், மானாமதுரைக்கு அருகிலுள்ள தூதை கிராமப்பகுதியில் முற்காலப்பாண்டியர் காலத்தினைச் சார்ந்த துர்க்கையின் சிற்பம் ஒன்று வழிபாட்டில் உள்ளது. இது எருமைத்தலைமீது எட்டுக்கரங்களுடன் எழிலுடன் காட்சியளிக்கும் எட்டாம் நூற்றாண்டு முற்காலப் பாண்டியர் சிற்பமாகும். இதன் வலதுகரங்களில் சக்கரத்துடன் சூலம், கத்தி, அம்பு, கபாலம் உள்ளன. இடக்கரங்களில் சங்கு, கேடயம், வில் உள்ளன. கீழ் இடக்கரம் இடைமீது உள்ளது. தலையில் கரண்ட மகுடமும் காதுகளில் பத்திர குண்டலங்களும் மார்பில் புரிநூலும் காணப்படுகின்றன. இடையிலிருந்து முழங்கால்வரையுள்ள கனந்த ஆடை இதன் பழமையைப் பறைசாற்றும் நிலையில் இருபுறமும் முடியப்பட்டுத் தொங்குகின்றன.

பாண்டியநாட்டில் திருப்பரங்குன்றம், குன்றக்குடி, திருத்தங்கல் போன்ற பல்வேறு இடங்களில் துர்க்கையின் சிற்பங்கள் கிடைத்துள்ள போதும் அதிலிருந்து வேறுபட்டு கலைசிறப்பும் தனித்தன்மையும் கொண்டதாய் தூதைக்கு அருகில் கிடைத்த இத்துர்கையின் சிற்பம் காட்சியளிக்கிறது. இருகால்களையும் எருமைத்தலை மீது வைத்து நிற்கும் ஏனைய துர்க்கை பேர்ன்றில்லாமல் இடக்காலைப் பூமியில் ஊன்றி வலக்காலை எருமைத்தலைமீது வைத்துக்கொண்டு நிற்கிறது. பொதுவாக சங்கு, சக்கரம் ஏந்தி நிற்கும் ஏனைய துர்க்கைக்கு மாறாக இது வலது மேல்கரத்தில் காளி, சிவனுக்குரிய முத்தலை சூலத்தைச் சக்கரத்தோடு ஏந்திக்கொண்டு நிற்கிறது. மேலும் ஏனைய துர்க்கையினைப் போன்று வலது கீழ்கரத்தில் அபயம் காட்டி நிற்காது காளியைப் போன்று கபாலம் ஏந்திக் காட்சியளிக்கிறது. கபாலம் ஏந்திய இக்கையில் கிளி ஒன்றையும் ஏந்தி காட்சியளிப்பது இச்சிற்பத்தை ஏனைய சிற்பங்களிலிருந்து மேலும் வேறுபடுத்துகிறது.

கொற்றவை அல்லது துர்க்கை தனது கரத்தில் கிளியை ஏந்திக் கொண்டு நிற்பதுபோல் வடிப்பது அரிய வழக்கமாகும். ஆனால் இவ்வழக்கம் இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது. யாப்பருங்கலம் விருத்தியுரையில் காணும் கொற்றவை குறித்த பாடல்களில் கொற்றவை கிளியை ஏந்திக் காட்சியளிப்பவளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள். இலக்கிய வழக்கில் காணும் இம்மரபினைப் பாண்டியநாடு கொற்றவை சிற்பப்படைப்பிலும் காண முடியும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் தூதையிலுள்ள துர்க்கை சிற்பம் திகழ்கிறது.

இச்சிற்பத்தைப் படைத்த சிற்பி சூலத்தையும், கபாலத்தையும் ஏந்திய காளியை தனது மனத்திற்குள் வைத்துக் கொண்டு செய்துள்ளான். மேலும் ஆயுதங்களுடன் பெண்மையின் வன்மையை காட்டுகிற அதேநேரத்தில் அதன் மென்மையை காட்டுகிற முறையில் பைங்கிளி ஒன்றை அதன்கரத்தில் தவழவிட்டுள்ளது எதிர்மறை இரசனையை வெளிப்படுத்தும் சிற்பியின் திறம் எனலாம்.

49. தேன்குணம் பாறை ஓவியம்

அனந்தபுரம் கோ.கிருட்டிணமூர்த்தி, கடலூர்.

விழுப்புரம் மாவட்டம் உளுந்தூர்பேட்டைக்கு வடமேற்கில் சுமார் 20 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது தேன்குணம். ஊருக்கு வடக்கில் உள்ள ஏரியின் வடக்கில் கிழக்கு மேற்காக இரு குன்றுகள் உள்ளன. குன்றின் நான்கு திசைகளில் உள்ள நிலப்பகுதியில் தொல்பழங்காலத்து மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான பானை ஓடுகள் காணக்கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக செல்லியம்மன் குன்றுக்குத் தெற்கு திசையில் உள்ள நிலப்பகுதியில் கருப்பு, சிவப்பு, மற்றும் கருப்பு சிவப்பு கலந்த பானை ஓடுகள் காணப்படுகின்றன. செல்லியம்மன் குன்றின் கீழ்திசையில் உள்ள இயற்கையான பாறையின் கிழக்கு குன்றுப் பகுதியில் கீழ் பகுதியில் சிவப்பு - (காவி) நிறத்தால் வரைந்த ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன.

விலங்கு, மனித உருவம், நாய், மயில் சூலம் போன்ற உருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. விலங்கின் உடல் பெருத்தும் கழுத்து உயர்ந்தும் தலை சிறுத்தும் உள்ளன. ஒரு விலங்குக்கு (அடுத்ததொரு விலங்கு பின்தொடர்ந்து செல்கிறது. இந்த இரண்டு விலங்குகளுக்கு) எதிரில் நாய் நிற்கிறது. விலங்கின் உடல் முழுவதும் தோல் காட்டப்படாமல் வரி வரியாகத் (வரிக்குதிரை போல வரிகள்) தீட்டப்பட்டிருக்கிறது.

பாறையின் மய்யப் பகுதியில் பறவை முகம் கொண்ட உயரமான மனிதன், வலது கையை உயர்த்தியும் இடது கையை நீட்டியும் உள்ள நிலையில் நின்றவாறு உள்ளான். இம்மனித உருவத்திற்கு எதிரிலும் பின்புறமும், கீழே இருந்த ஓவியங்கள் முற்றிலும் அழிந்து போய் உள்ளன.

மற்றொரு இடத்தில் இடது காலை சற்றுத் தூக்கி முன்வைத்தும், இடது கையை நீட்டியும் உள்ள நிலையில் மற்றொரு மனித உருவம் வரையப்பட்டுள்ளது. இவ்வுருவத்தின் கீழ், இடது வலது ஆகிய பக்கங்களில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டு அழிந்துபோயின. பாறையின் மற்றொரு முனைப் பகுதியில் சூலம் போன்ற ஓவியமும் வரையப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியத்திற்கு கீழ்ப்பகுதியில் மயில் ஒன்று நின்று உள்ளது. ஓவிய நிறம், மனித உருவம், முகம் ஆகியன கீழ்வாலை ஓவியத்தோடு தொடர்புடையனவாகவே அறியமுடிகிறது.

50. பொகலூர் பாறை ஓவியங்கள்

கி. குமார், சென்னை.

வேலூர் மாவட்டம், குடியாத்தம் வட்டத்தில் பொகலூர் கிராமம் அமைந்துள்ளது. போகலூர்க்குத் தெற்கே பொகலூர் மலை என்றழைக்கப் படும் ஆயிரம் அடி உயரம் கொண்ட மலை உள்ளது. இது கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியாகும்.

பொகலூர் மலையின் சரிவுகள் மற்றும் மேற்பரப்பு பகுதிகளில் இயற்கையாக அமைந்த குகைகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் சில குகைகளில் வெண்மை நிறத்தில் தீட்டப்பட்ட ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. தாமரைச்சுனை குகை என்றழைக்கப்படும் குகையில்தான் அதிகமான ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இக்குகையில் செங்காவி, நிறத்தில் தீட்டப்பட்டிருந்த சில ஓவியங்கள் அழிந்து காணப்படுகின்றன. ஆனால், வெண்மை நிறத்தில் தீட்டப்பட்டுள்ள சில மனித உருவங்கள் கையில் ஆயுதங்களை ஏந்தியவாறு நடந்து செல்வதைப் போன்றும், சில மனிதர்கள் கழுதை அல்லது குதிரையைப் போன்ற விலங்குகளின்மீது அமர்ந்து செல்வதைப் போன்றும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆடு, மாடு, குதிரை, மான், முயல் போன்ற விலங்குகளின் உருவங்களும், மயில், புறா போன்ற சில பறவைகளின் உருவங்களும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவைகள் தவிர, திரிசூலம், அம்பு, கத்தி போன்ற ஆயுதங்களும், நாமம் போன்ற சமயம் சார்ந்த குறியீடுகளும் கட்டமிடப்பட்ட குறியீடுகளும் இக்குகையில் வரையப்பட்டுள்ளன.

பாறை ஓவியங்கள் அமைந்துள்ள தாமரைச்சுனை குகைக்கு அருகே இரும்பு காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட பல பெருங்கற்படை சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலும், அதே காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட மட்பாண்டங்களான கருப்பு-சிவப்பு, சிவப்பு மற்றும் கருப்பு நிற பானை ஓடுகளும் இரும்புக் கழிவுகளும் இதே பகுதியில் காணப்படுகின்றன. மேலும், பொகலூர் மலையைச் சுற்றியுள்ள சரிவுகளிலும் சமவெளிப் பகுதிகளிலும் இரும்புகாலத்தைச் சேர்ந்த வாழ்விடங்கள் காணப்படுகின்றன.

ஆகவே, பொகலூர் மலை தாமரைச்சுனை குகையில் தீட்டப்பட்டுள்ள ஓவியங்கள் அனைத்தும் இரும்புக் காலத்தைச் சேர்ந்தவைகள்தான் என அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

51. காவிரிப் படுகையில் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள்

வீ. செல்வகுமார், தஞ்சாவூர்.

கீழ்க்காவிரிப் படுகையில் பாயும் காவிரியின் கிளை நதிகளான முடிகொண்டான், திருமலைராசன் மற்றும் அரசலாற்றின் கரைகளில் 2005-06 ஆண்டுகளில் கள ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இடைக்கற்காலத் (Mesolithic) தடயங்கள்

அ) வாழ்மங்கலம்

இக்கிராமம் நாகபட்டினம் மாவட்டத்தில் நாகப்பட்டினத்திலிருந்து நன்னிலம் செல்லும் சாலையில் திட்டச்சேரிக்கு அருகில் உள்ளது. திட்டச்சேரியிலிருந்து புதுச்சேரிப் பகுதியிலுள்ள திருமலைநாயன்பட்டினம் செல்லும் வழியில், சுமார் 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள இக்கிராமத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் சுமார் ஒரு சதுர கி.மீ. பரப்பளவுள்ள வெள்ளரித்திடலில் தோண்டப்பட்ட குழிகளிலிருந்து சிக்கி முக்கி கற்களால் செய்யப்பட்ட நுண்கற்செதில்கள் காணப்பட்டன. இங்கு ஒரு சுடுமண் உறை கிணற்றின் பகுதிகளும் காணப்பட்டன.

ஆ) திருமலைநாயன் பட்டினம் - போலகம்

திருமலைநாயன் பட்டினம் காரைக்காலிலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ. தெற்கே நாகப்பட்டினம் செல்லும் கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையில் உள்ளது. புதுச்சேரி மாநிலத்தைச் சார்ந்த இவ்வூரின் தெற்குப் பகுதியில் போலகம் என்ற கிராமம் உள்ளது. இக்கிராமத்தின் தெற்குப்பகுதியில் புதியதாக அமைக்கப்பட்டு வரும் தொழில் வளர்ச்சி மைய வளாகத்தில் மண் எடுத்த குழிகளிலிருந்து சிக்கி முக்கி கற்களால் செய்யப்பட்ட செதில்களும், மூலகற்களும் அதிக அளவில் முதன்மையான அமைவிடத்தில் காணப்படுகின்றன. இத் தடயங்கள் தரை மேற்பரப்பிலிருந்து சுமார் 50 செ.மீ. ஆழம் வரையுள்ள வண்டல் மண்ணில் கண்டறியப்பட்டன. வாழ்மங்கலத்தைப் போலவே இம்மண்ணிலும் இரும்புத் தன்மையுடைய கற்கள் உள்ளன.

காவிரிப் படுகைப் பகுதியில் நாகபட்டினம் அருகே உள்ள வாஞ்சூரிலிருந்து, மயிலாடுதுறை அருகே உள்ள தில்லையாடி வரை, திருமலைராயன் பட்டினத்தில் உள்ளது போன்ற மண்மாரி பொழிந்த இடங்கள் காணப்படுவதாக இப்பகுதி மக்கள் கூறுகின்றனர். இம்மண் இங்கு காணப்படும் நுண்கற்கள் புதியதாக வெள்ளத்தில் உருண்டதற்கான தடயம் இல்லாமல் காட்சியளிக்கின்றன. இங்கு நுண்கற்கள் பானை ஓடுகளுடன் கலக்காமல் காணப்படுவதால் இவை இடைக்கற்காலத்தைச் சேர்ந்தவை எனக் கருதலாம்.

கடற்கரையிலிருந்து சுமார் 2 கி.மீ. தூரமே உள்ள திருமலை நாயன்பட்டினம் பகுதியில் காணப்படும் நுண்கற்கள், இடைக்கால மனிதன் இங்கு வாழ்ந்ததற்கு மிக முக்கியமான ஆதாரமாகும். இதற்குமுன் காவிரிப் படுகையில் இடைக்கற்காலத் தடயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் காவிரி படுகையின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள வல்லம் மண்மேல் பரப்பில் இவ்வித நுண்கற்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இடைக்கற்காலக் கருவிகள் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக தமிழகத்தின் கடலோரப் பகுதிகளில் திருச்செந்தூருக்கு அருகில் உள்ள 'தேரி' எனப்படும் செம்மண் குன்றுகள் பாண்டிச்சேரிக்கு அருகில் உள்ள செம்மண் குன்றுகள் மற்றும் தற்போது திருமலைநாயன் பட்டினத்தில் உள்ள மண் படிவுகளில் காணப்படும் நுண்கற்கள், இடைக்கற்கால மக்கள் தமிழகக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் பரவலாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. ஆனால் இடைக்கற்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி அறிவதற்கு கூடுதல் ஆய்வு நடத்தப் பெற வேண்டும்.

இரும்புக்கால மற்றும் வரலாற்றுக் காலத் தடயங்கள்

அ) புதுக்குடி :

கும்பகோணம் வட்டம் நாச்சியார்கோவிலிலிருந்து சுமார் 7 கி.மீ. தொலைவில் பூந்தோட்டம் சாலையில் புதுக்குடி என்ற கிராமம், அரசலாற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ளது. இக்கிராமத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் வயல்வெளியில் 'பருத்திக்கா மேடு' என்ற திடல் உள்ளது. சுமார் 1 ஏக்கர் பரப்பளவும் 4 அடி உயரம் உள்ள இத்திடலில் கருப்பு-சிவப்பு மற்றும் சொரசொரப்பான சிவப்பு நிற பானை ஓடுகள் காணப்படுகின்றன. இது ஒரு இரும்புக்கால வரலாற்று ஆரம்பகால ஊரிருக்கையாகும்.

ஆ) நன்னிலம்

இங்குள்ள அரசு மருத்துவமனை வளாகத்தில் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக குழி தோண்டிய போது கருப்பு-சிவப்பு பானை ஓடுகளும் சொரசொரப்பான சிவப்பு நிற பானை ஓடுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இது சுமார் 3 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள இரும்புக்கால, வரலாற்று ஆரம்ப கால மற்றும் இடைக்காலத் தடயங்கள் உள்ள ஓர் ஊரிருக்கையாகும். இதேபோன்று பூந்தோட்டத்தில் இருந்து காரைக்கால் செல்லும் சாலையில் திருமலைராசன் ஆற்றின் கரைகளில் அமைந்துள்ள இடங்களான பண்டாரவாடை, திருமாளம், அம்பல், புளுகநாதபுரம், ரெட்டகுடி போன்ற இடங்களிலும் இரும்புக்காலத்திற்கு உரிய எச்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

52. வெள்ளாற்றுப் பள்ளத்தாக்குத் தொல்லியல்

வெ. யோகேஸ்வரன், குப்பகுடி.

திருச்சி மாவட்டம் மருங்காபுரிக்கு அருகில் வேழமலையில் தொடங்கி இலுப்பூர் வட்டம் மீனவேலி கண்மாயில் பாய்ந்து குடுமியான்மலை, பேரையூர், வளநாடு, திருவுடையார் பட்டி, ஆளப்பிறந்தான், பெருமருதூர், சிறுவரை, மணமேல்குடி வழியாக சென்று இறுதியாக புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மணமேல்குடி வட்டத்தில் உள்ள "வடக்கு அம்மாப்பட்டினம்" என்ற ஊருக்கு அருகில் "வெள்ளாத்து முனை" என்ற இடத்தில் வெள்ளாறு வங்கக் கடலில் கலக்கிறது.

வெள்ளாற்றின் மேல் பகுதியில் ஆய்வு செய்து கல்வட்டம், பரல் உயர் பதுக்கை, தாழி போன்ற ஈமச் சின்னங்களை ஆய்வாளர்கள் ஏற்கனவே இனம் கண்டுள்ளனர். வெள்ளாற்றின் கீழ்ப்பகுதியில் (அறந்தாங்கி, ஆவுடையார்கோவில், மணமேல்குடி) கள ஆய்வில் முதுமக்கள் தாழிகள், கருப்பு, சிவப்பு, மட்பாண்ட ஓடுகள், கருப்பு வண்ண வளவளப்பான தாங்கிகள், தட்டுகள், குடுவைகள், குறியீடுகள், இரும்பு (வாள்) ஆகியவை காணப்பட்டன. மேலும் அறந்தாங்கி வட்டத்தில் உள்ள இடையார் மற்றும் ஆவுடையார்கோவில் வட்டத்தில் உள்ள கள்ளக்காத்தன் போன்ற இடங்களில் பளிங்குக் கல்லினாலான நுண்கற்கருவிகளும் கண்டறியப் பட்டன.

இங்கு காணப்படும் ஈமச்சின்னங்கள் பெரும்பான்மையானவை ஏரி அல்லது குளத்தினுடைய கரைப்பகுதியிலேயே அமைந்து இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். வேளாண்மைக்குப் பயன்படாத மேட்டுப் பாங்கான நிலப்பகுதியிலும், தரிசு நிலப்பகுதியிலும் இவை அமைக்கப்பட்டு உள்ளன.

தமிழ்நாட்டில் முதுமக்கள் தாழிகள் கடற்கரையோர மாவட்டங்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக வெள்ளாற்றுப் பள்ளத்தாக்கின் கீழ்ப்பகுதியில் இவ்வகை தாழிகள் பெரும்பாலும் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. கையினால் வனையப்பட்ட தாழிகள் அகன்ற வாய்ப் பகுதியையும் உருண்ட உடற்பகுதியும் கொண்டு காணப்படுகின்றன. தாழியின் அடிப்பகுதி செங்குத்தாக நிறுத்துவதற்கு ஏற்றாற்போல் கூர்மையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பெரும்பாலான நேரங்களில் தரைப்பகுதியின் கீழே தேவையான அளவிற்கு குழி ஒன்று வெட்டப்பட்டு அதனுள் செங்குத்தாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. தாழியினுடைய உட்புறத்திலும், வெளிப்புறத்திலும் ஈமப் பொருட்கள் காணப்படுகின்றன. இறுதியில் சுடு மண்ணாலான மூடியைக் கொண்டும், சிறிய அளவிலான கல்லைக் கொண்டும் இவை மூடப்பட்டுள்ளன.

அறந்தாங்கிப் பகுதியில் மேற்கொண்ட கள ஆய்வில் இரும்புக் காலத்தைச் சார்ந்த முதுமக்கள் தாழிகள் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் கண்டறியப்பட்டன.

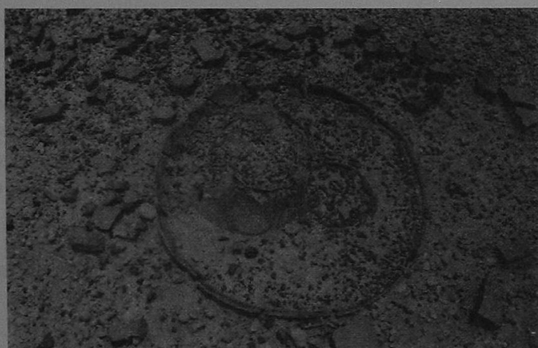
அறந்தாங்கி வட்டம் : அமர சமுத்திரம், அழியா நிலை, ஆலங்குடி, ஆளப்பிறந்தான், இடையார், கருவிடச்சேரி, காயக்காடு, கீழ்காத்தி, குறும்பூர், கொங்கன்கிராமம், தந்தானி, துரைராசபுரம், தெற்குத் திருநாளூர், நாயக்கப்பட்டி, பஞ்சாத்தி, பத்தரசர்கோட்டை, பரமந்தூர், பாண்டிக்குடி, பாலகிருஷ்ணபுரம், புதுவாக்கோட்டை, புள்ளவயல், பெருமாள்பட்டி, மாங்குடி, மேற்குவல்வாரி, வடக்குமேல்மங்கலம், வடநற்பவளக்குடி, வீரமங்கலம்.

ஆவுடையார்கோவில் வட்டம் : அமரடக்கி, ஆவணம், கள்ளக்காத்தன், காரக்கடி, சிறுகாச வயல், சிறுமருதூர், பரிவீரமங்கலம், பனையவயல், பெருமருதூர்.

மணமேல்குடி வட்டம் : கார்க்கமங்கலம், தண்டலை, பட்டங்காடு, மஞ்சக்குடி, ரெட்டபாளயம்.

பாலகிருஷ்ணபுரம்

தெற்குத்திருநாளூர்

53. பெரம்பலூர் வட்டாரத் தொல்லியல்

எம்.எஸ்.ராம்ஜி, கீழக்கொளத்தூர்.

தமிழகத்தின் வறட்சியான பகுதிகளில் பெரம்பலூர் வட்டார பகுதியும் ஒன்றாகும். இப்பகுதியில் தமிழக வரலாற்றை மீள் உருவாக்கம் செய்ய உதவும் தொல்லியல் சான்றுகள் பரவலாகக் களஆய்வு மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் இந்த மாவட்டத்தில் பழங்கற்காலம், நுண்கற்காலம், புதிய கற்காலம், இரும்பு காலம், வரலாற்றுக் காலத்தைச் சேர்ந்த தொல்லியல் தடையங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

பழங்கற்காலம்

இப்பண்பாடு நக்கம்பாடி, விளாங்குடி, அய்க்கால், அம்பாபூர், தேளூர், கீழக்கொளத்தூர், காட்டூர், ஏலாக்குறிச்சி போன்ற இடங்களில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவ்வூர்களில் கீழ்க்கற்காலப் பண்பாட்டு கருவிகளான கோடரிகள், செதுக்குக் கருவிகள், வட்டு கருவிகள், கிழிப்பான் போன்ற கருவிகளும் அதனுடன் கற்சுத்தியல் போன்ற தொல்பொருட்களும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் இராபர்ட் புருஸ்புட் நின்னியூர் பகுதியில் பழங்கற்காலப் பண்பாட்டை கண்டுபிடித்துள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து இப்பகுதியில் தற்போது மேற்கூறப்பட்ட இடங்களில் பழங்கற்காலப் பண்பாடு கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் தொல்பழங்கால வரலாறு, விளாங்குடியினை மையமாகக் கொண்டது என்பதற்குச் சான்றாக விளாங்குடி ஓடைப் பகுதியில் பழங்கற்காலத் தொழிற்கூடம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வோடையை ஒட்டிய மண்டபத்தேரி, கலசக்காடு போன்ற பகுதிகளில் மூலக் கற்களிலிருந்து கருவிகள் உருவாக்கும்போது உண்டாகும் செதில்கள் போன்றவை பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. தரையுடன் இயற்கையாக அமைந்த பாறைகளில் கருவிகள் உருவாக்க கற்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. மேலும் வெட்டப்பட்ட கற்கள் கொண்டு தரையுடன் அமைந்த பாறையின் மீது கற்களை மோதி கருவிகள் உருவாக்கியதில் எச்சமாக இயற்கைபாறையில் அதனுடைய காயங்கள் (தழும்புகள்) தெரிகின்றன.

மேலும் இந்தப் பகுதியில் பல கைகோடரிகளுடன் சில முற்றுப் பெறாத கைக்கோடரிகளும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. மேலும் கருவிகள் உண்டாக்கும்போது ஏற்படும் செதில்களும், மற்றும் மூலக்கற்களும் கற்சுத்தியலும் பரவலாக கிடைக்கப் பெறுவதினைக் கொண்டு இவ்விடம் கற்கருவிகளை உருவாக்கிய தொழிற்கூடமாக இருக்கக்கூடும் என்று கருதலாம்.

நுண்கற்காலம்

தற்போது பரவலாக இப்பண்பாடு தமிழகத்தில் கண்டறியப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையில் பெரம்பலூர் வட்டாரத்தில் அதிகமாக

மருதையாறை ஒட்டிய பகுதிகளில் சுமார் பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் நுண்கற்காலப் பண்பாட்டு கூறுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பர்மாகாலனி, பார்ப்பனச்சேரி, வாரணவாசி, மேட்டுகிருஷ்ணபுரம், சாத்தம்பாடி, முட்டுவாஞ்சேரி, குணமங்கலம், அருண்மொழி, தேளூர், அய்க்கால், சவர்க்காடு, காவனூர், நக்கசேலம், டி.களத்தூர், சின்னவெண்மணி, பெரியவெண்மணி, அயன்பேரையூர் ஆலம்பாடி, கீழப்புலியூர் போன்ற பகுதிகளில் இப்பண்பாடு காணப்படுகின்றன. இப்பண்பாட்டுக் கருவிகள் பளிங்குக்கல், செர்ட், சால்சிடோனி, அமெதிஸ்ட், போன்ற மூலகற்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மேட்டுக் கிருஷ்ணாபுரம், கீழக்கொளத்தூர், நக்கசேலம் போன்ற இடங்களில் நுண்கருவிகளை உருவாக்கியுள்ளனர். அதற்குச் சான்றாக கருவிகள் உருவாக்கும் போது ஏற்படும் செதில்கள் மற்றும் செதில் எடுக்கப்பட்ட மூலகற்கள் போன்றவை கிடைத்தன.

புதிய கற்காலம்

சுமார் பத்துக்கும் மேற்பட்ட பகுதிகளில் புதியகாலப் பண்பாடு கண்டறியப்பட்டுள்ளது. விளாங்குடி, பர்மாகாலனி, பார்ப்பனச்சேரி, மேட்டுக்கிருஷ்ணாபுரம், கல்லக்குடி, சாத்தம்பாடி, துலார், ஓட்டக்கோவில் போன்ற இடங்களில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. கல்லக்குடியில் முதுமக்கள் தாழியுடன் புதியகற்கால கோடரி கிடைத்துள்ளது. பெரும்பாலும் புதியக் கற்காலப் பண்பாடு இப்பகுதியில் மருதையாற்றை ஒட்டிய பகுதிகளிலேயே அதிகமாக உள்ளன. மேலும் புதியகற்காலத்திற்குரிய மண்பாண்டமாகக் கருதப்படும் கையினால் தேய்க்கப்பட்ட சாம்பல் நிற மட்பாண்ட துண்டுகள் பார்ப்பனச்சேரி, அய்கால் போன்ற பகுதிகளில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இரும்புக் காலம்

இப்பகுதியில் கீழக்கொளத்தூர், ஏலாக்குறிச்சி, திருமானூர், பர்மாகாலனி, பார்ப்பனச்சேரி, மேட்டுக்கிருஷ்ணாபுரம், குணமங்கலம், சாத்தம்பாடி, முட்டுவாஞ்சேரி, அருண்மொழி, ஸ்ரீபுரந்தான், புதுநடுவலூர், நொச்சியம், பாளையம், செல்லியம்பாளையம், பொம்னாப்பாடி, டி.களத்தூர், கண்ணாப்பாடி, புதூர், மேட்டுப்பாளையம், அம்மா பாளையம், லாடபுரம், ஏரிக்கரை, தேளூர், தேனூர், சின்னவெண்மணி, பெரிய வெண்மணி, நக்கசேலம், ஆலம்பாடி, எசனை, வெங்கனூர், அன்னிமங்கலம் போன்ற ஊர்களில் இப்பண்பாட்டுக் கூறுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் தாழிகளே அதிகமாக உள்ளன. ஏரிக்கரை, தேனூர், புதுநடுவலூர், டி.களத்தூர், போன்ற ஊர்களில் கல்வட்டம், கற்பதுக்கை கற்குவை போன்ற அமைப்பு காணப்படுகின்றன. புது நடவலூரில் இரும்புக் காலத்திய நெடுகல் அமைப்பு கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

54. மேட்டூர் வட்டாரத் தொல்லியல்

இரா. ரமேஷ், தஞ்சாவூர்.

சேலம் மாவட்டத்தின் வட மேற்கில் சுமார் 50 கி.மீ. தொலைவில் கருநாடகத் தமிழக எல்லைப்பகுதியாக மேட்டூர் பகுதி விளங்குகிறது. இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட தொல்லியல் அமைவிடங்கள் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. காவிரியாற்றுப் பகுதியில் பத்திற்கும் மேற்பட்ட இரும்புக்கால மற்றும் புதியகற்கால பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இரும்புக்கால ஈமச்சின்னங்களான கல்வட்டம், கற்பதுக்கை மற்றும் கற்குவை ஆகியவைகளும், புதியகற்காலக் கருவிகளும் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன.

காவிரியாற்றின் வலக்கரையில் கர்நாடக எல்லைப்பகுதியில் உள்ள கோபிநத்தத்திற்கு கிழக்கே 1.5 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் 50க்கும் மேற்பட்ட கற்குவையும் தற்போது உள்ள ஊரே வாழ்விடப்பகுதியாகவும் அறியப்பட்டது. இங்கு புதியகற்காலக் கருவி வழிபாட்டுப் பொருளாக இருந்து வருகிறது. மார்கொட்டாய்மேடு என்னும் பகுதி தற்போதைய கருநாடக வனசரக பகுதியில் காவிரியாற்றின் வலக்கரையில் ஒக்கேனக்கல் நீர்வீழ்ச்சிக்கு மேற்கே 1 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இப்பகுதியில் 100க்கும் மேற்பட்ட பதுக்கைகள் மற்றும் கல்வட்டங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவ்வூருக்கு வடக்கே சுமார் 5 கி.மீ. தொலைவில் ஆலம்பாடி என்ற கிராமம் உள்ளது. இங்கு விஷ்ணு கோவில் ஒன்றும் வாழ்விடத்துடன் கூடிய கல்வட்டமும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. புதியகற்காலக் கருவிகள் வழிபாட்டுசின்னமாக இவ்வூர் மக்களால் வழிபடப்பட்டு வருகிறது. தமிழகப் பகுதியில் காவிரியாற்றின் வலக்கரையிலும் இரும்புக்கால மற்றும் புதிய கற்காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

மேட்டூரில் இருந்து வடமேற்கே 20 கி.மீ. தொலைவில் தெலுங்கனூர் உள்ளது. இங்கு சுமார் 7 புதியகற்காலக் கருவிகளும் காவிரியாற்றின் கரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் இரு கருவிகள் 3 அடி ஆழத்தில் இரும்புக்கால ஈமச்சின்னமான கல்வட்டத்தில் கிடைத்துள்ளன. காவிரியாற்றின் கரையில் இன்னும் ஏராளமான புதிய கற்காலக் கருவிகள் இருப்பதாக அப்பகுதி மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

நெட்டக்காலன்கொட்டாய், சுப்பிரமணியபுரம், புதுவேலமங்கலம் ஆகிய பகுதிகளில் இரும்புக்காலத்தைச் சேர்ந்த ஈமச்சின்னங்களான கல்வட்டங்களும், கற்பதுக்கைகளும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் நெட்டைக்காலன் கொட்டாயில் மட்டும் 100க்கும் மேற்பட்ட கல்வட்டங் களும், கற்பதுக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. இங்கு மூன்று புதிய கற்காலக் கருவிகள் வழிபாட்டில் உள்ளன. மேட்டூர் வட்டத்தில் புதுவேலமங்கலத்தில் மட்டுமே 20 மீட்டர் அளவு விட்டமுடைய கல்வட்டம் காணப்படுகிறது.

மேட்டூரின் வடக்கே 15 கி.மீ. தொலைவில் சேத்துக்குளி அமைந்துள்ளது. இவ்வூரின் வடக்கே ஒரு கி.மீ. தொலைவில் வாழ்விடப்பகுதியும் அவ்வாழ்விடப் பகுதியிலிருந்து கிழக்கே ஒரு கி.மீ. தொலைவில் இரும்புக்கால ஈமச்சின்னமான கல்வட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. இங்கு காவிரியாற்றின் கரையில் இரண்டு புதிய கற்காலக் கருவிகள் வழிபடப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வட்டாரத்தில் காணப்படும் இரும்புக்கால ஈமச்சின்னங்கள் பெரும்பாலும் பாண்டியன் திட்டு, பாண்டியன் குழி, பாண்டியன்காடு, பாண்டியன்வீடு, பாண்டியன்கல் என்று வழங்கிவருகிறது. அதேபோல் வாழ்விடப் பகுதிகள் பெரும்பாலும் நத்தமேடு மற்றும் நத்தக்காடு என்றே உள்ளூர் மக்களால் அடையாளம் காட்டப்படுகிறது. இவ்வட்டாரத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ள இரும்புக்கால ஈமச்சின்னங்கள் பெரும்பாலும் பெரிதும் சிதைக்கப்பட்ட நிலையிலும் ஒருசில இடங்களில் முற்றிலுமே சிதைக்கப்பட்ட நிலையிலுமே காணப்படுகின்றன. பல ஈமச்சின்னங்களும் வாழ்விடப்பகுதிகளும் மேட்டூர் அணையின் நீர்மட்ட உயர்வின் காரணமாக நீரினுள் மூழ்கியுள்ளன. புதியகற்காலக் கருவிகள் பெரும்பாலும் ஆற்றுப் படுகைகளிலேயே அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. இவைகளை வழிபடும் வழக்கம் இப்பகுதி மக்களால் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகிறது.

கோபிநத்தம்

மார்கொட்டாய் மேடு

தெலுங்கனூர்

சேத்துக்குழி

55. செங்கம் வட்டாரத் தொல்லியல் எச்சங்கள்

இ. இனியன், சென்னை.

திருவண்ணாமலை மாவட்டம், செங்கம் வட்டத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்ட களஆய்வின் போது இரும்புக்காலம் மற்றும் வரலாற்றுக் கால எச்சங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. தண்டராம்பட்டு-தானிப்பாடி இடையே ஒலகலாப்பாடி அமைந்துள்ளது. இவ்வூரின் .கிழக்கே உள்ள காட்டுப்பகுதியில் சுமார் 25 கல்வட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கல் வட்டங்களின் விட்டம் 3 மீ. முதல் 6 மீ. அளவில் அமைந்துள்ளன. திருவண்ணாமலை - தானிப்பாடி சாலை த.வேளூருக்கு அருகில் பக்கிரிப்பாளையம் அமைந்துள்ளது. இங்கே காணப்படும் ஈமச் சின்னங்கள் கல்வட்ட வகையைச் சார்ந்தவை. இவற்றில் கற்பதுக்கைகள் மேல் மூடியுடன் காணப்படுகின்றன.

தானிப்பாடி - அரூர் நெடுஞ்சாலையிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் மலையனூர் சேக்கடி மற்றும் பீமாரப்பட்டிக்கு இடையே மேட்டுப் பாளையம் அமைந்துள்ளது. இவ்வூருக்குச் செல்லும் சாலையின் இருபக்கங்களிலும் 40 ஏக்கர் பரப்பளவில் கல்வட்டங்களும், கற்குவியல்களும் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்ட அளவு இடைவெளிகளில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. சிறிய கல்வட்டங்கள் 3 மீ. முதல் 4 மீ. விட்டம் உடையனவாக உள்ளன. இப்பகுதி மக்களால் 'பாண்டியர் குடுத்தம்' என்று அழைக்கப்படும். கல்வட்டங்களின் நடுவில் கற்பதுக்கைகள் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான கல்வட்டங்களும் கற்குவியல்களும் சாகுபடிக்காக பொதுமக்களால் அகற்றப்பட்டுள்ளன. தண்டராம்பட்டு-சாத்தனூர் சாலையில் தேசூர்பாளையம் அமைந்துள்ளது. இங்கே மேற்சுட்டிய இடங்களில் உள்ளவை போல் கல்வட்டங்கள் கற்பதுக்கைகளை உள்ளடக்கியதாக உள்ளன.

தண்டராம்பட்டு-சாத்தனூர் அணைச் சாலையில் வீரணம் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள மலைக்கு தெற்கிலும், கிழக்கே மஞ்சக்கல் மலைக்கு அடிவாரத்திலும் மிகப்பெரிய பரப்பளவில் ஈமச்சின்னங்களான கல்வட்டங்களும் கற்பதுக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. கல்வட்டங்களின் விட்டம் 4 மீ. முதல் 9 மீ. அளவில் உள்ளன. கல்வட்டங்களின் நடுவில் காணப்படும் கற்பதுக்கைகள் சதுர வடிவில் காணப்படுகின்றன.

மேல்ராவந்தவாடிக்கும்-நீப்பத்துறைக்கும் இடையிலுள்ள மேல் வணக்காம்பாடி முனியப்பன் கோயிலுக்கு அருகில் ஒரு நடுகல் காணப்படுகிறது. இக்கல்லில் காணப்படும் வீரனது வலது கையில் குறுவாளும் அவனது அருகில் காணப்படும் பெண்ணின் இடது கையில் ஒரு விளக்கும் காட்டப்பட்டுள்ளன. (பார்க்க படம்).

56. நடுகற்களில் சில சொற்கள் : ஒரு மீளாய்வு

ஐராவதம் மகாதேவன், சென்னை.

முன்னுரை

நடுகற்கள் பெரும்பாலும் கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி மாவட்டங்களிலேயே காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலனவை வட்டெழுத்துகளில் எழுதப்பட்டவை. கி.பி. 5-9 நூற்றாண்டுகள் இவற்றின் காலமாகும். (*காலத்தால் முந்தைய தமிழ்-பிராமி* நடுகற்களும் பிந்திய தமிழ் எழுத்துகளில் உள்ள நடுகற்களும் இக்கணக்கில் சேரவில்லை). இக்கல்வெட்டுகள் அந்தப் பிராந்தியங்களில் அக்காலத்து மக்களின் பேச்சு வழக்கிலிருந்த தமிழ் மொழியைப் பதிவு செய்துள்ளன. ஆதலால் இவை வரலாற்று ஆய்வுக்கு மட்டுமன்றி தமிழியல் ஆய்வுக்கும் முக்கியமான தரவுகள் ஆகும்.

இப்பின்னணியில் நடுகற்களில் முன்னரே அறிஞர்களால் வாசித்தளிக்கப்பட்டுள்ள சில சொற்கள் மட்டும் இங்கு மீளாய்வு செய்யப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டுகளின் மசிப்படிகள் வாசிக்குமளவுக்குத் தெளிவாக இல்லாததால் வெளியாகியுள்ள நூல்களின் அடிப்படையிலே இந்த ஆய்வு அமைந்துள்ளது. இச்சொற்களை அறிஞர்கள் மீண்டும் நேரில் பார்த்து ஆய்வு செய்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும். இவ்வாறு செய்யத்தூண்டுபடி செய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இடுவித்து/விடுவித்து

கள்ளர் பிடித்துச் சென்ற பெண்ணை மீட்டு உயிர் துறந்தவனுக்கு எழுப்பப்பட்டுள்ள ஒரு நடுகல் "அவளை விடுவித்துத்தான்பட்டான்" என்று குறிப்பிடுகிறது. (தா.வேளூர் கம்பவர்மன் நடுகல்). ஆனால் வேறு சில நடுகற்களில் இச்சொல் 'இடுவித்து' என்று வாசிக்கப்பட்டுள்ளது. (எ.டு.: "தொறு இடுவித்துப் பட்டான்கல்" ஊத்தங்கரை மகேந்திரவர்மன் நடுகல்) நடுகற்களில் 'தொறு மீட்டு' என்றே பெரும்பாலும் குறிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் 'மீட்டு' என்ற பொருளைத் தரும் 'விடுவித்து' என்ற பாடமே பொருத்தமாக உள்ளது. 'இடுவித்து' என்ற சொல்லுக்கு 'மீட்டு' என்ற பொருள் இருப்பதாக வேறு சான்றுகள் இல்லை. ஆதலால் இந்தப் பாட பேதம் வாசிப்பில் ஏற்பட்ட குழப்பமாக இருக்கக்கூடும். ஏனெனில் முந்து வட்டெழுத்துகளில் 'இ' என்ற எழுத்தும் 'வி' என்ற எழுத்தும் ஏறத்தாழ ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கும். இச்சொற்கள் இடம், பொருள் அறிந்து மீண்டும் வாசிக்கப்பட வேண்டும்.

இளமகன்/இளமக்கள்

'இளமகன்' என்ற சொல்லுக்கு நாகசாமி, மகாலிங்கம் போன்ற அறிஞர்கள் 'இளைய மகன்' என்று பொருள் கொண்டுள்ளார்கள்.

(எ-டு : பெரிய சோளப்பாடி மகேந்திரவர்மன் நடுகல்). ஆனால் நடுகற்களில் இந்தப் பொருள் பொருத்தமாக இல்லை. 'இளமகன்/இளமக்கள்' ஆகிய சொற்கள் நடுகற்களில் பலமுறை வருகின்றன. 'இளமகன்' என்பதற்கு 'இளைய மகன்' என்று பொருள் கொண்டால் அவன் மட்டுமே போருக்குச் சென்றான், மூத்த மகன் வீட்டிலேயே முடங்கிக் கிடந்தான் என்ற விபரீதமான முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கும். மேலும் 'இளமகனின் மகன்' என்று வரும் இடங்களில் ஒருவருடைய 'பேரன்' என்று கொள்ளவும் இடமில்லை. (எ-டு : கோட்டையூர், சாத்தனூர் மகேந்திரவர்மன் நடுகற்கள்). "கூடல் இளமக்கள் நடுவித்த கல்" என்ற குறிப்பு 'இளைய மகன்' என்ற பொருளைத் தரவில்லை (சே.கூடலூர் மகேந்திரவர்மன் நடுகல்).

இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் குறிப்பிடப்படும் 'இளமகன்' (பன்மை : 'இளமக்கள்') உண்மையில் ஒரு இனப் பெயராகும். இவர்கள் 'இளையர்' என்றும் 'இளம்ராசர்' என்றும் 'சொல்இளங்கோசர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். பண்டைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் வேளிரும் அவர்களைச் சார்ந்த வேளாளர், வைசியர் போன்ற குடிகளும் மூத்தகுடியினராகவும், மழவர், கோசர் போன்ற குடியினர் இளைய குடியினராகவும் கருதப்பட்டனர். இளமக்கள் தலைவர்களிடம் மெய்க்காப்பாளர்களாகவும் போர் வீரர்களாகவும் பணிபுரிந்தனர்; ஆகையால் இவர்கள் 'சேவகர்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். 'சேவகர்' என்ற சொல்லுக்குப் பணியாள் என்று பொருளில்லை; போர் வீரர் என்று சொல்வதே பொருத்தமானது. பல நடுகற்கள் இளமக்களாகிய சேவகர்கள் தம் தலைவர்கள் சார்பில் போரிட்டு மடிந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றன. இச்சொற்களின் பொருள் விளக்கத்தை என்னுடைய நூலிலும் (Early Tamil Epigraphy : 587), ச.கிருஷ்ணமூர்த்தியின் நூலிலும் (நடுகற்கள் : 123) காணலாம்.

நேத்தோர்பட்டி

வீரமரணமடைந்தவர்களைப் போற்றி அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு வழங்கப்பட்ட நிலக்கொடை 'நேத்தோர்பட்டி' என்று நடுகற்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (எ-டு: வெள்ளாளப்பட்டி அரிமிறைபருமர் நடுகல்). வேறு சில நடுகற்களில் இச்சொல் 'நேத்தார்பட்டி' என்றும், 'நேத்தற்பட்டி' என்றும் 'நெத்தர்பட்டி' என்றும் பலவிதமாக உருமாறிக் காணப்படுகிறது. பிற்கால நடுகற்களில் 'உதிரப்பட்டி' என்ற சொல் இதே பொருளில் வழங்குவதை அறிஞர்கள் குறித்துள்ளனர். ஆயினும் 'நேத்தோர்' என்ற சொல்லின் உண்மைப் பொருளை இவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

ச.கிருஷ்ணமூர்த்தி தம் நூலில் "நீத்தோற என்பதே நேத்தோர் என்றுள்ளது" என்று கூறியுள்ளார் (நடுகற்கள் : 310, 329). 'நீத்தோர்' என்ற சொல்லுக்குப் பழந்தமிழில் 'இறந்தவர்' என்ற பொருள் இல்லை; 'துறவியர்' என்ற பொருளே உண்டு. (எ-டு : பெருங்கதை 60 : 192). திருக்குறளில் 'நீத்தார்' என்ற சொல்லுக்குத் 'துறந்தவர்' அல்லது 'நீங்கினவர்' என்பதே

பொருள் (திருக்குறள் 325, 1220). நடுகற்களில் கூறப்படும் நிலக்கொடை துறவியருக்கு அல்ல, போர்வீரர்களுக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

உண்மையில் நடுகற்களில் குறிப்பிடப்படும் 'நெத்தோர்' அல்லது 'நேத்தோர்' பழந்தமிழ்ச் சொல்லாகிய 'நெய்த்தோர்' என்பதன் மரூஉ ஆகும். இச்சொல்லுக்கு 'இரத்தம்' என்று பொருள். (எ-டு) "நெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்தின்" அகம் 9:9). சங்கப்பாடல்களிலேயே அருகிக் காணப்படும் இச்சொல் பிற்கால இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் வழக்கிழந்து விட்டது. ஆயினும் பிற பல திராவிட மொழிகளில் இச்சொல் இன்றளவும் 'இரத்தம்' என்ற பொருளில் வழங்கிவருகிறது (DEDR 3748) ஆகையால் 'நெத்தோர்பட்டி' என்ற தொடர் பிற்கால 'உதிரப்பட்டி'க்கு இணையானது. இந்த அரிய பழந்தமிழ்சொல் நடுகற்களில் ஆளப்படுவது கவனத்துக்குரியது.

மகன்/மக்கள்

'மக்கள்' என்ற சொல் நடுகற்களில் பெரும்பாலும் 'மகன்' என்ற சொல்லின் மதிப்புறுபன்மையாக, அதாவது 'மகனார்' என்ற பொருளில் ஒருவரைக் குறிக்கவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (எ-டு) "கங்கரைசரு மக்கள் பொன்னந்தியார்". (தொரைப்பாடி மகேந்திரவர்மன் நடுகல்). "அஞ்சினாரு மக்கள் பொற்கோவனாரு வீரவாண்ணரைசருமக்கள் பொன்மோதனா ரோடு" (மொண்டுகுழி மகேந்திரவர்மன் நடுகல்). நாகசாமியும் (**தருமபுரி கல்வெட்டுகள்** 1:65), கிருஷ்ணமூர்த்தியும் (**நடுகற்கள்** : 324) இந்த வழக்காறைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள்.

மருமகன்/மருமக்கள்

'மக்கள்' என்ற சொல்லைப் போன்றே 'மருமக்கள்' என்ற சொல்லும் நடுகற்களில் பெரும்பாலும் மதிப்புறு பன்மையாக, அதாவது 'மருமகன்' என்ற பொருளில் ஒருவரைக் குறிக்கவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (எ-டு) "பெரும்பாணரைசரு மருமக்கள் பொற்சேந்தியாரு". (தண்டம்பட்டு மகேந்திரவர்மன் நடுகல்). "வாணகோ அரைசரு மருமக்கள் கந்தவிண்ணனார்" (கோட்டையூர் மகேந்திரவர்மன் நடுகல்). தமிழ் இலக்கியத்தில் 'மருகன்' என்ற சொல் நேரடியான உறவு முறையைக் குறிப்பது மட்டுமன்றி 'ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்' என்ற பொதுவான பொருளிலும் ஆளப்பட்டுள்ளது. (எ-டு) 'சேரலர் மருக' (**பதிற்று**. 63:16); "சோழர் மருகன்" (**அகம்**. 356:12). அதுபோன்றே நடுகற்களிலும் 'மருமகன்/மருமக்கள்' என்ற சொற்கள் நேரடியான உறவு முறையைக் குறிக்காமல் தலைவனின் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற பொதுவான பொருளிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள எடுத்துக் காட்டுகளைக் காண்க. இச்சொற்கள் நடுகற்களில் பலமுறை வருவது மேற்படி கருத்தை உறுதி செய்கிறது. இவை நேரடியான உறவுமுறைச் சொற்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் தலைவனின் சகோதரியின் மகன்களோ, மாப்பிள்ளைகளோ மட்டுமே அவனுக்காகப் போருக்குச் சென்றனர் என்ற பொருத்தமில்லாத முடிவை ஏற்க வேண்டிவரும்

கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தம் நூலில் 'மருமக்கள் என்பது உறவுமுறைப் பெயராக அன்றி அரசு புரிந்தவர் என்ற பொருளில் வீரராகவே கருத வேண்டியுள்ளது' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (**நடுகற்கள்** : 172).

பவ்வது

தொரைப்பாடியில் மகேந்திரவர்மன் காலத்திய ஒரு நடுகல்லில் 'பவ்வது' என்ற அரிய சொல் காணப்படுகிறது. இதற்குப் 'பகைத்து' என்று கிருஷ்ணமூர்த்தி பொருள் கொண்டுள்ளது பொருத்தமாக இல்லை. (நடுகற்கள் : 162). 'பவ்வ(த்)து' என்ற சொல் பிராகிருத மொழியில் 'பவ்வ', சமஸ்கிருதமொழியில் 'பர்வ' என்ற சொற்களுக்கு இணையானது. இதற்கு 'பருவத்து' என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். (எ-டு) "நால்வகைப் பவ்வம்" (அருங்கலச் செப்பு 165). இச்சொல்லுக்குப் 'பௌர்ணமி' என்றும் பொருள் உண்டு (சூடாமணி I:94). இந்த நடுகல்லில் குறிப்பிடப்படும் போர் பௌர்ணமி நாளன்று நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும்.

துணை நூல்கள்

கிருஷ்ணமூர்த்தி, ச. **நடுகற்கள்**, 2004.

தமிழகத் தொல்லியல்துறை, **தருமபுரி கல்வெட்டுகள்** : பகுதி I, 1975.

தமிழகத் தொல்லியல்துறை, **கிருஷ்ணகிரி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள்,** 2007.

நாகசாமி, இரா. **செங்கம் நடுகற்கள்**, 1972.

ஐராவதம் மகாதேவன், **Early Tamil Epigraphy**, 2003.

ராஜன்,க. **South Indian Memorial Stones**, 2000.

57. தென்னிந்திய நடுகற்கள்*

ர. பூங்குன்றன், காட்பாடி.

நடுகல் பற்றி ஆய்வுகள் அண்மைக்காலத்தில் மிகுந்து வருகின்றன. தமிழக அரசு தொல்லியல் துறை செங்கம்-தருமபுரிப் பகுதியில் எழுபதுகளில் மிகுதியான நடுகற்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளது. இந்நடுகற்கள் கண்டுபிடித்த பின் பல ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன.

சங்ககால நடுகற்கள்

அண்மையில் தேனி மாவட்டம் புலிமான்கோம்பை என்ற ஊரில் இருந்த பெருங்கற்சின்னங்களில் வைக்கப்பெற்றிருந்த பலகைக் கற்களில் தமிழ்ப்பிராமி கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பெற்றன. அவை கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தவை. இவற்றை நடுகல்லின் முன்னோடி என்று கொள்ளலாம் அல்லது நடுகற்கள் என்றே கொள்ள முடியும். இக்கல்வெட்டுகள் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள் நாட்டார் வழக்கிலும் இருந்தது என்பதற்குச் சான்றாக உள்ளன. மேலும் பாண்டிய நாட்டுப் பகுதியில் பூசலில் மாண்டவர்களுக்குப் பீடும் பெயரும் எழுதி நடுகல் நடும் வழக்கம் சங்க காலத்தில் உருவாகி விட்டதையே உறுதிப்படுத்துகின்றது.

நடுகல் நடும் வழக்கம் கால்நடை வளர்ப்பு சமூகத்தில் செல்வாக்கு பெற்று விளங்கியது என்பதையும் இந்த நடுகற்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. முதல் கல்வெட்டு தியன் அந்தவன் என்பவனுக்காக நடப்பெற்றது. இங்கு கூறப்பெறும் தியன் என்ற சொல் பிராகிருதச் சொல்லான 'திசன்' என்பதன் திரிபு ஆகும். இலங்கைக் கல்வெட்டுகளில் 'தேவநாம்பிய திச' என்று கூறப்பெறும் வாசகத்தில் திசன் என்ற சொல் பயின்று வருகின்றது. திசன் என்பதற்கு 'நல்ல பிறப்பு' என்று பொருள் இந்த ஒரு வடசொல் தவிர வேறு ஏதும் இல்லை. அதனால் நடுகல் கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழியிலேயே பொறிக்கப்பெற்றன எனலாம். அவ்வன் என்ற பெயர் அவளது என்ற பெண்பாலின் ஆண்பால் ஆகலாம். வேள்ஊர் என்ற பெயர் குறிப்பிடத்தக்கது.

நடுகற்கள் பெருங்கற்சின்னத்திலிருந்தது உருவானவை என்பதற்கு இந்த நடுகற்களும் சிறந்த சான்றுகள். பெருங்கற் சின்னங்களில் எழுத்தில்லாக் குத்துக்கற்களே நடப்பெற்றன. எழுத்தறிவு மிக்க மக்கள் வாழ்ந்த கொடுமணலில் உள்ள குத்துக்கற்களில் கூட மாண்டோர் பீடும் பெயரும் பொறிக்கப் பெறவில்லை என்பது வியப்பான செய்திதான்.

---

* திரு.ஐராவதம் மகாதேவன் தோற்றுவித்த தி.நா.சுப்பிரமணியன் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு. தருமபுரியில் நடைபெற்ற ஆவணம் இதழ் 17 ஆவது வெளியீட்டு விழாவில் (22.07.2007) நிகழ்த்தப்பட்டது.

கருநாடகத்தில் நடுகற்கள்

கருநாடகத்தில் இதுவரை 2700 நடுகற்களைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் 2200 பூசலில் அல்லது போரில் மாண்டவர்களுக்காக நடப்பெற்றவை. மீதமுள்ள நடுகற்களில் 300 நிசிதி கற்கள், மற்றவை சதிக்கற்கள். இவை கி.பி. 4-5ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை நடப்பெற்றன. நடுகல் கல்வெட்டில்தான் காலத்தால் முற்பட்ட கன்னட எழுத்துகள் பொறிக்கப் பெற்றுள்ளன. (தாளகுண்டா நடுகல்) கருநாடகத்தின் தென்பகுதியான சித்தரதுர்கா, தும்கூர், ஹாசன், சிக்மகளூர், மைசூர், பெங்களூர், கோலார் ஆகிய மாவட்டங்களில் மிகுதியான நடுகற்கள் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றுள்ளன. வடபகுதியில் தார்வார், கார்வார் ஆகிய மாவட்டங்களில் மிகுதியும் உள்ளன.

கருநாடகத்தில் போசளர் காலத்தில்தான் நடுகற்கள் மிகுதியும் கிடைக்கின்றன. காலத்தால் முற்பட்ட நடுகற்கள் தார்வார், பெங்களூர், தும்கூர், மைசூர், கோலார் ஆகிய மாவட்டங்களில் கிடைக்கின்றன. கி.பி. 10-13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நடப்பெற்ற நடுகற்கள் ஹாசன், மைசூர், மாண்டியா, ஷிமோகா ஆகிய மாவட்டங்களில் மிகுதியும் கிடைக்கின்றன. இந்த மாறுபட்ட நிலைக்குக் காரணம் என்ன என்பது இனிவரும் ஆய்வுகள் தான் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கருநாடகத்தில் தொறு கோள், பெண் பாதுகாப்பு, ஊர்க்கொலை, மக்கள் பாதுகாப்பு ஆகிய காரணங்களுக்காக இறந்தவர்களுக்கு நடுகற்கள் நடப்பெற்றுள்ளன. அங்கு நிரைகோடல், மிட்டலில் இறந்தவர்களுக்கு எடுக்கப்பெற்ற நடுகற்கள் 40 சதவீதம், ஊர்ப் பூசலில் இறந்தவர்களுக்கு நடப்பெற்ற நடுகற்கள் 20 சதவீதம் ஆகும். பெரும்போர்களில் இறந்தவர்களுக்கு நடப்பெற்ற நடுகற்கள் 26 சதவீதம் ஆகும். இந்தநிலை தமிழ்நாட்டில் காணப்பெறவில்லை. தொறுப்பூசல் நடுகற்கள் முற்காலத்தைச் சேர்ந்தவை அவற்றில் தொறுகோள், தொறுகொளல், தொறுகொண்டு, தொறுகிரஹண ஆகிய சொற்கள் மாடுபிடித்தலைக் குறிக்கும் சொற்களாகப் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. இது தமிழ் மரபுடன் தொடர்புடையவை. ஊர்ப்பூசல் நடுகற்களும் காலத்தால் முற்பட்டவை.

கருநாடகத்தில் பெண்களைப் பாதுகாக்க இறந்த வீரர்களுக்கு நடுகற்கள் மிகுதியும் நடப்பெற்றுள்ளன. இவை கி.பி. 9-10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. அதற்குப்பின் இத்தகைய நடுகற்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. புலி, பன்றி, சிங்கம் ஆகியவற்றுடன் போரிட்டு மாண்டவர்களுக்கு நடுகல் நடப்பெற்றுள்ளன. புலிச் சண்டையில் மாண்டவர்களுக்கு நடப்பெற்ற நடுகற்கள் இருபதுக்கும் மேல் உள்ளன. வீரனுடன் இறந்த நாய்க்கும் நடுகல் உள்ளது.

நவகண்டம் அளிக்கும் வழக்கம் கருநாடகத்தில் மிகுந்திருந்தது. தலைவனுக்காகப் பூமிக்கடியில் உயிருடன் புதைத்துக் கொள்வதும், தலையை வெட்டிக்கொள்வதும் என்று இருவகையான நிலையில் அவ்வழக்கம் நிலை பெற்றிருந்தது. முதல் வழக்கம் கீழ்குண்டே என்று அழைக்கப்பெற்றது.

கருநாடகத்தில் சமணசமயத்தின் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்தமையால் சல்லேகனை, நோற்று உயிர்துறந்தவர்களுக்கு 300 நடுகற்கள் நடப்பெற்றுள்ளன.

கணவனுடன் உயர்நீத்த பெண்களுக்கு நடுகற்கள் நடப்பெற்றன. சதிக்கற்கள் 150 கண்டுபிடிக்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும் அன்புகாட்டும் விலங்குகள், பறவைகள் ஆகியவற்றிற்கும் நடுகல் எடுத்துள்ளனர். பசு, எருமை, கிளி ஆகியவற்றிற்கு நடுகல் நட்டுள்ளனர்.

கருநாடக நடுகற்களில் நாட்டார் வழக்காறு பெருமைபடுத்தப் பெற்றுள்ளது. வீரசுவர்க்கம் என்ற கோட்பாடு கருநாடகத்தில் பெருமை பெற்று விளங்கியது. கருநாடக நடுகற்களில் 300-க்கும் மேற்பட்ட கல்தச்சர்களின் பெயர்களும் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்த வழக்கம் தமிழகத்தில் இல்லை.

நடுகல் வீரர்களுக்கு நிலக்கொடை அளிக்கும் வழக்கம் கருநாடகத்தில் மிகுதியும் உண்டு. கன்னட நடுகற்களில் மகாராஜா, அரசர், இதண்ணாயக்கர், பெருமானடிகள், நாலர்காவுண்ட, ஊர்காவுண்ட ஆகிய படிமுறை அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஆந்திராவில் நடுகற்கள்

ஆந்திரத்தில் கி.பி. 2-3 ஆம் நூற்றாண்டு நடுகற்கள்தான் காலத்தால் முற்பட்டவை. இவை நாகர்ஜுனகொண்டாவில் நடப்பெற்றவை. இவை இக்ஷ்வாகு மன்னர்கள் காலத்தவை. இதே காலத்தைச் சேர்ந்த நடுகல் ஒன்று அமராவதிக்கருகில் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றது. அது போரில் மாண்டவனுக்கு நடப்பெற்றது. ஆந்திர மாநிலத்தில் மேற்கு மாவட்டங்களான வாரங்கல், மெகபூப்நகர், கர்நூல், கடப்பா, அனந்தபூர், சித்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் நடுகல் கல்வெட்டுகள் மிகுதியும் உள்ளன. சுமார் 500 நடுகற்கள் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் 380 நடுகற்கள் முல்லை நிலத்தில் நடப்பெற்றவை. காலத்தால் முற்பட்ட (கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரை) நடுகற்கள் 262 நடுகற்கள் நடப்பெற்றுள்ளன. புங்கனூர், மதனபள்ளி ஆகிய வட்டங்களில் (சித்தூர் மாவட்டம்) நடப்பெற்ற நடுகற்கள் நிரைகவர்தல் - மீட்டல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவை. போரில் மாண்டவர்களுக்கு எடுக்கப்பெற்ற நடுகற்கள் அடுத்த நிலையில் உள்ளன. அன்பு காட்டும் விலங்குகளுக்கு நடுகல் நடப்பெற்றன. வீரர்களை வீரகுலமு விரலு என்று பெருமையுடன் கூறுகின்றன. ஆந்திரத்திலும் இரத்த உறவு கொண்டவர்களே நடுகல்லை நட்டுள்ளமை தெரிகிறது. நவகண்ட நடுகற்கள் ஆந்திரத்தில் மிகுதியும் உண்டு.

தமிழ்நாடு

தென்னிந்தியா முழுவதும் நடுகல் வழிபாடு மிகுந்து காணப்பட்டாலும் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் மட்டும் அவ்வழிபாட்டின் செல்வாக்கு மிகுதியாகக் காணப்பட்டது. பல்லவர் ஆட்சியின் முன்னூறு ஆண்டுகால இடைவெளியில் பல போர்கள் நிகழ்ந்தன. மகேந்திரன் புலிகேசி போர், மாமல்லனின்

வாதாபிப் போர், பரமேஸ்வரவர்மனின் பெருவளநல்லூர் போர், இரண்டாம் நந்திவர்மன் அரியணைப்போர் போன்ற போர்கள் பல்லவராட்சியில் நடைபெற்றன. சில நேரங்களில் கங்கர்களுக்கும் பல்லவர்களுக்குமிடையில் மோதல் நிகழ்ந்தது. கூரம் செப்பேட்டில் வரும் வருணணை, போர்களில் நிகழ்ந்த அழிவை விளக்கமாகக் காட்டுகிறது. அத்தகைய அரசியல் போர்களில் இறந்த ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களில் ஒருவருக்குக் கூட நடுகல் நட்டதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. இது ஒரு முரண்பட்ட தன்மை. பல்லவர்களின், பெரும்போர்களில் பலர் இறந்துபட்ட அதேகாலத்தில் செங்கம்-தர்மபுரிப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள், ஊர்க்கொலை, ஆகோள் ஆகியவற்றில் இறந்த 'வீரர்' களுக்கு நடுகல் நட்டு வழிபாடு செய்தனர். நடுகல் வழக்கம் பாலை (முல்லை, குறிஞ்சி) நிலத்தில் தோன்றி நீண்டகாலம் செல்வாக்குடன் நிலைபெற்றது. பிற பகுதிகளில் நடுகல் (பட்டினபாலை) பற்றிய குறிப்புகள் இருப்பினும் அங்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று கொள்வதில் தவறில்லை. பல்லவர் ஆட்சியில் நடுகல் கல்வெட்டுக்கள் மிகுந்திருந்த போதிலும் அவர்கள் ஆட்சிக்குட்பட்ட செங்கம், தருமபுரிப் பகுதியில் மட்டும் கிடைப்பது குறிப்பிடத்தக்க போக்காகும்.

முல்லையும் நடுகல்லும்

பல்லவர் காலத்திற்கு முற்பட்ட தமிழகத்தில் நடுகல் வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்தமையைச் சங்க இலக்கியம் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகள் வழி அறியலாம். அகம், புறம் ஐங்குறுநூறு போன்ற நூல்கள் 'நாணுடை' மறவர்களுக்கு நடப்பட்ட நடுகற்கள் பற்றி விவரிக்கின்றன. அகத்தில் பாலைத்திணைப் பாடல்களும் புறத்தில் வெட்சி, கரந்தைப் பாடல்களும் நடுகல் பற்றி விவரிக்கின்றன. இப்பாடல் அனைத்திற்கும் கொடுமுடி போல் அமைந்திருப்பது புறம் 335-ம் செய்யுள் அச்செய்யுளின் இறுதி அடிகள் நடுகல் வழிபாட்டின் பன்முகத்தன்மையைக் காட்டுகின்றன.

ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
ஒளிறே ந்து மருப்பிற் களிறெறிந்து வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவி னல்லது
நெல்லு குத்துப்பரவுங் கடவுளு மிலவே

மேலும் இப்பாடல் முல்லைத்திணையின் கருப்பொருளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது. அதனால் 'நாணுடை' மறவர்களும், எயினர்களும் முல்லை நிலத்தினர் என்று கருதவேண்டியுள்ளது. வெட்சித்திணையிலும் மூதின்முல்லைத் துறையிலும் அமைந்துள்ள இச்செய்யுள் முல்லைத் திணைக்குரியது என்று சிலரால் கொள்ளப்படுகின்றது. ஒருவகையில் இக்கருத்து ஏற்புடையதாகும். பாடலில் களிறெறிந்து பட்ட வீரர்களுக்குக் கல் நடப்பட்டது என்று இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது கோவலர்கள் நடுகல்லினை வழிபட்டனர் என்பது நடுகல்லுக்கும் முல்லைக்கும் இடையிலான தொடர்பினை எடுத்துக்காட்டும். மாடுபிடி சண்டையில் தம்புகழ் நிறுத்தி மாய்ந்த மறவர்கள் குடியை 'முதில்' என்று கூறுவது மறவர்களின் பெருமையையும் பழமையையும் காட்டுகிறது.

தமிழகம் முழுவதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெருங்கற்சின்னங்கள் இறந்தோர்க்கு உருவாக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்கள். இவற்றில் தாழிகள், போர்க் கருவிகள், வாள், வேல், அம்புகள் போன்றவை கண்டறியப்பட்டு உள்ளன. ஆகையால் போருக்கும், ஈமச்சின்னகருவிகளுக்குமிடையிலான தொடர்பினை வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை. மேலும் சில ஈமச் சின்னங்களில் எருமை, மாடு போன்ற உருவங்களும் கண்டறியப்பட்டு உள்ளன. சில பெருங்கற்சின்னங்களில் குத்துக்கல் நடப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடியும். அகப்பாடல்களில் நெடுங்கல் என்றும் 'நட்டபோலும் நடா நெடுங்கல்' என்றும் கூறுவது இந்தக் குத்துக்கற்களைக் குறிப்பதாகலாம் கொடுமணல், பாசூர், கொங்கம்பாளையம் போன்ற ஊர்களில் குத்துக்கல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் வடஆர்க்காடு மாவட்டம் மேட்டுப் புத்தூர், தென்னார்க்காடு மாவட்டம், உடையாநத்தம் போன்ற ஊர்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உருவங்கள் தலையற்ற 'முண்டங்கள்' போலத் தோன்றுகின்றன. இவை பெருங்கற்சின்னங்களிலேயே வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை நவகண்டம் அளித்த வீரர்களுக்காக நடப்பட்ட கற்களாகலாம். இந்தக் கற்கள் கிடைக்கும் பகுதிகளில்தான் நடுகற்கள் மிகுதியாக நடப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குத்துக்கல் நடும் வழக்கம் ஏற்பட்டபின் பெருங்கற்சின்னங்கள் ஏற்படுத்தும் வழக்கம் குறைந்து நடுகல் நடும் வழக்கும் மிகுந்தது என்று கருதப்படுகிறது. பெருங்கற்சின்னங்கள் வைக்கும் வழக்கம் மிகுந்தது என்று கருதப்படுகின்றது. பெருங்கற்சின்னங்கள் வைக்கம் வழக்கம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை நிலைத்திருந்தது. அதற்குப்பின் அவ்வழக்கம் மறைந்து எழுத்துடை நடுகற்கள் நடப்பட்டன.

பழங்குடி வழிபாடு

நடுகல் வழிபாடு பழங்குடியினரின் ஆவி வழிபாட்டிலிருந்து தோன்றியது. குடியிலுள்ள ஒருவன் இறந்துவிட்டால் அவன் இறந்து விட்டதாகக் கருதுவதில்லை. அவன் உடனிருப்பதாகவே கருதுகின்றனர். ஓரிடத்தில் ஆவியை நிறுத்தும் சக்தி மனிதனுக்கு ஏற்பட்டபின் நிரந்தரமாகக் கல்லில் கொண்டுவந்து நிறுத்த முடியும் என்று நம்பினான். அதனால் மரம், கல் போன்றவற்றில் இறந்தவர் ஆவியைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினர். இந்த நிலை வந்தபின் அக்கல்லிற்கு வழிபாடு செய்தனர். தன் இனக்குழுவில் வாழ்ந்த மனிதன் இறந்த பின்னும் தன்னுடனேயே வாழ்கிறான் என்ற நம்பிக்கையில் பண்டைக்கால மனிதன் இவ்வழிபாட்டினைத் தொடர்ந்தான்.

நடுகல்லும் பெண்களும்

நடுக்கல்லைப் பெண்கள் வழிபட்டதாகப் புறப்பாடல்கள் கூறும். வேந்தன் வெற்றி பெறவும் வீடு வளம் பெறவும் அவர்கள் நடுகல்லுக்கு வழிபாடு செய்துள்ளனர். மேலும் போரில் இறந்துபட்ட கணவன் நினைவுநாள் கருதியும் பெண் வழிபாடு செய்துள்ளாள். இலக்கிய வழக்கில் நடுகல் வழிபாட்டில் பெண்கள் பங்கு பெறுவது சுட்டப்படுகிறது. இன்று மக்கள் வழக்கில் பெண்கள் நடுகல் வழிபாட்டில் அனுமதிப்பதில்லை. பெண் விலக்கிற்கு நடுகல் சமுதாயத்தின் கால்நடை வளர்ப்பே காரணம் ஆகும்.

கால்நடை வளர்ப்பு சமூகத்தில் பெண் இரண்டாம் நிலையிலேயே வைத்தெண்ணப்படுவாள். நீலகிரிவாழ் தோதர்களிடையே பெண்கள் தோதர் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. தொடக்கத்தில் எழுத்தின்றி நடுகல் வைத்துப் பழகினர். பின்னர் ஓவியம் உருவானது. பின்னர் எழுத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

நடுகல்பண்பாட்டில் கால்நடை

கால்நடை வளர்ப்பினை வாழ்க்கையின் உயிர்நாடியாகக் கொண்டு வாழ்ந்த நடுகல் பண்பாட்டினரின் வாழ்வில் மாடு பெற்றிருந்த செல்வாக்கினை அறிவது முதலில் வேண்டப்படுவதாகும். ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகள், வேதகால மக்கள், செங்கம்-தருமபுரி தொறுவாளர் ஆகியோயுரிமையில் பூசல் பற்றிக் காணப்படும் ஒற்றுமைக்குக் காரணம் கால்நடை மேய்ப்பே ஆகும். கால்நடை மேய்ப்புத் தனிப்பெருந்தொழிலாக எங்கெங்கு உள்ளதோ அங்கெல்லாம் படையியங்கு அரவமும் நடுகல் வழிபாடும் வாழ்வின் அங்கமாக அமைந்துள்ளன. ஆகையால் 'காலதேசங்களில்' வேறுபட்டிருந்தாலும் கால்நடை மேய்ப்பர்களின் பண்பாடு ஒரு தன்மையதாய் உள்ளது எனலாம்.

செங்கம்-தருமபுரிப் பகுதியில் நடப்பட்டுள்ள நடுகற் கல்வெட்டுக்களில் தொறுப்பூசல் பற்றியே மிகுதியாகச் சுட்டப்படுகின்றது. நடுகற்களில் தொண்ணூறு விழுக்காடு தொறுப்பூசல் பற்றியவை. காரணம் சுட்டாத நடுகல்லும் கூட தொறுப்பூசலுக்காகவே நடப்பட்டிருக்க வேண்டும். கருநாடகத்திலும் தொறுப்பூசல் பற்றியே மிகுதியான நடுகற்கள் நடப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை தொறுப்பூசல் மிக்கிருந்தது. ஆனால் கருநாடகத்தில் கி.பி.பதினான்காம் நூற்றாண்டு வரை தொறுப்பூசல் மிகுதி. கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர்தான் தொறுப்பூசல் அங்கு மிகுந்து காணப்படுகின்றது. ஆந்திர மாநிலத்திலும் தொறுப்பூசல் பற்றிய நடுகல்லே மிகுதியாக உள்ளது. கருநாடகத்தில் கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னும் தொறுப்பூசல் மிகுந்திருப்பதற்குக் காரணம் கால்நடை வளர்ப்பு மிகுந்திருந்தமையேயாகும். ஆனால் தருமபுரி-செங்கம் பகுதியில் பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் வேளாண்மை மிக்கிருந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தில் நடுகல் பற்றிக் கூறும் பாடல்கள் கரந்தைத் திணை பற்றியே மிகுதியாகப் பேசுகின்றன. வெட்சித்திணை பற்றிய பாடல்கள் குறைவாகவே கிடைக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் பாடல் தொகுக்கப்பட்ட போது நிரைகோள் களவு என்ற கருத்து உருவாகியிருக்க வேண்டும். அல்லது பாடலைத் தொகுத்தவர்கள் கரந்தைத் திணையை மிகுத்துக் கூறினாலும் கிடைக்கின்ற நடுகற்கள் அக்கோட்பாட்டிற்கு மாறாக உள்ளன. கரந்தை வீரர்களுக்கே மிகுதியாக நடுகற்கள் கிடைக்கின்றன என்ற கருத்து நிலவுகின்றது. தொறு கொண்ட ஞான்று, தொறு மீட்ட ஞான்று என்ற வாசகங்களைக் கொண்டு வெட்சி கரந்தை என்று பிரித்துப் பார்க்கின்றனர் 'ஊர் எறிந்து பட்டான்' என்று கூறும் நடுகற்கள் வஞ்சித்திணைக்குரியவை என்றும் கூறுவர். உண்மையில் ஊர் எறிதல் கூட வெட்சித்திணையில்தான் அடங்கும். தொல்காப்பியர் கூறும் ஊர்க்கொலை,

ஊர் எறிதலைக் குறித்தது எனலாம். வெறுமனே பூசலுட் சென்று பட்டார் என்பதும் தொறுப்பூசலையே நினைவு படுத்துகின்றன.

செங்கம் பகுதியில் வெட்சி நடுகற்களும், கரந்தை நடுகற்களும் சம அளவில் கிடைக்கின்றன. ஆனால் தருமபுரிப் பகுதியில் வெட்சித்திணை நடுகற்களே மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. நடுகல் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட திணை மட்டும் போற்றப் பெற்றது என்று கருதமுடியாது. காரணம் அத்திணை நடுகல் வீரர்கள் பூசலில் மிகுதியாக மாண்டிருக்கலாம். இன்னொரு செய்தியும் இங்கு கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். தொறு கவரும் மறவர் ஊர்களில் வாழ்பவர் சில நேரங்களில் தொறு மீட்டுள்ளனர். அதனால் தொறு கவர்ந்தவர் குறிப்பிட்ட இனத்தினர் என்றோ திருடர் என்றோ கூறுவது உண்மை நிலைக்கு மாறானது. கவர்தலும் மீட்டலும் எல்லா ஊர்களிலும் நடந்துள்ளன. மேலும் சில நடுகற்கள் குறிப்பிட்ட அரசனின் (குறுநில மன்னர்) ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த ஊர்களைச் சேர்ந்தவர்களே வெட்சி, கரந்தைப் போரில் ஈடுபட்டனர் என்று கூறலாம். நடுகல் கல்வெட்டுக்கள் அதிகமாகக் காணப்படும் பகுதிகளில் அக்காலத்தில் அரசியல் குழப்பம் மிகுந்திருந்தது என்பதையே அவை காட்டுகின்றன என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. ஊர்களுக்கிடையில் சண்டையும் குலங்களுக்கிடையில் சண்டையும் காணப்படுகின்றது.

பல்லவர் காலத்து நடுகற்செய்திகளைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது மாட்டு மந்தைகள் குறிப்பிட்ட பகுதியைச் சேர்ந்த குறிப்பிட்ட குலத்தினருக்கு உரியவை என்பது புலப்படும். இக்குலங்கள் குறிப்பிட்ட வேளிர் தலைவனுக்குத் கீழிருந்த போதிலும் மாட்டு மந்தைகளையும் தங்கள் மேய்ச்சல் நிலத்தையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக முட்டி மோதின. இந்த மோதல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடைப்பிறவரலாகக் கூறப்பட்டாலும் குலங்கள் பற்றி விரிவான செய்திகளோ, சிறு குறிப்புக்களோ காணப்படவில்லை. இங்கு நடந்த மாடுபிடி சண்டையில் ஈடுபட்ட குலங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்தக் குடிகள் ஆநிரையைத் தமதாக்கிக் கொள்ள முயன்றமையால் பூசல் நிகழ்ந்தன. பூசல்கள் பற்றிச் சுட்டுகின்ற நடுகற்கல்வெட்டுகளில் வீரர் பெயர்கள் அவர்தம் குலப்பெயர்களுடன் சுட்டுவதைக் காண்கிறோம். இந்தக் குலங்களுக்கும் சிற்றரசர்களுக்கும் (வேளிர்) இடையில் நிலைபெற்றிருந்த உறவு பற்றி அறிந்த கொள்ள சிறு சிறு செய்திகளே கிடைக்கின்றன.

நடுகல் காட்டும் குலங்கள்

அரைசர்

பெரும்பாணர், வாணர், கங்கர், கொங்கணி, பிரிதி கங்கர் போன்ற அரச குலப்பெயர்கள் 'அரைசர்' என்ற பட்டத்துடன் நடுகற்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. தண்டம்பட்டு நடுகல் கல்வெட்டு 'ஈசைபெரும் பாணரைசரு' என்றும் கூறும். மற்றொரு கல்வெட்டு 'ஊர் அரைசரு பெரும்பாணதியரைசரு' என்றும் கூறுவதைக் காண்கிறோம். 'பெரும்பாண முத்தரைசர்' 'பெரும்பாண இளவரைசர்' 'வேசாலிப்பேரரைசர்',

‘வாணபருமரைசர்’, கங்கபருமரைசர்’, ‘அரிமறைபருமர்’ போன்ற பெயர்கள் கூறுப்படுகின்றன. ‘பாலாசிரியர்’, ‘பாரதாயர்’ பராம தாயர்’, அமரடக்கியார், காட்டிறைகள், ‘கங்க விசைய ஏனாதியர்’ போன்ற பெயர்களும் எடுத்துக்காட்டத்தக்கன.

இப்பெயர்களில் ‘அரைசர்’, ‘அரையர்’, ‘தாயர்’, ‘திறையர்’, ‘இறையர்’, ‘அந்தை’, ‘பருமரைசர்’ போன்ற விகுதிகள் ஆளப்பட்டுள்ளன. ‘அரைசர்’ என்பது வடமொழி ‘ராஜா’ என்பதன் திரிந்த வடிவம். ‘ஆதிராஜா’ என்பதன் திரிந்த வடிவம் ‘அதியரைசர்’ என்பர். வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டில் ‘அளவரிய’ அதிராசரை’ என்று கூறப்படுகின்றது. ‘அரைசர்’ என்பது தமிழ் மரபில் வந்த பெயர் என்று ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர். ஆனால் ‘ராஜா’ என்ற சொல்லுக்கும் ‘வேள்’ என்ற சொல்லுக்குமிடையில் பொருள் ஒற்றுமை உள்ளது. ‘அரசன்’ (ராஜா) ஒருமை என்றால் ‘அரைசர்’ பன்மை. ‘பெரும்பாணரைசர்’ என்பது பாணர் குலவேளிர்களைக் குறித்து வந்தது.

இருளப்பட்டி நடுகல்லில் ‘பருமரைசர்’ என்று கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பருமர் என்பது ‘வர்மன்’ என்பதன் தமிழ் வடிவம். வர்மர், அரைசர் என்பவர்க்கும் மேல் இருப்பவர். பெரும்பாலும் ‘வேந்தன்’ என்பதற்குச் சரியாகக் கூறப்படும் வடமொழிச் சொல் எனலாம். பல்லவ மன்னன் ஒருவனைத் ‘தொண்டையந் தார்வேந்தன்’ என்று கூறுவதிலிருந்து இது விளங்கும். ஆகையால் ‘வர்மன்’ என்பதுடன் அரசன் என்பது சேர்ந்து ‘வருமரசன்’ (பருமரைசரு) வந்துள்ளது எனலாம். கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் வடமொழியைப் பயன்படுத்தும் போது சரியான விளக்கமின்றிப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதையே இது விளக்குகின்றது. அதிகாரப்படி நிலையில் ‘வர்மன்’ அரசரினும் உயர்ந்தவன் என்பதையும், சத்திரிய மரபினன் என்பதையும் காட்டவே ‘வர்மன்’ என்ற பெயர் கூறப்படுகிறது.

முத்தரைசர் - இளவரைசர்

முத்தரைசர், இளவரைசர் என்ற இரு துணைப் பெயர்கள் நடுகற்களில் வருகின்றன. இவற்றில் முத்தரைசர் என்பது முத்தரையர் பரம்பரையைக் குறித்து வந்தது என்று கருதப்படுகிறது. உண்மையில் இச்சொல் ஒரு குலத்திலேயே மூத்த பிரிவினர் என்பதைக் குறித்து வந்தது. பெரும்பாண முத்தரைசர், பெரும்பாண இளவரைசர் என்று கூறுவதிலிருந்து இது உறுதிப்படுகின்றது. முத்தரையர் என்ற குலத்திற்கும் பெரும்பாண முத்தரைசர்க்கும் தொடர்பேதுமில்லை. மேலும் வாணகோவரையர் பரம்பரையில் ‘வாணகோ முத்தரைசர்’ என்றும் ‘வாணகோ இளவரைசர்’ என்றும் கூறப்படும் இரு பிரிவுகள் இதனை வலியுறுத்தும். இளவரைசர் என்பது ஒரே குலத்தில் இளைய பிரிவினைக் குறித்து வந்தது எனலாம்.

பாரதாயர்

செங்கம் பகுதி ஆனந்தவாடிக் கல்வெட்டில் ‘பாரததாயர்’ என்ற பெயரும் தருமபுரிப் பகுதியில் கூக்குடப்பட்டி என்ற ஊரில் உள்ள கல்வெட்டில் ‘பாராதாயர்’ என்ற பெயரும் கூறப்படுகின்றது. இச்சொற்கள்

வடமொழி பாரத்துவாஜ் (கோத்திரம்) என்பதன் திரிபு என்பர். உண்மையில் இச்சொல் பழந்தமிழிலிருந்து இரண்டு சொற்களால் உருவான சொல் என்று கூறலாம். பாரம்-தாயர் என்று பிரித்துப் பொருள் கொண்டால் உண்மைப் பொருளை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். பாரம் என்பது பெருங் குடும்பத்தையும் கரை ஓரப்பகுதியையும் குறித்து வந்தது. இவற்றில் கரை ஓரப்பகுதி என்று கூறுவது சிறப்புடையது. இங்கு தென்பெண்ணை ஆற்றங்கரையில் உள்ள இரு கரையிலும் இக்கல்வெட்டுகள் கிடைக்கின்றன. ஆகையால் கரை ஓரப்பகுதியை ஆளும் உரிமை (தாயர்) பெற்றவர்கள் என்ற பொருளை இச்சொல் வழங்கியிருக்கலாம்.

காமிண்டர்

தருமபுரி பகுதியில் கிடைக்கும் நடுகற்களில் 'காமிண்டன்', என்ற சொல் பயின்று வரக் காண்கிறோம். இச்சொல் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு முதல் வழக்கத்தில் உள்ளது. ஆனால் கருநாடகத்தில் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதலே வழக்கத்தில் உள்ளது. இச்சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக நிலையில் உருவான சொல். ஆனால் அச்சமூகத்தில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட பின் இச்சொல் 'தலைவன்' என்ற பொருளைத் தந்தது. தலைவன் என்ற பொருள் உருவான பின்பே இச்சொல் தமிழ்நாட்டில் பயன்பட்டிருக்க வேண்டும். கா-மிண்டன் என்று பிரித்துப் பொருள் கூறலாம். 'கா' என்பது பார்க்கும் தொழிலைக் குறித்து வந்தது. 'மிண்டன்' என்பது வலிமையானவன் தலைவன் என்று பொருள்படும். இதனால் காமிண்டன் என்பது காக்கும் தொழிலுடைய தலைவன், வலிமையானவன் என்ற பொருளைத் தந்தது எனலாம்.

மக்கள்

மக்கள் என்பது மகன் என்பதன் பன்மையாகவும், மருமக்கள் என்பது மருமகன் என்பதன் பன்மையாகவும் கொள்ளலாம். சில கல்வெட்டுக்களில் 'மகன்' என்றும் பயின்று வருகின்றது. 'மகன்' என்ற சொல்லும் தற்காலத்தில் கூறப்படும் 'தந்தைக்கு மகன்' என்ற பொருள்படுத்தப்படுகின்றது. நடுகற்களில் இச்சொற்கள் தலைவன், வீரன், ஆண், முதலிய பொருள்களில் பயின்று வருகின்றன. மகன் என்பதற்கு மூலத் திராவிடத்தில் தலைவன், மனிதன், ஆண், வீரர், என்ற பொருளிலே வழங்குவது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

நடுகல் கல்வெட்டுகளில் பயின்று வரும் 'மக்கள்' என்பது பெரும்பாணரைசர் கீழிருந்த ஒரு பகுதியின் அல்லது ஓர் ஊரின் தலைவர்கள் என்று கொள்வதில் தவறில்லை. பெரும்பாணரைசர் மக்கள் என்று கூறுவது பெரும்பாணர் குலத்தின் தலைவர் என்று கொள்ள வேண்டிவரும். பொன்மாந்தனாரை வாணகோமுத்தரைசர்க்கு குலமுதல்வோன் என்று கொள்வது எடுத்துக்காட்டத்தக்கது, ஆனால் இப்பொருள் ஆய்வுக்குரியது.

'மருமக்கள்' என்பதற்கு வேறு வகையிலும் பொருள் கொள்ளலாம். தமிழில் 'மரு' என்பதற்கு மலை என்றும் மருநிறம் என்பதற்கு 'நீர்' நிழலுற்ற நிலம் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. மருநிலம் என்பது பாலை

நிலத்தினைக் குறித்து வந்தது என்று கருதவேண்டியுள்ளது. நடுகல் பகுதியில் மலையும் பாலையும் நிலைத்திருந்தது. ஆகையால் 'மருமக்கள்' என்ற சொல் பெரும்பாலும் மலையரையர்களையோ பாலைத் தலைவர்களையோ குறித்து வந்தது ஆகலாம். 'மக்கள்' என்பதும் 'மருமக்கள்' என்பதும் வீரன், தலைவன் என்ற பொருளிலேயே வழங்கியிருக்க வேண்டும். உறவுமுறைச் சொல்லாக அவை பயன்படவில்லை என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

நாடு

'நாடு என்பது முதன்முதலில் குறிஞ்சி நிலத்தில் உள்ள மக்கள் வாழ்விடத்தைக் குறித்து வந்தது. பொய்கையார் சேரமான் கோக்கோதை மார்பனைப் பாடும்போது 'குறிஞ்சி நிலமுடைமையால் உன்னை நாடன் என்று கூறுவேனா? மருதநிலம் உடைமையால் ஊரன் என்று கூறுவேனா? நெய்தல் பெற்றிருப்பதால் உன்னைச் சேர்ப்பன் என்று கூறுவேனா? என்று கூறுவர்.

செங்கம் - தருமபுரிப் பகுதியில் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் நாட்டுப் பிரிவுகள் கூறப்படுகின்றன. மீவேணாடு கீழ்வேணாடு, மீகுன்றை நாடு, புறமலை நாடு, கங்கநாடு, கோவூர் நாடு போன்ற நாட்டுப் பிரிவுகள் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதலே கூறப்படுகின்றன. வேள்கலி நாடு கோயினூர் நாடு, தாயனூர் நாடு, எயில்நாடு, பங்களநாடு, சிறுபாழ்நாடு போன்ற பெயர்கள் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் நடுகல் கல்வெட்டுகளில் கூறப்படுகின்றன. புதுப்பிரிவுகள் தேவை கருதி பின்னாளில் உருவாக்கப்பட்டவை. இவை மக்கள் நெருக்கம் மிகுதியானமையால் உருவான பிரிவுகள். இப்பிரிவும் பெயர்களும் பண்டை ஊர்களைச் சுற்றியிருந்த பகுதிகளைச் சுட்டிநின்றன. கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் 'சிறுபாழ்' என்றொரு ஊர் கூறப்படுகின்றது. சிறுபாழ்நாடு என்ற பிரிவு கி.பி. ஒன்பது பத்தாம் நூற்றாண்டு நடுகற்களில் சுட்டப்படுகின்றது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டில் 'கோஇல்' என்றொரு ஊர் கூறப்படுகின்றது. கோயினூர் நாடு என்ற பெயர் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டில் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் புதுப்புது நாட்டுப் பிரிவுகள் பண்டைய ஊர்களை மையமாக வைத்தே உருவாக்கப்பட்டன என்று கருதலாம்.

நடுகல் கல்வெட்டுக்களில் கூறப்படும் நாட்டுப்பிரிவுகள் குடிப்பெயர் களையும் இயற்கையமைப்பினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளன. வேணாடு, வேள்கலிநாடு, கங்கநாடு, எயில்நாடு போன்ற பெயர்கள் பண்டைய குடிப்பெயர்களால் வந்த பெயர்கள் மீகுன்றை (மீகொன்றை) நாடு, புறமலைநாடு போன்ற பெயர்கள் இயற்கை அமைப்பின் அடியாக எழுந்த பெயர்கள். சில நாட்டுப் பிரிவுகள் பல்லவர்கள் வருகைக்கு முன்பே உருவாகியிருக்க வேண்டும். பல்லவர்கள் வந்தபின் சில நாட்டுப் பிரிவுகள் உருவாகியிருக்க வேண்டும்.

கன்னட மரபு

செங்கம் பகுதியில் கிடைக்கின்ற கல்வெட்டு ஒன்று 'வேண்ணாடைந் நூறு' 'எயில்நாடு முன்னூறு' என்று நாட்டுப் பெயரைச் சுட்டுகின்றன.

'கோவூர் நாடைந்தூறு' என்று செல்லப்பட்டி நடுகல் கூறும். நாடு, பாடி ஆகிய பிரிவுகளைச் சுட்டும்போது எண் கூறும் மரபு கருநாடகத்தில் உண்டு 'க்ங்கவாடி 96000', 'இரட்டபாடி 7,50,000', பணவாசி 12,000, 'நுளம்பாடி 32000', 'தொண்டைமண்டலம் 48,000 போன்ற பெயர்கள் கருநாடகக் கல்வெட்டுக்களில் பயின்று வருகின்றன. ஊர்களைச் சுட்டும் போதும் எண் தரப்படுவதைக் காணலாம். 'தேவலிகை 71' என்று கூறுவதை எடுத்துக் காட்டலாம். தமிழ்நாட்டில் இது போன்ற செய்திகள் இடைப்பிறவரலாக வருகின்றன. வடுகவழி 12,000, மிலாடு 2000 போன்றவற்றைச் சான்றாகக் காட்டலாம். கருநாடகத்தில் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இந்த மரபு தோன்றிவிட்டதாகக் கூறுவர். தமிழ்நாட்டில் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் குடியிருப்பு எண்ணிக்கையைச் சுட்டுவது என்றும் பேரெண்கள் வாய்ப்பாடு வகைப்பட்ட தென்றும் கூறுவர் ஆனால் ரைஸ் என்பார் பேரெண்கள் '1000' என்பது ஒரு நாட்டைக் குறித்து வந்ததென்பார். ஆனால் பர்ட்டன் ஸ்டீன் அவர்கள் இவ்வெண் குடும்புகளைக் குறித்து வந்தது என்பர். குடும்புகளின் எண்ணிக்கையைக் குறித்து வந்ததாயின் வேண்ணாட்டில் ஐந்நூறு குடும்பங்கள் இருந்தன என்று கொள்ளலாம். ஆனால் இது பொருந்தி வரவில்லை.

நாடு - அரைசர்

பல்லவர்காலத் தொடக்க முதல் நாட்டுப் பிரிவுகள் இருந்த போதிலும் நாட்டார் சபை அங்கில்லை. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு தலைவன் ஆட்சியே நிலைபெற்றது. வேணாடு, பெரும்பாணரைசர் ஆட்சியிலும், முகுன்றை நாடு வாணகோவரைசர் ஆட்சியிலும் நிலைபெற்றிருந்தது. சிம்ம விஷ்ணு காலத்திலும் முதல் மகேந்திரவர்மனின் இருபதாம் ஆட்சி ஆண்டு வரையிலும் நடுகற்கல்வெட்டுக்களில் ஊர் ஆளும் தலைவர்கள் பெயர் சுட்டப்படுகின்றதே ஒழிய நாடாளும் தலைவர் பெயர் காணப்படவில்லை. ஆகையால் ஆட்சி நிருவாகம் தொடக்கத்தில் ஊர் அளவில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதலாம். பின்னாளிலேயே நாட்டிற்குத் தலைமையேற்ற 'அரைசர்கள்' ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதலாம். பெரும்பாணரைசர் வேணாட்டுப் பகுதியில் பல்லவர்க்கு முன் கூறப்பட்டாலும் பல்லவர் காலத் தொடக்கத்தில் ஊர் ஆட்சியாளர்களாக மட்டும் கூறப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்லவர்கள் ஆட்சியேற்பட்டபின் இந்தச் சிற்றரசர்கள் பல்லவர்களின் கீழ் ஆட்சி செய்தனர் என்று கருதலாம். தொண்டை மண்டலத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் நாட்டுப் பிரிவுகளில் நாட்டார் ஆட்சி நடைபெற்றது. ஆனால் நடுகல் மிகுந்த மேற்குப் பகுதியில் அரைசர் ஆட்சி நடைபெற அனுமதிக்கப் பெற்றது. இது பல்லவர் ஆட்சியில் நிலைபெற்றிருந்த இரட்டைத் தன்மையைச் சுட்டுகின்றது. இத்தகைய நிலைக்குக் காரணமுண்டு. சங்க காலத்தை அடுத்து இங்கு நிலை பெற்றிருந்த அரசியல் தெளிவற்றதாகவே இருந்தது. கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை அதியமான்களைப் பற்றி செய்தி ஏதும் கிடைக்கவில்லை. சங்க காலத்திற்குப் பின் இப்பகுதி கங்கர்கள் பாணர்கள் ஆகியோர் கைகளில் சென்றிருக்க வேண்டும். தொடக்கத்தில்

பாணர்களே இப்பகுதியைக் கைப்பற்றியிருக்க வேண்டும். அரூர் வட்டம் பாப்பம்பட்டி நடுகல்லின் அருகிலேயே கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு நடுகல் உள்ளது. அந்நடுகல்லில் 'தகடூர் நாடாளும் கங்கரைசரு மேல் வந்த தண்டத்தொரு எறிந்து பட்டாரு வாணபெருமரைசரு' என்று கூறப்படுவதால் வாணர்களைக் கங்கர்கள் வென்று தங்கள் சிற்றரசர்களாக ஆக்கிக் கொண்டனர் எனலாம். பல்லவ சிம்மவிஷ்ணு இப்பகுதியைப் பல்லவ ஆட்சிக்குக்கீழ் கொண்டு வருமுன் பெரும்பாணர்களும் பிற உள்ளூர் மன்னர்களும் ஆண்டனர் என்று கருதலாம். செங்கம் பகுதியில் இந்த நிலையே காணப்படுகின்றது.

அரசியல்

நடுகல் பகுதியில் நிலைபெற்றிருந்த அரசியல் வகை மாதிரியைக் கண்டறிவது தேவையான ஒன்று. இப்பகுதியைச் சுற்றிலும் பேரரசுகள் உருவாகி நிலைபெற்றிருந்தன. பல்லவர், கங்கர், சாளுக்கியர், விஷ்ணுகுண்டினர் போன்றவர்கள் அரசினை உருவாக்கி ஆட்சிநடத்தி வந்தனர். இந்தப் பின்னணியில் செங்கம்-தருமபுரிப் பகுதி அரசியல் வேறுவிதமாக விளங்கியது. இங்கு வாழ்ந்த இனக்குழு மக்கள் தனிதனி நிருவாக அமைப்பினைப் பெற்றிருந்தனர். ஒவ்வொரு இனக்குழுவும் தனக்கென நிருவாக அமைப்பினைப் பெற்றிருந்தாலும் நிருவாகம் ஒரே அச்சில் வார்த்தெடுத்தது போல் இருந்தது. இனக்குழுவில் மக்கள் இரத்த உறவில் பிணைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆகையால் நிருவாகம் எளிமையாக இருந்தது.

பர்ட்டன் ஸ்டீன் தென்னிந்திய அரசினைக் 'கூறாக்கநிலை அரசு' என்று கூறுவார். 'மத்திய காலத் தமிழகத்தில் வேளாண் அரசியலும் சமூக வாழ்க்கையும்' என்ற நூலில் தென்னிந்திய அரசு கூறாக்க நிலை அரசு என்று கூறுவார். பர்ட்டன் ஸ்டீன் தென்னிந்திய அரசு பற்றி கூறுவது நடுகல் அரசியலைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படும். அதனை ஸ்டீன் கூறுகிறார் "அரசியல் அதிகாரமும் கட்டுப்பாடும் பல சீவாதாரமான வழிகளில் வட்டார நிலைப்பட்டதாகவே காணப்பட்ட இடைக்கால இந்திய அரசானது இங்கு ஒரு கூறாக்க நிலை அரசு ஆகக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்த அரசானது ஆக்க அலகுகளில் செயல்வீச்சு, நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட, நிலையான இனக் குழுமங்கள் வாழும் பிரதேசங்களுக்கு வரையறை செய்யப்பட்டதாகவே இருந்தது. அப்பிரதேசங்களின் பிராதானிகளாக இருந்தோர் பெரும் பான்மையும் அந்த உள்ளூர் வட்டாரத்தில் வாழ்ந்த மேலாதிக்கமுடைய இனக்குழுமங்களின் தலைவர்களாகவோ தலைமைப் பேச்சாளர்களாகவோ தான் இருந்தனர். அத்துடன் தென்னிந்தியாவுக்கே தனிச்சிறப்புத் தருவனாக அமைகின்ற பல்வேறு உள்ளூர்க்குழுக்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வனவாகவிருந்த கூட்டுநிறுவனங்கள் அவ்வட்டாரத்தில் பொது அலுவல்களில் பங்கு கொண்டன."

இது பிரமிட் எனப்படும் கூர்கோபுர முறையில் கூறுகளாக ஆக்கப்பட்டு முழுமைபெற்ற அரசு வகையாகும். இந்த அரசு வகை இப்பெயர்

பெறுவதற்கும் காரணம் அதன் கட்டமைப்பேயாகும். இந்தப் பகுதியில் நிலை பெற்றிருந்த ஆட்சியை பேராசிரியர் எ.சுப்பராயலு வேள் ஆட்சி (Chief dom) என்று கூறுவார். அண்மைக் காலங்களில் வேள் ஆட்சி பற்றி பல ஆய்வுகள் நடந்துள்ளன.

இப்பகுதி நடுகற்கள் சிலவற்றில் அரசியல் நிருவாகம் தெளிவாகச் சுட்டப்படுகின்றது. பருமர், அரைசர், மக்கள், சேவகர் போன்ற அதிகாரப் படிநிலை பயின்று வருகின்றது. இவர்களில் கீழ்நிலையில் உள்ள சேவகர்களே மிகுதியும் பூசலில் மாண்டுள்ளர். மிகுதியும் பூசலில் ஈடுபட்டவர்களும் அவர்களே ஆவர். மக்கள் (தலைவர்) பூசலில் ஈடுபட்டதற்கான குறிப்புகள் சில உண்டு. ஆனால் இறந்தமைக்கான சான்று இல்லை. நடுகல்லில் கூறப்படும் அரசியல் வேளாட்சியைக் குறிக்கின்றதா அல்லது கூறாக்க நிலை அரசு வகையைச் சேர்ந்ததா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

இனக்குழு ஆட்சியில் தலைவன் உருவாக வாய்ப்பில்லை. கூறாக்கநிலை அரசு இனக்குழு வாழ்க்கையில் வளர்ந்த நிலையைச் சுட்டுவது. இங்கு இனக்குழு வாழ்க்கையில் அனைத்து அம்சங்களைப் பெற்றிருந்தபோதிலும் கூறாக்கநிலை இனக்குழுவிற்குத் தலைவன் இருப்பான். இந்த தலைவன் இனக்குழுவின் மூத்த மக்களால் நியமிக்கப்படலாம். நிரைகோடலின் போதும் இந்த வகைத் தலைவன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வாய்ப்புண்டு. தலைவன் செயல்பாடுகள் இனக்குழு மரபினால் கட்டுப்படுத்தப்படும். கூறாக்கநிலை அரசு என்பது வளர்ச்சியடைந்த இனக்குழு அரசு என்று கொள்ள வாய்ப்பு உண்டு. இதற்குரிய இயல்புகள் அனைத்தும் செங்கம்-தருமபுரி பகுதியில் காணப்படுகின்றன. இவ்வரசின் அடிப்படைக் கூறுகளான ஊர்கள் நாட்டினை ஆளும் அரசன் இருந்தபோதிலும் ஊர்கள் மாட்டுச் செல்வத்திற்காகப் போரிட்டுக் கொள்வது கூறாக்கநிலையை வலியுறுத்துகின்றது. செங்கம்-தருமபுரிப் பகுதியில் இருந்த குலங்களை ஒரு பெருந்தலைவன் கீழ் கொண்டு வரும் முயற்சி சங்ககாலந்தொட்டு நிலை பெற்றுள்ளது. அதுவே வேளிர் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு வழிகோலிற்று. நடுகல் பகுதியில் பேரரசின் ஆதிக்கமும், கங்கப்பேரரசின் ஆதிக்கமும் மாறி மாறி நிலைபெற்றிருந்தன. வேளிர் ஆட்சிக்கு மேல் பேரரசு என்னும் நிறுவனம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் செயல்படத் தொடங்கிவிட்டது. இரண்டு பேரரசின் எல்லைப்புறத்தில் செங்கம்-தருமபுரி பகுதி அமைந்துள்ளது. செங்கம் பகுதி பல்லவப் பேரரசு வீழ்ச்சியடையும் வரை பல்லவர் ஆதிக்கத்திலேயே நிலை பெற்றிருந்தது. ஆனால் செங்கம் தருமபுரிப் பகுதிகளில் இனக்குழு வாழ்க்கை மாற்றமின்றியே இருந்தது.

இந்த நிலையில் சமூகம் பல கூறுகளாகப் பிரிந்து கிடந்தது. அந்தக் கூறுகள் ஒன்றிற்கொன்று முரண்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொரு குலமும் தங்களுக்கென சிறு படையினையும் அதிகார அமைப்பினையும் பெற்றிருந்தது. நடுகல்லில் பயின்று வரும் 'மக்கள் என்பவர்கள் குல முதல்வர்களாக விளங்கியவர்கள். இவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களா? அல்லது குலத்தின் பெரியோர்களால் நியமிக்கப்பட்டார்களா? என்பது புலப்படவில்லை. பெரும்பாலும் பெரியோர்களால் நியமிக்கப்பட்டிருக்க

வேண்டும். குலம் ஒப்புக்கொண்ட தலைவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இவர்களுக்குக் கீழிருந்த 'சேவகர்' எனப்பட்டவர்கள் 'வீரர்கள்' என்ற பொருளில் கருதப்பட்டனர். குறிப்பிட்ட ஒரு குலத்தினைச் சேர்ந்தவர்களே இந்த மக்கள் சேவகர்கள். இவர்கள் ஊதியமின்றி குலத்திற்காகப் பூசலிட்டவர்கள் இந்தப் பூசலில் மாண்டவர்கள் குலத்திற்காக எதையும் செய்யத் தயாராய் இருந்தார்கள்.

நடுகல்லில் கூறப்படும் குலங்களில் கூறாக்கநிலை குலங்களின் சில கூறுகள் பயின்று வருகின்றன. அரசியல் அமைப்பு சிறுசிறு கூறுகளாகப் பிரிந்து கிடைக்கும் தன்மையும், ஒவ்வொரு கூறின் அதிகாரம் எல்லைக்குட்பட்டு இருந்த தன்மையும் நடுகல் கல்வெட்டுகளில் பயின்று வருகின்றது. கீழ்நிலையிலும் சுயாட்சி மிக்க கூறுகள் உள்ளன. மீவேணாட்டில் உள்ள வெண்மறுக்கோடு, தாழைஊர் ஆகியவற்றில் முரண்பாடு நிறைந்திருப்பதைப் பின்வரும் கல்வெட்டால் அறியலாம்.

"கோவிசைய நந்திபன்றரையர்க்கு யாண்டு இரண்டாவது
ஊனமிறையார் வேணாடாள வெண்மறுக்கோட்டு
வேட்டுவர் தாழை ஊர் தொறுக் கொண்ட நான்று தாழை
ஊருடைய வண்ணக் கடையாளர்தொறு மிட்டுப்பட்டார்"

ஒரு நாட்டிற்குட்பட்ட இரு கூறுகளுக்கிடையில் 'மாடுபிடி' சண்டையால் முரண்பாடு இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இவ்விரு கூறுகளும் வேணாடாளும் ஊனமிறையார்க்குப் பெயரளவில் கட்டுப்பட்டு உள்ளன. ஊர்த்தலைவர்களும் மக்களும் மட்டுமின்றி வேளிர்களும் போரிட்டுக் கொண்டதற்கான சான்றுகளும் கிடைக்கின்றன.

நடுகல் வைத்த மக்கள், பழங்குடி வாழ்க்கையில் நீண்ட நாட்கள் நிலைத்து வாழ்ந்தவர்கள். ஆகையால் அந்த வாழ்க்கையில் மனித வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மேலுகம் பற்றிய நம்பிக்கையோ, சொர்க்கம் நரகம் பற்றிய நம்பிக்கையோ சிறிதளவும் காணப்படவில்லை. அவர்கள் கண்டதெல்லாம் தெய்வமாகிய மனிதனை மட்டும் தெய்வமாகப் போற்றினார்கள். மிகவும் பிற்காலத்தில் (கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு) மேலுலகம் பற்றிய நம்பிக்கை துளிர்த்தது. இக்கருத்து பெருந்தெய்வ வழிபாட்டினருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பினால் உருவானது. ஆகையால் நடுகல் மக்களுக்கு இருவேறு உலகம் இருப்பதாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை எனலாம். இது பழங்குடித் தன்மையை வலியுறுத்துகின்றது எனலாம்.

58. Seppu Tirumenikal*

V.N. Srinivasa Desikan, Chennai.

Every country has to its credit a rich and wide variety of cultural heritage, which has been handed down to it from the past. This cultural heritage consists of different categories of architecture, sculpture in different media i.e., stone, metal, clay and wood, paintings and coins. All these speak of the rich and valuable traditions of our past and these stand as testimonies of the lives of the past. The understanding of the forgotten past is made possible by them and what is left unexplained or vague, by one, is explained and made clear by the other.

It is in this context, metal icons of South India, popularly known as South Indian Bronzes reflect the glory of our land. Since copper was mainly used for making these images, the epigraphs of the Cholas refer to them as copper images : **Seppu Tirumenikal** which forms the title of the present lecture.

Tamilnadu is the land of temples, sculptures in stone and metal. Though many countries of the world have had a cultural heritage, Indian cultural heritage and particularly of South India and more specifically Tamil Nadu, is unique and unparallel and uncomparable as for architecture and sculpture are concerned. There is no doubt that Greek and Roman Art stood for perfection, but the achievement of the artisans of Tamil Nadu in creating temple bronzes, represents the religious consciousness of the people. To quote Percy Brown "It is mind materialized in terms of rock, brick, stone or metal". Our temple bronzes are widely known for the artistic workmanship combined with an element of sacredness and sancity, which are in abundance, but they are totally absent in the Western Art. There is more stress on anatomy in the works of Piccasso and others, where our art pieces, emphasis is given to the grace. The image worship has been the key note of the Hindu way of life and so modelling of icons in any media, is based on high traditions and according to the prescribed rules laid down in our ancient texts.

It is against this background, the sculptural art especially the metal icons of Tamil Nadu has to be appreciated. The history of metal art has a hoary past and it is a living art today. This is practiced even today by craftsmen, "who have kept alive the ancient technique both by preserving

---

கோயிலூர் ஆதினம் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு, தருமபுரியில் ஆவணம் எண் : 17 வெளியீட்டு விழாவில் நிகழ்த்தியது.

the texts relating to the mode of preparation as also the contemplative hymns or **dhyanaslokas**, which describe the form of individual icons".

The images are cast by the **"cire perdue"** process or lost wax process. **"cire-perdue"** is a composite French term. **'Cire'** means wax, and **'perdue'** means lost. When translated into English the term **'cire-perdue'** would mean "lost wax". It is so called from the fact that the wax model which serves as the core of operation is drained out before the actual casting takes place. This process is common for all types of casting where the wax is replaced by metal. In Sanskrit the term used for this process is **Madhuchchishtavidhanam.**

Our ancient literature both Tamil and Sanskrit speak of casting of images. Early Tamil literature speaks of the numerous sculptures that were fashioned in metal, ivory, wood or stucco. Temples and temple construction were known to the Tamils, long before the advent of the Pallavas. There are references to sculptures, palaces and mansions in Tamil literary works. In Silappadikaram the term koyil is available in the following verse.

அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்
வால் வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்
நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்
மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலும்

Incidentally there is a reference to temples for different gods. In the devotional hymns of later periods, the word **Pali** is used to denote a temple. In the **Nalayiradivya Prabandha**, the word **Pali** is used to indicate a temple.

"வானவர் கோன் பாழி" **Iyarpa II, 13**

A commentator on Tiruvaimoli mentions **Ayyampali** in the sense of a temple for Sasta (**Ayyanar**).

Appar in his Tevaram hymns, lists of various types of temples : Perumkoil, Karaikkoil, Nalarkoil etc. Again elsewhere Appar mentions Madakkoyil and Tunganaimadam. Some of the terms have been identified precisely while others still remained unidentified. Of course, the term Tunganaimadam represents the **gajaprista** or apsidal type of temple (e.g. Nakula Sahadeva temple, Mahabalipuram, Siva temple at Kuram).

The above survey clearly indicates the existence of different types of temples, while the Ilamkoyil finds a predominant place as a very popular temple style.

Padimam, Padivam etc.

The term sculpture is referred to in Tamil poems as **Padivam** and **Padimam** and made in stucco or wood. In **Silppadikaram** the word **padimam** is used in :

மேலோர் விழையும் நூனெறிமாக்கள்
--- --- --- --- ---
--- --- --- --- ---
கைவினைமுற்றிய தெய்வ படிமத்து

Sittalaisattanar in **Manimakhali** mentions,

அணியிழை யந்தா மாறவெழுத்து
கடிவுயெழுதிய படிமங்காணிய

and

சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலை மனைதொறும்
மையறு படிவத்துவானவர்முதலா

Image making in different media is referred to in Manimekhalai:

"மண்ணிலும் மரத்திலும் சுவரிலும்
கண்ணிய தெய்வம் காட்டுநர் வகுக்க"

But unfortunately not a single specimen of early sculptural art is available, due to the fact that they were all made of perishable materials.

As already mentioned **Ghana** and **Sushira** respectively denote the methods of casting-hollow and solid. There are evidences in Chola inscriptions describing the gifted images as

"கனமாக எழுந்தருளிவித்த சண்டிகேசுவரப்ரஸாத தேவர்" - S.I.I. Vol. II, p. 134.

"கன பொல்லலாக செய்த ரிஷபம்" S.I.I. Vol. II., p. 178.

The method of casting of images is mentioned causually in the early literature, until much after the Christian era, we come across a detailed recorded instructions about the procedures to be followed in the matter of casting.

The method of casting is dealt with in the **Silpasastras,** and there is a chapter in **Manasara** and according to Dr.C.Sivaramamurthy, it has an extremely corrupt text. But a short and clear text is available in **Vishnu Samhita**. A detailed and full process is made available to us by Western Chalukyan King Somesvara (12th Century AD) in his **Abhilashitartha - chintamani**. These **silpa** and **agama** texts deal with the construction of temples, fashioning of icons with iconographical details and lay down the data for the size and form of these icons.

The **Silpasastras** specifically elaborate the various procedures, such as fixing auspicious time for commencing the work, composition of the ingredients to be chosen and calculating various measuremetns for different gods etc.

Each and every icon murti / murtham has a contemplative hymn - **Dhyanasloka** and the **Sthapathi**, has to fashion the image according to the description. While preparing the icons, the **sthapathi** show his skill and workmanship within the framework of the rules prescribed in the cannons of the texts and creates the remarkable pieces of high quality and receives universal appreciation in unequivocal terms.

From epigraphical references, we have many instances referring to the endowments that have been made for the provision of metal icons in the temple.

Before taking the subject, I would like to bring to the august audience, that there was some strong tendency to date all the early metal icons either as a late Pallava, transition period of Pallava-Chola or why to the Chola period. It is not known how all of a sudden there appeared bronzes in the late Pallava or Chola period without a beginning. Is it a magic that suddenly these images came to the scene all of a sudden.

If we study the output of Chola bronzes in the best of its quality, they are unparalleled in aesthetics, and we cannot assume or presume the sudden blossoms of these wonderful pieces. We must go back to inscriptions and there we have an answer.

The Pallava grantha inscriptions in the Vaikunta-Perumal temple at Kanchipuram refers to the provision of gold for making a plate and a **padimam** for the temple. The inscription refers to a certain Abhimanasiddhi who was a Pallava, gave one thousand **pon** (gold) obviously for the making a plate for offering **bali** and for a **padimam** which is derivation from the Sanskrit word **pratima**, which denotes an image, which can be in stone, wood or metal. But here the image in question is undoubtedly one in gold as the epigraph says that gold was given for making a plate and a **padimam.** Thus this is earlier known inscriptional reference to a metal icon.

Subsequent inscription in the late period, there are references to icons in metal. The one is that of Uthama Chola form Tiruvorriyur (984 A.D.) refers to gold image of Sribalideva. Another inscription of Raja Raja I (1010 AD) from Tanjore records the gift of one gold image of **Kolgaidevar** to be present at the sacred offerings **(Sri bali)** still another inscription of Kulothunga I (1118 AD) from Tiruvarur refers to

Chandrasekharadeva as Sribali **elundarulum** though the metal was not mentioned.

It may be seen that a metal image was the recipient of **sribali** through the ages and the earliest is from the Pallavas.

Though the exact identification of the King Abhimanasiddhi, could not be arrived at, Dr.T.V. Mahalingam surmised that the Abhimanasiddhi could be a Pallava contemporary or held a temporary hegemony in the Pallava Kingdom. It may be said that the inscription could be earlier than 813 AD based on the inscriptions flanking the one under reference in the Vaikunta Perumal temple.

Another inscription of Paramesvaravarma I (670-680 AD) from Kuram refers to the metal image installed in the Siva temple at Kuram.

Mode of Casting

There are two methods of casting images in metal : Solid and Hollow. In Sanskrit **Ghana** and **Sushira** are used respectively for solid casting and hollow casting. The process for making solid images is as follows : The beeswax and dammar (குங்கிலியம்) must be correctly mixed with a little oil. The wax thus prepared is known as "prepared wax", with which the required image is fashioned by the **sthapathi**. Care is to be taken while making this wax model, since it serves as a negative for obtaining the finished product. (metal icon). "The technical and aesthetic excellence and perfection of the cast icon depends upon these qualities being present in the wax model". In one sense preparation of wax model is both a process and a product. The technical details such as measurements and the artistic details in the ornaments and drapery have to be carefully verified, before the wax model is ready for casting. "A few cross strappings, made with prepared wax are also fixed on the cast to facilitate easy flow of the mother metal to the various parts on the other. A wax rod ending in a funnel shaped flange known as the wax runner, is also fixed to the base of the model. Later on when the mould is heated and the wax is drained out, this serves as ingress for the molten metal".

Next comes mould making. The wax model is given several coatings, with fine clay secured from ant hill and mixed with combustible material like paddy husk and cow-dung to make a thick mass. Initially the clay is applied in the form of a solution, which enables it to go into every crevice. The heavier and heavier coating is added, till it finally becomes a regular lump. The **sthapathi** should be meticulously careful "is not leaving any space in the wax model uncovered and also in removing any accumulation of air bubble from the surfaces of the coating".

The clay mould then is carefully dried in the mild sun or in the shade. Care should be taken to see that no cracks are formed and the wax model is not melted.

After a few days, the clay mould is ready for casting. When the wax model is prepared and is ready for the preparation of clay mould, arrangements for preparing the metal alloy are carried out. The number of metals to be used in the alloy is five, which were considered to be highly auspicious. These five metals are copper, silver, gold, brass and zinc. These are popularly known as **Panchaloha**. These five metals are said to represent earth, water, fire, air and ether **(pancha bhutas)** denoting metaphysically that the god remains pervading the principal element".

It may be seen from the analysis, copper is mainly found in the icons, sometimes more than 80%.

According to the analysis carried out in the Madras Museum Laboratory copper is mainly found in larger proportion, while other metals are seen in small proportions. Gold and silver, which are said to be added to the alloy are however hardly found in actual analysis.

	VISHNU 9th Century	VISHNU 13th Century	VISHNU 16th Century
Copper (%)	98.60	94.50	89.40
Tin	0.88	1.10	3.40
Lead	0.34	1.00	2.88
Iron	0.13	0.05	0.52

Other metals such as zinc, silver, arsenic, antimony, bismuth etc., are in ppm level.

The clay mould with the wax model inside it, is baked skillfully over an open ground oven, which is fuelled by cow-dung cakes. The mould is sufficiently heated to drain out the wax through the funnel shaped flangs already referred to. Even after all the wax has run out of it, the mould is heated a little again. "The heating of the mould has two other functions as well. It removes air bubbles from inside the cavity and also it prevents sudden cooling down of molten metal, which otherwise might cause uneven surface.

When the alloy is ready, it is poured through the orifice into the empty clay mould. The molten metal is carefully poured in a thin, even and continuous streams. Care is taken to see that the hot stream of metal reaches every nook and corner and the images cast should be near perfect. When the entire empty mould is occupied by the metal, it is allowed to

cool down gradually. Then the mould is broken open and the solid metal image is obtained.

Since the image is rough, final touching is given to the image and this is done by cleaning, finishing and engraving. Clay particles sticking to the image are thoroughly removed with the help of the damp cloth. Details of this dress and ornaments are carefully engraved in the image and it is at this point the sthapathi shows his skill in the creation of his works of art.

In the case of hollow images, the subject is modelled in clay and the core is coated with wax, which is again covered with a coat of clay. After draining the wax out by heating, the mould is used for casting the hollow images.

Most of the images are made in solid casting while the ones representing village deities are done in hollow cast.

History of Bronzes

The earliest specimen in Tamil Nadu, is the prehistoric figure of a mother goddess from Tirunelveli district (Adichhanallur) and may go back to about 7th century B.C. The earliest metal images in the classical period have come to us from Amaravati, and belong to the early centuries of the Christian era.

The period between 6th and 9th Centuries witnessed vigorous activities in the building of temples. The period of 250 years from 600 AD to 850 AD is a major event in the field of architecture, sculpture, religion and rituals.

Mahendravarman and his son Narasimhavarman were responsible for the rock cut temples and relief sculptures, while Narasimhavarman II (Rajasimha) and Nandivarma Pallava Mallan were responsible for masonry temples or all stone temples. The enlargement of temple complex on one hand and the enlargement of temple rituals such as worship, bathing etc., on the other hand, contributed towards the promotion of scultptural art. Festivals and rituals were side by side conducted and festivals occupied a strong position in the mode of idol worship. The Saivite **nayanmars** and Vaishnavite **alvars** through their devotional hymns propagated the Bhakthi cult i.e., Karaikkal Ammaiyar and Kannappa Nayanar in the Saivite religion, while the Vaishnavite religion is represented by Kulasekhara Alvar,and Tirumangai Alvar. The hymns of the above saints would testify the strong bhakthi devotion they had towards their favourite deity.

As festivals occupied pre-eminent position in the mode of worship, many images were made. When the festivals were observed, there was a

necessity for metal icons for taking processional deities. Thus the **utsavamurtis** (processional deities) were made in large numbers. Saiva Agamas prescribed nine (9) metal images during the daily festival i.e., Ganesa, Siva, Devi, Pasupatamurti, **astradevar**, Golaka Linga, Skanda, and Chandesa - according to Agitagama. All these are to be made in metal, whether gold, silver or copper.

Vaishnava Agamas speak of the images as **archamurti** and prescribe five types of images **karma, utsava, bali, snana** and **sayana.** The term **karma** is not defined clearly. In some temples an aspect of **kautuka bera** is mentioned. This image would be a miniature representation of the main deity. He is to receive the offerings of daily worship.

Style

The Pallava icons generally have austere decoration. The head dress (crown) of Vishnu would be cylindrical and the sacred thread **(yajnopavita)** falls over the right arm and has a double clasp in some cases. Another feature of this period is that the upper arms start from the elbows of the lower arms. The shoulder tassels **(skandhamalas)** absent in the early Pallava bronzes are found on the right side only in the bronzes of the late Pallava period. The necklaces **(haras)** are quite simple in shape and invariably not more than one or two, are seen in the Pallava images.

The attributes and weapons in this period are naturally held in by the hands. In the case of the discuss **(chakra)**, it is shown in profile fashion : **(prayogachakra)** ready for action. The weapons and attributes are simple and plain and without decorations. The disposition of attributes is another important feature of this period in Vishapaharana from Kilappudanur, Madras Museum), where the deer is shown towards the figure. The **srivatsa** mark on the right chest will be very prominently shown and it is typical of the period (Vishnu standing, Mangammalpuram, Madras Museum).

Coming to physiogonomical traits of the images, in this period, they are natural in pose and moulding without much flexion and have oval shaped face, rounder limbs and flat nose. The loops in the **katisutra** (waist band) are in semi-circular shape.

For dating the bronzes or fixing the period of the bronzes of the Pallava period, the stylistic features that are found in the contemporary stone sculptures of datable period have come to the rescue of the scholars.

To the Pallava period, handful of bronzes is available. They include Ganesa (seated), Vishnu images (two seated and one standing) from

Mangammalpuram, Trichy (now in the Madras Museum, Vishapaharana from Kilappudanur (Madras Museum) Kuram Natesa (Madras Museum) Vishnu standing from Trivandrum Museum, Tripurantaka in Gautama Sarabhai Museum, Ahmedabad, Somaskanda, (Tiruvalangadu, Chengalpattu district), Vadakkalattur Kalyanasundara, Singanallur Trivikrama (fine representation of the theme in metal, probably only one in this aspect in metal etc.)

Cholas who succeeded the Pallavas, in the middle of 9th century A.D., were great patrons of art in all its ramifications i.e., architecture, sculpture in stone, metal and painting. They were in power for nearly four centuries and continued the artistic activities. They were responsible for the creation of a large number of temples and productions of fine metal images. These bronzes are famous for elegance and beauty. It was during the period of the Cholas, metal art reached its perfection and some of them are wonderful creation of art. They receive admiration and appreciation in unequivocal terms.

It was Vijayalaya, founder of the Chola dynasty who established a small kingdom. His son Aditya I (875-906 A.D.) eradicated Pallava power and was able to annex Tondaimandalam and Kongu region by driving out the Pandyas. Aditya constructed several temples along the course of river Cauvery and claims to have built or renovated 108 temples of stone. Some of the bronzes can be ascribed to his period.

Parantaka (907-955) created more stone temples, and we are lucky to have a dated Bronze of Parvati (917 A.D.) of his period. This would help us in understanding the chronological development of metal art. His inscription refers to the Nataraja form of Siva and the **Anandatandava** images started to be made from his time.

Mention may be made of Sembiyan Mahadevi who was a pious lady and she devoted her time in renovating temples. She was responsible for many bronzes consecrated in the temple at Konerirajapuram of which special mention of the images of Tripurantaka is to be made. Another piece of her period is Nallur Parvati.

Raja Raja I (985-1014 AD) is the greatest of the Chola emperors. Though his monumental creation of Big Temple at Tanjore stands as testimony for his achievement, equally he is known for the long list of bronzes denoted to the temple-as evidenced from his inscriptions. He was a devoted devotee of Siva **(Sivapadasekhara)**. The meticulous details given in the inscriptions on the walls of the Big Temple, installation of a Ganesa icon and the measurement in the inscriptions speak of the accuracy

and perfection for which he stood always. Both solid and hollow casting images are in the list. The famous Rishabhavahana and Parvati now in the Tanjore Art Gallery dated 1011 and 1012 respectively coming from Tiruvengadu, are the best examples of his time.

His son Rajendra I (1012-1044 AD) was a great conqueror and his kingdom extended to Srivijaya and at home he went up to Ganges and this title Gangaikondachola is testimony for his victories.

The successors Kulothunga I (1070-1125 A.D.), Vikrama Chola (1118-1135 A.D.) and Kulothunga II (1133-1150 A.D.) were no doubt great emperors, but during this time there was an increasing conventionalisation of art.

The temples of Raja Raja II (1146-1175 A.D.) Airavatesvara at Darasuram and Kulothunga III (1178-1218 A.D.) Kampahareswara at Tribhuvanam are no doubt famous ones and they preserved consecrated bronzes in the respective contemporary periods.

BRONZES

The Aditya School of art finds ample evidences in Rama group of Paruthiyur, Rama group of Vadakkupanaiyur, Rama group of Tirucherai etc. It may be noteworthy to note that the title of Kodandarama assumed by Aditya is apt one. Sembiyan Mahadevi School is represented equally by superlative bronzes of Konerirajapuram, Nallur and Tiruvarangulam Natesa. The style and clarity of workmanship, modelling and rendering of stances (**bhangas**) speak for the period. The Raja Raja School of art is represented by a large number of metal icons, donated by him and include

1) nataraja called Adavallan and

2) Dakshinamurthy called Dakshinameruvitankar, are of imposing size.

Through Ardhanarisvara and Bikshatana from Tiruvengadu are of Raja Raja School and dated 1040 and 1045 A.D. respectively, they are made in Rajendra's time. Some of the bronzes in the temple at Gangaikondacholapuram belong to his period.

Mention may be made of a large number of bronzes of the Chola period. Natesa images from Okkur, Tiruvalangadu, Velankanni, Melaperumpallam, Kunniyur, Parvati from Okkur, and Tiruvaduthruai, Parvati with an attendant (**vamanika**) from Tiruvengimalai, Kali from Senniyanviduthi and Tiruvengadu and a host of metal icons.

Style

In the early Chola period, the head dress of the deities tends to be conical with embellishments. The attributes and the weapons are shown fixed in between the upraised figures. The shoulder tassels which was absent in the Pallava period and found in the right side in his left Pallava period, is prominently shown on the right side, besides appearing on the left shoulders in the late Chola period. It becomes elaborated in late Chola period. The necklaces, which is one or two in the earlier period, are found more elaborately decorated, sometimes with a mango pendent attached to it.

The loops in the waist band tend to taper downwards. The drapery is delineated with prominent folds and sometimes being decorated with geometrical patterns.

The Chola image has a rather circular face with somewhat sharp nose. The torso is somewhat strongly rounded in front. The image tends to become more formal in the latter period. The **srivatsa** mark which is represented in the Vishnu icons, is seen in triangular type in the late Chola images.

Pandyan bronzes

Though the Pandyas closely followed the Pallava traditions in their rock cut shrines as at Kalugumalai, Tirumalaipuram etc., the Chola idioms find a place in the Pandyan bronzes. The magnificent image of the leg reversed posture of dancing Siva (Poruppumettupatti) peculiar to the silver dance hall at Madurai, now in the Madras Museum belongs to this period.

Kongu Bronzes

There are some bronzes from Kongu region. They come from Kodumudi, Pudur East and Mannarpalli. Though they follow somewhat the traditions of the Chola art, the physiognomical traits are different. The **Chatura tandava** Nataraja from Kodumudi and Mannarpalli are interesting ones, whereas the Pudur East **Anandatandava** Nataraja of a later date has a similar prabha as that of Mannarpalli Nataraja.

Vijayanagar Bronzes

The Vijayanagara period was one of the most prolific in metal images. But examples of this period are devoid of life, like contemporary stone sculptures. The art of this period exhibits beauty in its rich and intricate workmanship. This period witnessed construction of large pillared

halls, gateways, **kalyanamandapas** etc. This period witnessed the stress on quantity rather than on quality. Conventionalism of form and elaboration of ornaments are the main tendencies during this period. The images tend to become more formal and conventionalized. The face is usually expressionless with prominent nose and chin, the former sharply pointed, the latter vertically grooved. The abdomen is rounder than before. and tends to droop downwards. The navel is often emphasized by horizonal and vertical rays. There are three lines known as **trivali** above the navel and below the breasts. The **srivatsa** mark on the right chest of Vishnu is of triangular shape. The weapons of Vishnu have elaborate flame decorations. Krishnadevaraya metal icons in Tirupati temple and Parvati from Jambavanodai (now in the National Museum, New Delhi belong to this period).

Modern Period

From 1600 onwards there was more stress on the conventionalized emblems, draperies and ornaments. The general effect of the icons produced during this period is one of rigidity and intensified conventionalization. "They are much conventionalized, and the dynamic and rhythmic movement characteristic of early examples, is now replaced by mathematical schematism".

Portrait Bronzes

We have seen so far bronzes of Gods and Goddesses, meant for worship. There are some bronzes, as in stones (known as portraits sculptures) representing persons of royal order and devotees. The portrait of queens also are available. Mention may be made of Raja Raja Chola and his queen now in the Gautama Sarabhai collection. They are Raja Raja I and Lokamahadevi, the queen. Another fine portrait bronze from Tiruvengadu deserves special mention. He is the Brahmin General under Raja Raja I and is known as Brahmadirayar. Yet another portrait figure of a queen from Kalahasti and is identified as that of Cholamadevi, the queen of Raja Raja I, from an inscription on the pedestal of the image. As stated earlier, the portrait figure in metal of Krishnadevaraya with his queens in the Tirumala temple is worthy of mention. Yet another portrait figure of a Maratha King in metal with elaborate workmanship, reminiscent of the stone media, deserves our attention.

Folk Bronzes

There is yet another class of metal figures known as folk bronzes made in folk style. They represent mostly the village deities. Even some of

the bronzes representing the Gods, such as Siva as Vishapaharana, Narasimha belong to this school. They don't follow any iconometrical regulations. Though they are crude in workmanship and devoid of any charm, yet they can be reckoned to be important for our study. Some of them remind us the style of early terracotta objects, which were done in applique style. Though they are crude in style all conceivable items are in a perfect manner.

Conclusion

To start with, stress was given to form, pose and moulding in fashioning bronzes, embellishments were not the order in the early metal icons : Slowly conventionalisation and mathematical schematism ushered in with the result that the bronzes of later period are devoid of beauty and studded with more embellishments.

59. *Kâni* Right in Tamil Inscriptions and *Mirâsi* Right in British Records: Probing into the Pre-colonial Reproduction System in South India

Noboru Karashima
Professor Emeritus, University of Tokyo

காணி உரிமையும் மிராசி உரிமையும் - காலனி ஆதிக்கத்துக்கு முந்தைய தென்னிந்தியாவில் சமூகப் பெருக்க முறைப் பற்றிய சில கேள்விகள்

- நொபோரு கராஷிமா

(17-18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் நிலவிய நிலவுடைமை முறையை ஆங்கில அரசு ஆவணங்கள் மிராசிமுறை என்று குறிப்பிடும். இம்முறை பற்றி ஆராய்ந்த மிஜுஷிமா என்ற ஜப்பானிய வரலாற்றாசிரியர் அக்காலத்தில் இது ஒரு பரவலான அடிப்படை சமூகப் பெருக்க (social reproduction) முறையாக இருந்தது என்பார். மேலும் இம்முறையில் நில உடைமையாளர், குத்தகைக்கு உழுதகுடிகள் என்ற இரு அடுக்கு உறவுமுறை என்று மட்டுமல்லாமல் கிராம சமூகத்தில் இருந்த இரு சாராரோடு கிராம சமூகத்துக்குப் பல்வேறு வகைகளில் பங்களிப்பு செய்த (தச்சர், கொல்லர், குயவர், வண்ணார், நாவிதர், நீர்கட்டி, மருத்துவர், காவல், வெட்டி போன்ற) கிராம ஊழியர்களும் இணைந்த ஓர் உறவுமுறையாக இருந்தது என்றும், இந்த பல்வேறு கிராம ஊழியர்களும் மிராசி உரிமை பெற்றிருந்ததனால் அவ்வூர் நிலஉற்பத்தியில் பங்கு பெற்றார்கள் என்றும் வற்புறுத்துவார். ஏறக்குறைய இதையொத்து மராட்டிய மாநிலத்தில் வதன் என்ற முறை நிலவியது என்றும், அங்கு கிராம ஊழியர் பன்னிரு வகையினர் என்பது மரபு என்றும் கொதானி என்ற இன்னொரு ஜப்பானிய வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடுவார். இந்த மிராசிமுறை ஒரு மாறாத தன்மை கொண்டு நெடுங்காலம் நிலவி வந்தது என்ற கருத்து எவ்வளவு வலுவுடையது. மிராசி முறை எக்காலம் தொடங்கி நிலவியது என்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

அதற்கு ஆசிரியர் பிராமண ஊர்கள் சார்ந்த செப்பேடுகள் குறிப்பிடும் பங்கு முறையை முதலில் ஆராய்கிறார். இச்செப்பேடுகளில் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு தொட்டு பிராமண ஊர்களில் கிராம ஊழியர் ஏதோ ஒருவகையில் இருந்தார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் எல்லா ஊர்களிலும் இந்த நிலை இருந்ததா என்று சொல்ல மேலும் சான்றுகள் தேவை. அடுத்து பங்கு முறைக்கும் காணி என்ற சொல் குறிப்பிடும் நிலவுடைமை முறைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார். காணி, பங்கு ஆகிய உரிமைகள் எப்படி பரிவர்த்தனை செய்யப்பட்டன. அவற்றின் பரவல் எப்படியிருந்தது என்பதும், இவ்விரு முறைகளிலும் நிலத்தை உழுது

பயிர் செய்தவர் யார், விளைச்சல் பங்கீடு எப்படி நடைபெற்றது என்பதும் ஆராயப்படுகின்றன. தனி நிலவுடைமை பரவலாகி, பெரிய காணியாளர் தோன்றிய காலத்தில் காணி உரிமைகள் பரிவர்த்தனை பெருகியது.

பங்கு முறையைப் போல காணி முறையிலும் சில இடங்களில் கூட்டுடைமை காணப்பட்டது. தனிப்பட்ட காணியாளரும் இருந்தார்கள். இந்த இருவேறுபட்ட உடைமை முறைகளில் வேளாண்மை எப்படி மேற்கொள்ளப்பட்டது. விளைந்த தானியத்தில் எப்படி உடைமையாளரும், உழுகுடிகளும் பங்கு பிரித்தார்கள் போன்ற கேள்விகளை எழுப்பி அவற்றுக்கான விடை தெளிவாகக் கிட்டவில்லை என்கிறார். இந்த இரு முறைகளிலும் ஊர் ஊழியர் நிலைமை என்ன, அவர்கள் எவ்வாறு விளைவில் பங்கு பெற்றார்கள் என்ற கேள்விக்கும் விடை தெளிவாக இல்லை. இந்தக் கேள்விகளுக்கு முடிவான விடைபெற மேலும் எந்த வகையில் ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பெற வேண்டும் என்பதை இறுதியில் குறிப்பிடுகிறார்). - பதிப்பாசிரியர்

Introduction

Recently H. Kotani discussed the *watan* system that functioned in the Maratha country during the 17th and 18th centuries, and T. Mizushima examined the *mirâsi* system noticed by British administrators prevalent in the Tamil country in the 18th century. Though the two systems differed in their historical settings and also to some extent in their function, both can, according to both the scholars, be called reproduction systems based on "share distribution" or "division of labour" in past agrarian society. They want to regard both systems as the basic reproduction system in pre-colonial India, where, they maintain, exclusive possession rights of land as known in the modern period had not yet been established. Kotani casts doubt on the functioning of any reproduction system based only on landholding relationships such as the landlord/tenant relationship in the pre-colonial period. Mizushima wants to see the *mirâsi* system as a system in which relations between the state, communities, and individuals were regulated.

Their ideas are attractive, but more research will be necessary before their proposals can be accepted, particularly their recognition of these two systems as the basic pre-colonial reproduction system. It is obvious that we have to undertake studies of ancient and early medieval practices by examining contemporary inscriptions to generalise about their conclusion, since their studies concern only the late medieval and early colonial periods. The purpose of this brief note is to carry out such an examination, but owing to the limited nature of

the information available from inscriptions, it will remain tentative and examine only some restricted aspects of their ideas. As for the inscriptions, I shall restrict my examination mostly to Tamil inscriptions of the 8th to the 14th centuries, namely, the period of the Pallava, Chola, and Pandyan states, excluding those of the Vijayanagar period. As the Vijayanagar state and social formation were different from those of the earlier states, some difference in the reproduction system is also to be expected. I shall leave the study of this issue for the Vijayanagar period for some other occasion.

Village-servant system

One of the focal points of the arguments made by Kotani and Mizushima in putting forward their new interpretation is the so-called village-servant system, namely, the relationship that village servants, consisting of carpenters, barbers, astrologers, doctors, etc., had with the whole village or local community. Kotani asserts that the twelve village servants (*bârâ balute*) appearing in Maratha administration documents and consisting generally of carpenters, ironsmiths, potters, washermen, barbers, village priests, temple keepers, and some untouchable castes were important *watan*-holders (*watandâr*) who were given emoluments by all the *watan*-holding peasants (*kunbi*) in the village. This relationship between *bârâ balute*s and *kunbi*s, which once attracted the attention of Max Weber, represents a division of labour that supported reproduction. Mizushima notices in British revenue records the presence of astrologers, carpenters, washermen, barbers, snake-doctors, potters, shoe-makers, musicians, shroffs, etc., as recipients of emoluments from the village community and the government at harvest time. According to Mizushima, they were also *mirâsi*-holders (*mirâsidâr*) receiving their share through the *mirâsi* system, in which the peasants play an important role as the chief members.

Here we shall first examine this point, namely, whether or not we are able to find the functioning of this village-servant system in the ancient and medieval Tamil country by checking inscriptions, though it seems to me that vertical relations between landholders and cultivators, such as the landlord/tenant relationship, were more important for agrarian reproduction than this horizontal relationship between village servants and peasants. It is not easy to find this sort of information in Tamil inscriptions, but some conjectures can be made

on the basis of inscriptions recording royal orders in relation to the village grant by the king to a large number of Brahmins. Next we shall examine three such inscriptions.

First, the Tandantottam plates of the Pallavas (*SII*, ii, 99; *TPLCP*) dated to 789 and recording Nandivarama II's grant of reclaimed land to 308 Brahmins conversant with the Vedas state that each Brahmin is given one share (*pangu*) of the land of the newly formed Brahmin village (*brahmadeya*) and that, besides these Brahmins, some professionals and temples were also given *pangus* as follows:

1 Vishnu temple	1 *pangu*
1 Siva temple	2
1 reciter (*vâsippâ?*) of *bhâratam*	1
1 drummer (*tattalikotti*)	1
1 water supplier (*tannîr attuvâr*) to a public hall	1
1 physician (*vaidyan*)	2
4 accountants (*madhyastha*)	3
3 water distributors (*vâyttalai*)	3

Though there appear no carpenter, ironsmith, barber, etc., who are included in Maratha documents or British reports as village servants, and though some professionals appearing here are related only to Brahmanic rituals, we may be able to regard the *pangus* of these professionals as perquisites given to them by the Brahmin landholders.

Second, the Karandai plates (*KTSP*) of the Cholas dated to 1020 and recording Rajendra I's grant of 56 villages to 1080 Brahmins to form a huge Brahmin village state that, besides the 1083 *pangus* given to the Brahmins conversant with the Vedas and Sutras, 33 *pangus* and 86 *vçli* of land were given to various temples and professionals. The professionals are as follows:

1 physician (*vaidya*)	3 *pangu*
1 astrologer (*jôdisha*)	1
1 medicine-man (*ambash?an*)	1
6 accountants (*kanakku*)	6
4 lower accountants (*kâvidi*)	2
11 drummers (*uvachcha?*)	11

4 barbers (*nâvisa*)	2
Mimâmsa-*bhatta -v itti* land	5 *vçli*
Vçdânta-*bhatta-v itti* land	5
Viyâkarana-*bhatta-v itti* land	4
Land for reciting Paviliya	2
Taittirîya	2
Vâjasaneya	2
Chandhôga,	2
Atharva	2
Talavakâra	2
Rûpavatâra	2
Smriti	2
Bhâratam	2
Cleaning (*melugi*) & water supply (*tannîr attuvân*) to a public hall	2
Poison doctor (*vishabhogam*)	2
Potters (*kusavar*)	1
Carpenters and blacksmiths (*taccar* and *kollar*)	1
2 engravers of copper plates	2

In this long inscription of the 11th century we find mention of musicians, barbers, potters, ironsmiths, snake-doctors, etc., as in Maratha documents and British reports, though the majority still belong to professions related to Brahmanic rituals. Here we may find the idea of a village servant system applied to a *brahmadeya* village. The reason for dividing professionals into two groups, one to be given *pangu* and the other a piece of land (the unit being a *vçli*) is not clear, though one *pangu* consisted basically of one *vçli* of wetland. All the temples were given land and not *pangu*.

Last, there is a 13th-century stone inscription of Vira Pandya (*ARE* 1958/59, 309) at Chidam*bârâ*m recording a royal grant of a *brahmadeya* to 120 Brahmins, which states that, besides 120 *pangu*s given to Brahmins, there were 10 *pangu*s distributed to a temple and several professionals as follows:

Temple	1 *pangu*
Vçda-teacher *v itti*	3
Sûtra-teacher *v itti*	1
Physician (*vaidya*)	2
Physician (*ambattan*)	1/4
Accountant (*ûr- kanakku*)	1/2
Drummer (*uvachchan*)	1/4
Carpenter (*taccan*)	1/2
Goldsmith (*tattân*)	1/4
Washerman (*îrangolli*)	3/8
Barber (*nâvitan*)	3/8
Watchman (*pâdikâppân*)	3/8
Public servant (*vettiyân*)	1/8

Here, according to this 13th-century Pandyan inscription, it seems that a village-servant system was functioning in Tamil society of the time.

From the above three royal-grant inscriptions we may be able to say that the village-servant system was known in the Tamil country from the 8th century or at least from the 11th century, but its wide prevalence is difficult to assume from the evidence found only in inscriptions recording royal grants of *brahmadeya*. *Brahmadeya*s were villages granted to Brahmins by the king under the strong influence of Brahmanic and North Indian ideas, and therefore they should be differentiated from ordinary and traditional villages in South India (the Tamil country), where we find the *ûr* assembly of the Vellalas instead of the *sabhâ* assembly of Brahmins in *brahmadeya*s. However, from some of the inscriptions recording the affairs of *ûr*-type villages too we can gather information on this village-servant system.

The Thanjavur inscriptions (*SII*, ii, 4 & 5) recording the revenue grant of more than 40 villages in the Chola country to Brihadisvara temple by Rajaraja I reveal the existence of residential areas in *ûr*-type villages such as *ûrnattam/irukkai* (for *ûr*-members), *talaivâychchçri* (main sluice controllers), *talichchçri* (temple people?), *kudiyirukkai* (Vellala cultivators?), *paraichcheri* (outcaste community), *kammânachchçri* (iron smiths), *vannârachchçri* (washermen), *îlachcheri* (toddy drawers), and *tîndâchcheri* (untouchables) and also refer to the land of *Kânimunnûttu* (astrologers) and *maruttuvappçnu*

(physicians) among the non-taxable lands in villages. As against the mention of the residential area (*nattam, irukkai* or *chçri*) for most of the service groups, only astrologers and physicians are referred to as having "land" assigned to them. As seen above in the Karandai plates too there is a difference among service groups, one group being given *pangu* and the other land (*vçli*), though the reason for this difference too is not clear. Although what is clear in these inscriptions is the existence of residential areas for most of the so-called village servants, the land held by astrologers and physicians may suggest the practice of the village-servant system in these *ûr*-type villages.

Another piece of information comes from the study of the All*ûr* inscriptions, which I made a long time ago. Nine inscriptions of the early Chola period remaining in All*ûr*, close to Tiruchirapalli, record eleven transfers of land made by a temple, a temple priest, and two groups of persons. While one of the two groups of persons that transferred land was the All*ûr* village assembly (*ûrâr*), the other was *talaivâchchânrâr* who regulated the water flow in the main sluice (*talaivây*). This latter group is found in the Tandantottam plates examined above and also in some British records as recipients of emoluments. If we examine the land adjacent to the land transferred in Allûr, we find 44 boundary lands in these inscriptions. Though most of them are named after just the extent, natural conditions, or deities, 13 pieces have a personal name and/or profession as a component. Among them we find an astrologer, dancer, musician, and accountant. As the connection between land and individual was very weak in Allûr, which was an *ûr*-type common village, we may assert that the land named after these professions seems to have been given to them by the village community (*ûr*) as emolument for the performance of their profession.

The above examinations reveal that the idea of a village-servant system studied by Weber and others was already known in the ancient and medieval Tamil country and that it was practised in *ûr*-type villages also.

***Pangu/Kâni* sharing system**

The second point I am going to discuss here is the contents of land transactions recorded in ancient and medieval inscriptions, namely, whether the transacted object was only a particular plot of land or something more than that. This point relates first to the

meaning of *watan* and *mirâsi*, both Arabo-Persian terms in origin. According to Kotani, the term *watan* was used for some work like hair-cutting by a barber or for offices such as *deshmuk* (*desa* territory chief), though it is often associated with the possession of land. According to F. W. Ellis, Collector of Madras at the beginning of the 19th century, the term *mirâsi*, synonymous with *kâni* or *kâniyâtchi* in Tamil, encompassed also social privileges to which the possessor of *mirâsi* land was entitled, such as receiving some fees (*swâmi-bhôgam* or *tunduvâram*) from outside cultivators (*parakkudis*) and taking the lead in village festivals. Kotani and Mizushima are inclined to believe, therefore, that owing to the inclusion of various social rights along with the right to the possession of particular land, both the *watan* and *mirâsi* systems functioned as a reproduction system by regulating social relations among local people in past agrarian society.

Though Kotani gives more importance to the increase in the transfer of office-*watan* such as the *deshmuki-watan* in the 18th century, we rarely come across the transfer of similar office-rights in pre-Vijayanagar inscriptions, and therefore this point will not be examined here. Instead, attention will be paid to the content of the *kâ?i* right by taking up for consideration only the case of land transactions. What was actually transferred in *kâni*-land transactions? In this connection another Tamil word, *pangu*, meaning "share", is of significance. As already shown, the term *pangu* was employed in royal-grant inscriptions recording the allocation of land to Brahmins and others. It appears already in the Kuram plates (*SII*, i, 151; *TPLCP*) of the Pallavas datable to the beginning of the 8th century, which record the grant of a village to 20 Brahmins. The whole village was divided into 25 *pangus*, which were distributed to the 20 Brahmins and a temple in the village. It is important to note that the *pangu* is an abstract unit which can include more than one thing as a set.

In the case of *kâni* (the same as *kâniyâtchi*) too we can trace its use in a few early Pandya and Pallava inscriptions, starting from the early 9th century, but its appearance in inscriptions increases from the Chola period, particularly from the 11th century onwards. This term is applicable to the hereditary right, as stated earlier, to various things including work and profession, but it was used in inscriptions mostly in relation to the land. Even in the case of land, *kâni* does not necessarily mean only the possession of land, but can also signify some other rights to land, for example, cultivation of land, though the

specifying term *ulavu* (cultivation) is prefixed to *kâni* in such a case. Though we do not find such cases in Chola inscriptions, we shall also keep this point in mind in our examination.

On the wall of Tiruvanaikka temple in Jambukesvaram there survive many inscriptions from the time of Rajaraja III and Rajendra III in the 13th century, which record the sale/donation to this islet temple of land in some eight villages not far from the northern bank of the Kaveri river by people who had *kâni* right to the village land. In the case of Karisattangurai, one of the eight villages, the land sold is referred to in terms of *pangu*. The whole village was divided into twelve *pangu*s, and in one of the transactions four *pangu*s owned by three people were sold, in another transaction four of the remaining eight by seven people, and in yet another the remaining four *pangu*s by six people. Thus, the entire village was sold to Tiruvanaikka temple through these three transactions. The demarcation is given only for the boundaries of the village and not for any land in the *pangu*, indicating that no special importance was attached to any particular field in the *pangu* system.

What is significant here is the following phrase found in one of the transactions (*SII*, viii, 336): "inclusive of dryland, house, house-site, common ground and what relates to them, assembly ground, pastures for cows, trees, and wells that accompany these *pangu*s". In another transaction of the *pangu* of the same village "the river and the land along the river bank" are included. Though the type of the main land in these twelve *pangu*s is not described in these inscriptions, it seems to have been the wetland, raising two crops or one crop, judging from the land sold in adjacent villages. It is very clear from these inscriptions that the *pangu* included a set of land and also things that could be enjoyed by *pangu*-holders living in the village.

More interesting, however, is the fact that the *kâni*-land sold in these villages also seems to have included a similar set of land and so on as described in the transaction of Karisattangurai, even though the land is not described in terms of *pangu*. For example, transactions made in terms of kâni in another village, Rajarajakurrangudi (*ARE* 1937/38, 32-36), stipulate the inclusion of "dryland, house-site in the village residential area, land in the Pulaiyas' residential area, assembly ground, *alavu-nîngal* (meaning unclear), the river and land along the river, *bhâgam* (meaning unclear) and things belonging to it, in proportion to the wetland transferred". The main item of the

transaction was the wetland consisting of two-crop land and one-crop land, the extent of which is also given, and the expression "in proportion to the wetland" is important. However, the demarcation of neither wetland nor dryland is given.

In yet another village, Valadi (*ARE* 1937/38, 27), it was also stipulated that the sold *kâni* of wetland measuring one and a half *vçli* should be accompanied by dryland, the village residential area, the Pulaiyas' quarter, and houses, all set in proportion to the extent of the wetland. Though not all the transactions of land in these eight villages provide this type of wording, the holding of wetland in these villages seems to have assured its possessors, by virtue of their being landlords, the privilege of keeping some other categories of land and things. This is quite accordant with the *mirâsi* villages of the British period reported by Ellis and studied by Mizushima. The same situation was noticed also in villages near Uttattur (some 25 kilometres north of the area of the eight villages examined above) described in some 13th-century inscriptions of Uttattûr temple. We may tentatively call this sharing system through *pangu/kâni* holding during the Chola and Pandyan periods "the *pangu/kâni* sharing system".

However, the problem is the extent of the prevalence of this *pangu/kâni* sharing system in the ancient and medieval Tamil country. In Jambukesvaram there remains an inscription (*ARE* 1937/38, 13) recording a land sale in Valavanallur, a village on the southern bank of the Kaveri river. Though the date of this inscription (24th year of Rajaraja III) is contemporary to that of the inscriptions concerning the eight villages examined above, the situation concerning landholding seems to have been quite different. According to the inscription, two brothers sold to Tiruvanaikka temple one one-hundred and sixtieth-odd *veli* of wetland and one-twentieth-odd *veli* of dryland, and significantly these two plots of land are described with their extent, names, and even the four boundaries of each plot. Nothing is stated to accompany these lands. We have to say, therefore, that the transferred item was nothing but the particular plots of land, though very small, identifiable as such by the villagers. Though the elder brother is described as the *kâniyudaiya* of the village, the *pangu/kâni* sharing system does not seem to have been practised in this village. There are many more examples of this type of land transaction recorded in Chola and Pandyan inscriptions with the name, extent, and boundary of the transferred land. This casts doubt on the wide prevalence of the *pangu/kâni* sharing system in 13th-century Chola villages.

Before proceeding to the historical implications of the existence of the *pangu/kâni* sharing system, we shall consider what the relationship between *pangu/kâ?i* landholding and land management or cultivation was. This point relates to relations between landholders (*kâniyâlar*) and cultivators. *Pangu/kâni* landholding, which must have aimed at the fair distribution of land-produce among landholders, entailed common landholding and common management (cultivation) of land, while individual holdings of particular fields (demarcated), which must have aimed at maximum benefit for the individual landholder, entailed individual management (cultivation) of the field. Therefore, the relationship between landholders and cultivators would have been different in these two types of landholding. In between these two types, however, there seems to have been yet another type, namely, the periodical redistribution of land, in which a particular unit of land was held by a particular person, but the combination of the person and the land was to be changed periodically. Some Chola inscriptions refer to this practice.

Though no information is available on the cultivation conducted in the eight Chola villages examined above, cultivation must have been done in common, since the land was held by the *kâni*-holders in the *pangu/kâni* sharing system. As the *kâni*-holders changed frequently in these villages, we have to assume that the cultivators were a group of people who probably lived in the village where they cultivated, forming an assembly (*ûr*) for their management of village affairs. They must have been the original cultivating landholders of these villages who had lost their right to landholding for some reason. In villages of periodical redistribution too, cultivation must have been carried out by people of this type, though the landholders also must have retained their unity in these villages.

However, in villages where the individual holding of land and its individual management (cultivation) were practised, as in Valavanallur examined above, the relationship between landholders and cultivators would have been different from that in *pangu/kâni*-type villages. In these villages the land must have been cultivated by landholders themselves with the help of wage labourers or *adiyâr*s, or otherwise rented to some tenant family for cultivation. In this way, when considered from the viewpoint of landholder/cultivator relations too, there was a significant difference between the *pangu/kâni*-holding type of village and the individual-holding type of village.

What we have examined above, however, is the different ways of sharing produce among landholders and relations between landholders and cultivators, and there is yet another point we need to examine. This is the ways of sharing between landholders and village servants in relation to the three different landholding types. However, if the ratio for sharing was fixed between landholders and village servants, the sharing would have been realised quite easily irrespective of differences in landholding type, though we do not have any evidence on the practice for the Chola period.

Historical implications

We shall now return to the different types of landholding and discuss the historical implications of their existence. As stated earlier, the term *kâni* appears in inscriptions more frequently from the 11th century. I have shown previously that the title *udaiyân* combined with a village name, which signifies possession of *kâni*-land in the village by that titleholder, increases also from the 11th century in the Tiruchirapalli area. These matters should be understood in the broader context of the spread of private landholding in common villages (*ûr*-type villages) in the latter half of the Chola period.

I have argued elsewhere that owing to the distribution of wealth to villages in the lower Kaveri valley by the middle-period Chola monarchs and influenced by the creation of prebendal tenure such as *jîvitam* or *janma-kâni* under their rule, the private landholding, which had been seen only in *brahmadeya* villages in the early period, began to spread to common villages too in the lower Kaveri valley in and after the 11th century. This may explain to some extent the unevenness or irregularity of distribution of the *pangu/kâni* sharing system in Chola villages seen above. The emergence of village landlords seems to have brought the practice of the *pangu/kâni* sharing system, which had already been seen in *brahmadeya* villages, to common villages in some localities.

Further studies

The above is an examination of earlier-period inscriptions made in relation to the arguments presented by Kotani and Mizushima for ascertaining the pre-colonial reproduction system. As stated at the outset, the examination has been restricted to only two aspects of the issue, namely, the existence of the village-servant system and the

nature of the *pangu/kâni* landholding. However, an examination of two further aspects may be possible and is necessary to advance the study of this subject. They are:

1) The analysis of vertical relations among people in the so-called reproduction system, namely, relations among people who had different rights to the same land, as in a landlord/tenant relationship. For this, as was briefly noted above, the examination of *brahmedeya* grants, which often specify the rights given to two-tiered people (*perrâr* or *udaiyâr* and *kudi*) as *mîyâtchi* and *kârânmai* respectively, and *devadana* grants, which often differentiate the status of *kudi* (occupant) into *kudinîkki* and *kudinîngâ*, is expected to cast some light on this issue. There are also some inscriptions that record conflicts between landlords and cultivators concerning payment of the tax or rent charged to the latter by the former, thus revealing their antagonistic relations. We need to analyse these inscriptions.

2) Case studies of the management or cultivation of land, namely, whether it was done in common or individually, or through periodical redistribution of land, as mentioned above. For this purpose, the examination of the divisions of village land appearing in inscriptions as *kûru*, *tadi*, *karai*, *chadiram/chadukkam*, etc., is expected to help us by providing a better grasp of the practical meaning of the *pangu/kâni* sharing system. Further help may come from the examination of tax payment methods. The two methods of tax payment recorded in inscriptions, namely, fixed rate (*varicai*) and sharecropping (*vâram*), may be related to different forms of land management and provide us with leads on this issue.

If we pursue these points in future studies and if the same points are clarified for the 17th- and 18th-century Tamil country too, we will certainly be able to advance our study further by comparing the results of these two studies. Through such comparative research we may be able to define the pre-colonial reproduction system by determining which aspects of the system were susceptible to changes in state and social formation and which were not. The picture of the reproduction system in the pre-colonial period may not be so static as imagined by Kotani and Mizushima. However, I shall leave further epigraphical studies of the above points for some other occasion. I hope many other scholars will join in this inquiry.

Abbreviations and References:

ARE = *Annual Report on (South) Indian Epigraphy*, by Archaeological Survey of India, New Delhi, 1887~

KTSP =*Karandai Tamil Sangam Plates of Rajendrachola I*, ed. K.G.Krishnan, New Delhi, Archaeological Survey of India, 1984

TPLCP =*Thirty Pallava Copper-plates*, ed. T. N. Subramaniyan, The Tamil Varalatru Kazhagam, Madras, 1966.

SII =*South Indian Inscriptions*, by Archaeological Survey of India, New Delhi, 1890~

Bayley, W. H., and W. Hudleston (eds.), *Papers on Mirâsi Right*, Madras, Govt. of Madras, 1862.

Firminger, W. K. (ed.), *The Fifth Report from the Select Committee of the House of Commons on the Affairs of the East India Company dated 28th July, 1812*, Vol. III, Calcutta, 1918.

Fukazawa, Hiroshi, *The Medieval Deccan: Peasants, Social Systems and States, Sixteenth to Eighteenth Centuries*, Delhi, Oxford University Press, 1991.

Heitzman, James, *Gifts of Power: Lordship in an Early Indian State*, New Delhi, Oxford University Press, 1997.

Karashima, Noboru, "Allûr and Isanamangalam: Two South Indian Villages of Chola Times", *The Indian Economic and Social History Review*, III-2, 1966, pp. 150-162, later included in Karashima 1984.

Karashima, Noboru, *South Indian History and Society: Studies from Inscriptions AD 850 – 1800*, New Delhi, Oxford University Press, 1984.

Karashima, Noboru, *Towards a New Formation: South Indian Society Under Vijayanagar Rule*, New Delhi, Oxford University Press, 1992.

Karashima, N., and Y. Subbarayalu, "The Emergence of Periyanadu Assembly in South India during the Chola and Pandyan Periods", *International Journal of Asian Studies*, 1-1, 2004, pp. 87-103.

Karashima, N., and Y. Subbarayalu, "Kâniyalar old and new: Landholding policy of the Chola state in the twelfth and thirteenth centuries", *Indian Economic and Social History Review*, 44-1, 2007.

Kimura, Masaaki, and Akio Tanabe (eds.), *The State in India: Past and Present*, New Delhi, Oxford University Press, 2006.

Kotani, Hiroyuki, *Indian Medieval Society* (in Japanese), Tokyo, Iwanami Shoten, 1989.

Kotani, Hiroyuki, *Western India in Historical Transition*, New Delhi, Manohar, 2002.

Mizushima, Tsukasa, *A Study of South Indian Local Society in the 18th to 20th Centuries* (in Japanese), Tokyo, Tokyo University of Foreign Studies, 1990.

Mizushima, Tsukasa, "The Mirâsi System and Local Society in Pre-colonial South India", Robb, P., K. Sugihara and H. Yanagisawa (eds.), *Local Agrarian Societies in Colonial India: Japanese Perspectives*, Curzon, 1996, pp. 77-145.

Mizushima, Tsukasa, "The Mirâsi System as Social Grammar: State Local Society, and Raiyat in Eighteenth-Nineteenth Century South India", in Kimura 2006, pp. 140-201.

Rajagopal, S. (ed.), *Kaveri: Studies in Epigraphy, Archaeology and History: Professor Y. Subbârâyalu Felicitation Volume*, Chennai, Panpattu *Vçli*yiittakam, 2001.

Sastri, K. A. Nilakanta, *Studies in Cola History and Administration*, Madras, University of Madras, 1932.

Stoke, H. "The Custom of Karaiyid or Periodical Redistribution of Land in Tanjore", *Indian Antiquary*, III, 1874, pp. 65-69.

Subbarayalu, Y., "Inscriptions as Sources for History", Francois Grimal (ed.), *Les Sources et le Temps: A Colloquium*, Pondicherry, Institut Français de Pondichery/ Ecole Française d'Extrême-Orient, 2001, pp. 229-241.

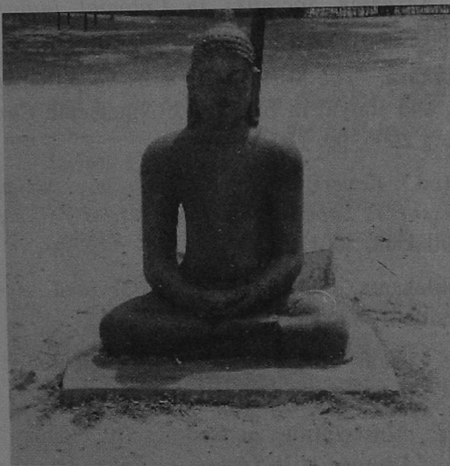
Weber, Max (tr. and ed. H.H.Gerth and D.Martindale), *The Religion of India: The Sociology of Hinduism and Buddhism*, New York, The Free Press, 1958.

Yanagisawa, Haruka, *A Century of Change: Caste and Irrigated Lands in Tamil Nadu1860s-1970s*, New Delhi, Manohar, 1996.

60. செய்தித் திரட்டு-புதிய கண்டுபிடிப்புகள்

60 : 1 வீரகனூர் புத்தர் சிலை

சேலம் மாவட்டம், கெங்கவள்ளி வட்டம், தலைவாசலிருந்து 13 கி.மீ. தொலைவில் பெரம்பலூர் சாலையில் வீரகனூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் செட்டியார் வீதி அல்லது தண்டியகாரன் கோவில் வீதியில் புத்தர் சிலை ஒன்று அமர்ந்த நிலையில் உள்ளது. தியான நிலையில் பாதி மலர்ந்த கண்களுடன் அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள இச்சிலை சோழர்காலக் கலைபாணியுடன் திகழ்கின்றது. இவ்வூர் கோவிலில் சோழர்காலக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எம்.எஸ்.இராம்ஜி, கீழக்கொளத்தூர்.

60 : 2 குழுமூர் புத்தர் சிலை

பெரம்பலூர் மாவட்டம், செந்துறை வட்டம், குழுமூரில் ஒரு புத்தர் சிலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு அடி உயரமுள்ள இக்கற்சிலை அமர்ந்த நிலையில் தியான கோலத்தில் உள்ளது. இச்சிலைக்கு சற்றே மூடிய கண்களும், புன்னகை சிந்தும் இதழ்களும் அழகைத்தருகின்றன. நீண்டு தொங்கிய காதுகள், மார்பில் மேலாடை, இடுப்பில் ஆடை போன்றவை நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. புத்தர் சிலையில் தலைமுடிச் சுருளின்மீது காணப்படும் உஷ்னிஷா எனப்படும் தீச்சுடரும், மூக்கின் பகுதியும், கழுத்துப்பகுதியும் இச்சிலையில் உடைந்துள்ளன. திண்ணிய மார்புடனுடன், பரந்த தோள்களுடன் உள்ளது. கையில் சக்கரக்குறி நெற்றியில் திலகக்குறி காணப்படுகின்றன.

பா. ஜம்புலிங்கம், தஞ்சை.

60 : 3 : 1 புத்தர் சிற்பங்கள்

பெண்ணாடகம் : விருத்தாசலத்திலிருந்து திட்டக்குடி செல்லும் சாலையில் 18 கி.மீ. தூரத்தில் இவ்வூர் உள்ளது. இவ்வூரில் புத்தர் தெரு என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் புத்தர் சிலை மிக அழகுற அமைந்துள்ளது. சுமார் 3 அடி அகலமும் 5 அடி உயரமுள்ள இச்சிலை இவ்வூராரின் பாதுகாப்பில் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

60 : 3 : 2 மகாவீரர்

ஏனாத்தூர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வடக்கே 5 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. இவ்வூரில் உள்ளதோர் வீட்டின் முன்புறத்தில் மேடையின்மேல் 2 அடி அகலம் 4 அடி உயரத்தில் உள்ள பலகைக் கல்லில் முக்குடைநாதரான மகாவீரர் சிற்பம் அமர்ந்த நிலையில் அழகிய வேலைபாடுடன் காணப்படுகிறது.

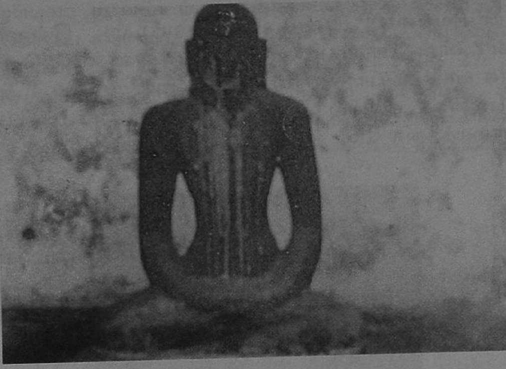
60 : 3 : 3 புத்தர்

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஏகாம்பரநாதர் கோயிலின் வடக்குப் புறமுள்ள மதில் சுவரில் நின்ற நிலையில் காணப்படும் புத்தர்சிலை மதில் சுவரின் கற்களோடு சேர்த்து படுக்கவைத்த நிலையில் வைத்துக் கட்டப்பட்டு உள்ளது. இம்மதில்சுவர் விசயநகரப் பேரரசனான கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. சிலை தேய்ந்திருப்பதால் கையில் வைத்துள்ள (வலக்கை) பொருள் எதுவெனத் தெரியாதபடி உள்ளது.

60 : 3 : 4 தீர்த்தங்கரர் சிற்பம்

மாகறல் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ளது. காஞ்சி - உத்திரமேரூர் செல்லும் வழியில் உள்ள இவ்வூரின் (கோயில்) மேற்கே அடர்ந்த புதர்ப் பகுதியில் சிறிய அளவில் கட்டப்பட்ட கோயிலில் 4 அடி உயரமும் 3 அடி அகலமும் கொண்டு சாதாரண பீடத்தில் தீர்த்தங்கரர் சிலை உள்ளது.

60 : 3 : 5 துர்க்கை சிற்பம்

செங்கல்பட்டை அடுத்துள்ள திருவடிச்சூலம் என்ற ஊரின் வடகோடியில் 2 அடி அகலம் 4 அடி உயரம் கொண்ட பலகைக்கல்லில் நான்கு கைகளுடன் எருமைத் தலைமேல் நின்றபடி காட்சிதரும் துர்க்கை பல்லவர் காலத்தை நினைவூட்டும் வண்ணம் காட்சியளிக்கிறது.

60 : 3 : 6 துர்க்கை சிற்பம்

கீழ்மாவிலங்கை (திண்டிவனம் வட்டம்) இவ்வூர் ஒய்மான் நல்லியக்கோடனின் ஊராகும். இவ்வூரில் உள்ள வயல்வெளி ஓரத்தில் தென்புறமாக வடக்குப்பார்த்த நிலையில் 3 அடி அகலம் 4 அடி உயரமும் கொண்ட பலகைக் கல்லில் நான்கு கைகளுடன் கூடிய பல்லவர்கால துர்க்கை எருமைத்தலை மேல் நின்றபடி காட்சி அளிக்கிறது.

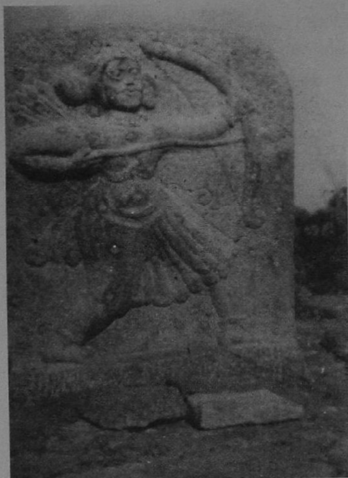
60 : 3 : 7 முத்தால்ராயன் நடுகல்

விழுப்புரம் மாவட்டம், செஞ்சிவட்டத்தில் உள்ள துடுப்பாக்கம் தருமராசா கோயில் சுவர் ஓரத்தில் நடுகல் உள்ளது. இவ்வுருவத்தை அவ்வூர் மக்கள் முத்தால்ராயன் என்று அழைக்கின்றனர். 2½ × 2½ அடி அளவு கொண்ட சதுரக்கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ள இச்சிற்பம் குதிரைமேல் இருந்தபடி கத்தி கேடயத்துடன் காட்சி அளிப்பதைக் கொண்டு போரில் இறந்துபட்ட நினைவுக்கல்லாக இம்முத்தால்ராயனைக் கருதலாம்.

60 : 3 : 8 நடுகல்

விழுப்புரம் மாவட்டம் செஞ்சியை அடுத்துள்ள சிங்கவரத்தின் ஊராட்சி மன்றத்தின் அருகில் வில் அம்புடன் கூடிய வீரன் ஒருவனின் நடுகல் உள்ளது. 3 அடி அகலமும் 4 அடி உயரமுள்ள பலகைக்கல்லில் புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டது. கற்கள் பதித்த உடையும் பக்கவாட்டில் கொண்டையும் கொண்டுள்ள வீரனின் உருவம் உள்ள இந்நடுகல் நாயக்கர் காலத்தைச் சார்ந்தது.

60 : 3 : 9 நடுகல்

செஞ்சி வட்டத்தில் உள்ள மேல் ஒலக்கூரின் வடக்கே சாலை ஓரத்தில் சுமார் 2 அடி நீளமும் 1 அடி உயரம் கொண்ட பலகைக் கல்லில் மூன்று வீரர்களின் புடைப்புச் சிற்பம் காணப்படுகிறது. வலக்கையில் கத்தியும் இடக்கையில் கேடயமும் பிடித்தபடி காணும் இந்நடுகல் காலத்தை அறிய முடியாதபடி கல்வெட்டு இன்றி காணப்படுகிறது.

60 : 3 : 10 அருளாழி

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வடக்கே உள்ள ஏனாத்தூர் தொடக்கப் பள்ளிக்கூடம் அருகில் புத்தமதச் சின்னமான அருளாழி ஒரு பலகைக் கல்லில் (3×2) கோட்டுருவமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பீடத்தின் மேல் சக்கரமும் (8 ஆரங்களுள்ள) அதன் இரு பக்கங்களில் குத்துவிளக்குகள் உள்ளன. பீடத்தின் கீழே அருளாளன் என எழுதப்பட்டுள்ளது.

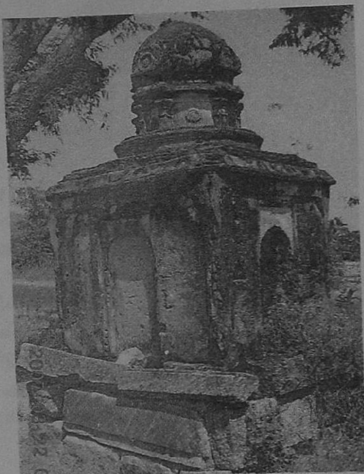
முத்துஎத்திராசன், சென்னை.

60 : 4 : 1 வீரன் சிற்பம்

செஞ்சி பீரங்கிமேட்டுப் பகுதியில் நாயக்கர்கால வீரனின் சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. வலக்கரத்தில் வாளும் இடக்கரத்தில் குறுவாளும் ஏந்தி இவன் காட்சியளிக்கின்றான்.

60 : 4 : 2 தீப்பாய்ந்தாள் கோயில்

செஞ்சிக்கோட்டை மேற்குப்புற அகழிப்பகுதியில் தீப்பாய்ந்த அம்மன்கோயில் ஒன்று உள்ளது. இதனருகே தீப்பாய்ந்த அம்மன் தன் கணவருடன் நிற்கும் நாயக்கர்கால சிற்பம் உள்ளது. வீரனின் இடப்புறம் அவனது தோளில் சாய்ந்து அவனைத் தழுவிக் கொள்ளும் பெண்ணின் உருவம் உள்ளது. இது தவிர பக்கத்திற்கொருவராக இருபெண்கள் இவனருகே நிற்கின்றனர்.

ஆர். மணி, செஞ்சிக்கோட்டை

60 : 5 சாலியமங்கலம் சோழர்கால ஊரிருக்கை

சாலியமங்கலம் தஞ்சாவூரிலிருந்து திருவாரூர் செல்லும் சாலையில் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம் - பாபநாசம் வட்டம்) 16 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் அச்சுதப்ப நாயக்கர் காலத்தில் 'அச்சுதபுரம்' என அழைக்கப்பட்டது. சாலியத்தெரு, கோட்டைமேடு, கோட்டை கொல்லன்மேடு போன்ற பகுதிகள் இங்கு இருந்து வருகின்றன. இப்பெயர்கள் இவ்வூரின் பழமைக்குச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. சாலியர்கள் என்னும் பிரிவினர் அதாவது துணி அல்லது புடவை நெய்வோர் இங்கு மிகுதியாக இருந்துள்ளனர் என்ற அடிப்படையில் இவ்வூர் சாலியமங்கலம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். இங்கு காளஹஸ்தீவரர் கோயிலுக்கு எதிர்புறம் மண் எடுத்த போது சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த பானை ஓடுகள் கிடைத்துள்ளன. சுமார் இரண்டு ஏக்கர் பரப்பளவில் வாழ்விடப் பகுதி இங்கு காணப்படுகிறது.

ஆ. துளசி, தஞ்சாவூர்.

60 : 6 வடசிறுவளூர் பல்லவர் நடுகல்

இவ்வூரில் செல்லியம்மன் கோவிலுக்கு அருகிலுள்ள நிலத்தில் நந்திவர்மனின் பதினெட்டாவது ஆட்சியாண்டைச் சார்ந்த வட்டெழுத்து நடுகல் ஒன்று உள்ளது. இதில் வலக்கரத்தில் வாளும் இடக்கரத்தில் கேடயமும் ஏந்திய வீரனின் உருவம் உள்ளது. போரில் இறந்து போன வீரனுக்காக எடுக்கப்பட்ட நடுகல் இதுவாகும். பல்லவர்கால இந்நடுகல்லில் பிற்காலத்தில் திரிசூலமும், சக்கரமும் எல்லையைக் குறிக்கும் வகையில் பொறித்துள்ளனர்.

வீரராகவன், விழுப்புரம்

60 : 7 வெற்றிப்பதக்கம்

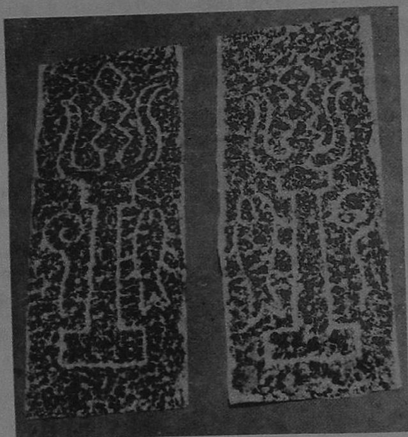
காட்டுப்பன்றிகளை சிறந்தச் முறையில் வேட்டையாடிய திறமை மிக்க நாய்களின் உரிமையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 112 கிராம் எடையுள்ள வெண்கலப்பதக்கம். தோள்பட்டையில் வைத்துக் கட்டும் படியாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிடைத்த இடம் கரூர்.

வெ. ராஜு, கரூர்.

60 : 8 மடைகளும் சில குறியீட்டு உருவங்களும்

பாசனக் குளங்களின் தண்ணீர் வயல்களுக்குக் கொண்டு சென்று பாய்ச்சுவதற்காக ஒவ்வொரு கண்மாயிலும் மடை அமைக்கப்பட்டிருப்பதை இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட மடைகளின் தூண்கள் சிலவற்றில் மன்னனின் பெயர், ஆட்சியாண்டு, மடை அமைத்தவரின் பெயர் ஆகியவை கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு சிலவற்றில் மடை அமைத்தவரின் பெயர் மட்டுமே உள்ளது. சிற்சில மடைத்தூண்களில் மீன், திரிசூலம் ஆகியவை வரைகோட்டு உருவமாகவும் ஒருசில இடங்களில் புடைப்புச் சிற்பமாகவும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதுபோல புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் வட்டம் ஏனாதியிலுள்ள குளத்தில் இரண்டு மடைகளின் தூண்களில் நடுவில் திரிசூலமும் வச்சிரப்படையும் அதன் பக்கத்தில் பாண்டியரின் சின்னமான மீனும், செண்டும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்.

60 : 9 அய்யனார் சிற்பம்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இலுப்பூர் வட்டத்திலுள்ள ராஜகிரி என்ற ஊருக்கு வடபுறத்தில் வயலில் ஒரு பழமையான அய்யனார் சிற்பம் காணப்படுகிறது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் காணப்படும் பழமையான அய்யனார் சிற்பங்களில் ஒன்றாக இதனைக் கருதலாம். இதுபோன்ற கி.பி. 7-8ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த அய்யனார் சிற்பங்கள் தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியில் கிடைத்துள்ளன. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலும் அய்யனார் வழிபாடு மிகப்பழங்காலத்தில் இருந்துள்ளது என்பதற்கு ராஜகிரி அய்யனார் சிற்பம் சான்றாக உள்ளது. இடது காலைப்பீடத்தில் மடித்து வைத்து வலதுகாலைத் தொங்கவிட்டு அமர்ந்த நிலையில் இவ்வய்யனார் காட்சியளிக்கின்றார். தலைக்கு மேலே குடை ஒன்று காணப்படுகிறது. தலையில் பழமையை உணர்த்தும் கனத்த தலைப்பாகை உள்ளது. இடது கை இடதுமுழங்காலின் மீதும் வலதுகை வலப்புற தொடையிலும் உள்ளன. இடது காலுக்குப் பின்புறம் அய்யனாரின் செண்டாயுதம் உள்ளது.

கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்.

60 : 10 சேஷ்டாதேவி கல்வெட்டு

சேஷ்டாதேவி சிற்பம் ஒன்று புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் வட்டம் நெய்வேலி ஊருக்கு வடபுறம் இடிந்த நிலையில் உள்ள சிவன் கோவிலில் இருந்து தற்போது புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள சிவன் கோவிலில் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. சேஷ்டாதேவியின் தோளுக்கு மேலே இருபக்கங்களிலும் எழுத்துக்கள் உள்ளன. "ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கொடும்பாளூர்ச் செட்டிகள் நிமகுச்சன் வச்ச திருக்கேட்டைக்கிழத்தியார்" என்பதே கல்வெட்டு வாசகம். (பார்க்க ஆவணம் எண்: 17) முக்கியத்துவம் கருதி இதன் படம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்.

60 : 11 : 1 டி.ஒரத்தூர் கொற்றவை சிற்பம்

ஒரத்தூர் விழுப்புரம் மாவட்டம், உளூந்தூர் பேட்டை வட்டம் களமருதூருக்கு கிழக்கே மூன்று கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரின் மேற்கே ஏரிக்கரை அருகே அமைந்துள்ள துர்க்கையை மக்கள் வழிப்பட்டு வருகின்றனர். சுமார் 140 செ.மீ. உயரமும் 65 செ.மீ. அகலமும் உடைய கற்பலகையில் புடைப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. எண் கரங்களுடன் மகிடன் தலைமீது சமபங்க நிலையில் நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகின்றது. வலக்கரங்களில் சக்கரம், நீண்டவாள், அம்பு, மலர் ஏந்தியும், இடக்கரங்களில் சங்கு, கேடயம், நீண்டவில் ஏந்தியும் உள்ளது.

உருவ அமைதி கொண்டு இக்கொற்றவையின் காலம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு எனலாம். இவ்வுருவத்தில் கொற்றவையின் வாகனமாக இரண்டு மான்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. மான் உருவங்கள் ஒன்று வலப்பக்கம் பார்த்த நிலையிலும், மற்றொன்று இடப்பக்கம் பார்த்த நிலையிலும் செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இது வரையிலும் தமிழகத்தில் கண்டறியப்பட்ட கொற்றவை சிற்பங்களில் இதுபோன்ற இரட்டை மான்கள் வாகனமாக காண்பது அரிது. எனவே இக்கொற்றவை சிற்பம் தமிழகத்திற்கு கிடைத்த அரிய சிற்பமாகும்.

60 : 11 : 2 களமருதூர் கொற்றவை சிற்பம்

விழுப்புரம் மாவட்டம் உளுந்தூர்பேட்டை வட்டத்தில் உளுந்தூர் பேட்டைக்கு வடக்கே 15 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது களமருதூர். இவ்வூர் ஏரியின் ஈசான மூலையில் பிற்காலப் பல்லவர்கலையம்சம் கொண்ட கொற்றவை (துர்க்கை) சிற்பம் ஒன்று களஆய்வில் கண்டறியப்பட்டது. இச்சிற்பம் கற்பலகையில் பொறிக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பமாகும். கொற்றவை எட்டு கரங்களுடன் மகிடன் தலைமீது நேராக நின்றநிலையில் உள்ளாள். கொற்றவையின் மேற்கரங்களில் பிரையோக சக்கரமும் சங்கும் உள்ளன. வலக்கரங்களில் நீண்ட கத்தியும், அம்பும் காட்டடப்பட்டுள்ளன. முன்வலக்கரம் அபயம் காட்டுகிறது. இடக்கரங்களில் நீண்ட வில்லும், கேடயமும் உள்ளன. காலின் வலப்புறம் தலையை அரியும் பக்தன் சிற்பம் உள்ளது. இடப்புறம் கொற்றவையைப் போற்றும் அடியவர் சிற்பம் உள்ளது.

60 : 11 : 3 அவியனூர் கொற்றவை சிற்பம்

அவியனூர் பண்ருட்டி வட்டத்தில் உள்ளது. அவியனூருக்கு மேற்குத் திசையில் அமைந்துள்ள ஏரிக்கரையில் காளிகோயில் ஒன்று உள்ளது. இக்கோயிலில் இடம்பெற்றுள்ள கொற்றவைச் சிற்பத்தையே காளி என இவ்வூர் மக்கள் அழைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். கற்பலகையில் புடைப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ள கொற்றவை எண்கரங்களுடன் மகிடன் தலைமீது சமபங்க நிலையில் நின்ற கோலத்தில் காட்சிதருகின்றாள்.

60 : 11 : 4 சேட்டை சிற்பம்

அவியலூர் ஏரிக்கரையில் அமைந்துள்ள காளிக் கோயிலின் வெளியே ஈசான முலையில் மூத்ததேவி சிற்பம் ஒன்று 2¾ அடி உயரமும் 2½ அகலமும் கொண்ட கற்பலகையில் காட்சியளிக்கிறது. கால்களை அகற்றி அமர்ந்த நிலையில் வலக்கரத்தில் நீலோர்பலமலர் எந்தி இடக்கரம் இடது தொடையில் வைத்து தோள்களில் தங்கிய நீண்ட காதணிகள் அணிந்து இடைமுதல் தொடைவரை ஆடையும், மார்பில் கச்சையின்றியும்

காட்சியளிக்கின்றாள். இவளது வலப்புறத்தில் நந்திமுகம் கொண்ட மாந்தனையும் இடதுபுறத்தில் மாந்தியும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். தலைக்கருகே காக்கைக்கொடியும் இடது தோளுக்கருகே கழுதை வாகனமும் காட்டப் பட்டுள்ளன.

சீ. வீரராகவன், விழுப்புரம்.
மங்கையர்க்கரசி வீரராகவன், விழுப்புரம்

60 : 12 பல்லவர் காலச் சிற்பங்கள்

விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் துர்க்கை, சேட்டை, அய்யனார் முதலி அரிய சிற்பங்கள் பல ஊர்களில் கிடைத்துள்ளன. இவை பல்லவர்காலச் சிற்பக்கலையை ஆய்வு செய்வோர்க்கு அரிய சான்றுகளாகும். அவற்றில் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

தென்மங்கலம் : (திருக்கோயிலூர் வட்டம்) கிராமத்தில் உள்ள களத்துமேட்டில் 48 அங்குலம் உயரம் அகலம் 32½ அங்குலம் கொண்டுள்ள கற்பலகையில் எட்டுக்கைகளுடன் கூடிய துர்க்கைசிலை பல்லவர் காலத்துக்கு உரிய கலை அம்சத்துடன் காணப்படுகிறது

கொண்டாங்கி : (விழுப்புரம் வட்டம்). எட்டுக்கைகளுடன் கூடிய துர்க்கை உருவம் 2 அடி அகலம் 4 அடி உயரமுள்ள பலகைக்கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பல்லவர்காலத்தைச் சார்ந்தது.

தளவானூர் : (விழுப்புரம் வட்டம்) இவ்வூரில் பாண்டுரங்கன் பிள்ளை என்பவர் வீட்டின் முன்புறத்தில் துர்க்கை சிலை உள்ளது. முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதி பூமியில் புதைந்துள்ளதால் வீரர், பக்தர், எருமைத்தலை ஆகியவை உள்ளனவா என்று அறிய முடியாமல் உள்ளது. இது பல்லவர் காலச் சிற்பமாகும்.

மேலமங்கலம் : ஊரின் ஏரிகரையில் துர்க்கை சிற்பம் உள்ளது. இச்சிற்பத்தின் முழங்கால் வரை பூமியில் புதைந்துள்ளதால் எருமைத் தலைமேல் நின்றிருக்கும் காட்சி அறிய முடியாமல் உள்ளது. வலக் கையில் உள்ள பிரயோகச் சக்கரத்தைக் கொண்டும் தலைமுடி, உடை ஆகியவற்றைக் கொண்டும் ஒவ்வொரு கையிலும் நிறைய வளையல்கள் அணிந்திருப்பதைக் கொண்டும் முற்காலப் பல்லவர்களின் சிற்பமாகக் கருத இடமளிக்கிறது.

அய்யனார்-நெடிமோழியனூர், : (திண்டிவனம் வட்டம்). தொண்டியாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள இவ்வூரில் மேற்கு பார்த்த வாயில் கொண்ட சிறிய கோயிலில் பல்லவர்கால அய்யனார் சிலை உள்ளது. இதன் உயரம் 137 செ.மீ. அகலம் 89 செ.மீ. பலகைக் கல்லில் இருபக்கம் சாமரம் வீசும் பெண்கள் நிற்க ஒருபக்கமாகச் சாய்ந்து அமர்ந்த நிலையில் அய்யனார் புடைப்புச் சிற்பமாகக் காணப்படுகிறார். வலதுபுறக் காலின்கீழ் குதிரை, நாய் அமர்ந்தபடி காட்சியளிக்கின்றன.

சேட்டை சிற்பங்கள் : (திருக்கோயிலூர் வட்டம்). இவ்வூரில் உள்ள களத்துமேட்டில் உள்ள கற்பலகையில் வலக்கையில் தாமரை மொட்டினைப் பிடித்தபடி உள்ள சிற்பம் சேட்டாதேவியாகும். தலைமுடி, உடை ஆகியனவற்றைக் கொண்டு இச்சிற்பத்தின் காலம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு எனக் கருதலாம். இது 33 × 29 அங்குலம் அளவுடையது.

அனந்தமங்கலம் : (திண்டிவனம் வட்டம்) இவ்வூரின் வயல்பகுதியில் சேட்டாதேவி எனப்படும் மூத்ததேவி (4 அடி × 3 அடி) பலகைக்கல்லில் மாந்தன், மாந்தியுடன் காணப்படுகின்றாள். மறுபக்கம் காகம், துடைப்பம் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சீ. வீரராகவன், விழுப்புரம்
முத்துளத்திராசன், சென்னை.

60 : 13 : 1 சிறுத்தொண்டர் வரலாறு கூறும் அம்பலகாரர் செப்பேடு

திருச்செங்கோடு நாணயவியல் ஆய்வாளர் விஜயகுமார் 47 செ.மீ. நீளமும், 27 செ.மீ. அகலமும், 2.25 கிலோ எடையும் கொண்ட அரிய செப்பேடு ஒன்றை கண்டுபிடித்துள்ளார். இருபுறமும் தமிழில் 115 வரிகளில் அச்செப்பேடு எழுதப்பட்டுள்ளது. நெடுநாள் ஓலைச் சுவடியில் இருந்த பட்டயம் 1878ம் ஆண்டு செப்பேடாக வெட்டப்பட்டுள்ளது. மதுரையைச் சேர்ந்த சேது அம்பலக்காரர் சோழநாட்டுத் திருச்செங்காட்டாங்குடியில் அன்னதான மடம் ஏற்படுத்தி திருவஞ்சைக்களம் ஆத்மநாத பண்டாரம் மகன் வேதநாயக பண்டாரம் வசம் மடத்தை ஒப்படைத்துள்ளார்.

சோழநாடு, பாண்டியநாடு, தொண்டை நாட்டுப் பகுதிகளில் அம்பலக்காரர், சேர்வைகாரர், முத்துராயர், முத்திரியப்பார், வன்னியர் என்ற பட்டப்பெயர் பெற்று வாழும் சேது அம்பலம், சோமனம்பலம், குமாரனம்

பலம், முருகனம்பலம், வடுகனம்பலம், குரும்பனம்பலம் ஆகிய ஏழு பிரிவினரும் அந்த ஏழுவகைத் தேவ அம்பலகாரர் தர்மமடத்திற்கு உரியவர்கள். அந்த மடத்தை நிர்வகிக்கவும், அன்னதானம் செய்யவும் ஒவ்வொருவரும் குரு காணிக்கையாக ஆண்டுக்கு இரண்டு பணமும், திருமணம், ருதுசாந்தி, சீமந்தம் இவைகளுக்கு பெண் வீடு இரண்டு பணமும், பிள்ளை வீடு இரண்டு பணமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

இந்த மடம் திருச்செங்காட்டாங்குடியில் ஏற்படுத்திய காரணத்தால் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் அங்கு வாழ்ந்த சிறுத்தொண்டர் வரலாறு மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 63 நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய சிறுத்தொண்டர் வரலாறு கூறும் பெரியபுராணத்தில் கூறப்பெறாத பல அரிய செய்திகள் சிறுத்தொண்டரைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன. மகாபாரதக் கதையில் வரும் கர்ணன் சொர்ணதானம் (பொன்) செய்தான். ஆனால் தானத்தில் சிறந்த அன்னதானத்தைச் செய்யவில்லை. அன்னதானம் செய்யும் பொருட்டு கர்ணன் திருச்செங்காட்டாங்குடியில் சிறுத்தொண்டராக அவதாரம் செய்தார் என்று செப்பேடு கூறுகிறது. அன்னதானத்திற்காக மடம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அன்னக்கொடி கட்டி அன்னமிட்டார். சிவபெருமான் சிறுத்தொண்டரின் பிள்ளைக்கரி உண்ண நடந்து வந்த தெற்கு வீதி 'சிலம்பார்க்க நடந்த திருவீதி' என்று அழைக்கப்பட்டது. இவை அனைத்தும் பெரிய புராணத்தில் கூறப்படாத புதிய செய்திகளாகும்.

செ. இராசு, ஈரோடு

60 : 13 : 2 பிடாரி சிற்பம்

உளுந்தூர்பேட்டை வட்டம் அரளி கிராமத்தில் அய்யனார்கோயில் பகுதியில் கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பல்லவர்காலப் பிடாரி சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. எட்டுக்கரங்களுடன் சூலம், பாசம், அம்பு, வில், வாள், கேடயம் போன்ற ஆயுதங்களுடன் காணப்படுகிறது. காலடியில் இருவர் பக்கத்தொருவராக அமர்ந்துள்ளனர். பிடாரியின் வாகனமான சிம்மம் பின்புறம் நிற்கிறது.

சீ. வீரராகவன், விழுப்புரம்
வீர்.ஆர். மங்கைராகவன், சென்னை.

60 : 14 கருநாக்கமுத்தன்பட்டி

தேனிமாவட்டம், கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் சுருளியாற்றின் கரையில் உள்ளது கருநாக்கமுத்தன்பட்டி. இவ்வூரின் ஆற்றங்கரையை ஒட்டிய பகுதியில் சங்ககாலத்தினைச் சார்ந்த மிகப்பெரிய சாம்பல்மேடு ஒன்று உள்ளது. இம்மேட்டில் சங்ககாலத்தினைச் சார்ந்த கருப்பு சிவப்பு பானை ஓடுகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இவற்றோடு சங்ககாலமக்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களும் கிடைக்கின்றன.

சங்ககால மக்களின் வாழ்விடமாக விளங்கிய இம்மேட்டிற்கு சுருளியாற்றிலிருந்து நீரை எடுத்துச் செல்வதற்குச் சுடுமண் குழாய்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சுடுமண் குழாய்கள் இப்பகுதியில் பல கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

இதுபோன்ற சங்ககால மக்களின் வாழ்விடங்கள் குள்ளப்பகவுண்டன்பட்டி, சுருளிப்பட்டி, கூடலூர் போன்ற பல இடங்களில் உள்ளன. தற்போது இவை நெல் விளையும் வயலாகவும், திராட்சை தோட்டங்களாகவும் மாறிவருகின்றன. இதனால் பழங்காலமக்களின் வாழ்விடங்கள் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு தெரியாமலேயே அழியகூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்வாழ்விடங்களை ஒட்டிய பகுதிகளிலும் மலை அடிவாரங்களிலும் பெருங்கற்கால மக்களின் ஈமச்சின்னங்கள் ஏராளமாக காணப்படுகின்றன. இவற்றில் முதுமக்கள் தாழிகள் அதிக அளவில் உள்ளன. முதுமக்கள் தாழிகள் தனியாகவும், கற்பலகைகளுக்கு இடையேயும் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. குள்ளப்பகவுண்டன்பட்டியில் ஊருக்கு அருகிலுள்ள மலை அடிவாரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான தாழிகள் புதைக்கப்பட்ட இடம் ஒன்று உள்ளது.

தமிழாதன், கூடலூர்.

60 : 15 புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் பழைய சிற்பங்கள்

சண்டிகேசுவரர் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மணல்மேல்குடிக்கு அருகிலுள்ள வெள்ளூரில் பாழடைந்த சிவன்கோயிலில் கி.பி. 10 ஆம்

நூற்றாண்டு சண்டிகேசுவரர் சிற்பம் உள்ளது. இருகரங்களுடன் வலக்கரத்தில் மழு ஏந்தி சுகாசனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் தலையில் சடாபாரத்துடன் இது காணப்படுகிறது.

நாகராசன் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் நார்த்தாமலையை அடுத்துள்ள சித்துப்பட்டி ஊரணிக்கரையில் ஐந்தலை அரவுக் குடையின் கீழே இருகரங்களுடன் சுகாசனத்தில் வலக்கரத்தில் அபயம்காட்டி அமர்ந்த நாகராசனின் சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இச்சிற்பம் உள்ள பகுதியில் இதே காலத்தினைச் சார்ந்த கௌமாரி, மாகேஸ்வரி, சாமுண்டா முதலிய சப்தமாதர் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

சேஷ்டாதேவி : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ராப்பூசலை அடுத்துள்ள காட்டுக்குள் மாந்தன், மாந்தியுடன் காட்சியளிக்கும் பத்தாம் நூற்றாண்டு சேஷ்டாதேவி சிற்பம் உள்ளது.

செ. கோவிந்தராஜ், புதுக்கோட்டை.

60 : 16 நெடுமறம் பாண்டியர்கால மடை

சிவகங்கை மாவட்டம் திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ளது நெடுமறம். இவ்வூர் ஏரியில் முற்காலப் பாண்டியர் காலத்து கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்மடை காணப்படுகிறது. இம்மடைத்தூணில் கோமாறஞ்சடையனின் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு உள்ளது. இதில் கொழுவூர்க் கூற்றத்து நெடுமறத்தில் மடை செய்தது குறிப்பிடப்படுகிறது.

கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்

60 : 17 : 1 முற்காலப் பாண்டியர்கால முருகன் சிற்பம்

விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசி வட்டத்திலுள்ள ஈஞ்சார் என்ற ஊரில் முற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் எடுப்பித்து அழிந்துபோன சிவன்கோயில் உள்ளது. இதில் இருந்த முருகன் சிற்பம் தற்போது தனித்தநிலையில் எடுத்து வைத்து மக்களால் வழிபடப்பட்டு வரப்பெறுகிறது. இச்சிற்பம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த முற்காலப் பாண்டியர் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குகிறது. நின்ற நிலையில் நான்கு கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறது. மேலிரு கரங்களில் சக்தியும் வச்சிரமும் காணப்படுகின்றன. கீழிரு கரங்கள் தொடை மீது உள்ளன. தலையில் கரண்டமகுடமும் நெற்றியில் தடித்த கண்ணிமாலையும் உள்ளன. கழுத்தில் பட்டையான ஆரமும் மார்பில் பட்டையான புரிநூலும் தவழ்கின்றன.

60 : 17 : 2 தூண் நடுகல்

விருதுநகர் வட்டத்திலுள்ள தம்மநாயக்கன்பட்டியிலுள்ள காட்டுக்காளியம்மன் கோயிலுக்கு மேற்கே நாயக்கர் காலத்து தூண்சிற்ப நடுகல் ஒன்று உள்ளது. இதில் இறந்தபோன வீரனின் வீரச்செயல்களும் அவனுடன் தீப்பாய்ந்து உயிர்நீத்த மனைவியரின் உருவங்களும் நாற்புறமும் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நடுகல்லை 'தம்மன்னசாமி' என்ற பெயரில் ஊரார் வழிபாடு செய்து வருகின்றனர்.

60 : 17 : 3 நுண்கற்காலப் பாறைகள்

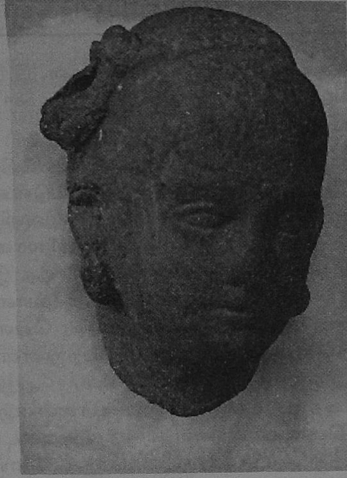
விருதுநகர் மாவட்டத்தில் குண்டாறு வைப்பாறு, அர்ச்சுனாநதி பாயும் பலவூர்களில் 6000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நுண்கற்காலக் கருவிகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இக்கருவிகள் செய்வதற்குரிய 'செர்ட்' வகைப்பாறைகள் இம்மாவட்டத்திலேயே கிடைக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சாத்தூரிலிருந்து சிவகாசி செல்லும் சாலையில் அமைந்த சின்னகாமன்பட்டியில் இவ்வகைப் பாறைகள் உள்ளன. சாலையின் தென்புறம் அமைந்த நிலப்பகுதியில் செர்ட் வகைப் பாறைகள் ஏராளமாக மஞ்சள் வண்ணத்தில் காட்சியளிக்கின்றன.

ஆர். பாலச்சந்திரன், திருத்தங்கல்.

60 : 18 பண்டைய சுடுமண் தலை

கும்பகோணம் (பட்டீஸ்வரம்) திருமலைராஜன் ஆற்றில் ஆணின் சுடுமண் தலைப்பகுதி ஒன்று கிடைத்தது. அழகிய உருவமாக கலைநயத்துடன் காட்சியளிக்கிறது. தலையின் நடுப்பகுதியின் மேல் தலைமுடி குடுமியாக காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த பொம்மை கிடைத்த இடத்திலேயே பல்லவர் காசுகளும் கிடைத்துள்ளதால் இது பழமையான உருவமாக இருக்கலாம். இது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் செய்யப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆறுமுகசீதாராமன், தஞ்சை.

60 : 19 கூடலூர் புதியகற்கால கருவி

தேனி மாவட்டம், கூடலூர் முல்லையாற்றங்கரையில் புதியகற்கால கருவி ஒன்று கண்டறியப்பட்டது. இதில் காணப்படும் கீறல்கள் ஆய்வாளர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படுகிறது.

தமிழாதன், கூடலூர்.

61. புதிய வெளியீடுகள்

சி.பத்மநாதன், **இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள்,** இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, நவம்பர் 2006, 584 பக்கங்கள், விலை ரூ. 1000/- (இலங்கைப் பணம்).

இலங்கையில் கண்டறியப்பட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைப் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு அறிஞர்கள் வெளியிட்டுள்ளதைக் தொகுத்து மறுவாசிப்பும் செய்து புதிய விளக்கங்களோடு வெளிவரும் முதல்நூல் இதுவாகும். கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான கல்வெட்டுகள் இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன. இதுவரை வெளிவந்த இலங்கைத் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைத் தேடிக் கண்டறிந்து படிப்பது ஆய்வாளர்க்குக் கடினமாக இருந்து வந்ததை இந்நூல் போக்குகிறது. இதுவரை வெளிவராத பல புதிய கல்வெட்டுகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கைத் தமிழ்ச்சாசனங்கள் பூர்வாங்க வெளியீடுகள், அநுராதபுரகாலத்துச் சாசனங்கள், சோழர்காலத்துச் சாசனங்கள், பொலன்னறுவைக் காலத்துப் பிரமதேய சாசனங்கள், பொலன்னறுவை காலத்துப் படைவீரர் சாசனங்கள், பொலன்னறுவைக் காலத்து அரசர் பிரகடனங்களும் கோயிற் சாசனங்களும் என்று ஏழு பிரிவுகளாக இந்நூல் பிரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. நூலின் இறுதிப்பகுதியில் கல்வெட்டுகளின் வாசகங்களும் சொல்லவுடைவும் இடம் பெற்றுள்ளன. கல்வெட்டுகளின் புகைப்படங்கள் நூலின் இடையிடையேயும் இறுதியிலும் தரப்பட்டுள்ளமை மறுவாசிப்பிற்கு வழிவிட்டு நிற்கும் நூலாசிரியரின் நேர்மையைக் காட்டுகிறது.

இலங்கையில் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் தமிழ்மொழி பேச்சுமொழியாக வழங்கியது, தமிழ்மக்கள் இலங்கைப் பூர்வீகக் குடிகளில் ஒரு சாரார் என்பதைக் கல்வெட்டுகளின் மூலமாக நூலாசிரியர் நிறுவியுள்ளார். இத்தொகுப்பிலுள்ள கல்வெட்டுகள் இலங்கை தமிழரின் சமூகப்பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்பதற்கான அடிப்படை மூலங்கள். இந்நூலில் காணப்படும் எறிவீரபட்டினக் கல்வெட்டுகள் தமிழ்நாட்டு எறிவீரபட்டினங்களை மேலும் புரிந்து கொள்ள கிடைத்த அரிய சான்றுகள். திசையாயிரத்து ஐநூற்றுவர் பற்றிய அரிய செய்திகள் இலங்கை தமிழ் கல்வெட்டுகளில் உள்ளன. இந்திய வரலாற்றோடு குறிப்பாகத் தமிழக வரலாற்றோடு இலங்கை கொண்டிருந்த தொடர்புகளை இந்நூல் நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இலங்கையிலுள்ள பல பௌத்தப் பள்ளிகள் பற்றி தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் மூலமாகவே அறியமுடிகிறது என்பது தமிழர்கள் பௌத்த சமயத்திற்கு அளித்த ஆதரவைப் புலப்படுத்துகிறது. மகாவம்சத்திலும் பிறவரலாற்று மூலங்களிலும் கிடைக்காத சான்றுகள் இந்நூலிலுள்ள தமிழ்கல்வெட்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிழையின்றி கல்வெட்டுகளைப் படிப்பதிலும் அவற்றிற்கு உரிய விளக்கங்கள் அளிப்பதிலும் நூலாசிரியர் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டியுள்ளார். இலங்கை ஆய்வாளர்கள், பேராசிரியர்களோடு மட்டுமின்றி பேராசிரியர்கள்

நொபொரு காராஷிமா, எ.சுப்பராயலு, ப.சண்முகம் என்று பல அறிஞர்கள் துணைபெற்று இந்நூல் உருவாகியுள்ளது.

இலங்கை தமிழ்ச் சமூகத்தினர்க்கும் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றாய்வாளர் களுக்கும் இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதனைத் தொல்லியல் வரலாற்றுப் புலமையோடு பன்மொழியறிவும் தமிழ்புலமையும் ஒருங்கே பெற்ற இலங்கையிலுள்ள மூத்த பேராசிரியர்களுள் ஒருவரான சி.பத்மநாதன் அவர்களைக் கொண்டு உருவாக்கி வெளியிட்டு பெருமை சேர்த்துக் கொண்ட இலங்கை இந்துசமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம் இந்தியாவிலும் இந்நூல் எளிதில் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

வெ. வேதாசலம், மதுரை.

Dr. A.L. Srivastava, **Uma-Mahesvara : An Iconographic Study of the Divine Couple**, Sukarkshetra Shodh Sansthana Kasganj, U.P., 2004, pp.240, Figures 62, Line Drawing 64, Price 2500/-.

The present book is a scholarly contribution to Indian Art and Iconography. It deals with one of the distinguished forms of Siva which I feel the best and, foremost example of the synthesis of purusha and prakriti, the male and female principles. Again it is a most syncratic form to bring together both the Saivites and Saktas. A well known Art Historian, A.L.Srivastava feels that the esotericim of the Universal parents was translated into a visible form of Uma-Mahesvara.

The author has analysed all aspects of Uma-Mahesvara in the present work. Parallel forms of other deities has also been discussed and compared. Regional variations of the Uma-Mahesvara sculptures and geographical and socio-cultural reasons behind such differences are discussed in detail. The author has traced out the inherent meaning, source of origin, antiquity, development aesthetics and popularity of this form throughout the country.

The book has been divided into six chapters. The first chapter briefs the different iconographical forms of Siva. The second chapter traces the source of origin of Uma-Mahesvara form through literature and art. The componants of the Uma-Mahesvara form is disscussed in the third chapter. The fourth chapter deserves special notice for it speaks about the temples dedicated to Uma-Mahesvara. The fifth chapter discusses the couple forms of other gods, namely Lakshmi-Narayana, Lakshmi Narasimha, Bhu-varaha, Brahma-Savitri, Sakti-Ganesa, etc. and compares these forms with

that of Uma-Mahesvara. The sixth or the concluding chapter offers the summary and analysis of the author. The author in his conclusion states that "Siva was the first god to be carved in his dampati or couple form by Indian artists".

To substantiate his arguments the author provides sixty-two half tone and sixty-four line-drawing illustrations. Details of illustrations, elaborate bibliography and glossary to Sanskrit terms, add much more credit to this book. A chart showing statewise salient features and regional variations in Uma-Mahesvara sculptures at a glance is also appended. The book is neatly printed on art paper and the get up of the book is very attractive and praiseworthy.

This book certainly will add to our knowledge immensely. It will be much helpful to those who wish to undertake scientific research on similar forms of gods and goddesses.

G. Sethuraman, Madurai.

S.M.Ratnavel, P.Gomathinayagam, **In Search of Ancient Wisdom - Irrigation Tanks,** DHAN Foundation Madurai, Oct. 2006, Price Rs. 250/-.

மனித சமூகத்தின் மாண்பிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது நீர். தமிழ்நாட்டில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இதன் தேவையை உணர்ந்து ஏரிகள், ஊருணிகள் ஆகியவற்றில் தேக்கி வைத்து பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இன்றைய பாசன அறிவியல் நுட்பம் அறிந்த அனுபவம் படைத்த இருபொறியாளர்களால் பண்டைய மக்கள் எவ்வாறு வேளாண்மைக்கு நீரைப் பயன்படுத்தினர் என்பதை நுட்பமாக ஆய்ந்து வரலாற்று அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட நூல் இதுவாகும். இது பாசனக் குளங்களை உருவாக்கியவர்களின் வரலாற்றை மட்டும் அறிந்து வந்த வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் பண்டைய பாசனத் தொழில்நுட்பம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ள துணைசெய்கிறது. தொல்லியல் சான்றுகளோடு களஆய்வில் அறிந்த உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. ஏரிகளுக்குரிய இடங்களைக் தேர்வு செய்தல், ஏரிகளை அமைத்தல், ஏரிகளின் அமைப்பு, ஏரியில் நீரைத் தேக்குதல், நிலங்களுக்கு நீரைக் கொண்டு செல்லும்முறை, சங்கிலித் தொடர் போல் அமைந்த ஏரிகள், அணைக்கட்டுகள், ஏரிகளைப் பராமரிக்கும் முறைகள் ஆகியவை அறிவியல் நோக்கில் உரிய வரைபடங்களுடன் இந்நூலில் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த சில ஏரிகளின் அமைப்பையும், சில ஊர்களின் நீர்பாசன முறையினையும் இந்நூல் எடுத்து ஆய்ந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டின் பண்டைய பாசனத் தொழில்நுட்பத்தையும் பெருமையும் அறிய விழைவோர்க்கு இந்நூல் சிறந்த வழிகாட்டி.

வெ. வேதாசலம், மதுரை.

M.Kannan, Carlos Mena Ed., Negotiations with the Past : Classical Tamil in Contemporary Tamil, Institute Francais de Pondichery - 2006, pages 478.

பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலத்தை அமைக்கும் முயற்சியில் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த தலைசிறந்த ஆய்வாளர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. தொல்லியல், செவ்வியல் இலக்கியம், இலக்கணம், இசை, மொழியியல், நாட்டுப்புறக்கலை என்று பல்துறை சார்ந்த தலைசிறந்த ஆய்வுகள் அடங்கிய பெட்டகம் இந்நூல். பல்துறையிலுள்ள மூலங்களின் உண்மையை உணர வேண்டிய அவசியமும் மக்களுக்கு அவற்றை உணரவைக்க வேண்டிய தேவையும் முனைப்பும் இந்நூல் கட்டுரைகளில் வெளிப்படுகின்றன.

கு. சேதுராமன், மதுரை.

ந. அதியமான், **கடல்சார் தொல்லியல் - வரலாறும் நுட்பமும்,** தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், ஏப்ரல் 2006, 342 பக்கங்கள், விலை ரூ.120.

கடல்சார் தொல்லியல் குறித்து விரிவாகத் தமிழில் எழுதப்பட்ட தனிநூல் என்ற பெருமை இந்நூலுக்கு உண்டு. ஆங்கிலத்தில் கடல்சார் தொல்லியல் பற்றிய நூற்கள் பல இருப்பினும் தமிழ்மக்கள் அறியும் வகையில் நூல் ஒன்று இல்லையே என்ற குறையை இந்நூல் போக்குகிறது. உலகக்கடல்சார் தொல்லியல் வரலாறு, கடல்சார் தொல்லியல் அறிஞர்கள், இந்தியாவின் கடல்சார் தொல்லியல் ஆய்வுகள் பற்றி இந்நூல் விரிவாகத் திறம்பட எடுத்துக்கூறுகிறது. அதே வேளையில் கடல் அகழாய்வு மேற்கொள்ளும் முறைகளையும் அதற்குரிய சாதனங்களையும் பற்றி இந்நூலின் பிற்பகுதியில் இத்துறையில் பல்லாண்டுகள் அனுபவம் வாய்ந்த இந்நூலாசிரியர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். படிப்போர்க்கு எளிதில் புரிதல் ஏற்படும் வகையில் ஏராளமான ஒளிப்படங்களும் வரைபடங்களும் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் தனிச்சிறப்பாகும். நூலில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் முறையில் கடல்சார் தொல்லியல் குறித்த கலைச்சொற்களும், சொல்லடைவும் நூலின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளன.

வெ. வேதாசலம், மதுரை.

ந. அதியமான், பா.ஜெயக்குமார் (பதிப்பாசிரியர்கள்), **தமிழகக் கடல்சார் வரலாறு,** அண்மைக்கால ஆய்வுகள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், நவம்பர் 2006, 200 பக்கங்கள், விலை ரூ. 90.

தமிழ்நாட்டு கடல்சார் வணிகத்தைப் பல்வேறு கோணங்களில் படம் பிடித்துக் காட்டும் இருபத்திரண்டு கட்டுரைகள் அடங்கிய கட்டுரைத் தொகுப்பு. இதில் அழகன்குளம், மருங்கூர், பூம்புகார், மரக்காணம் பழவேற்காடு, மோட்டுப்பள்ளி, நாகப்பட்டினம், நாகூர் துறைமுகங்கள் தனித்த நிலையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. தொண்டைநாடு,

பாண்டியநாடு முதலிய நாடுகளிலுள்ள துறைமுகப் பட்டினங்கள் காலவாரியாகத் தொகுத்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு இடைக்காலத் தமிழ்நாட்டில் சிறப்புடைய பல்வேறு வணிகக்குழுக்கள் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. அகழாய்வு, கல்வெட்டு, ஓலை ஆவணங்கள், ஓவியங்கள், காகித ஆவணங்கள் முதலிய அடிப்படை ஆதாரங்களிலிருந்து திறம்பட எழுதப்பட்ட பல புதிய செய்திகள் அடங்கிய கட்டுரைகளை இந்நூலில் காணமுடியும். தமிழ்நாட்டின் பண்டைய வெளிநாட்டு வணிகம், உள்நாட்டு வணிகம் பற்றிய அறிய விழைவோர்க்கு இந்நூல் அரிய விருந்து. ஆய்வாளர்க்குப் பயன்படும் முறையில் சொல்லடைவு நூலின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.

கு. சேதுராமன், மதுரை.

சொ. சாந்தலிங்கம், **தமிழர் பண்பாட்டுப் பதிவுகள்,** அருள் பதிப்பகம், சென்னை, டிசம்பர் 2006, 232 பக்கங்கள், விலை ரூ.110.

தமிழகத் தொல்லியலில் ஆழ்ந்த அனுபவம் படைத்த ஆசிரியரின் இருபது கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுப்பு. இதன் முதல் பகுதியில் சதாசிவமூர்த்தி, திரிபுராந்தகர், சேஷ்டாதேவி, சண்டீகேசுவரர், கல்யாணசுந்தரர் பற்றிய வரலாறும் சிறப்பும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பகுதியில் பாண்டியரின் சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, பல்லவர்காலப் பண்பாட்டுக் கூறுகள், பல்லவரின் நீர்மேலாண்மை, பிற்காலப் பாண்டியரின் நீதி குறித்த கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மூன்றாம் பகுதியில் தமிழக வரலாற்றின் அரசியல், சமுதாயம், நிர்வாகம், கலை, குறித்த கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன. மேலும் இப்பகுதிகளில் மன்று, திணை-பெருந்திணை முதலிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழக வரலாற்றின் மரபையும் பண்பையும் புரிந்து கொள்ள துணை செய்யும் பல புதிய செய்திகள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

சு. கண்ணன், சிதம்பரம்.

இரா. நிரஞ்சனாதேவி, **தென்னிந்திய மருத்துவ வரலாறு**, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 2004, 381 பக்கங்கள், விலை ரூ.115.

இலக்கியம், கல்வெட்டு, அகழாய்வு, கலை, முதலிய பல்வேறு ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு திறம்பட எழுதப்பட்ட முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு இந்நூல். இதில் நான்கு அத்தியாயங்களில் தென்னிந்தியாவின் மருத்துவ வரலாறு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. முதல் அத்தியாயத்தில் பிறநாடுகளில் காணப்படும் வரலாற்றுக்கு முந்தியகாலத்திலிருந்து காணப்படும் ஆதிகால மருத்துவச் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் தென்னிந்தியாவில் ஆதிகால மருத்துவம் பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் காலவாரியாக உலக நாடுகளின் மருத்துவ வளர்ச்சி எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் ஆயுர்வேதம், யுனானி மருத்துவம் பற்றி எடுத்துக் கூறப்பட்டு இந்திய வரலாற்றில் காலவாரியான மருத்துவம் குறித்த செய்திகள் வரலாற்று

நோக்கில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு தவிர்த்த கர்நாடகம், ஆந்திரம், கேரளம் முதலிய மாநிலங்களில் மருத்துவ வரலாறு மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் தமிழ்நாடு மருத்துவ வளர்ச்சியின் வரலாறு விரிவாகவும் ஆழமாகவும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் தமிழ்நாட்டு மருத்துவ முறைகள், மருந்துகள், நோய்கள், மருத்துவமனைகள், மருத்துவக்கல்வி, மருத்துவ தெய்வங்கள் பற்றி பல செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. உலக மருத்துவ வரலாறு, இந்திய மருத்துவ வரலாறு, இவற்றோடு தமிழ்நாட்டு மருத்துவ வரலாற்றையும் அறிந்துகொள்ள விழைவோர்க்கு இந்நூல் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வெ. வேதாசலம், மதுரை.

R. Niranjana Devi, **Medicine in South India**, Eswar Press, Chennai - 2006, pp. 358, price Rs. 675.

இந்நூல் இரா. நிரஞ்சனாதேவியின் 'தென்னிந்திய மருத்துவ வரலாறு' என்ற நூலின் ஆங்கில வடிவமாகும். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் முதலில் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது.

வெ. வேதாசலம், மதுரை.

புலவர் செ.இராசு, **தமிழக இஸ்லாமிய வரலாற்று ஆவணங்கள்,** கே.கே.எஸ்.கே. கல்வி அறக்கட்டளை, திருநகர் காலனி, ஈரோடு-3, பக். 232 (ஒளிப்படங்களுடன்), 2007, விலை ரூ.100/-.

இந்நூல் "மதநல்லிணக்கம்" என்ற கருத்தை மையமாகக் கொண்டு கல்வெட்டு, செப்பேடு, நாணயம், தாள் மற்றும் ஓலை என தமிழகத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற இஸ்லாமியர் தொடர்புடைய அனைத்து வகையான வரலாற்று ஆவணங்களையும் தாங்கி நிற்கிறது. இதிலுள்ள ஆவணங்கள் யாவும் இஸ்லாமிய அரசர்கள் அல்லது ஆட்சியாளர்கள், அலுவலர்கள், வணிகர்கள், பொதுமக்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட நிலையினைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்து கோயில்கட்கும் மடங்களுக்கும் செய்த அறப்பணிகள், வழங்கிய கொடைகள் அதேபோன்று இந்து சமயம் சார்ந்த மன்னர்கள் பள்ளிவாசல், தர்க்காக்களுக்கு வழங்கிய கொடைகள் பற்றிப் பேசுகின்றன. எ-கா. : சங்கர மடத்திற்கு இஸ்லாமியர் அளித்த கொடை, பார்ப்பனப் பெண்ணுக்காக உயிர்துறந்த இஸ்லாமியர், மாரியம்மன் புகழ்பாடிய இஸ்லாமியர், நீர்ப்பாசனவசதிக்குக் (கால்வாய், கலிங்கு, மதகு, குளம் ஏற்படுத்தியமை) இஸ்லாமியர்கள், சேதுபதி மன்னர்கள் பள்ளிவாசல்களுக்கு அளித்த கொடைகள் என நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆவணங்கள் இந்நூலில் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. சமூக வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு இந்நூல் மிகவும் பயன்படும்.

பா. ஜெயக்குமார், தஞ்சாவூர்.

62. தமிழகத் தொல்லியல் கழக 16 ஆம் ஆண்டுக் கருத்தரங்கு அறிக்கை

பா. ஜெயக்குமார், செயலர்.

தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் 16 ஆம் ஆண்டுக் கருத்தரங்கு மற்றும் ஆவணம் இதழ்-17 வெளியீட்டு விழா 2006 ஜூலை 22, 23 ஆகிய இருநாட்கள் தருமபுரி, ஆட்டுக்காரன்பட்டியிலுள்ள பரம்வீர் பானாசிங் மெட்ரிக் மேனிலைப் பள்ளியில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கின் உள்ளூர்ச் செயலராக திரு.சுகவனமுருகன் அவர்கள் செயல்பட்டார்.

22.07.2006 காலை 10.30 மணிக்கு கருத்தரங்கின் தொடக்கவிழா நடைபெற்றது. திரு.சி.ஸ்ரீதரன் (தலைவர், பரம்வீர் பானாசிங் மெட்ரிக் மேனிலைப்பள்ளி) அவர்கள் வரவேற்புரை நல்கினார்.

விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிய பேரா. முனைவர் எ.சுப்பராயலு அவர்கள் "தருமபுரியின் தொன்மைச் சிறப்பு மற்றும் அண்மைக்காலத்தில் அப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட களாய்வு பற்றிக் குறிப்பிட்டதோடு 1989ல் காணப்பட்ட பல தொல்பொருட்கள் தற்பொழுது அங்கு காணப்படவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும், இதுபோன்ற இழப்புக்கள் நடைபெற்றிருக்க தொல்பொருட்கள் காணப்படும் இடங்களிலேயே அவைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் அருங்காட்சியகம் (Site Museum) அமைப்பதின் அவசியத்தையும் ஆவணப்படுத்துதலின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துரைத்தார்.

கருத்தரங்கினைத் துவக்கி வைத்து சிறப்புரை நல்கிய முனைவர் ஜி.இலட்சுமி நாராயணா (துணைவேந்தர், திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம்) அவர்கள் தமது உரையில் "தருமபுரி தமிழகத்திற்கு மட்டுமன்றி தென்னிந்தியப் பண்பாட்டிற்கே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொல்லியல் பகுதி என்பதால் இவ் ஆய்வுக்களத்தைப் பயன்படுத்துவதில் இளம் ஆய்வாளர்கள் முக்கியப் பங்காற்ற வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

புலவர் பெருமாள்ராசு, பேரா. தமிழவன் மற்றும் பேரா. கி.அரங்கன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். கழக இணைச் செயலர் பேரா. முனைவர் இல.தியாகராஜன் அவர்களின் நன்றியுரையுடன் கருத்தரங்கத் தொடக்கவிழா நிறைவுற்றது.

தொடக்கவிழாவினைத் தொடர்ந்து 12.15 மணி முதல் 2.15 மணி வரை அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. இவ் அமர்விற்கு பேரா.முனைவர்.ப.சண்முகம் (கழகத் துணைத்தலைவர்) அவர்கள் தலைமையேற்று சொற்பொழிவாளர்களை அறிமுகப்படுத்தினார். தி.நா.சுப்பிரமணியம் நினைவு அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு வரிசையில் 8ஆவது சொற்பொழிவாக "தென்னிந்திய நடுகற்கள்" என்ற தலைப்பில் முனைவர் இரா.பூங்குன்றன் (முன்னாள் உதவி இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு

தொல்லியல்துறை) அவர்களும், கோவிலூர் ஆதின அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு வரிசையில் 5 ஆவது அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு வரிசையில் 5ஆவது சொற்பொழிவாக "செப்புத் திருமேனிகள்" என்ற தலைப்பில் முனைவர் வி.என்.ஸ்ரீனிவாசதேசிகன் (முன்னாள் உதவி இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு அருங்காட்சியகத்துறை) அவர்களும் நிகழ்த்தினர்.

2005 ஜூலை 31 ஆம் தேதி திருவெறும்பூரில் (திருச்சிராப்பள்ளி வட்டம்) நடைபெற்ற கழகப் பொதுக்குழுவில் முடிவு செய்தபடி இவ்வாண்டு முதல் இளம் ஆய்வாளர்களுக்கான போட்டி அமர்வு மாலை 3.00 முதல் 4.30 மணி வரை நடைபெற்றது. தொல்லியல்சார் ஆய்வில் ஈடுபடும் இளம் மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கில் இந்த அமர்வு தொடங்கப் பெற்றுள்ளது என்பதை அறிமுகஉரை நிகழ்த்திய பேரா. முனைவர் கா.ராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இந்த அமர்விற்கு நடுவர்களாக பேரா. முனைவர் கு.சேதுராமன் மற்றும் முனைவர் வெ.வேதாசலம் ஆகியோர் செயல்பட்டனர். பரிசு பெறுவதற்குத் தேர்வு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகள் விவரம் பின்வருமாறு:

1. **தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் பரிசு ரூ.1000/-**

(பரிசுத் தொகை வழங்கியவர் பேரா. இல.தியாகராஜன் அவர்கள்)

எம்.எஸ்.ராம்ஜி - பெரம்பலூர் வட்டாரத் தொல்லியல்

2. **பேரா. முனைவர் இராசு.பவுன்துரை அவர்களின் பரிசு ரூ.1000/-**

இரா. ரமேஷ் - மேட்டூர் வட்டாரத்தில் புதிய தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள்

3. **விழுப்புரம் திரு.சி.வீரராகவன் அவர்களின் ப.சின்னக்கண்ணு நினைவுப் பரிசு ரூ.1000/-** (இருவருக்குச் சமமாகப் பிரித்தளிக்கப்பட்டது).

வெ. பழனிச்சாமி - தேனி மற்றும் போடிநாயக்கனூர் வட்டாரங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தாழிகள்

வெ. யோகேஸ்வரன் - வெள்ளாற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள்

4. **பேரா. ம. இராசசேகரதங்கமணி அவர்களின் பரிசு ரூ.1000/-** (பெண்களுக்கு மட்டும்)

ஆ. துளசி - கடலகழாய்வில் கிடைத்துள்ள நங்கூரங்கள்.

மாணவர்களுக்கான போட்டி அமர்வினைத் தொடர்ந்து 4.30 முதல் 5.30 மணிவரை முனைவர் கா.ராஜன் அவர்கள் திண்டுக்கல் மாவட்டம், கொடைக்கானல் வட்டம், தாண்டிக்குடியில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய அகழாய்வுகள் குறித்து ஒளிப்படங்களுடன் உரை நிகழ்த்தினார்.

இரவு 9.30 முதல் 10.30 மணி வரை ஒகேனக்கலில் கழகச் செயற்குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

23.7.2006 அன்று காலை 10.30 மணிக்கு ஆவணம் 17ஆவது இதழ் வெளியீட்டுவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. திரு.கே.எம்.தட்சிணாமூர்த்தி (பெண்ணையாறு தொல்லியல் சங்கம்) அவர்கள் விழாவில் கலந்து கொண்டவர்களை வரவேற்றார். முனைவர் ப.சண்முகம் அவர்கள் தனது தலைமை உரையில் "தமிழகத் தொல்லியல் கழகம் தொடங்கப்பட்டதற்கான நோக்கத்தில் சிதறாமல் இருப்பதால்தான் 16 ஆண்டுகளாக இவ்வமைப்பு தொடர்ந்து தனது பணியைச் சிறப்பாகச் செய்துவருகிறது" எனக் குறிப்பிட்டார்.

திரு.தி.ஸ்ரீ.ஸ்ரீதர், இ.ஆ.ப. (சிறப்பு ஆணையர், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை) அவர்கள் ஆவணம் 17 ஆவது இதழை வெளியிட்டு சிறப்புரை ஆற்றினர். முதல் பிரதியை திரு.சி.பார்த்திபன் (தலைவர், பரம்வீர் பானாசிங் மெட்ரிக் மேனிலைப் பள்ளி) அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.

திரு.தி.ஸ்ரீதர், இ.ஆ.ப. அவர்கள் தனது சிறப்புரையில் "தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் உறுப்பினர்களின் தன்னலமற்ற சேவைவ்யைப் பாராட்டியதோடு தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை எப்பொழுதும்போல் தொடர்ந்து முழு ஒத்துழைப்பு அளிக்கும்" எனக் குறிப்பிட்டார். மேலும், கழக உறுப்பினர்கள் திரு.இரா.மணி (செஞ்சி), பேரா.ம.இராசசேகரத் தங்கமணி (கரூர்) ஆகியோரின் நூல்களை வெளியிட்டதோடு மாணவர்களுக்கான போட்டி அமர்வில் தேர்வு செய்யப்பட்ட கட்டுரையாளர்களுக்குப் பரிசுத் தொகைக்ளையும் வழங்கினார்.

வாழ்த்துரை வழங்கிய திரு.தேவ.பேரின்பன் (ஆசிரியர், சமூக விஞ்ஞானம்), பேரா. முனைவர் வீ.அரசு (தலைவர், தமிழிலக்கியத்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்), முனைவர் மே.து.ராசுகுமார் (பதிப்பாசிரியர், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை) ஆகியோர் தங்களது வாழ்த்துரைகளில் வருங்காலங்களில் தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் பணிகள் மேலும் சிறப்பாக அமைவதற்குப் பல நல்ல கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியமை இவ்விழாவிற்குச் சிறப்பு சேர்த்தது எனில் மிகையன்று. கழகச் செயலரின் நன்றியுரையுடன் ஆவணம் இதழ் வெளியீட்டு விழா நிறைவுற்றது.

பிற்பகல் 2.00 முதல் 4.00 மணி வரை கருத்தரங்க அமர்வு நடைபெற்றது. இந்த அமர்வில் அளிக்கப்பெற்றக் கட்டுரைகள் வருமாறு :

வ.எண்	கட்டுரையாளர்	தலைப்பு
1.	செ.கோவிந்தராஜ்	நாங்குபட்டியில் வேளிர் கற்றளி
2.	த.த.தவசிமுத்து	காயல்பட்டினம் மீசான் கல்வெட்டு
3.	ஜெ.சௌந்திரராஜன்	அய்ஹோள் 2ஆம் புலிகேசி சிற்பம்
4.	டி.ரெங்கநாதன்	திட்டக்குடி ஊர்ப்பெயர்கள்-ஓர் ஆய்வு
5.	எம்.மதியழகன்	திருவேந்திபுரம் பாண்டியர் கல்வெட்டு
6.	க.கருப்பையா	ஆனையம்பட்டி கல்வெட்டு

7.	இரா.மணி	செஞ்சிக் கோட்டை
8.	பா.சாம்சத்தியராஜ்	விருதுநகர் மாவட்டம் கொத்தனேரி நடுகல் கல்வெட்டுகள்
9.	த.ரமேஷ்	தாதாபுரம் சோழர்கால ஓவியங்கள்
10.	ந.சுந்தரராஜன்	சேலம் செவ்வாய்ப் பேட்டை தாசி கல்வெட்டு
11.	கோ.திருமூர்த்தி	பஞ்சவன்மாதேவி ஈஸ்வரம்-ஓர் ஆய்வு
12.	சி.வீரராகவன்	தாமல் நினைவுக்கல்
13.	கூ.பிச்சைபிள்ளை	அரளிசெக்குக் கல்வெட்டு
14.	இரா.இரவி	காளப்பட்டி தொல்லியல் எச்சங்கள்

மாலை 4.00 முதல் 5.00 மணி வரை கழகப் பொதுக்குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. தொல்லியல் ஆய்வு மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கானப் பல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் பலரும் முன்வைத்தனர். அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் கழகத்தை வழிநடத்த புதிய செயற்குழுவை அமைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கழகப் பொருளாளர் நன்றி தெரிவிக்கக் கூட்டம் நிறைவுற்றது.

அஞ்சலி

எஸ்.எம்.கமால்

தோற்றம் : 15.10.1928 மறைவு : 31.05.2007

வரலாற்றாசிரியர் எஸ்.எம்.கமால் அண்மையில் இராமநாத புரத்தில் மறைந்தார். இவரது மறைவு தமிழக வரலாற்றிற்கும் குறிப்பாகச் சேதுபதிநாட்டு வரலாற்றிற்கும் பேரிழப்பாகும். வட்டாட்சி-யராக ஓய்வுபெற்ற இவர் வரலாற்றின் மீதும் தமிழ் மீதும் மிகுந்த பற்று கொண்டவர். முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாகப் பல இலக்கிய வரலாற்றுக் கருத்தரங்குகளை இராமநாதபுரத்தில் நடத்தியவர். இராமநாதபுரம் தமிழ்ச் சங்கத்தினைத் தோற்றுவித்தவர். பல வரலாற்று, இலக்கியக் கழகங்களின் உறுப்பினர். தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இதன் துணைத்தலைவராக இருந்தவர். சேதுபதிகளின் செப்பேடுகள், கல்வெட்டுகள், சேதுபதி மன்னர்களின் வரலாறு, குறித்த சிறந்த ஆய்வுநூற்களோடு மேலும் பல ஆய்வு நூற்களையும் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டவர். தாம் எழுதிய நூற்களுக்காகப் பல பரிசுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றவர். அவரது மறைவிற்குத் தமிழகத் தொல்லியல் கழகம் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

கட்டுரையாளர்கள்

ஆறுமுகசீதாராமன்
12, ராஜாராஜன் நகர்
மானோஜிப்பட்டி (தெற்கு), தஞ்சை.

இனியன், இ.
பி. 11, குல்மோகர் அடுக்ககம்
35, தெற்குபோக்சாலை, தி.நகர்
சென்னை – 17.

இராசன், கா.
வரலாற்றுத்துறை
மத்திய பல்கலைக்கழகம்
புதுச்சேரி.

இராசவேலு, சு.
துணைக் கல்வெட்டுக்
கண்காணிப்பாளர் அலுவலகம்
மத்திய தொல்லியல் துறை, சென்னை.

இராசு, செ.
64/5, டி.பி.ஜி. காம்ப்ளெக்ஸ்
புதிய ஆசிரியர் குடியிருப்பு அருகில்
ஈரோடு.

இராம்ஜி, எம்.எஸ்.
கீழகொளத்தூர்
பெரம்பலூர் மாவட்டம்.

இராசேந்திரன், கரு.
மேலப்பனையூர் (அஞ்சல்)
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

இரவிச்சந்திரன், பெ.
கௌரவ விரிவுரையாளர்
அரசு கலைக்கல்லூரி
வரலாற்றுத்துறை, அரியலூர்.

உத்திராடம், கோ.
அன்னம்பாக்கம்
திண்டிவனம் வட்டம்.

ஐராவதம் மகாதேவன்
பி–1, நடுமுகை அபார்ட்மென்ஸ்
பிருந்தாவனம் நகர் விரிவு,
ஆதம்பாக்கம், சென்னை.

கணேசன், நாக.
காப்பாட்சியர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை
கரூர் அருங்காட்சியகம், கரூர்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி, கோ.
26/E புதுத்தெரு, புது நகர்
வரகால்பட்டு (கருப்புகேட்)
கடலூர் மாவட்டம்.

குமார், கி.
இ.103, பொதுப்பணித்துறை
குடியிருப்பு, சைதாப்பேட்டை
சென்னை.

கோபாலன், தே.
தொல்லியல் அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை
மதுரை.

கோவிந்தராஜ், செ.
காப்பாட்சியர், அரசு அருங்காட்சியகம்
புதுக்கோட்டை.

சொ. சாந்தலிங்கம்
பிரிதம் தெரு, துரைசாமி நகர், மதுரை.

சாம் சத்தியராஜ், பா.
காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம், மதுரை.

சுதாகர், த.
கீழ்கொளத்தூர், பெரம்பலூர் மாவட்டம்.

சுதாகர், பெ., பொய்யூர், அரியலூர்.

சுப்பராயலு, எ.
கல்வெட்டியல் – தொல்லியல் துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை.

செல்வக்குமார், சி.
கல்வெட்டியல் – தொல்லியல் துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை.

செயக்குமார், பா.
கல்வெட்டியல் – தொல்லியல்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சை.

செயராமன், இர.
கல்வெட்டாய்வாளர்
தொல்லியல்துறை, தஞ்சை.

சேதுராமன், கு.
கலை வரலாற்றுத்துறை
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

தியாகராசன், இல.
வரலாற்றுத்துறை
அரசுக்கலைக் கல்லூரி
அரியலூர்.

துளசேந்திரன், ஆ.
கல்வெட்டியல் – தொல்லியல் துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை.

திருநங்கை, வே.
எம்.பில். மாணவி
கலை வரலாற்றுத்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.

பாண்டுரங்கன், செ.
கீழ்க்கல்பூண்டி,
கடலூர் மாவட்டம்.

பாலச்சந்திரன், ஆர்.
272, பி–4, எஸ்.என்.புரம் ரோடு
சரசுவதி நகர், திருத்தங்கல்.

பிச்சைபிள்ளை. கூ., விழுப்புரம்.

பூங்குன்றன், ர.,
காட்பாடி.

வேங்கடேசன், ந.
11, கிழக்கு சந்நிதி வீதி, வில்லியனூர்.

வெங்கடேசன், ப.
3.178, கம்பன் தெரு
பெல்லியப்பா நகர், வாலாஜா பேட்டை.

முத்து எத்திராசன்
128, காமராசர் குடியிருப்பு
தெற்கு உசுமான் சாலை
தியாகராய நகர், சென்னை.

வள்ளி, நா., காரைக்குடி.

விசயவேணுகோபால், கோ.
பிரெஞ்சு இந்தியக்கழகம், புதுச்சேரி.

வீரராகவன், சி.
மங்கையர்க்கரசி வீரராகவன்,
ஐ.பி.எம்.எஸ். பில்டிங்ஸ்
கே.கே. சாலை, விழுப்புரம்.

வேதாசலம், வெ.
கல்வெட்டாய்வாளர்
தொல்லியல்துறை, மதுரை.

யதீஸ்குமார், வி.பி.
கல்வெட்டியல் – தொல்லியல் துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை.

யோகேஸ்வரன்
சரளைப்பள்ளம்,
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

ரமேஷ்,த.
காலியனூர், மேட்டூர் வட்டம்
சேலம் மாவட்டம்.

ஸ்ரீனிவாசதேசிகன், வி.என்.
சென்னை.

TAMIL NADU ARCHAEOLOGICAL SOCIETY, THANJAVUR

RECEIPTS AND PAYMENTS ACCOUNT FOR THE YEAR ENDED 31.03.2007

Opening Balance : Cash in hand	408.05	Printing	36,110.00
		Xerox & Stationary	2,704.25
Cash at Bank Indian Bank,	5,001.00	Audit Fees	850.00
SBI, TNJ	12,411.95	Salary	2,000.00
Sale of Books	9,520.00	Honorarium	4,000.00
Membership Fees	20,700.00	Postage & Courier	2,693.00
Interest	12,495.17	Freight Charges	572.00
Donation	15,000.00	Bank Charges	515.00
ICHR Grand	22,500.00	Travelling Expenses	1,476.00
Fixed Deposit	2,40,000.00	Fixed Deposit	2,55,000.00
		Telephone Charges	40.00
		Gift & Compliments	4,800.00
		Closing Balance	
		SBI, Thanjavur	20,872.12
		Indian Bank, TNJ	6,230.00
		Cash in Hand	173.80
	3,38,036.17		**3,38,036.17**

(Sd.) V.Ramasamy
Chartered Account
951, East Main St., Thanjavur - 1

TAMIL NADU ARCHAEOLOGICAL SOCIETY, THANJAVUR

INCOME AND EXPENDITURE ACCOUNT FOR THE YEAR ENDED 31.03.2007

To Printing Charges	36,110.00	By Sales of Books	9,520.00
To Xerox & Stationary	2,704.25	By Membership Fees	20,700.00
To Audit Fees	850.00	By Interest	12,495.17
To Salary	2,000.00	By Donation	15,000.00
To Honorarium	4,000.00	By ICHR Grant	22,500.00
To Postage & Courier	2,693.00		
To Freight Charges	572.00		
To Bank Charges	515.00		
To Travelling Expenses	1476.00		
To Telephone Charges	40.00		
To Gift & Compliments	4,800.00		
To Excess of Income Over Expenditure	24,454.92		
	80,215.17		**80,215.17**

BALANCE SHEET AS ON 31.03.2007

LIABILITIES		ASSETS	
FUND ACCOUNT : Opening Balance	2,36,821.00	Fixed Deposit	2,55,000.00
Add Excess of Income over Expenditure	24,454.92	Furniture	11,000.00
	2,61,275.92	Cash at Bank : Indian Bank, TNJ	6,230.00
Creditors	32,000.00	SBI, TNJ	20,872.12
		Cash in hand	173.80
	2,93,275.92		**2,93,275.92**

(Sd.) V.Ramasamy
Chartered Account
951, East Main St., Thanjavur - 1

AVANAM

Annual issue of the Tamilnadu Archaeological Society

Avanam aims at bringing to lime light all kinds of primary sources, which unravel the history of Tamilnadu. It carries reports on the hitherto unpublished epigraphs, copper plate records, palm leaf manuscripts, paper documents, archaeological artifacts, coins, art objects and articles. It is a treasure house of original resources to be adorned in the library of each and every one, who is interested in the history of Tamilnadu.

Avanam 1 – 2	not available
Avanam 3 – 14	Rs. 100/- (per copy)
Avanam 15 – 18	Rs. 150/- (per copy)

Those who wish to buy the back volumes of the **Avanam** may send a D.D. or Cheque for Rs.100/- (per copy), drawn in favour of the **Tamilnadu Archaeological Society,** to the Treasurer, C/o Department of Epigraphy and Archaeology, Tamil University, Thanjavur - 613 005. Cheques should be sent with an additional amount of Rs.100/- to meet the Bank commission.

Those who wish to become life members may send Rs.1000/- to the Treasurer.

Those who want to get their newly published books reviewed in the **Avanam** should send three copies of the book to be reviewed, along with a sum of Rs.50/- for postal expenditure, to the Secretary.

Noburu Karashima, **Varalarruppokkil Thennagacchamugam,** Rs.100/-
Kaveri Rs. 450/-
Ancient and Medievel Commercial Activities in the Indian Ocean Testimonly of Inscriptions and Ceramic - Sherds, Rs.300/-

Address to be contacted

Secretary / Treasurer
Tamil Nadu Archaeological Society,
C/o. Department of Epigraphy and Archaeology,
Tamil University, Thanjavur - 613 005.

ஆவணம்

தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் ஆண்டு இதழ்

ஆவணம் தமிழக வரலாற்றை வளப்படுத்தும் எல்லா அடிப்படைச் சான்றுகளையும் வெளியிடும் நோக்கம் கொண்டது. இதுவரை வெளியிடப்படாத கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், ஓலைச்சுவடிகள், காகித ஆவணங்கள், தொல்பொருள்கள், காசுகள், கலைப்பொருள்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும், ஏந்தி வருகிறது. இது தமிழக வரலாற்றில் ஈடுபாடுடைய அனைவரின் நூலகங்களிலும் இடம் பெற வேண்டிய இன்றியமையாத வரலாற்றுக் கருவூலம்.

ஆவணம் 1 - 2	இருப்பு இல்லை
ஆவணம் 3 - 14	ரூ.100/- (இதழ் ஒன்றுக்கு)
ஆவணம் 15 - 18	ரூ.150/- (இதழ் ஒன்றுக்கு)

நொபொரு கராஷிமா, ***வரலாற்றுப்போக்கில் தென்னகச் சமூகம்*** - ரூ.100/-
காவேரி, (Kaveri) - ரூ.450/-
Ancient and Medievel Commercial Activities in the Indian Ocean
Testimonly of Inscriptions and Ceramic - Sherds (நொபொரு கராஷிமா) - ரூ.300/-

தமிழகத் தொல்லியல் கழக இதழ்களைப் பெறவிழைவோர், சரியான தொகையை வரைவோலை, காசோலை அல்லது பணவிடை மூலம் பொருளாளர் முகவரிக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

கழகத்தின் வாழ்நாள் உறுப்பினர் கட்டணம் ரூ.1000/-

நிறுவனங்களுக்கு உறுப்பினர் கட்டணம் ரூ.2000/-

புதிய வெளியீடுகள் பகுதியில் நூல்களைச் சேர்க்க விரும்புவோர் ஒவ்வொரு நூலுக்கும் மூன்று படிகளையும், அஞ்சல் செலவுக்கு ரூ.50/-ம் செயலாளருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

வரைவோலை, காசோலை, பணவிடைகள் தமிழகத் தொல்லியல் கழகம் என்ற பெயரில் இருத்தல் வேண்டும். காசோலையாக இருந்தால் கூடவே வங்கிப் பிடித்தம் ரூ.100/-ஐச் சேர்த்து அனுப்ப வேண்டும். ஆவணம் இதழ் நேரில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லது அஞ்சலில் பெற ரூ.50/- மணியார்டர் அனுப்பவும்.

முகவரி
செயலர்/பொருளாளர்
தமிழகத் தொல்லியல் கழகம்
(மே/பா) கல்வெட்டியல் மற்றும் தொல்லியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் 613 010.

Contact :
Secretary/Treasurer, Tamil Nadu Archaeological Society
C/o Department of Epigraphy and Archaeology
Tamil University, Thanjavur - 613 005.